

*Universitatea de Stat
„Alecu Russo” din Bălți
Biblioteca Științifică*

*Teo-Teodor Marșalcovschi
Maria Abramciuc
Elena Harconița*

MANUSCRISE

*de Dimitrie Balica
comisul*

Bălți, 2012

UNIVERSITATEA DE STAT „ALECU RUSSO” DIN BĂLȚI
BIBLIOTECA ȘTIINȚIFICĂ

Teo-Teodor MARȘALCOVSCHI

Maria ABRAMCIUC

Elena HARCONIȚA

MANUSCRISE

de Dimitrie BALICA comisul

Bălți, 2012

Tipografia Centrală din Chișinău

CZU 821.135.1(478).09+94(478)

M 42

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Marșalcovschi, Teo-Teodor. Manuscrise de Dimitrie Balica comisul / Teo-Teodor Marșalcovschi, Maria Abramciuc, Elena Harconița ; desing/tehnored./machtetare: Silvia Ciobanu, Univ. de Stat „Alec Russo”, Bibl. Șt. – Bălți : Bibl. Șt., 2012(Ch. : Tipogr. Centrală). – 315 p. – ISBN 978-9975-50-102-6.

CZU 821.135.1(478).09+ 94(478)

Dr. Teo-Teodor MARȘALCOVSCHI (coordonator, transliterare),
dr. Maria ABRAMCIUC (analiză literară),
Elena HARCONIȚA (bibliografie și biografie Balica),
Valentin JITARU (norme gramaticale și lexicale),
P.S. Episcop dr. MARCHEL (probleme confesionale),
conf. univ. Zinaida TĂRĂȚĂ (referințe lingvistice).

Lector Lucian JITARU

Recenzent dr. hab. Aliona GRATI, Academia de Științe din Moldova.

Design/Tehnoredactare/Machtetare computerizată Silvia CIOBANU

EXPRIMĂM SINCERE GRATITUDINI SPONSORILOR:

Consulatul General al României din Bălți, Republica Moldova,
Aurel ZARA (Moldova Agroindbank), Vladimir TONCIUC (S.A. „Barza-Albă), Tudor COZARU (SRL „Vatra”), Galina IEPURI (SA „Drum bun”),
Pantelemon FRĂSINEANU (SRL „Gaz-Nord”), P.S. Episcop dr. MARCHEL.

Volumul include două lucrări: romanul *Polidor și Hariti* (1843), transpus din elino-greacă în română, și *Oareșcare anegdaturi folositoare pentru jiuime aflată într-un poem din ianvechime tipăritu* (1848, *miscelaneu* ca formă), selectate din „Bessarabia”, utile pentru „tineri și tinere daco-romano-moldavi”. Manuscrisele au fost redactate la Bălți de comisul Dimitrie Balica, autorul oferindu-le basarabenilor, dar nu numai, o limbă română „foarte frumoasă și dulce la cetire”. Textul romanului include o mulțime de scene cu acțiuni surprinzătoare, pline de dramatism și dragoste curată. În final, adevărul triumfă.

Volumul este recomandat specialiștilor de limba și literatura română, studenților-filologi, elevilor și tuturor celor interesați de trecutul cultural al ținutului.

The volume includes two works – the novel **Polydor and Hariti** (1843) translated from old Greek into Romanian based on the Cyrillic alphabet and *Oreșcare anegdaturi folositoare pentru jiuime aflată într-un poem din ianvechime tipăritu* (*Miscellaneous useful anecdotes for youth printed in an old collection*) published in 1848, **Miscellaneous** in form, selected from „Bessarabie” for „Dacian-Romanian-Moldovan young men and young ladies” – written in Bălți by the equerry Dimitrie Balica, a contribution to the romantic literary movement in the Romanian territory.

The author offers Bessarabian readers a „very beautiful and melodic” language. The novel contains numerous scenes with surprising, dramatic actions and pure love. In the end, the truth will triumph.

The volume is intended for specialists in literature, students of filology, and a larger circle of readers.

SUMAR

RECOMANDARE de Aliona GRATI	5
ARGUMENT de Gheorghe POPA	6
BĂLȚI DE ALTĂ DATĂ de Teo-Teodor MARȘALCOVSCHI	9
DIMITRIE BALICA COMISUL de Elena HARCONIȚA	24
SCRISUL ROMÂNESC LA BĂLȚI ÎN PRIMA JUMĂTATE A SECOLULUI AL XIX-LEA: COMISUL DIMITRIE BALICA de Maria ABRAMCIUC	28
MĂRTURII DESPRE LIMBA UNEI EPOCI de Zinaida TĂRĂȚĂ	37
Dimitrie BALICA, POLIDOR ȘI HARITI. Roman	41
Dimitrie BALICA, OAREȘCARE ANEGDOTURI FOLOSITOARE PENTRU JIUNIME AFLATI ÎNTRUN POEM DIN ÎNVECHIME, Miscelaneu	249

RECOMANDARE

Efortul universitarilor de la Bălți de a scoate la lumină două lucrări de interes istorico-literar, prin care sunt relevate aspecte importante ale tendințelor de culturalizare a spațiului basarabean pe la mijlocul secolului al XIX-lea, este, cu siguranță, remarcabil. Descoperirea romanului Polidor și Hariti și a miscelaneului Oareșcare anegdaturi folositoare pentru jūnime aflați iantr-un poem din ianvechime tipăritu, scrise la Bălți, în perioada 1843-1848, de comisul Dimitrie Emanoilov Balica, constituie un eveniment spectaculos, demn de toată atenția oamenilor de cultură de la noi și din întreg spațiu românesc.

Spirit mobilizator, comisul Dimitrie Balica, originar din Moldova de peste Prut, a fost o conștiință vie, conectată la problemele neamului românesc din localitatea adoptivă. Anume astfel i se explică zelul cu care a susținut, prin intermediul scrisului, ridicarea nivelului cultural al comunității bălțene. Cărturarul se numără printre puținele personalități care, în contextul unei precarități intelectuale, au infuzat, în acest mediu, cultură. Publicarea acestor lucrări, demne de atenția nu doar a istoricilor literari, e un act recuperatoriu, mai mult decât necesar. În primul rând, romanul Polidor și Hariti relevă starea fenomenului literar românesc din ținuturile basarabene în prima jumătate a secolului al XIX-lea, atestând intențiile civilizatoare ale comisului-cărturar, stabilit la Bălți. Valorificarea celui de al doilea manuscris al lui Dimitrie Balica, miscelaneul Oareșcare anegdaturi folositoare pentru jūnime..., reliefează tendințele iluministe ale autorului care se vedește un fin cunoscător al aspirațiilor oamenilor simpli din ținut. În același timp, lectorului de astăzi i se oferă posibilitatea să se informeze despre starea limbii române din Basarabia, secolului al XIX-lea.

Manuscrisele prezentate spre publicare sunt însoțite de câteva studii pertinente pe marginea mai multor aspecte lingvistice, literare și istorice legate de textele lui Dimitrie Balica, semnate de universitarii de la Bălți. Studiul introductiv al dlui rector al Universității de Stat din Bălți „Alecū Russo”, prof. univ., dr. hab. Gheorghe Popa, studiile realizate de conf. univ., dr. Maria Abramciuc, conf. univ., dr. Zinaida Tăriță, conf. univ., dr. Teo-Teodor Marșalcovschi și bibliografia redactată de dna Elena Harconiță completează acest demers cultural exemplar.

Recomand cu cea mai mare convingere publicarea acestui manuscris realizat cu eforturi uriașe și care ar face onoare celor mai pretențioase edituri.

Aliona GRATI, dr. hab., conf. univ.. Chișinău

ARGUMENT

Romanul *Polidor și Hariti* și miscelaneul *Oareșcare anegdaturi foloșitoare pentru jiuime aflată iantr-un poem din ianvechime tipărită* au fost scrise la Bălți în perioada 1843-1848 de comisul Dimitrie Emanoilov Balica și identificate de dr. Teo-Teodor Marșalcovschi în timpul studierii manuscriselor și cărților vechi din Țara Moldovei. Romanul s-a aflat o perioadă în colecția istoricului și omului de cultură Alexandru Lepădatu, iar pe 2 iunie 1912, este depus pentru păstrare în Biblioteca Academiei Române și putem doar presupune că s-a procedat la fel și cu cel de-al doilea scris.

Romanul *Polidor și Hariti* este o traducere din limba greacă și evocă, în contextul unor evenimente concrete din istoria Greciei Antice (luptele dintre polisuri), o istorie de dragoste dintre doi tineri care, puși în situația de a se confrunta cu diverse obstacole, ajung să trăiască un sentiment desăvârșit. Dimitrie Balica consacră opera tinerilor și tinerelor „daco-romano-moldavi”¹, relevându-i finalitățile educative. Se poate deduce lesne că substanța textului elin a fost completată cu scene rezultate din propriile experiențe ale autorului bălțean, obținându-se, *de facto*, un alt roman („trăducând din grece am compozat altă istorie romană”²), în care și-au găsit reflectare, într-un fel, realitățile din provincia anexată, modul de viață și gustul estetic al conaționalilor săi din Basarabia „curat românească”³.

Lucrările semnate de comisul Dimitrie Balica ilustrează tentativele insistente ale oamenilor scrisului din întregul spațiu carpatino-danubian de a reprezenta literar secvențe din evoluția istorică a societății românești. De la acest reper metodologic pornesc editorii celor două manuscrise. Sunt luate în calcul nu numai opera propriu-zisă, dar și locul ei în procesul de edificare a unei literaturi culte. Astfel, manuscrisele prezintă interes pentru criticii literari, lexicologi, etimologi și, în fine, pentru toți specialiștii din domeniul lingvisticii generale și din cel al istoriei limbii române.

Romanul *Polidor și Hariti* se constituie din patru părți și este ornamentat cu unele gravuri. Autorul a reușit, prin intermediul limbii române în grafie chirilică veche de tranziție, să descrie un subiect polimorf și deosebit de emoționant. Plasate într-un context istoric de mare tensiune, relațiile dintre personaje dobândesc o dimensiune mai mult decât dramatică: inițial, cei doi

¹Dimitrie Balica reprezenta aripa democratică națională, orientată spre ideile școlii istoriografice transilvănene („puritiste”, „latiniste”) în probleme de etnogeneză a românilor: tracia → getodacia → dacoromanii → vlahii (românii) = ardeleni, olteni, munteni, moldoveni etc.

²D. Balica, *Domnilor onorați tineri și tinere, autoare daco-romano-moldavi // Polidor și Hariti. Romană istorică ian patru părți*. Biblioteca Academiei Române, Manuscrisul nr. 4156, f.4.

³Nicolae Iorga, *Basarabia noastră*, Chișinău: Universitas, 1993, p. 5.

tineri îndrăgostiți se confruntă cu prejudecăți sociale, își pierd rude și prieteni. Tensiunea relațiilor interumane se conturează din descrierea unor situații fie dramatice, fie chiar fericite. Romanul atestă mai multe pasaje redactate într-o formulă stilistică sentimentală. Identificăm, de asemenea, și elemente ale stilului romantic, abordate tot mai frecvent în epocă de literații români. Cei doi protagoniști traversează grave ispite, finalizate cu soluționări imprevizibile ale situațiilor. În final, după rătăcirii spectaculoase, Polidor și Hariti se regăsesc. Personajele secundare influențează, direct sau tangențial, destinul acestor doi tineri. Menționăm că galeria celor ce reprezintă forțele războinice și antiumane este redată în culori sumbre.

Tălmăcirea romanului, condiționată de „patrioticescul entuziazmu” (precum afirmă însuși autorul), era însoțită de o prefață – un text, ce conține apeluri didactice către tinerii epocii, și de o scrisoare, pe care Dimitrie Balica o adresa marelui agă Costache de Negruzzi, în care scriitorul ieșean este rugat să găsească „smintelele ș-adeojindu-i neajunsul, mijlociță-i tipări-re lui, printr-un abonament public”⁴.

Opera *Polidor și Hariti* se identifică, în mod cert, cu dorința autorilor basarabeni de a crea o literatură artistică regională, dar integrată în cea de pe ambele maluri ale Prutului prin intermediul stilului artistic, limbii și conceptului de identitate națională. Consemnăm și faptul că valoarea artistică a acestei literaturi era modestă, centrele de cultură națională aflându-se în Iași, București și în alte orașe românești.

Oamenii scrisului din Basarabia erau constrânși, la acea vreme, de a se strămuta cu traiul peste Prut, deoarece în Basarabia nu existau condiții ce le-ar fi favorizat creația artistică (cazul lui Alecu Donici sau cel al lui Bogdan Petriceicu Hasdeu sunt mai mult decât elocvente). Mai târziu, Petru Leonardi din Cubolta (un sat din preajma municipiului Bălți), student al Universității din Leipzig, remarcă, nu fără temeii, că în Basarabia aerul este infect și tinerii părăsesc continuu acest plai natal⁵.

Astfel, în plin proces de deznaționalizare a acestui ținut, comisul Dimitrie Balica, fiind impus, probabil, de mișcările politice din Principate, trece cu traiul la Bălți și încearcă să compenseze deficitul literar existent aici. Deși modest, aportul lui trebuie conceput drept o tentativă nobilă de iluminare a basarabenilor, de întreținere a spiritului românesc în provincie.

Biografia sumară a lui Dimitrie Balica conține câteva date relevante: descendent de prin părțile Sucevei, în anul 1831, comisul devine bălțean, în circumstanțe necunoscute. Deținea o moșie pe Bahlui, mai jos de Iași. Până

⁴Scrisoarea lui Dimitrie Balica Costacche Negruzzi. 27 februarie 1848// *Polidor și Hariti. Romanul istoric ian patru părți*. Biblioteca Academiei Române, Manuscrisul nr. 4156, f. 2v.

⁵П. С. Леонарди, *О предполагаемом улучшении быта крестьян в Бессарабии*. Лейпциг, 1866, p. 31.

la sfârșitul vieții, rămâne fidel orașului adoptiv și Basarabiei, în genere. A fost înmormântat în cimitirul de pe strada Burebista, demolat de sovietici în anii șaptezeci ai secolului al XX-lea, iar pe locul respectiv a fost construită o uzină militară.

Cert rămâne faptul că Dimitrie Balica, prin efortul său cultural, aduce un suflu național proaspăt în această parte a romanității, oprimată de străini, utilizând o română relativ literară. Deși limbajul protagonistului nostru este vetust, ținuta gramaticală și stilistică a textului înclină spre modernizare. În felul acesta, avem de a face cu niște lucrări de interes istorico-literar, relevante în sensul tendințelor de culturalizare a spațiului basarabean de la mijlocul secolului al XIX-lea. Pe lângă aspectul cognitiv, lucrările se impun și prin finalitate educativă.

În fine, manuscrisele semnate de comisarul Dimitrie Balica oferă tuturor celor interesați șansa familiarizării cu trecutul cultural al acestui ținut, cu procesul de evoluție a gândirii artistice la timpul respectiv. În plus, ele constituie un fericit prilej de urmărire atât a formelor lingvale de exprimare, cât și a fenomenului de constituire a limbii literare contemporane în deceniul patru al secolului al XIX-lea.

În acest sens, mai elocvent este miscelaneul *Oareșcare anegdaturi foloștoare pentru jiunime aflate iantr-un poem din ianvechime tipărită*. În acest volum, Dimitrie Balica a inclus proverbe, zicători și alte tipuri de expresii populare din „Bessarabia”, evident, și din Bălți. Materialele selectate se referă la corectitudinea relațiilor dintre oameni, la normele de morală civică și confesională; acestea combat superstițiile, critică lenevia și indiferența, promovează, în fine, valoarea educației. Iată câteva proverbe ilustrative: *Nu răsplăți rău pentru rău; Cine odată au mințit, aceleie altă dată nu i se crede; Cine sapă groapa altuie, lesne cade sângur într-însa*. Pline de esență și de conținut didacticist sînt, de asemenea, concluziile din eseurile manuscrisului, prezentate sub formă de proză sau vers. Iată un exemplu tipic: *Gazde de lotri nu ar fi, // Nici oameni răi nu s-ar plămădi*.

Considerăm oportună publicarea acestor două manuscrise, care au valoare culturală nu doar pentru municipiului Bălți, dar și pentru întregul spațiu românesc. Concomitent, va fi spulberată ideea că, în secolul al XIX-lea, literatura artistică din localitate era reprezentată de lucrări ne semnificative, semnate de Tanschi, Curalescu și încă de câțiva condeieri începători.

În fine, acest act cultural ar demonstra că aici, la Bălți, spiritul românesc, grație eforturilor susținute ale unor personalități concrete, s-a manifestat în toate timpurile, chiar și în circumstanțe nefavorabile, fiind orientat permanent spre spațiul-matrice, spre marea cultură a poporului român.

Profesor universitar, doctor habilitat Gheorghe POPA

Teo-Teodor MARȘALCOVSCHI

BĂLȚI DE ALTĂ DATĂ

Precizarea originii așezărilor umane de orice tip are însemnătate științifică, cognitivă, educațională, iar în cazul or. Bălți și politico-ideologică. Municipiul așezat în nordul moderat al Republicii Moldova și având 58% de populație autohtonă este transformat artificial într-o „cetate” a anumitor interese politice eterogene. La temelie este pusă istoria falsă a urbei și insistența tendențioasă ale unor cercuri ambițioase „tradiționale” sovietice de a nu ceda în fața noilor realități. Situația dată se referă și la data primei atestări documentare. Fără dovezi concludente se afirmă în continuare că Bălți este întemeiat în 1421 cu aportul direct al prințesei poloneze Ringala Mazovi (rus – Mazovețkaya) și că făcea parte din Rusia țaristă.

Însă erorile comise nu au atras atenția specialiștilor și tema rămâne studiată de amatori sau de istorici convertiți ideologic. Aceștia, fără ca să cunoască sursele primare, preluau mecanic tezele elaborate false, ceea ce corela cu interesele geopolitice ale Rusiei țariste și, eventual ale Uniunii sovietice. Afecțiunea a fost atât de puternică încât și autorii din perioada interbelică repetau aberațiile remarcate. Nu întâmplător cunoscutul istoric Șt. Ciobanu care conchide că „istoria acestui oraș se pierde în negura trecutului”¹. Între timp, după N. Dabija, revalorificarea obiectivă a trecutului din orice domeniu constituie „o datorie de căpetenie...și onoare”² a oamenilor de cultură în sensul cel mai larg al cuvântului, evident, cum ar fi în cazul nostru, și al istoricilor.

Prioritare sunt direcțiile de reconstituire obiectivă a factorului autohton în geneza și evoluția urbei care a fost poluat cu „idei” eterogene de tip expansionist și formulări istoriografice pre cum ar fi „misiunea de eliberare” a trupelor de ocupație al Rusiei, „progresivitatea” raptului din 1812, colonizarea „necesară” și implicit „civilizarea” orașelor Basarabiei etc. În incidență cade și municipiul Bălți declarat „oraș rusesc” fără ca să se țină cont de statutul demografic real.

Pe acest fon ostil au fost radiate din istoria urbei momente remarcabile, viața autohtonă, arhitectura și toponimia tradițională. Straniu, dar în condițiile actuale popu-lația băștinașă rămâne în continuare marginalizată și supusă procesului de deznaționalizare. Făuritorii adevărați, neaoși, vrednici ale valorilor materiale și spirituale sunt eliminați din conștiință și înlocuiți cu „eroi” fără aport, motivați ideologic, militar și politic. Cu referință la această situație merită atenție studiul semnat de prof. Gh. Baciuc³, care contribuie la reabilitare unui șir de pagini și a oamenilor bălțeni cunoscuți.

Geneza oricărui oraș din tot spațiul românesc reflectă „expresia unui proces social-economic în cursul căreia meșteșugarii din obștea sătească se

desprind de agricultură pentru a se stabili în centre care să le înlesnească într-o mai mare măsură practicarea meseriei”⁴. Sursele din sec. XV-XVI cu referință la segmentul teritorial dintre actualul municipiu și Gura Căinarului <r-nul Florești, Republica Moldova> pe cursul fl. Răut, atestă existența a 33 așezări rurale de stat (între care câteva *prisăci*) și boierești întărite de *hrisoave*, *urice*, *zapise*, *danii*. Facem o remarcă de esență că așezările umane date au evoluat din contul obștilor sătești vechi⁵. Sub aspect economic populația practica agricultura, vităritul, meșteșugurile. O parte din produsul valoric material era pus la dispoziția peții.

Între timp, sursele indică clar că o parte din sate și mahalalele acestora situate pe malurile apelor curgătoare și luate la evidență în calitate de puncte strategice⁶, erau etatizate sau trecute în categoria întemeierilor „*prin înșelăciune*”, la fel cum e în cazul pe malului stâng al fl. Răut. În toate cazurile denumirea satelor ținea de numele proprietarul-fondator; locul de plasare etc. De aceia actele stipulau „*unde a fost*” < cineva >, „*unde este*” < proprietar >⁷, „*pe malul*” < râului >, „*lângă*” < iaz >, „*la marginea*” < drumului >, „*în hotar cu*” și alte variante. În funcție de ocupația populației și așezarea potrivită unele sate obțină pe parcursul timpului statut de târg, **торгъ**, **мѣсто/мисто**, iar apoi și de **городъ**, **ораши**⁸.

În acest fel, pe timpul domniei lui A. Lăpușeanu (1552-1561, 1563-1568) și a urmașilor lui au apărut șirul de sate, *prisăci* sau *polisade* domnești pe Răut, Răuțel, Cubolta, Căinar și Soloneț⁹. Printre acestea se afla scutăria Zăvadeni¹⁰. O *Carte* din 7096 (1588) august 20 dată în Iași de Pertu Schiopul (1574-1591) și scrisă de uricarul Roșca, judecă hotarele, precizând că se întind „*pe râul Răut și pe amândouă părțile Răutului și cu loc de mori la râul Răutului, care acest sat a fost sat drept domnesc*”¹¹. Locul de plasament se afla la est de Bălți și includea o parte din moșia de azi a s. Elizaveta. Un alt document din 5 iunie 1559, susține că același domnitor expediază către scutăria Zăvadeni 70 de boi crescuți în Orhei pe văile Răutului pentru a fi comercializați, iar din banii câștigați să se cumpere fier¹². Conform altor izvoare, o parte din mărfurile de aici erau exportate spre „hotarul polon” și Soroca - în acest oraș soseau negustori din Genova¹³. Viața economică din zonă, în primul rând negoțul, a fost optimizată de drumurile comerciale Iași ↔ Soroca, Hotin ↔ Soroca ↔ Tîghina și „<șleahul> Orheiului”¹⁴.

Negoțul se prezintă mai activ în *prisăci*, unde exista o bază materială variată – terenuri agricole calitative, vitărit variu, pășune destule, spații silvice și acvaticice, mijloace meșteșugărești și experiență productivă, mori, sladnițe, pive, stupi de albine etc., totalitatea cărora tindea spre o economie extensivă¹⁵. Astfel de structuri puteau fi utilizate în scopuri militaro-strategice. Printre acestea, începând cu secolul al XVI-lea se profilează câteva topice legate de noțiunea Bălți.

În urma studierii insolite al actelor interne au fost identificate hotarele moșiilor din zona Bălți - Gura Căinarului pe cursul fl. Răut. A fost stabilit că pe parcursul sec. XV – XVI în locul actualului municipiu nu exista nici o așezare umană. „Roiul” de sate, în număr de 32, era plasat între actualul Grigorești și Gura Căinarului: Bălți-I (Bălțile¹⁶), Begeani, Bobeni, Budăești, Bursuceni, Căenari, Colunești, Coșiug, Cubolta, Drojdiești, Goenești, Gura Căenarului, Heciul, Joldești, La Oprea, Lozile, Mărculești, Micești, Miron, Nemțeni, Odăile, Prajila, Prideni, Putinești, Schindirești, Soloneț-Roșiatic, Stârceni, Trifan, Țiplițești, Vădureni, Visternicii și Zăvideni¹⁷. Calculat în mediu câte 20 de gospodării în fiecare sat și 5-6 membri în familie, putem stabili cu aproximație că aici locuiau 650 familii cu un potențial uman de cca 3200-3500 locuitori. În afară de acesta existau peste 15 „locuri de sate”¹⁸, „locuri pustii”¹⁹, 6 seliște²⁰, 4 locuri cu iazuri pentru mori și prisăci²¹ ș. a.

Printre structurile heteromorfe rurale de aici apar către finele sec. al XVI-lea două topice: **Bălți**, pârâu < afluent al r. Cubolta, lângă Putinești > și „loc de sat pe Bălți” < în extremitatea nordică a moșiei Putinești, r. Florești > atestate în uricul din 20 august 1588 a lui Lăpușeanu²². Un alt uric din 2 septembrie 1618 < 1619 >, emis de Gaspar Grațiani stipulează; „domnul a spus”, iar „Toader < a scris >” să i se întărească lui Ghidion, fiul lui Voico logofăt “satul Stănenii < situat undeva spre cursul inferior al râului Cubolta >, din ținutul Soroca și satul Soluncenii, cu loc de moară și cu iaz pe Căinar < căruia i > s-a cuvenit. < și > satul Bălțile pe Cubolta”²³ < lângă Putinești >.

Așa dar, între 1588-1619 moșiei Putinești includea trei topice: hidronimul „Bălți”, Bălți - loc de sat și satul Bălți. Astăzi pârâul, care izvorăște din centrul s. Iliceuca < r. Florești >, reprezintă o albie seacă și hidronim uitat. La confluența lui cu râul Cubolta este remarcat cu maluri stâncoase și un pod pe traseul Bălți - Florești. În acest loc toamna și primăvara se mai observă conturile caselor țărănești ale bălțenilor de cândva. Se pare, că până la 1588 populația acestui Bălți (Bălți-I) a făcut parte din s. Putinești („prin înșelăciune”?), cel puțin, o mahala apoi „risipită”.

„Risipirea” satelor făcea parte din planul militaro-strategic al statului. În acest sens malul stâng al Răutului dintre Grigorești și Gura Căinarului se prezenta destul de util. Dintre acestea sursele evidențiază s. Zăvideni, dăruit de voievodul Petru Șchiopul pe 20 august 7096 < 1588 > „din mila lui Dumnezeu... lui Andrei logofăt și pârcălab de Neamț și urmașilor lui”²⁴, sat (seliște) așezat „pe râul Răut și pe amândouă părțile Răutului și cu loc de mori la râul Răutului, care acest sat a fost sat drept domnesc²⁵... ca să-i fie lui de la domnia mea sat și ocină cu tot venitul și cu întreg hotarul, pentru că i l-am dat lui, pentru vislujenia lui, ce a slujit domniei mele și țării domniei mele”²⁶.

Cu acest prilej este trimis Danciul, fost pârcălab ca să hotărâncească

moșia. Însă satele din jur, Budăești și Heciul²⁷, aflate „în pricină de hotar cu satul Zăvodeni”²⁸, l-au respins. Atunci este înlocuit cu spătarul Cahonă și mandatat să potolească spiritele rebele. În cele din urmă, misiunea a rezultat cu o ameliorare parțială a tensiunii.

Hotarul localității includea Movila Mare din stânga Răutului <deal, h=202 m>, locul „în jos de Cheldea”, stâlpul de la fântâna satului Bobenilor <sat de lângă Alexăndreni>, „alt stâlp la Movila Bobenilor” <o movilă situată imediat pe malul stâng al Răutului, la est de Elizavetovca²⁹>, vârful Aluneilor <la vest de Alexăndreni>, „de acolo <spre> alt stâlp” până la hotarul Beliciu <satul Biliceni Vechi>, apoi spre „loc pustiu lângă Sânger” <Sângerei>, „de acolo drept în jos, unde se împreună văile... dinspre Soloneț”, „iar de acolo, la movila...Odăilor” <h=240 m, astăzi dealul Rădoaia> „și de acolo peste valea Miceștilor”³⁰ <sat lângă Rădoaia> spre „vârful Rediului Florilor” <deal, h=339 m, la nord de Rădoaia>, „și de acolo drept în vârful dealului, la obârșia Bârsanilor” <deal, h=339 m, situat între Heciul Vechi și Heciul Nou>, „iar de acolo drept la movila lui Ivașco” de lângă Vârtoape <loc pe Răut la Zăvădeni>, „iar de acolo, un stâlp, la marginea satului Schindireștiului” <sat pe Răut lângă Zăvădeni>, „iar de acolo, la gura Coboltei” <râul Cubolta> și spre Movila Mare³¹. Din nou, topicul Bălți de pe Răut aici și alte acte nu figurează. În schimb trebuie reținut Zăvădeni.

Prin urmare, satul „Bălți de pe pârăul Bălți” rămâne unicul toponim confirmat documentar și de aceia trebuie luat în calcul la cercetarea istoriei viitorului municipiu. Însă de la 20 august 1588, timp de treizeci și unu ani, satul iese din gura surselor. Pauza ia sfârșit pe 2 septembrie 1619. Un uric a lui Gaspar Grațiani documentează că „domnul a spus”, iar Toader a scris să i se întărească lui Ghidion, fiul lui Voico logofăt “satul Stănenii” <situat undeva spre cursul inferior al râului Cubolta>, din ținutul Soroca și satul Soluncenii, cu loc de moară și cu iaz pe Căinar <căruia i> ”s-a cuvenit <și> **satul Bălțile pe Cubolta**”³² <de lângă Putinești>. Reiese că în a doua zi al Anului Nou 1619³³ satul Bălți **continua să existe** la confluența pârăului Bălți cu râul Cubolta.

Peste un an de zile arsenalul documentar este completat de cronică Campaniei de la Țuțora³⁴ ale trupelor poloneze de sub comanda hatmanului Zólkiewsky împotriva otomanilor³⁵, care a durat în septembrie-octombrie 1620. Expediția începe la 3 septembrie 1620. Polonezii trec Nistru lângă s. Iaruga, apoi se mișcă pe teritoriul Moldovei la vest de Soroca, părțile superioare ale r. Cubolta, pe lângă Heci și la 12 septembrie ating Ungaeru (Ungheni), ocupând o poziție strategică la vre-o 7-8 km de la Țuțora³⁶.

Însă după o nereușită, polonezii sunt nevoiți să se retragă în condiții nefavorabile. Calea o țin prin satele Petrești, Scumpia, Catranâc, „iar, pe la **amiaza zilei de 4 octombrie**, <ajung> **la râul Răut, lângă satul Bălți**”³⁷. Prin urmare, cronică poloneză atestă o altă localitate Bălți, pe Răut. Nu este

o greșeală pur tehnică, fiindcă scribul leah ne informează cu precizie că de la acest sat Bălți de pe Răut trupele poloneze sub loviturile tătarilor „*au trecut seara peste Răut și la 5 octombrie, în zori, au ajuns la râul Cubolta,...* continuându-și calea de-a lungul malului drept, pe lângă Moara Nouă, până la satul Servirni (Saucu)”³⁸, situat la o distanță de cca 10-11 km de Nistru și Moghilev.

Așadar, **asistăm la prima atestare documentară a satului Bălți pe Răut - 7128 (1620) 4 octombrie, luni, către amiază.** Considerăm că topicile *pârăul Bălți, loc de sat pe Bălți, satul Bălți-I de pe Cubolta, satul Bălți de pe Răut*, fac parte din una și aceeași istorie incipientă a mun. Bălți.

Rămâne să precizăm când are loc așezarea populației în locul actualului municipiu. Însă, din păcate, în această privință sursele tac, ceea ce ne face să recurgem la metoda analizelor logice. Așa dar, dacă pe 2 septembrie 1619 pe Cubolta mai exista satul Bălți-I, topic care după această dată nu mai figurează în acte, iar pe 4 octombrie 1620 cronica poloneză atestă localitatea Bălți de pe Răut, atunci reiese, că a avut loc un transfer al populației legat de căutarea unui loc de trai mai decent. Strămutarea ar fi avut loc în vara anului 1619 sau primăvara anului 1620, ceea ce a depins de asigurarea vieții pe timp de iarnă, lucrările agricole de toamnă și de primăvară.

Bineînțeles, că la început satul Bălți de pe Răut putea să aibă un număr mic de locuitori, care pe parcurs se va completa din contul strămutării țăranilor și din alte sate. Aici în ajutor ne vine legenda care pretinde să afirme că în trecut Bălți se numea Zăvadeni.

Inițial Zăvadeni era un sat obișnuit plasat în locul actualului Combinat de zahăr din Alexândreni. Apoi devine seliște pe Răut³⁹, populația căreia practica meșteșugurile și negoțul. cu potențial meșteșugăresc și comercial cunoscut. La 5 iunie 1559 A. Lăpușeanu trimite din Orhei 70 de boi crescuți pe Valea Răutului pentru comercializare în Zăvadeni (Zăvădine) ca să i se cumpere în schimb fier. După afacere voievodul reproșa judeului că unii porci au fost vânduți cu 100 de dinari, alții cu 80 și cu 70 de dinari⁴⁰. Un act din același timp ne informează că de Zavideni era „*ascultătoriu*” s. Miceșri⁴¹ - mărturisire a ponderii așezării în raport cu satele din împrejurime. Pe plan mai general, asistăm la o evoluție a unei seliște spre o unitate teritorială preurbană, ceea ce nu a avut loc din cauze necunoscute. Procesul acesta urma încet, dar insistent și a durat vre-o șase-șapte decenii, până când tendința zăvadineană nu a fost preluată de Bălți pe Răut. În astfel de context, legenda precum că Bălți în trecut se numea Zăvadeni are suport real.

Dacă mai rămânem la seliștea Zăvadeni, avem bănuieli că tot din motive necunoscute își limitează potențialul economic până când nu se transformă într-o mahala a satului Grigorești <r-nul Sângerei>, la fel ca alte sate, a „*suferit pe cursul veacurilor nenumărate modificări*”⁴². Până la urmă se modifică și

denumirea satului-seliște sub aspect orto-fonetic și de transcripție - Zavadini, Zăvadinei, Zevadeni, Zavidini, Zăvădeni, Zăvadinile și Zivadinele, apoi completată încă de două foneme rusești - cartierul Zavidina din Alexăndreni pe locul actualei fabrici de zahăr și lacul Zavdinovca, păstrate uzual până în zilele noastre.

În astfel de condiții nu este exclus că o parte din populația din Zăvadeni a trecut cu traiul în satul Bălți de pe Răut, practicând agricultura, creșterea animalelor, mește-șugurile și negoțul. Alt fel zis, „*risipirile*” permanente ale satelor produceau „*amestecături în întreaga noastră țară*”⁴³ cu efectul apariției noilor sate, unele din care obțineau pe parcurs statut de târg⁴⁴. Ca fond de idei, printre acestea s-a aflat și s. Bălți de pe Răut.

Prin urmare, argumentele și concluziile de mai sus atestă anul întemeierii mun. Bălți – 1620 și contestă anul fals 1421. Inepția începe atunci, când F. Brunî traduce și publică în rusă (1853) consemnările călătorului și diplomatului francez *Guillebert de Lannoy (1386 - 2.IV1462)*⁴⁵. Autorul din Odesa manifestă imprudență odată ce confundă topicul **Belz (Bels/Belfz)** cu **Bălți (Бельцы, Бельц)**.

Iată acest fragment: „*Item, de là me partis et m'en alay à une ville en Russie, nominée Belfz, devers la ducesse de la Mosoeu, qui me fist honneur et m'envoya à mon hostel plusieurs manière de virves...*”⁴⁶ - „*La fel, din această parte am plecat în alt oraș din Rusia, numit Belfz, spre principesa Mosoeu, care m-a primit cu onor și m-a servit cu multe bunuri...*”. În limba rusă textul este prezentat astfel: „*То же: Оттуда я отправился въ другой городъ въ Россіи, называемый Бѣльцы, къ герцогинѣ Мазовецкой, которая меня приняла съ почестью и прислала въ мою квартиру разного рода принасовъ...*» (aldinele și cursivele aparțin aut.).

Conform afirmațiilor lui F. Brunî în secolul al XIV-lea or. Bălți făcea parte din componența Rusiei. Între timp, toponimul *Belfz* nici fonetic și nici morfologic nu corelează cu *Bălți (Бѣльцы)*. Semnul moale «ь» în „*Belfz*” nu există, îmbinarea „fz” și «ц<ы>» nu are continuitate, consoana slavă «ц» ar avea alternativă în grupul de limbi romanice sub formă de combinare a consoanelor „tz” și nu „fz”. Judecând numai după aceste criterii, noțiunea *Belfz* din franceză nu poate fi identificat cu termenul rus *Бѣльцы*.

Este deplasată de la adevăr și „legenda” despre Ringala Mazovi (cca 1370 - cca 1429)⁴⁷, care fără vre-o argumentare științifică apare în calitate de „fondatoare” a or. Bălți⁴⁸. Autorii cei mai radicali și fără pregătire profesională propun cititorilor până și imaginea renumitei poloneze, dar care reprezintă o altă persoană – imaginea Ringalei nu se cunoaște.

Ringala Mazovi (rus.: **Мазовецкая**) era vară dreaptă a regelui polon Wladislaw și soră cu Marele duce lituan Vitolt. Între 1391-1392 a fost ostatica fratelui său la curtea teutonilor. Apoi se căsătorește cu Henrich Siemowitowic,

duce al voievodatului Mazovi⁴⁹ decedat subit la începutul anului următor (1393). În 1419, după o văduvie de un sfert de veac, se recăsătorește cu Alexandru cel Bun⁵⁰, devenind cea de-a treia consoartă a voievodului moldovlah⁵¹, căruia nu-i plăcea singurătatea. Însă mariajul nu a fost de lungă durată și în 1421 este desfăcut.

Conform legilor în vigoare, selecta doamnă s-a bucurat de o recompensă materială și în bani. Cu această ocazie Alexandru cel Bun emite pe 13 decembrie 6929 [1421] în slavonă și latină o Diplomă de danie, care stipula următoarele: „Мы, АЛЕКСАНДРЪ ВОЕВОДА, ГОСПОДАРЪ ЗЕМЛИ МОЛДАВСКОЙ, ... ЗНАЕМО ЧИНИМЪ, СИМЪ НАШИМЪ ЛИСТОМЪ... ДАЛИ СВОЕЮ ДОБРОЮ ВОЛЕЮ НИКОИМЪ ПРОМЪЧЕНИ СИРЕТЬ МИСТО А ВОЛХОВЕЦЪ И СЪ СЕЛЫ И ПРИСЕЛКЫ, СО МЛИНЫ, И СО СТАВЫ, И С МЫТЫ, И С ПЛАТЫ ИЗ ДАНИИ, И ПРИХОДЫ И ДОХОДЫ...» - „Noi, Alexandru voievod, domn al Țării Moldovei, ... Facem cunoscut, cu această carte a noastră, ... că am dat de bunăvoia noastră și nesiliți de nimeni târgul Siret și Volhovățul, și cu satele și cu pricururile, cu morile, și cu iazurile, și cu vămile și cu plățile din dări, cu câștigurile și cu veniturile...”.

Fragmentul citat și Diploma în genere nu face nici o aluzie la Bălți, care ar fi fost donat principesei Ringala. Aici este scris cu certitudine că fosta soție a primit în dar târgul Siret și Volhovăț. Cu toate la aceasta, autorii care nu au lucrat cu acest act, susțin aiurea teza precum că Ringala ar fi stăpânit „târgul Bălți” încă inexistent la confluența râului Răut cu pârăul Răuțel.

Evident, avem de afacere cu o eroare brutală, incultă și lipsită de competență, dar pe placul unor cercuri cu viziuni primitive și axate pe linia anumitor interese geopolitice. În continuare, adepții acestei aberații au inventat „părerea” cum că Ringala ar fi „ridicat în Bălți” „un palat” și „o bisericuță de lemn”⁵².

Adevărul e că Ringala, care figurează cu adevărat printre cele 38 mii de personalități incluse în condica actelor emise între 1384-1625⁵³, nu lasă nici o urmă în istoria municipiului Bălți.

Discuțiile privind „atestarea” mun. Bălți în 1421 sunt inutile din cauza că nu au acoperire documentară. Localitatea Bălți pe Răut intră în expresia documentelor din 1620.

Dacă pe parcursul anilor 1421 – 1588 topicul Bălți figurează numai în calitate de sat pe pârăul Bălți, apoi după 1620 localitatea intră treptat în limba actelor medievale. În 1651 aprilie 21 starețul rus Arsenie Kuhanov, aflat în drum spre Iași cu o misiune confesională, trece prin Bălți⁵⁴. Timuș Chmelnițky când ține calea spre Iași să cucerească inima domniței Rucsandra, fiica lui V. Lupu (1652), face o escaladă la Bălți⁵⁵. Pe 2 ianuarie 1657, călătorul german Gotthard Wefling aflat în drum spre Soroca și găsește pe Răut târgul Bălți, subliniind că era mic și ducea mare lipsă de apă potabilă⁵⁶.

Către finele sec. al XVII-lea Bălți devine târg regional cunoscut, iar în secolul următor ponderea lui sporește⁵⁷. Orașul dispune de *magazii* (depozite) pentru păstrarea mărfurilor. În cadrul Campaniei de la Prut a țarului Petru I (iunie 1711) aici au fost stocate proviziile armatei ruse⁵⁸ gestionate de gen. Alpart. Din scrisoarea lui Petru cel Mare (22 iunie 1711) către A. I. Repnin se vede că bunurile depozitate la Bălți au fost evacuate din cetatea Sorocii, printre care și 200 puduri de praf pentru tunuri⁵⁹.

În 1738 englezul John d'Antermony, aflat în drum din Moskova spre Iași, trece prin Soroca, Căinari și Bălți⁶⁰. M. Purișkevici, proprietar funciar în Basarabia remarcă niște mărturisiri ale bătrânilor din s. Căinari, conform cărora în lunca Răutului de lângă Bălți pășteau oile și hergheliile de cai ale tătarilor⁶¹, dar care au fost alungați din 9 iunie 1766⁶². Legat de această dată, Enciclopedia Sovietică Moldovenească informează cititorii greșit, afirmând că „după izgonirea tătarilor pe moșia lui Iordache Panaite a fost întemeiat satul Bălți (1766), care devine curând un centru comercial”⁶³.

Sursele din ultimele trei decenii ale sec. al XVIII-lea încep să furnizeze date statistice. Cunoscutul istoric Pavel Dimitriu în opera sa *Recensământul populației din anii 1772-1773 și 1774* sistematizează aceste informații parțiale. În 1772-1773 târgul Bălțile <ț. Soroca>, care aparținea boierului Sandul Panaite includea 73 case (gospodării), 70 țărani liberi, 1 țițan, 1 preot, 1 văduvă, funcționa o poștă⁶⁴. Reiese că aici locuiau 450 oameni. Datele din 1774 insistă că târgul avea 129 case (775 oameni), 87 bresle, din care sunt evidențiați 80 poștași, numărul birnicilor este numai de 42 oameni, ceea ce indică la o organizare internă de tip urban⁶⁵.

Un document din 12 ianuarie 1782 dat de Constantin Moruzi întărește ochina Bălți lui Iordachi Panaiot cu dreptul de a comercializa vite⁶⁶ și mărfuri industriale. Din această dată târgul obține dreptul de a impozita marfa comercializată cu *mortasipiu*⁶⁷ (arab., tc. *mühtesip*) - a zecea parte din marfa cântărită de *mortasip* și taxă la vânzarea vitelor pe piața târgului. Astfel, asistăm la precizarea statutului urbei, dar până ce în calitate de oraș boieresc și de însemnătate regională. Nu întâmplător C. Stoide și I. Caproșu, studiind relațiile de schimb dintre Brașov și Moldova nu evidențiază târgul Bălți⁶⁸.

Consulul rus din Iași vorbește despre cazarea la Bălți în 1784 1 martie a unui regiment de arnauți⁶⁹, care trebuie dezolvat. În iunie al același an domnitorul pleacă spre Bălți pentru o întâlnire cu comandantul osmanlâk al raialei Hotin⁷⁰. În ianuarie 1785 are loc o concentrare a trupelor otomane în Bălți⁷¹. În aprilie 1785 acțiunea militară a turcilor este reconfirmată⁷². Sunt niște informații care reflectă sporirea poziției orașului în contextual evenimentelor politice și militare.

Tensiunea pregătirii războiului ruso-turc din 1787-1781 vizează și orașul Bălți – aici sunt concentrate numeroase trupe otomane, sunt stocate muniții⁷³,

ceea ce subliniază poziția strategică activă, pe care o avea viitorul municipiu. În secolul al XIX-lea informațiile despre Bălți sporesc considerabil. Orașul este inclus stabil în relațiile comerciale, process în care participă negustori alogeni⁷⁴. Așa în 1823 printre aceștea se află Neculae Stan, Sava Ioan, Mihalachi Petrovici⁷⁵.

Evident, accelerarea vieții economice crează condiții pentru dezvoltarea infrastructurii urbane și creșterea numărului populației. Către anul 1816 aici locuiau 1600 suflete⁷⁶. Statutul lui „*din mila lui Alexandru I*” este modificat pe 20 aprilie 1818 când orașul este subordonat autorităților regionale. De data aceasta a fost luat în calcul că din 1813 este desemnat în calitate de centru administrative al jud. Iași (din 1878 județul Bălți) și nu atât, cum afirmă amatorii de istorie, din motiv că împăratul rus află vestea despre nașterea unui nepot de al său.

Politica autorităților țariste de asimilare a Basarabiei devine un factor dominant în destinele acestei provincii. După A. D. Xenopol scopul, era de „*a ne face ruși*”⁷⁷ și, continuă N. N. Durnov, să ne transforme „*într-o hoardă de robi*”⁷⁸. „*Bieții oameni, constată istoricul rus, își lasă pământurile roditoare pentru că nu mai pot trăi în țara lor*”⁷⁹. Loviturile necruțătoare erau orientate mai întâi asupra orașelor, dar care, prin capacitatea lor de extindere economică și culturală, afectau și populația rurală. Astfel, orașul devine o mașină eficientă de formare a noii conștiințe ale băștinașilor. Însă linia aceasta politică nu producea redresări imediate. Către mijlocul secolului al XIX-lea Bălți continua să reprezenta un centru urban, în care funcționau simultan două culturi – națională și de import. Lupta între cele două curente evolua până ce în favoarea componentei autohtone. Ca esență, a fi bălțean însemna a păstra vechile tradiții și a respinge influențele eterogene.

Investigațiile arată că pe acest fon în anii patruzeci ai secolului al XIX-lea orașul rămâne un centru remarcant de cultura națională. În 1842 iese la suprafață o satiră, de care s-au ocupat N. Iorga, Vl. Beșleagă și N. Leahu¹. Autorul anonim „împroașcă cu ghimpi” viciile hapsâne din societatea basarabeană. S-ar putea atribui acest text lui Dimitrie Balica comisul(?), care sigur a „compozat” pentru „tineri și tinere daco-romano-moldavi” două lucrări inedite – romanul „istoric” *Polidor și Hariti* (1843) și *Oreșcare anegdaturi folositoare pentru jiunime aflatu iantrun poem din învechime tipăritu (miscelaneu, 1848)*, originalele cărora se păstrează în Biblioteca Academiei Române. Aducerea copiilor la baștină se datorează celebrului istoric ieșean *Ioan Caproșu*ⁱⁱ, acad. *Florin Filip* și doamnei *Gabriela Dumitrescu*, șef Secție Manuscrise a BAR.

Dacă romanul *Polidor și Hariti* reprezintă o tălmăcire originală din elină a dragostei dintre doi tineri și utilizează un bogat arsenal lingvistic al dulcii limbi române, apoi *Miscelaneul* include proverbe, zicători și texte prozaice cu conținut didactic adresate copiilor de vârstă școlară. Autorul ne informează

că „asti *Anegdoti le-am gesit ian Bessarabie, orașul Belțelor, și spre a nu fi <pierdute> dupe trecire timpului urma lor le-am pre scris aice. Dimitrii Balica comis, 1848 anul luna mar(t), 15*”.

Romanul *Polidor și Hariti* reprezintă o redare originală din elinogreacă a unui subiect de dragoste exemplară dintre Polidor și Hariti, trecută prin filtrul sever al relațiilor sociale și politice din vechea Eladă. Opera este dominată de criteriile idealului, înțelepciunii vârstei „de floare și polen”, exercițiilor retrograde și sumbre, devotamentului patrimonial vine să condamne conflagrațiile inutile dintre polisurile Greciei antice. Romanul are o mulțime de scene complexe aflate la limita fericirii și nenorocirii. Spre finală însă totul revine la normă – cei doi tineri supraviețuiesc, revin la baștină, fericirea lor triumfă.

Cel de-al doilea manuscris conține 16 „anecdote”ⁱⁱⁱ, 24 versuri și 15 texte (eseuri) scrise în proză și versuri. La sfârșit autorul face un „joc” intitulat *Fantazie* executat în grafie latino-român, demonstrându-se astfel că în cercurile culte de pe ambele maluri ale Prutului funcționa ideea naturală de revenire a scrisului românesc la obârșie. În sfârșit, urmează niște calcule matematice privind veniturile și cheltuielile pur gospodărești.

Subiectele caracterizează psihologia și modul de gândire al strămoșilor noștri, felul de exprimare poetică și muzicalitatea inedită a graiului românesc, înțelepciunea rafinată și inteligența plină de sens a băștinașilor locului, facultatea autorului de a selecta și modela normele morale tipice basarabenilor. „Naivitatea”, „primitivismul arhaic” dispar odată ce pătrundem în esența operei lui D. Balica. Pe fonul dominantei factorului didactic se observă nuanțe tautologice. Acestea însă nu dăunează dimensiunile vizate și originalitatea expresiilor semasiologice ale textului. Corelațiile „incomode” de acest fel rezidă în esența creației populare autentice și tendința autorului de a păstra aceste izvoade naționale inedite. Pe plan mai general, asistăm la un dialog sobru, auster și select dintre vasta creație de masă și un intelectual.

Dimitrie Balica, inspirat de înțelepciunea poporului și vocația lui artistică, a cules pagini din catastiful național din prima jumătate al secolului al XIX-lea. În mare măsură a fost stăpânit de varietatea impresionantă a limbajului creativ basarabean, păstrând astfel o comoară tradițională autohtonă aflată într-un mediu politic puțin favorabil, culege din gura folclorului mesaje tipice și demne pentru a fi transmise către urmași. Astfel, galeria cărților bisericești, colecțiile particulare din Bălți și scrierile lui Balica largesc orizontul literar municipal din timpul respectiv puțin sau chiar deloc cunoscut publicului larg timp de cca 170 de ani.

Manuscrisele vine să completeze o pagină a istoriei literaturii, demonstrează cert că în Bălți existau premise pentru funcționarea culturii autohtone și că procesul de denaționalizare întâlnea rezistență demnă. Romanul *Polidor*

și *Hariti*, executat în română cu caractere grafice chirilice, a reluat în dezbatere o serie de probleme vitale din Basarabia anexată, sensibiliza accelerarea luptei împotriva dependenței față de Rusia țaristă, repune în acțiune ideea orientării întru respectarea normelor morale tradiționale, condamna răzbunarea, ipocrizia, trădarea și alte vicii ale oamenilor, formula pentru tineri și tinere standarde de comportament social și acțiuni proprii. Sunt bune, mai ales, pentru adolescenți care insistă să se afirme în viață cât mai curând.

Dimitrie Balica comisul a tentat să-și editeze romanul *Polidor și Hariti*. Cu această ocazie cere contribuția marelui agă Costache Negruzzi. Există presupuneri că la un moment a încercat să profite de autoritatea lui V. Alecsandri. Însă nu s-a reușit publicarea din motivul lipsei de fonduri bănești sau, nu este exclus, din cauza calității romanului depășită de alte opere literare aflate în curs de ascensiune.

Pe 3 martie 1918 Zemstva din Bălți votează Unirea⁸⁰, fiind prima decizie de acest fel din provincie⁸¹. Declarația stipula: „*Proclamăm astăzi în mod solemn, în fața lui Dumnezeu și a lumii întregi, că dorim unirea Basarabiei cu Regatul României, sub al cărui regim constituțional și sub ocrotirea legilor de monarhie democratică vedem siguranța existenței noastre naționale și a propășirii economice și culturale*”⁸².

Perioada interbelică remarcă un salt calitativ adecvat în toate sferele vieții ale m. Bălți. Aici au funcționat cu succes teatrele *Scala* și *Safo*, cinematografele *Flux* și *Modern*, liceele „*Ion Creangă*”, „*Domnița Ileana*” și *evreesc*, biblioteca lui *Shterenberg*, librăriile „*Progresul*” și „*Librăria Românească*”.

Cu toate la aceasta, în timpul regimului sovietic succesele au fost supuse ritualului tabu și pângărite. Autoritățile impoștore urmăreau scopul bine definit de a înlocui valorile autohtone multisekulare cu ideologia „realismului socialist”. Însă, odată cu dispariția Uniunii sovietice și obținerea independenței a Republicii Moldova, situația tinde să revină la firea ei naturală.

Evidențierea și publicarea manuscriselor semnate de comisul Dimitrie Balica reprezintă un mers clar pe același drum de perspectivă, o revelație autentică și punct de valorificare a moștenirii din trecut.

Note:

- ¹Șt. Ciobanu, Basarabia, Chișinău: Universitas, 1993, p. 86
- ²Nicolae Dabija, Pe urmele lui Orfeu. Eseuri, Chișinău: Hyperion, 1990, p. 8
- ³Gh. Baci, Orașul Bălți și oamenii lui, Chișinău, 2011 – 496 p. *Gh. Baci, prof. univ., dr. hab. în științe medicale, bălțean așezat cu traiul în Chișinău, personalitate de o vastă cultură, patriarh al medicinei legale basarabene. Activează în calitate de profesor, șef catedră în cadrul Universității de Medicină „N. Testemițeanu” și Universității de Educație Fizică și Sport, director al Centrului de Medicină Legală, secretar științific al Secției Științe Medicale al Academiei de Științe din Moldova, autor a peste 500 publicații, inclusiv 26 studii monografice, manuale, cursuri universitare ș. a.*
- ⁴Dan Bădărău, Ioan Caproșu, Iașii vechilor zidiri până la 1821, Iași: Cartea Editorială Demiurg, 2007, p. 21
- ⁵C. Cihodaru, Alexandru cel Bun, Chișinău: Cartea moldovenească, 1990 (În continuare: C Cihodaru, Alexandru cel Bun), p. 17. A se vedea: Я. С. Гросул, Д. М. Драгнев, П. В. Советов. Основные этапы развития и разложения резешского землевладения в Молдавии. К истории земельных правоотношений.// Учен. Зап. Кишинев. Унив., том 79, 1965; Д. М. Драгнев и П. В. Советов. Перестройка структуры землевладения в Молдавии XV-XVIII вв.// Rev. *История СССР*, 1/1968, с. 70-92; [D. Dragnev], Politica lui Ștefan cel Mare în ținuturile de est („de margine”) ale Moldovei.// Demir Dragnev, Igor Cașu, Emil Dragnev, Virgil Pâslariuc, Ștefan cel Mare și Sfânt în contextul epocii sale și a posterității, Chișinău: CIVITAS, 2004; Teo-Teodor Marșalcovschi, Obștea răzeșească: evoluție și continuitate.// În onoare Alexandru Moșanu. Studii de istorie medievală, modernă și contemporană a Românilor. Coordonator Nicolae Enciu, Cluj-Napoca: Academia Română, 2012, pp. 255-263 ș. a.
- ⁶Alexandru I. Gonța, Studii de istorie medievală, Iași: Editura Dosoftei, 1998, p. 167
- ⁷A se vedea: C. Cihodaru, Alexandru cel Bun, p.17
- ⁸Pavel Cocârlă acceptă numai două semantici – târg și oraș. A se vedea: Pavel Cocârlă, Târgurile sau orașele Moldovei în epoca feudală. Sec.XV-XVIII, Chișinău: Universitas, 1991 (în continuare: P. Cocârlă, Târgurile și orașele), 188 p.
- ⁹Privitor la *prisacă* în istoriografie există două păreri de reprezentare: o întreprindere de scutari și o fortificație din pari de lemn (1) sau o crescătorie de animale (slav.: **скотъ**, rom.: **scutar-păzitor de animale**).
- ¹⁰Gh.Pungă, Țara Moldovei în vremea lui Alexandru Lăpușeanu, Iași: Editura Universității „Al.I.Cuza”, 1994, p. 65.
- ¹¹Documente privind Istoria României (în continuare: DIR). Veacul XVI. A. Moldova, vol. III, p. 393
- ¹²Alexandru I. Gonța, Legăturile economice dintre Moldova și Transilvania în secolele XIII-XVII, Prefață de I. Caproșu, București: Ed.Științifică și Enciclopedică, 1989, p. 147
- ¹³Ștefan Andreescu, Genovezii pe „drumul moldovenesc”// In onoare Ioan Caproșu”, Biculești-Iași: Polirom, 2002, p.216
- ¹⁴Alexandru I. Gonța, Legăturile economice dintre Moldova și Transilvania în secolele XIII-XVII, Prefață de I. Caproșu, București: Ed.Științifică și Enciclopedică, 1989, pp.15-24; Pavel Cocârlă, Târgurile sau orașele Moldovei în epoca feudală, Sec. XV-XVIII, Chișinău: Universitas, 1991, pp. 115-118 ș.a.
- ¹⁵Constantin Cihodaru, Petru Rareș, Red. coord. Leon Șimanschi, București: Ed. Acad. Române, 1978, p. 60. Situația caracterizează nu numai perioada domniei lui Petru Rareș.
- ¹⁶Bălțile, Bălțili, Bălției (A se vedea și în «Труды Бессарабской губернской Ученой архивной комиссии», томъ третій. Под ред. И. Н. Халиппы. Кишиневъ, 1907, с. 273).

- Toponimul Bălți are și alte foneme: Bălți, Băl(i)ți sau Bălțul, Bălții etc.
- ¹⁷DIR, XVI-I, 602; II, 34, 219; III, 42, 133, 137, 253-254, 393-394; IV, 51, 145, 156-157, 207, 221-222, 243, 282-284, 394, 399; XVII-I, 137, 149; II, 112; III, 23; IV 36, 102, 135, 145, 218, 229, 399, 439, 445; V, 228, 248
- ¹⁸Ibidem, XVI-II, 24-25, 218; III, 133, 393-394; IV, 251, 261; XVII-I, 123-124; II, 3 ș.a.
- ¹⁹Iden. Prin "locuri pustii" trebuie de înțeles izlazuri comunale pentru vite cornute mici și teren necultivat.
- ²⁰Idem. *Seliște (siliște)* – loc unde a fost odinioară un sat, vatra satului cu loc necultivat, dar bun pentru cultivarea ariei adiacente și în interiorul satului.
- ²¹Idem
- ²²DIR, XVI-III, p. 394
- ²³Ibidem, XVII-IV, p. 399.
- ²⁴A se vedea: DIR, XVI-II, p. 34; vol. III, p. 308-309, 393-395; veacul XVII, vol. I, p. 111. În trecut a fost sat, seliște, ocol al scutăriei domnești, avea sate și seliști ascultătoare pe ambele maluri ale fl. Răut, ț. Soroca <lângă Alexândreni>.
- ²⁵DIR, veacul XVI, vol. III, p. 393
- ²⁶Ibidem, p. 393. Un suret copiat de pe suret din 1552 septembrie – 1561 noiembrie, 13 la Iași tălmăcit în 1797 de pe un uric sârbesc de Andrei spune că Alexandru Lăpușeanu a dăruit lui Flore și Ilie Pohreb și Oanța un loc de sat la gura văii Dealul Vechi ca să-și facă satul Micești „ascultătoriu” de Zăvădeni” (DIR, XVI – II, p. 34)
- ²⁷Budăești, sat pe Răut, lângă Alexândreni dispărut. Heciul/Hecești/Hiaciul, variante toponimice selectate din actele medievale (astăzi Heciul Vechi, r. Sângerei așezat pe malul drept al Răutului). În trecut a fost proprietatea mănăstirii Balica apoi Sf. Sava (DIR XVII-IV, p. 439)
- ²⁸Documente privind istoria României. A. Moldova, veacurile XIV-XVII (1384-1625). Indicele numelor de locuri. de Gh. Gonța, Ediție îngrijită și prefăcută de I. Caproșu, București: Editura Academiei Române, 1990 (În continuare: Gonța, Indicele), p. 120 ș.a.
- ²⁹Elisaveta, sat afiliat administrative mun. Bălți este atestat în 1898. //Enciclopedia Sovietică Moldovenească, vol. II, Chișinău, 1971, p. 454
- ³⁰Un suret datat cu IX.1552 – XI.1561 tălmăcit la Iași în 1797 de pe un uric sârbesc de Andrei stipulează că A. Lăpușeanu dăruiește lui Floe și Ilie Pohreb și Oanței un loc de sat la gura văii Dealul Vechi ca să-și facă satul Micești „ascultătoriu” de Zăvădeni (DIR, XVI – II, p. 34)
- ³¹DIR, XVI-III, p. 393
- ³²Ibidem, XVII-IV, p. 399.
- ³³În epoca medievală Anul nou începea pe 1 septembrie. În document este indicat greșit anul „1618” în loc de 1619. În timpul scrierii scribul a comis o neatenție.
- ³⁴Țuțora reprezenta un punct important de trecere prin Lăpușna spre Chilia (a se vedea: I. Caproșu, - Un catastif moldovenesc de vistierie din 1606. // *Anuarul Institutului de Istorie „A. D. Xenopol”*, XXX, Iași, 1993, p. 269)
- ³⁵Marek Wagner, Expediția de la Țuțora, în rev. „Jutrzenka”, 2006, nr. 10-11
- ³⁶Ibidem, p. 17, 19-20
- ³⁷Ibidem, 2007, nr. 1, p. 22. 4 octombrie 1620 coincide cu ziua de luni.
- ³⁸Ibidem, p. 23
- ³⁹DIR, XVI-III, p. 308-309. A se vedea: Idem, p. 393-395; XVI – II, p. 34; XVII – I, p. 111; idem – II, p. 236.
- ⁴⁰Alexandru I. Gonța, Relațiile economice dintre Moldova și Transilvania în secolele XIII-XVII. Ediție îngrijită de I. Caproșu, București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1989, p. 147

⁴¹DIR, XVII-IV, p. 34

⁴²Istoria Literaturii române, v. I, Folclorul.Literatura română în perioada feudală (1400-1780), Red. acad. Al. Rosetti, București, 1964, p. 12

⁴³DIR, XVI-III, p. 394

⁴⁴P. Poni, Statistica răzeșilor, București, 1921, p. 30 ; [D. Dragnev], Politica lui Ștefan cel Mare în ținuturile de est, în Demir Dragnev, Igor Cașu, Emil Dragnev, Virgil Pâslariuc, Ștefan cel Mare și Sfânt în contextul epocii sale și a posterității, Chișinău: Civitas, 2004; Teo-Teodor Marșalcovschi, *Obștea răzeșească: evoluție și continuitate.*//În onoare Alexandru Moșanu. Studii de istorie medievală, modernă și contemporană a Românilor. Academia Română. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2012, pp. 255 – 263; idem, Răzeșii în context istoric și juridic, în „Anuarul” Catedrei Disciplini Socioumaniste. 2006/ 2007 (Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți), Bălți: PUB, 2007, p. 50-51. Referințele aparțin de satele răzeșești cu o capacitate de apărare mai sporită.

⁴⁵Voyages et ambassades de Messire Guillbert de Lannoy 1399-1450, Mons, Tipografie d’Em. Hoyois, 1840; Ф. Брунь. Современная библиография, în «Записки Одесского общества истории и древности». Томъ третій. Одесса, 1853 (în continuare ZOOID)

⁴⁶Ф. Брунь, op. cit., p. 435

⁴⁷Anul nașterii este stabilit cu aproximație, ținând cont că Ringala s-ar fi căsătorit la 20-22 ani. Anul morții este stabilit în baza publicației-ei dnei S.Grișina (Об основательнице Бельц княгине Мазовецкой или История одного архивного поиска, în Rev. „Polskie ślady na moldawskiej ziemi”, nr. 6/2006, p. 16). Din articol se observă o slabă competență a autoarei în materie de investigarea arhivelor. Mai întâi de toate nu sunt aduse materiale de arhivă, doar că se face aluzie la unele scrisori. În afară de aceasta, documentele de arhivă poloneze sunt executate în latină care nu puteau fi de prelucrate prin cunoașterea numai a limbii ruse. Bănuim că data morții Ringaliei (15 octombrie 1429) a fost scoasă din muzeu.

⁴⁸Bălți. Album – Text și elaborare de Svetlana Grișina, Chișinău: Proart, 2006 (în continuare: Bălți. Album), p. 20

⁴⁹Henrich, reprezentant al dinastiei Siemowitowicilor din Mazovia. În 1388 regele polonez Jagailo (din 1383 Belz întră în componența Reg. Poloniei) donează orașul lui Ziemowit (1388-1426), moștenit de Kazimir între 1421-1442 (a se vedea: Л. Войтович. Белзькі князі, în rev. «Київ», 1991, № 5; Кородіське місто Белз. Державний історико-культурний заповідник. Львів, 2003, с. 5-6)

⁵⁰Letopisețul anonim (de la Bistrița): «В лѣто 6907 мѣсяца апрілія 23 сталъ Александръ воевода господаремъ у Молдавскон земли...И овладелъ Александръ воевода Молдавскою землею 32 лѣта и 8 мѣсяць и ѹмретъ в лѣто 6942 генѹарія 1 еже и погребенъ вѣсть въ Бистрическии монастир», în «Славяно-молдавские летописи XV-XVI вв. Составитель Ф. А. Грекул. Москва: Изд. «Наука», 1976, с. 24

⁵¹Există o versiune că Alexandru cel Bun ar fi avut patru soții legale și o concubină, pe Stanca sau Stana. Prima soție, se numea Margareta de Lozonț (Losonez), fiica voevodului transilvănean de origine maghyră. A doua era Neacșa sau Ana, cu care a conviețuit între 20.VII.1409-2.XI.1418. Ringala a fost a treia soție (1419-1421) și prin 1421 domnitorul se căsătorește cu Marina (A se vedea: A. D. Xenopol, op. cit., p. 133-134; Gh. Pungă, Din nou despre Ringala, soția lui Alexandru cel Bun, în „Studii de istorie medievală și de științe auxiliare” (I), Iași: Casa Editorială Demiurg, 2002, p. 35; C. Cihodaru, Alexandru cel Bun, pp. 256-260. Ultimul autor suspectează căsătoria cu Margareta.

⁵²Bălți. Album p. 20-30

⁵³Alexandru I. Gonța, Documente privind istoria românilor. A. Moldova, București: Ed. Academiei Române, 1995 -500 p.

⁵⁴Călători străini despre Țările Române, (în continuare. Călători străini), vol. V, București,

- 1973, p. 409
- ⁵⁵Ibidem, p. 472
- ⁵⁶Ibidem, p. 600
- ⁵⁷Ștefan Ciobanu, Basarabia, Chișinău: Universitas, 1993, p. 86
- ⁵⁸Idem. A. B. Мышлеавский. Война с Турцией. СПб, 1898, c. 132. Conform afirmațiilor al acestui autor rușii intră în Bălți pe 19 iunie 1711
- ⁵⁹Письма и бумаги императора Петра Великого. Том II, вып. I. Москва, 1962, c. 301
- ⁶⁰E. Diaconescu, Cechi drumuri moldovenești, Iași, 1939, p. 70
- ⁶¹M. В. Пуришкевич. О землях части Св. Спиридона. Кишинев, 1910, c. 103
- ⁶²Idem
- ⁶³Enciclopedia Sovietică Noldovenească, v. I, Chișinău, 1970, p. 541
- ⁶⁴Moldova în epoca feudalismului. V. VII, p. I. Recensământul populației din anii 1772-1773 și 1774. Alcătuitor P. Dimitriu (Dimitriev). Chișinău: Știința, 1775, p. 168
- ⁶⁵Ibidem, p. 357
- ⁶⁶Arhiva Națională a Republicii Moldova, f. 2, Cancelaria guvernatorului din Basarabia, inv. 1, d. 2135, f. 91
- ⁶⁷Gh. Ghibănescu, Surete și izvoare. Documente slavo-române, vol. IX, Iași, 1922, p. 309 ș. a.
- ⁶⁸Constantin A. Stoide, Ioan Caproșu, Relațiile economice ale Brașovului cu Moldova de la începutul secolului al XVIII-lea până la 1850, Chișinău: Universitas, 1992 – 352 p.
- ⁶⁹Rapoarte consulare ruse (1770-1796), Vol. I, București, 1962, p. 272
- ⁷⁰Ibidem, p. 285
- ⁷¹Ibidem, p. 301
- ⁷²Ibidem, p. 317
- ⁷³Ibidem, p. 417, 480.
- ⁷⁴П. С. Кокырла. Социально-экономическое развитие молдавского города в конце XVII - начале XIX в. Кишинев: Штиинца, 1989, c. 90
- ⁷⁵Rapoarte consulare ruse, p. 278. Este vorba despre actele judiciare din 2 iulie 1823 și 10 noiembrie 1823.
- ⁷⁶Gh. Baci, op. cit., p. 61. (Calc. apart. aut.).
- ⁷⁷A. D. Xenopol, Războaiele dintre ruși și turci și înrâurirea lor asupra țărilor noastre. //Convorbiri literare, nr. 4, 1 iulie 1879, p. 128
- ⁷⁸Н. Н. Дурновъ. Русская панславянская политика. СПб, 1908, c. 47
- ⁷⁹Idem
- ⁸⁰Anton Moraru, Istoria Românilor. Basarabia și Transnistria (1812-1993), Chișinău, 1995, p. 175
- ⁸¹Ion Nistor, Istoria Basarabiei, Chișinău: Cartea Moldovenească, 1991, p. 282
- ⁸²Gh. Baci, op. cit., p. 113
- ⁱ (N.L.), O încercare de satiră în Bălți (1842).//Semn, 2001, nr. 2, p. 2
- ⁱⁱÎnsemnări de pe manuscrise și cărți vechi din Țara Moldovei, Un corpus, vol. IV (1829-1859) de I. Caproșu și E. Chiaburu, Iași: Casa Editorială Demiurg, 2009, pp. 354, 356
- ⁱⁱⁱDe fapt proverbe și zicători

Elena HARCONIȚA

DIMITRIE BALICA COMISUL

Dimitrie Balica face parte din cohorta intelectualilor români, revoluționari în spirit, care au susținut mișcările politice de la Tudor Vladimirescu până la Mica Unire, apropiindu-se și de vibrațiile culturale din epocă. În felul acesta, destinul lui s-a aflat în proximitatea fenomenelor literare și culturale, care, pe atunci, se aflau în proces de maturizare și de dobândire a configurației clasice. Lipsite de harul artistic, scrierile sale, însă, descendente prioritar din „poemurile” cunoscute, nu au intrat în galeria operelor literare de referință.

Cu toate că a aparținut condeierilor „mai mici”, Balica s-a impus, ca autor, prin vioiciunea sa insistentă, proiectând viziuni literare cu caracter limitrof, iar, uneori, originale ca formă și conținut. Comisul a demonstrat destulă vervă, ca să fie remarcat în rândurile unor anumite cercuri ale oamenilor de creație. Astfel, protagonistul acestor rînduri, „după trecerea timpului”, merită să fie apreciat, nu doar în sens bibliografic.

Nu este cunoscut anul nașterii și cel al plecării către veșnicie a lui Dimitrie Balica. Sursele documentare susțin că în anul 1831 sau 1836¹ el se așează cu traiul în Bălți, iar în 1860 este <trăitor?> al Chișinăului. Putem doar presupune că s-ar fi născut la finele secolului al XVIII-lea sau la începutul secolului al XIX-lea, instalându-se la Bălți pe când avea peste treizeci de ani. La Chișinău, prin urmare, a mers pe când ar fi împlinit o vârstă onorabilă, având și o experiență de viață apreciabilă.

Comisul provine dintr-o viță de dregători cu poziții înalte în ierarhia moldo-vlahă. O *Diplomă de danie* germano-română din 1460 (6969) februarie, 21, acordată la Suceava de Ștefan cel Mare, spune că “*Șendrică din Dorohoi și Iațco al lui Hudici dăruiesc bisericii mitropolitane, de sub mitropolitul Theotist, ocina lor proprie și dreaptă, o prisacă, anume a lui Balica, cu toate hotarele sale*”.²

Același voievod, pe 15 februarie 1469 (6977), anunță: “*Noi, Ștefan voievod...am dat de bunăvoia noastră...Mitropoliei Sucevei...prisaca numită Balica, care se află în partea de jos a târgului Iași, și la care prisacă am binevoit să adăugăm de la noi 100 de stupi. Noi i-am cumpărat de la boierul nostrum Nicoară Sârbescul și de la sora acestuia pentru care am plătit 110 zloți. Aceasta să fie pentru pomenirea răposatei noastre soții, Eudochia, al cărei loc de odihnă este acolo*”.³

Diploma de danie din 1488 (6996), martie, 12, dată în cetatea de scaun Suceava, stipulează că Ștefan cel Mare acordă sfintei Mitropolii de la Suceava o serie de sate, iar „*pentru mântuirea sufletului nostru și al fostei noastre soții, Eudochia, o prisacă, numită a lui Balica, aflătoare mai jos, nu departe*

de orașuș Iași, pe care ni-am cumpărat-o de la Nicoară Sârbescul și de la surorile lui pentru 110 zloți tătărești și, de asemenea, o vie situată pe dealul Hărlăului”⁴.

Grigore Ureche, referindu-se la luptele pentru tronul Moldovei dintre Iancu-vodă și Petru-vodă Șchiopul din anii optzeci al secolului al XVI-lea, arată că, împotriva lui Iancu, s-au răsculat mai mulți boieri, printre care și Balica hatmanul, un strămoș al lui Dimitrie Balica Comisul⁵. Cronicarul mai povestește că Moldova s-a confruntat cu agresiunea lui Pototky, iar în lupte cad boierii de seamă ca Vasile Stroici logofătul, Chiriță postelnicul, Miron stolnicul și Balica hatmanul⁵.

Însă, conform arhondologiei alcătuite de Sion paharnicul, hatmanul Balica se stinge în timpul domniei movileștilor și comisul rămâne „curgători din neamul acesta” pe linia bunicii⁶. Informațiile acestea din timpurile mai vechi accentuează calitatea „rebelă” a reprezentanților familiei Balica, din care motiv Dimitrie Balica s-a aflat în opoziție în raport cu autoritățile din Țară. Așezarea lui cu traiul în Basarabia echivala cu un refugiu politic, o înstrăinare de locurile natale, fapt ce îi provoca trăiri psihologice puternice. În prefața la romanul tradus *Polidor și Hariti*, mărturisește: „ De către al meu rău noroc aruncat, găsindu-mă într-al Besarabiei pământ trecuți acum 12 ani, ochii mei n-au conținut a privi cu mare măhnicieune către țărurile patriei mele dacoromano-moldave. Și de câte ori vedeam ca-și ascunde cu mîndreță-îngîmfare soarele razele lui în munții cei răcoroși ai carpatului lăcrămam, tînguindu-mă că fără a simți m-am înstrăinat de dragostea mea patrie, și, osebit de nefolositoarele mele cugetări a trecerii mele într-ănsa, plin de măhnicieune mă cuprindeam iarăși de întunecatul hobot al nopții Besarabiei...”⁷

În același timp, nu putem considera că aici, în Basarabia, comisul care tânjea după locurile natale trăia izolat de noul mediu social. Spirit degajat, comisul găsisse la Bălți și în împrejurimile localității basarabene un remediu: „muzo” (muze) pe plac și cu „*haruri talente! / Frumsetzi draganeli / mie mult doriti! / Rumana fatri! / încordati sprintheni, / lipithoază albeatri! / Negri ochi eli dzeni. / Gura the-n nasturata / castaniu perichoe / talii delicata / eli dzingachul peptichoe. / Inima the buna! / suflet curat, / ch-acrul ianfocat. / O dzenie mareatza, / un duhu / deshteptat / plin de dultheatză / chon totul resfatzat.*”⁸ La Bălți, cercul său de amici numără circa douăzeci de orașeni, fiindu-le dator cu 968 ruble. Din aceeași sursă aflăm că situația materială a lui Balica era una considerabilă: după ce-și mobilase casa, cumpărase tacâmuri și alte piese casnice în sumă de 115 ruble, îi mai rămasese încă 9340 ruble, sumă importantă pentru timpul respectiv, dacă o raportăm la prețurile reale din gubernie (pentru comparație: o masă rotundă costa 2 ruble, 1 masă „mai proastă” – 1 rublă, un scaun – 1 rublă, un dulap – 1,70 ruble).

În istoriografia literară din perioada sovietică, despre Dimitrie Balica

s-a aflat din scrierile lui Gheorghe Bogaci, care corela strămutarea la Bălți a comisului cu trecerea Prutului și stabilirea cu traiul la Iași a scriitorilor basarabeni Alecu Donici, Constantin Stamati ș. a. Gheorghe Bogaci remarcă câteva momente esențiale din activitatea literară a lui Dimitrie Balica: romanul *Polidor și Hariti* este „tradus și compus...în limba daco-romano-moldavă” din elinogrecescă; în lucrare sale sunt utilizate noțiunile de *dac*, *roman*; limba era considerată *daco-romană*, la care era anexat, în mod formal, din considerente regionaliste, și elementul „*moldavă*”. Lingvistul evocă și faptul că manuscrisul a fost donat Bibliotecii Academiei Române. În contextul epocii, utilizarea termenilor respectivi avea un impact imediat asupra conștiinței naționale a basarabenilor sovietizați, deoarece în R.S.S.M. se considera oficial că limba română reprezenta un product al „măcinării” din interior a „limbii moldovenești”, la fel, cum susțin și în zilele noastre cei care afirmă existența glotonimului „limba moldovenească”⁹.

Cunoscutul istoric literar Vasile Ciocanu propune ca numele lui Dimitrie Balica¹⁰ să completeze lista literaților români din Basarabia, în care sunt incluși Constantin Stamati, Alecu Donici, Alexandru și Boleslav Hâjdeu, Teodor Vârnav, Ioan Sârbu și alți scriitori din secolul al XIX-lea. Acest autor supune analizelor literare doar manuscrisul *Oareșcare anegdoteuri folositoare pentru jiuime (miscelaneu)*, fără compartimentul *Fantazie*. De altfel, aceasta a fost o tentativă de a aplica grafia latină în scrisul românesc și *Favorul diplomat al norocului său a lui jucărie*.¹¹ Vasile Ciocanu discută paternitatea acestui pamflet, atribuit ba lui Ion Pelivan, ba lui Teodor Vârnav (Nicolae Iorga), ba lui Dimitrie Balica comisul. Susținem că autorul pamfletului este totuși Dimitrie Balica. Vasile Ciocanu mai remarcă talentul de narator al comisului, apoi evidențiază opinia lui Nicolae Iorga, care afirma caracterul trivial al versurilor „compozate” de comis, „limba corectă și versificația exactă”, care „vor găsi, fără îndoială, prețuire”.¹²

În scrierile citate, se fac mai puține referiri la romanul *Polidor și Hariti*, probabil, din cauza că cercetătorii nu dețineau manuscrisul respectiv. În roman, se povestește despre o dragoste sinceră dintre doi tineri, expusă mai multor intemperii, dar care, în final, triumfă. Opera face parte din lucrările traduse, o practică frecventă în epocă. Subliniem că, la 1848, literatura română nu înregistrase încă vreun roman original, încercări de acest gen încep să apară în jumătatea a doua a secolului al XIX-lea și sunt semnate de Alecu Cantacuzino, Vasile Alexandrescu-Urechia și Dimitrie Bolintineanu, unele fiind publicate în *Gazeta de Moldavia*, patronată de Gheorghe Asachi¹³.

Există presupuneri că Dimitrie Balica a mai tradus din François Volney și a scris „poemuri” consacrate Miciei Uniri. Romanul „istoric” *Polidor și Hariti* însă nu poate fi considerat numai o lucrare tradusă, dar și compusă („întăia oară tradus și compus”, pre cum arată autorul)¹⁴. Astfel, se poate conchide că

aceasta este o prima încercare de „compozare” a unui roman, respectându-se, în mare, originalul.

Dimitrie Balica comisu rămâne un autor cu o anumită pondere în istoria literaturii românești din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Istorical Alexandru Lapedatu susținea că pagina creată de Dimitrie Balica comisu „merită a fi înregistrată printre puținele produse literare românești ale Basarabiei în cele dintâi decenii după înstrăinare”. Este incitant și faptul că o parte din operele sale, inclusiv romanul *Polidor și Hariti*, au fost scrise la Bălți, argument în favoarea existenței în această urbe, încă din timpuri străvechi, a unei ambianțe culturale românești.

Note:

- ¹ Lapedatu, A. Un scriitor basarabean necunoscut. Dimitrie Balica comisu. În: *Convorbiri literare*, XLVI, 1912, nr. 5, p. 121. A. Lapedatu a luat în calcul că Balica „se strămutase cu traiul în Bălți cu vre-o 12 ani mai înainte de a traduce (1843) sau a prescrie (1848)” (idem)
- ² *Documenta Romaniae Historica*, A. Moldova (în cont. DRHM), volumul II (1449-1486). București: Ed. Acad. Rom., 1976, p. 140
- ³ *Ibidem*, p. 232
- ⁴ DRHM, vol. III (1487-1504), București: Ed. Acad. Rom., 1980, pp. 56-57
- ⁵ Ureche, Gr. *Letopisețul Țării Moldovei*. În: *Letopisețul Țării Moldovei*. Chișinău: Hiperion, 190, p. 112. A se vedea și: Constantin Burac, *Comisu Dimitrie Balica și identitatea românilor*. În: *Rev. Limba Română*, 2012, Nr. 9-10, p.1
- ⁶ *Ibidem*, p. 148
- ⁷ Lapedatu, A. op. cit., p. 122
- ⁸ Oareșcare anegdaturi folositoare pentru jiuime aflatu iantrun poem din ianvechime tipărită (în cont. *Miscelaneu*), Bălți, 1848, p.31-32; 60-61
- ⁹ Bogaci, Gh. *Pagini de istoriografie literară*. Chișinău: Cartea Moldovenească, 1970, p. 8
- ¹⁰ Ciocanu, Vasile. Un scriitor basarabean: Dimitrie Balica. În: *Rev. de lingvistică și știință literară*, 1996, nr. 2, p. 75
- ¹¹ <N. L.>, O încercare de satiră în Bălți (1842). În: *Semn*, 2011, Nr. 2, p. 2. Autorul articolului este criticul literar Nicolae Leahu, care într-un stil propriu de scris, îl salută pe autor „peste ani, la al 50-lea număr al *Semn*-ului” fără ca să știe că autorul panfletului este D. Balica comisu (A se vedea, spre ex. I. Pelivan, *Favorul diplomat al Norocului sau a lui Jucărie*. // *Dicționarul scriitorilor români din Basarabia. 1812-2006*, p. 23)
- ¹² Iorga, N. Din ținuturile pierdute. Boierii și răzășii în Bucovina și Basarabia în cele dintâi decenii după anexare. În: *Analele Academiei Ro-mâne*, 1913, t. XXXV, p. 76 (cit. după: Vasile Ciocanu, op. cit., p. 77)
- ¹³ Răduică, Georgeta, Răduică, Nicolin. *Dicționarul presei românești (1731 – 1918)*. București: Ed. Științ., 1995, p. 209. Aceasta este *Albina Românească*, care apare din 1829 (*Ibidem*, p. 25).
- ¹⁴ Balica, Dimitrie. *Polidor și Hariti*. Romană istorică ian patru părț, orașul Bălților, 1843, p. 1

Maria ABRAMCIUC

SCRISUL ROMÂNESC LA BĂLȚI ÎN PRIMA JUMĂTATE A SECOLULUI AL XIX-LEA: COMISUL DIMITRIE BALICA

Numele lui Dimitrie Balica se asociază unei epoci, în care fenomenul literar românesc din ținuturile basarabene abia înregistrase primele semnale, timide și lipsite de relief, relevante, însă, ca intenții întemeietoare. Menționăm că, în prima jumătate a secolului al XIX-lea, când în Moldova de peste Prut și în Muntenia se acumulaseră deja experiențe scriitoricești notorii, literele românești din Basarabia erau reprezentate de un grup ne semnificativ de oameni ai scrisului. Istoria literaturii reține numele lui Alexandru Donici, Constantin Stamati, Alexandru Hâjdău, Ioan Sârbu, dar și ale unor autori minori ca Dimitrie Pastiescul, Alecu Leonard, Costache Tufescu, Alexandru Sturdza ș. a. Compunerile, în versuri sau în proză ale acestor condeieri, rudimentare, de cele mai multe ori, dobândesc dimensiuni apreciabile în contextul unui timp trezit din inerție de impulsul modernizării, căci se pliau pe imperati­vele progresului spiritual, tot mai mult avansate într-o epocă a definirii valorilor naționale. Relevant este că toate se întâmplau pe un teritoriu românesc administrat de autorități străine, al cărui destin era periclitat de proiecte politice perfide. Modestă, activitatea literară a lui Dimitrie Balica ni se pare un fapt simptomatic pentru acest spațiu, grav deformat de invazia elementelor culturale eterogene.

Descendent din Moldova de peste Prut, boierul Dimitrie Balica se stabilește în Basarabia pe la 1831, în circumstanțe incert¹. Invocând motivele acestui refugiu, istoricul Alexandru Lepădatu medita într-un articol, inserat în revista *Convorbiri literare* din 1912 și intitulat *Un scriitor basarabean necunoscut*: «Ce rost a avut la Bălți unde se instalase nu știm. Se pare că duse un trai sufletesc nu tocmai mulțumit, pe de o parte din cauza expatrierii, pe de alta din cauza unor întâmplări puțin norocoase ale vieții sale»². Înstrăinat de țară, comisul încearcă să-și aline oarecum condiția scriind, însuflețit, cum va susține chiar el, de dorul de patria «daco-romano-moldavă» și de «patrioticul entuziasm» de a-și vedea neamul prosperat. În prefața la varianta românească a romanului *Polidor și Hariti*, traducătorul își mărturisește această stare de spirit, dezvăluindu-ne și câteva detalii autobiografice: „De cătră al meu rău noroc aruncat, găsându-se între-al Besarabiei pământ trecut acum 12 ani, ochii mii n-au conținut a priivi cu mare măhniciune către țărmurile patriei meli daco-romano-moldavie și de câte ori videm că s-ascunde cu mândriață ngămfare soarele razăle lui în munții cei răcoroș al Carpatului lăcrămam, mânguindu-mă că fără a simță, m-am înstreinat de drăgăstoasa me patrie și obosit de nefolosătoarele meli cugetări, a trecirii meli întransa, plin de măhniciune, mă

cuprindem iarăș de-ntunecatului hobot al nopții Besarabiei».

Intelectual de formație, Dimitrie Balica este tentat să-și valorifice pasiunile spirituale. Drept argumente servesc cele două manuscrise în graie chirilică, redactate în limba „*daco-romano-moldavă*”, cum susține el însuși. Ne referim la traducerea din limba greacă a romanului *Polidor și Hariti* și la o colecție de istorioare cu finalitate didactică, intitulată *Oareșcare anegdote folositoare pentru giunime...*, care ne-au parvenit grație bunăvoinței academicianului din București, Florin Filip. În context, evocăm și îndeletnicirile poetice ale comisului, care s-au încununat cu scrierea unor poezii ocazionale, *La ruinele cetății Suceava*, *Unirii Principatelor Române. Anul 1859* și *Anul 1861*, rămase și acestea în manuscris. Ultimele două, din câte se știe, au fost dedicate lui Vasile Alecsandri, căruia autorul i le expedia împreună cu o scrisoare, în care solicita bardului de la Mircești publicarea lor.³ Istoricul literar Vasile Ciocanu consideră că și pamfletul *Favorul diplomat al Norocului sau a lui Jucărie*, aflat în arhiva lui Gavril Iamandi, boier din Bălți, aparține lui Dimitrie Balica. Acest text, subintitulat *Jurnal pe luna iulie 1848*, a ajuns, în 1912, prin concursul lui Ion Pelivan, la o expoziție din București, organizată de Nicolae Iorga. Ulterior, a fost publicat, în numărul 7-8 din 1940 al revistei *Viața Basarabiei*. Se mai cunoaște că, în cele 164 de versuri, pamfletarul îl ostraciza pe Teodor Vîrnav⁴, ca răspuns la satira acestuia *Unui megieș speculant*⁵. În acest sens, Vasile Ciocanu conchide: „Coincidența localității unde au fost elaborate scrierile pomenite, și anume orașul Bălți, și a anului datării lor – 1848, nu lasă niciun dubiu în ceea ce privește paternitatea lui D. Balica asupra pamfletului, considerat până în prezent anonim”⁶.

Manuscrisul nepublicat al romanului *Polidor și Hariti*, donat în anul 1912 Academiei Române de către istoricul Alexandru Lepădatu, este precedat de o prefață semnată de traducător și adresată tinerilor și tinerelor, din care aflăm mai multe detalii interesante. În primul rând, sunt anunțate perioada și locul unde a fost tradus romanul grecesc, al cărui autor, din păcate, a rămas necunoscut: „Din elino greceștile istorii acum întâia oară tradus și compus, precum se vede în limba daco-romano-moldavă, de comisul Dimitrie Emanuilov Balica în patru părți și patru gravure, în oblastia Bessarabiei, orașul Bălților în anul 1843 luna ianuarie”. Începând cu 1843, va lucra la această traducere, cum susține chiar el, cu intermitențe, precizând într-o altă notă introductivă: „Acistu fragment s-au lucrat în copii tălmecirii în anul 1848 luna iuanuarii, iar pe acit caier s-a început la decembrie, 27 anul 1847, și bolnăvindu-mă l-am gădit după însănătoșare me la fevroari anul 1848”.

În prefața care însoțește romanul, este subliniată natura didacticistă a textului transpus, conținutul căruia devine relevant pentru cei tineri, căroră Dimitrie Balica li se adresează direct: „O încunoștințaz și voia, dragilor mii

tineri și tinere daco-romane-moldavi, rugându-vă a priimi întru băgare de samă micul acist al meu mugur al îndeletnicirilor meli și-ertându-mi greșăliile, ce-am putut face în traducție din lipsa lexiconului daco-romano-moldav șă-n compozație din nediprindire me întru ritoricirea cuvintelor. Faceță-i ne-npie-decat un mic abonament spre a să tipări prin păzăta întru asămينة rănduială în folosul unui încujbatu în strămtoriri al vostru patriot și care vă va rămăne voaia ai mii omogheniț aducire aminte despre al meu patriotizmu”. Tot de aici, unde este expus rezumativ și subiectul, ne informăm că textul constituie mai mult decît o transpunere în limba română a romanului grecesc: „Traducând din grece, am compozat astu istoric roman: o întâmplare din timpurile vechilor elini a doi tineri de bun neam născuți, între cari din pruncie crescând cu a lor vrîstă de dragostea societății, și pentru că amîndoi vrură a se uni, printr-o aproape legătură cu a părinților săi binecuvântare, norocul i-a făcut a cerca felurimi de pătîmîri”. În aceeași prefață, datată 27 februarie 1848, Dimitrie Balica își explică interesul manifestat pentru romanul respectiv, care, în opinia sa, se distinge printr-un agreabil fond sentimental și printr-un mesaj foarte necesar tinerilor cititori „daco-romano-moldavi”, scrierea conținând și pasaje similare cu propriile experiențe: „Alcătuire foarte frumoasă și c-o sentimentală înțelegere, prea gustoasă și dulce la cetire, și pe care găsind-o foarte moralnică pildă sieculului nostru și în apropiată asemănare întîmplărilor mele ...”.

Retras la Bălți, într-un mediu cultural apatic, boierul român încearcă să sensibilizeze oamenii de litere din Iași la o problemă de importanță stringentă: el expediază manuscrisul „*marelui agă Costachi de Negruță*” și, încredințându-i, într-o scrisoare, să-i corecteze „smintelile”, îi solicită sprijinul în vederea tipăririi acestuia. Toate rămân, însă, doar la nivel de intenție. Precizăm că scriitorul Constantin Negruzzi, între 1840-1843, prezident al Eforiei (primar al Iașilor), deținea, în perioada 1843-1849, funcția de director al Vistieriei Moldovei. Adresarea lui Dimitrie Balica către această personalitate a timpului era mai mult decît justificată: întemeietor al narațiunii artistice românești, scriitorul, un excelent cunoscător al limbii grecești și al celei franceze, se manifestase deja în calitate de traducător laborios, căci, la vîrsta precece de doar 13 ani, realizase mai multe traduceri, reunite sub titlul *Zăbăvile mele din Basarabia în anii 1821, 1822, 1823 la satul Sărăuții în raiaua Hotinului*.⁷ Ca prozator talentat, publicase câteva scrieri importante, între care și nuvela istorică *Alexandru Lăpușneanul*, capodoperă a genului. Probabil, pe la 1848, la opt ani de la apariția celebrului articol *Introducție* (la *Dacia Literară*), în care Mihail Kogălniceanu declara că „traducțiile nu fac o literatură”, efortul lui Dimitrie Balica de a propulsa în lumea literelor autohtone un roman transpus în română nu mai avea nicio relevanță. Menționăm că, în ambele principate, luase deja amploare conceptul de literatură națională, susținut de majoritatea scriitorilor prin valorificarea trecutului istoric, a folclorului românesc și a

tradițiilor populare.

Roman istoric, *Polidor și Hariti* evocă, într-o manieră evident romanțată, întâmplări din Grecia antică, când au avut loc cele mai crâncene războaie între polisuri. Din text, aflăm că, sub stăpînirea împăratului Agheu, Atena avansase economic, politic și cultural⁸, devenind „una din celi mai înflorite și norocite imperii a Elladii”. Acțiunea romanului debutează în momentul când Pisistrat, „acest credincos și-nțelept prietin a împăratului său temeiul atinescului loc, cel mult drag orașanilor lui au lăsat împărăteasca curte pentru c-acum au fost încetat povățuerile lui mai mult de a fi folositoare. Nu cerea el altă decât liniște, care atăta de mult o căpătasă când s-au tras din curte, întrucare fapta lui ce bună, învățătura lui au pornit asupra-i pizma a vro-cățva dinpreună cu el orașăni”.

Structura romanului, transpus în română, dar și compus de comisul cărturar din Bălți, se alcătuieste, cum se obișnuia în scrierile de acest gen, excesiv schematizate, din elementul erotic și cel aventuros, ambele conjugându-se pe parcursul unei călătorii spectaculare. Abordată frecvent în romanele antichității eline, tema călătoriei, reminiscență din *Odiseea* lui Homer sau din epopeele antice, organizează conținutul romanului *Polidor și Hariti*, substanța căruia este formată, ca de obicei, din avalanșe de pasiuni, declarații patetice, situații extreme, inflecțiuni lirice, vise premonitorii, coincidențe fatale, scene lacrimogene, finaluri previzibile etc. Declarate, sentimentele eroilor sunt la suprafața narațiunii, fapt ce denotă și un psihologism linear.

Incipitul romanului conține pasaje cronotopice, în care sunt conturate tablouri exotice, paradisiace: „O deapurure primăvară stăpâne locurile aceste, și de pe copaci frunzăle nici-odată nu pica, liniștitile zgomoturi a încuibatilor părae, încetișoara suflare și tragire a vântului, petrece prin inimile celor ce să-ntâmpla a să rătăci prin aceli locuri o săntă frică și umple sufletele lor c-o desfătătoare tremurătură, menind chizășăe unii dumnezești folosănță”.

Fluentă, plasată într-un cadru temporal concret, cel al antichității eline, epocă traversată de mari conflagrații, dar și învăluită în aburii unei mitologii dominatorii (locuitorii Atenei îi venerază pe zei, Minotaurul îi înfricoșează, tinerii interpretează odele lui Orfeu, îndrăgostiții adresează rugi Afroditei etc.), narațiunea din romanul la care ne referim captivează pe măsură ce înaintează. Evenimentele, de o ritmicitate aparte, ne transferă într-un ținut bântuit de războaie fraticide, naratorul evocând confruntările armate între Atena și Creta. Cititorul, inițiat treptat în subiect, află că societatea ateniană se redresa după războiul cu Minos, împăratul Cretei. Apoi, sunt prezentate personajele și relațiile dintre ele: Pisistrat, părintele lui Polidor, locuind retras într-un ținut îndepărtat de ticăloșeniile oamenilor; tânăra văduvă Steropi din vecinătate, fiică-sa Hariti. Idilă ce se înfiripă între ea și Polidor este, însă, curmată cu brutalitate: fata, împreună cu alți tineri, este capturată de cretani pentru a fi

dusă drept sacrificiu Minotaurului. Disperat, Polidor își însoțește iubita aflată în primejdie. Acest moment poate fi considerat ca intrigă, acțiunile ce urmează desfășurându-se vertiginos. Istoria sentimentală, descrisă în detalii, se derulează secvențial: cuplul de îndrăgostiți se confruntă cu diverse obsacole, întâlnirile și despărțirile celor doi amorezi se succed ritmic, Polidor depășind mereu probe nemaipomenit de dificile pentru a-și salva iubita din captivitate. Atmosfera romanului devine terifiantă, protagoniștii, aflați în situații dramatice, trăiesc diverse tribulații ale destinului, din care ies, desigur, victorioși. Ultimele secvențe din roman, constituind un *happy end* emotionant, evocă întâlnirea lui Polidor cu tatăl său, Pisistrat, care preluase, între timp, conducerea flotei ateniene, pornită să potolească nelegiurile lui Minos. Urmează nunta celor doi tineri, ca o încheiere logică a traseului, inițiat și sinuos, parcurs de ei. Remarca naratorului din final ne lansează într-un timp când toate dobândesc echilibru: „Hariti și cu Polidor au treit îndestui ani. Cериul au binecuvântat a lor însoțire și li-au deruit multă copii, care s-au arătat vrednici de laudă lumii pentru buni lor faptă și pentru-nvățătura lor și când omineii după iroiceasca moarti a lui Codru ș-au schimbat chipul stăpânirei lor șe-n credință cărtuire țării elinești, în tainile democrației nobeli, au fost aleș în numărul acelora și pre unul din strănepoțai aciștii vrednică de honor familie, ce foarti înflorit pe supt nobilii de la Pirea, întocmai ca o livadă a lumii plină din mai de preț și gustoș copaci ai lumii”.

Manuscrisul *Polidor și Hariti* întrunește trăsături ale romanului picaresc: cititorul are impresia că aventurile protagoniștilor au ca finalitate prezenarea multiplelor componente ale societății dispersate din Grecia Antică. Astel, apar descrise mediile păstorilor, agricultorilor, orașenilor, piraților, oștenilor etc. Bănuim că unele scene sunt completate cu detalii de însuși Dimitrie Balica, căci, în *Prefață*, afirmă că nu doar a tradus, ci și a „compozat” romanul, iar experiențele pe care le traversează eroii sunt, cum susține traducătorul, în „*apropietă asămănare întâmplărilor meli*”.

Textul romanului e însoțit de note, plasate în subsolul paginii, unde traducătorul intenționează să-și familiarizeze eventualii lectori cu semnificațiile unor zeități eline sau cu cele ale unor termeni din epocă, facilitându-le astfel lectura. De exemplu, numele Poseidon este explicat prin „Neptiun, pe care cei din vechime oameni îl socotie ca un zeu al apilor [...], o deșartă și fără minte închipuire a oamenilor”; „Bahis era socotit de deșertăciunile oamenilor de trecutile vecur zeul bețee. Văz mitologie despre aste prostii”; Orfeu este „elinescul alcătuitoru de cântice și stihuri, acista au descris cele mai frumoasă întemplăre a lumii prin stihuri și cântice pre cum și asteze să ved”; despre Palas sau Minerva, autorul notează că „elinii o închipue într-o figură ostășască; și anume a fi zeița înțălepiciunii și a ostășăei”. Aceste note, pe alocuri marcate de subiectivismul traducătorului, se constituie untr-un veritabil metatext și

denotă, în primul rând, orizontul cultural al comisului, un bun cunoscător al mitologiei și istoriei Greciei Antice, dar și intenția sa de cooperare cu textul grecesc.

Polidor și Hariti nu este doar un roman de dragoste: textul se prezintă ca o amplă panoramă a lumii eline, călătoria celor doi tineri dezvoltând mai multe plăgi sociale din antichitatea grecească. Pentru cititorul de astăzi, romanul are valoarea unui document revelatoriu și mărturisește despre intenția cărturarului Dimitrie Balica de a impune odinioară la Bălți cultura națională prin intermediul cărții.

Conceput în forma unui miscelaneu și având un titlu bizar, *Oareșcare anegdaturi folositoare pentru junime...*, al doilea manuscris al lui Dimitrie Balica, păstrat în fondul de arhivă al Bibliotecii Academiei Române, reunește, sub termenul de „anegdaturi”, texte diverse ca tematică și gen, „aflati într-un poem din învechime tipăriti”, probabil, o culegere de „învățăături”, cu filon laic și religios. Cărturarul precizează că le-a găsit în „orașul Bălților” și le-a transcris „spre a nu fi [pierdută] după trecire timpului urma lor”. Datate 15 martie 1848, scrise în proză sau în versuri și axate, în special, pe elementul etic, acestea reprezintă proverbe, istorioare, parabole, fabule, prin care se pun în valoare experiențe existențiale, diverse perspective de receptarea a fenomenelor umane și sociale.

Manuscrisul se deschide cu *Anedoti pentru copii*, conținând 16 proverbe, zicători și câteva poezioare, toate având finalitate didactică, căci vizează defectele umane ca lenevia, viclenia, hoția, trădarea etc. Majoritatea maximelor constituie parafraze ale unor aforisme de origine folclorică sau biblică: „Cine pizmuești, când vedi pre aproapile său în noroc, acela are inimă rea”; „Cine în tinereță nimică n-au învățat, acela să căești la bătrâneță”, „Cine mergi adeseori la pără, acela nu poate trăi cu vecinii în dragoste”, „Cine sapă groapa altuie, lesne cade sângur întrânsa”, „Nu judeca de vre-un lucru, până nu vei auzi lucrul bine și îngădue pre altul să vorbească mai-nainte”. Poeziile, compuneri naive rimate, cu un stil defectuos, anunță de asemenea învățăături, ca de exemplu: „Fă ce faptă vez că-i bine,/ blândeță și pace fie-n tine./ De fratile tău rău nu cuvânta,/ agonisându-ț fericire ta” sau: „Întinde mâna ta săracului,/ fă parte la ușa ta mișălului,/ De răle și de tine păzăști-te/ țiind legătuiță păzăști-te”.

Alte pagini ale miscelaneului numără fabule însoțite de tălmăciri, concluzii moralizatoare, de un volum impresionant, unde istorioarele sunt detaliate minuțios și ilustrate prin diverse cazuri din realitate. Fabula *Leul și măgariul*, care evocă o întâmplare de la vânătoare, unde măgarul, cu urlatul său, înspăimântă fiarele din pădure, ajutându-i astfel leului să le captureze, poanta stă în răspunsul leului la întrebarea măgarului cum îi pare glasul

său: „Dar ce mă mai întrebi înacă și eu însumi să nu te știu cine ești, m-aș spăimânta de tine”. În talmăcirea la această fabulă, unde este invocată și o întâmplare amuzantă cu slujnica unui vecin de-al său, „Mada ce-bătrână”, care s-a speriat într-o noapte de umbra ei, concluzia, enunțată în manieră aforistică, induce ideea că frica este determinată de faptele omului. Ca dovadă, este invocată afirmația lui Pitagora, „filozof grecesc”: „Acea fă ce nu te va vătăma și socotești mai nainte de lucru, făcând rău te temi, iar făcând bine te bucură”. Dimitrie Balica fixează acest adevăr, îndemnându-și interlocutorul: „Fii bun, înțelept și drept, apoi vei zăce către toată spaimile deșarte, ce au zis leul măgarului și eu de nu te știem cine ești m-aș teme de tine”. În fine, mesajul pildei mai este completat cu afirmația: „Omul cel prost e ca și pruncul cel ce de fiice vedere să sparie, iar cel-ce cu suflet mic, în ne-nctată frică ca iepurile trăești”.

Prin intermediul pildelor, Dimitrie Balica își anunță vederile iluministe. În majoritatea narațiunilor, personajele, de obicei, copii, invocă explicațiile, de ordin relativ științific, ale învățătorului care combate eresurile, credințele populare în spirite malefice, metehnele și obiceiurile nefolositoare. În textul IX, *Fata ce înțelepti*, Anca, în discuție cu maică-sa, despre femeile care țin „sărbătorile cailor lui Sântoader câte o săptămână și mai mult, de nu torc, alte lucruri greli nu lucră, nici să pieptănă (perie) pre cap”, recurge la argumentele dascălului, prin care sunt respinse aceste superstiții de origine păgână: „Maică dragă! Eu am auzită de la învățătorul nostru că Dumnezeu e foarte bun și milostiv, nici poștești cuiva răul, nici voește ca să se facă rău cuiva. Toaie făpturile care au făcut el au hotărîre, începutul și sfârșitul său și sântă spre așa scopos făcute ca să fie una de folos altie. Dar cailor Sântoader cum ar fi așa de răi? Cum ar pute trăi mai mult de o mie de ani? Unde e lăcașul și grajdiul, cine le câștigă fânul și ovăsul (zobul)? Cine-i hrănești, țasălă și adapă? În ceriu știu (că ne-au spus învățătorul nostru) că făpturi trupești nu sânt ca pre pământ, nu să aude undeva să fie, dar în aer nu pot lăcui, așa dar cailor Sântoader sânt numai scorniri păgubitoare economiei noastre și minciuni goale».

Un conținut similar îl are și narațiunea XIII, *Pentru petrecere*, în care iarăși se apelează la rolul învățătorului în combaterea obișnuinței unora de a nu lucra în joile de după Paște până la Rusalii. Învățăturile ce decurg din acest text vizează reminisențele unor credințe de natură păgână, care mai persistau în conștiința oamenilor din secolul al XIX-lea și care nu aveau nimic în comun cu preceptele creștine. Cei doi frați îi ripostează tatălui lor că aceste credințe își au originea în venerarea de către latini a lui Jupiter, „dumnezeu cel de tunet [...], după a căruie nume latinii joie au numit și pentru aciasta prăznuesc oamenii joile ca să îmblânzească pre dumnezeul cel mincinoc să nu le aducă rău cu tunete. Dar vinere este zioa Dumnezăoei cei idolești a vinerii, care au fost la păgâni dumnezăoe dragostilor, pre care așajdire muerile noastre din

orbire minții și acum o cinstesc fiind vinere”.

În majoritatea povestioarelor, concluziile comportă un caracter justițiar, naratorul afirmând că ceea ce generează credința în „toți scornirile de zmei, strigoi, torbi, pricolici, de zine și de milostivi, care nici sânt, nici pot să fie” este frica și neștiința, ce provoacă „orbire minții”. În comentariile la fabula *Leul și măgariul*, concluzia înclină spre ideea de luminare a conștiinței colective prin carte: „Lumina easte minte ce luminată, care arată noao adevărul, iar întune-coasa superstiție (credință deșartă) ne face pre noi a ne temi de mișelile găini, de răposatile înmormânturi oase”. Idei similare transpar din toate tălmăcirile, pe care le considerăm texte originale, aparținând lui Dimitrie Balica. Mesajul autorului este transmis, de obicei, prin intermediul unor copii înțelepți, care, în discuțiile cu părinții lor, citează din argumentele învățătorilor, ceea ce denotă convingerile comisului că obscurantismul de orice natură poate fi anulat doar prin educație. Convingerile sale sunt fundamentate, cum observam anterior, și prin citate din filosofii antichității eline, cum ar fi, de exemplu, un pasaj din Plutarh, care se referă la rolul educației în evoluția unui popor. Elocventă, în acest sens, este povăța din finalul miscelaneului, atribuită lui Plutarh, care i se adesează unui înțelept: „- Și pământul cel mai bun nelucrat și nebăgat în seamă fiind să sălbătăcești. Noroadele celi mai bărbate și mai vetează fără de educație și fără de luminare ci sânt? Sau ce pot să fie? Dar cine va da acestu unui norod sau uni obște? Nime altul fără nu mai povățuitorii și căpitenie lor, dar când vor da ei lor aceste? Atunce când vor fi ei luminaț și patriei lor bine voitori.

Pentru aciasta dar creștere bună, luminare șă-nvățătura trebui pruncilor acelora ce să cresc spre deregătorie, preoție, învățătorie, învățături, dar nu cum zic unii: cu gramatica rămân de nimică, dar cu condacu umple sacu și cu tro-pariu umple hambariu. Că până va rămăne așa, tot orbul pre orb poartă. Și ce le să întâmplă la amândoi lecne poț ghăci”.

Finalitățile iluministe ale textelor din această culegere sunt mai mult decât evidente: în condițiile când ideile, obiceiurile, credințele se mai aflau în chingile mentalității medievale, cel care le-a transcris miza pe combaterea prejudecăților și pe afirmarea valorilor morale, a libertății cugetului. Prin micile narațiuni înregistrate, comisul Dimitrie Balica combate ignoranța și introduce o perspectivă critică în raport cu modul mecanic de concepere și interpretare a realității de către contemporanii săi. Efortul său este îndreptat spre impunerea adevărului, spre eliberarea individului de tirania necunoașterii, favorizându-i astfel înțelegerea explicită și armonioasă a faptelor.

Valorificarea activității culturale a lui Dimitrie Balica evidențiază, în primul rând, configurațiile culturale ale Basarabiei din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Mărturii ale unor timpuri obscure, manuscrisele sale, simpliste

ca stil și văduvite de fiorul artistic, constituie, însă, un semnal al viabilității, în pofida unor circumstanțe nefavorabile, a elementului româ-nesc la Bălți. Urmărind scopuri iluministe, comisul-cărturar s-a remarcat, în primul rând, ca un promotor al culturii naționale în această târgul basarabean. Transpunerea în limba română a romanului *Polidor și Hariti*, deși nu s-a încheiat cu publicarea textului, vorbește astăzi despre intenția sa nobilă de propulsare, în mijlocul unui analfabetism cras, a valorilor spirituale autohtone, de impunere a cărții ca element indispensabil al culturii. Și miscelaneul, prin conținutu-i ce combate dogmele, inducând cultul rațiunii și al moralei, al rolului învățătorului în societate, denotă adeziunea comisului la ideologia iluministă, difuzată cu mare râvnă, la începutul secolului al XIX-lea, în principatele române.

Prin modesta-i activitate, animat de sincere sentimente patriotice, Dimitrie Balica încearcă să implanteze tradiția scrisului românesc în localitatea care l-a adoptat și să transmită de aici semnale de solidaritate scriitorilor din Moldova de peste Prut, pregătind astfel terenul pentru manifestarea altor talente literare, pe care le-a lansat ulterior acest ținut. În perspectiva unei istorii tumultuoase, gestul său dobândește conotații aparte și induce, în mod inerent, aprecierea și recunoștința urmașilor, pentru care continuă să rămână valabil mesajul său că progresul de orice gen se datorează, înainte de toate, culturii.

Note:

¹Cercetând documentele de arhivă, Constantin Burac ajunge la concluzia că boierul moldovean a fugit din Iași la Suceava în 1821, „odată cu declanșarea mișcării eteriste” (Cf. articolul *Comisul Dimitrie Balica și identitatea românilor* în: „Limba Română”, Nr. 9-10, anul XXII, 2012).

²Apud Vasile Ciocanu, *Un scriitor basarabean: Dimitrie Balica*, în *Revista de lingvistică și știință literară*, 1996, nr. 2, p. 75.

³Cf. Constantin Burac, *Comisul Dimitrie Balica și identitatea românilor*, în *Limba Română*, nr. 9-10, anul XXII, 2012.

⁴Originar din județul Vaslui, boierul Teodor Vîrnăv (1801-1868) se stabilește, începînd cu anul 1818, în Basarabia. Din 1840 și pînă la sfîrșitul vieții sale, a locuit în satul Pociumbeni, județul Bălți. Prozator și poet, el este autorul povestirii autobiografice *Istoria vieții mele* (1845), prima carte memorialistică din literatura română, publicată în ediție aparte la începutul secolului trecut de folcloristul Artur Gorovei.

⁵Cf. Vasile Ciocanu, *art. cit.*, p. 77-78.

⁶Idem, *ibidem*.

⁷Cf. *Dicționarul literaturii române de la origini pînă la 1900*, Editura Academiei Române, București, 1979, p. 618.

⁸Cf. Horia C. Matei, *O istorie a lumii antice*, Chișinău, Editura Universitas, 1993, p. 189.

MĂRTURII DESPRE LIMBA UNEI EPOCI

O examinare atentă a limbii și stilului celor două manuscrise, redactate de comisul Dimitrie Balica, relevă tendințele generale ale limbii române din prima jumătate a secolului al XIX-lea, când, în condițiile modernizării societății, se întreprind un șir de acțiuni îndreptate spre rezolvarea problemelor ei fundamentale: osificarea structurilor sintactice, unificarea normelor, neologizarea lexicului prin pătrunderea și răspîndirea, în câmpul lingvistic, a împrumuturilor de origine latino-romană, diminuînd astfel influențele mai vechi de origine slavă, maghiară, turcească, grecească. În acest sens, devin explicabile funcționarea, în paralel, a sinonimelor moștenite sau împrumutate anterior, restructurarea paradigmelor gramaticale, mai ales în cazul verbului și al pronumelui demonstrativ, propulsarea energetică a inovațiilor lexicale, veritabile unități structurale și funcționale.

În același timp, influența graiurilor este încă foarte pronunțată, fapt ce determină menținerea unor diferențieri locale (mai apar, de exemplu, forme verbale iotacizate). Oricum, nu se poate afirma că, în perioada respectivă, româna literară avansează norme clare sau că este un fenomen ce se manifestă unitar. Relația ei cu structurile limbii populare este încă foarte strînsă, ceea ce conduce la prezențe masive a regionalismelor, la inadecvări sintactice. Așa cum limba vorbită stă la baza exprimării literar-artistice, se justifică și autenticitatea stilistică a mai multor scrieri, apărute chiar spre sfîrșitul secolului, căci în ele apar valorificate artistic elemente folclorice și ale scrierilor vechi.

Miscelaneul și traducerea romanului *Polidor și Hariti* constituie o reală contribuție a lui Dumitru Balica la cultivarea limbii române literare din Basarabia. În linii generale, textele sale sunt conforme normelor gramaticale în vigoare. Atestăm frecvența formelor, considerate valabile: substantive feminine în genitiv-dativ în *-ii* în loc de *-ei* („Așa prețuire faci tu *faptii* bune? Și așa răsplătire dai *dragostii* de streinii?” – ***Polidor și Hariti***); variantele *miei, miei* ale pronumelui și adjectivului posesiv („- Ah! Fiul *mieu*, a strigat atunce bătrînul cu lacrămile-n ochi”. – ***Polidor și Hariti***); demonstrativele *cest(a), cel(a)*, formele pronominale de genitiv-dativ *ceștii, cestu, acestii, ceii, aceii, ceii, cei, acei* („Fii tu oricine ai fi, ia-ncredințază-ne noaia ia-ntri *cestu* menuntă pe acești doi copii, carii stau plecaț la ale tali picoare” – ***Polidor și Hariti***); pronumele și adjectivele hehotărîte compuse cu *veri-*; *fieși, fiește* („Omul cel prost e ca și pruncul cel ce de fice vedere sî sparie” – ***Miscelaneul***); formele verbale iotacizate; formele de imperfect în *a* (cu desinența zero) la persoana a III-a plural (*ei mergea*); auxiliarul *au* la persoana a III-a singular („Așa *au sfărșăt* ianvătătoriu vorba sa și școlarii i-au mulțămît lui pentru că

i-au dezlegat din legătura ce pagubnică a credinței deșarte” – **Miscelaneul**).

Un alt aspect de adecvare sintactică și de conformitate cu spiritul limbii române îl ilustrează frecvența construcțiilor ce redau ordinea normală a gândurilor și organizează elementele lexicale în funcție de exigențele de bază ale exprimării în limba română, optimizând astfel structurile frazale: plasarea determinantilor imediat după determinați („Și pământul *cel mai bun nelucrat și nebăgat ian seamă* fiind să salbătăcești. Noroadele *celi mai bărbate și mai vetează* fără de educație și fără de luminare ci sănt?” – **Miscelaneul**) și plasarea subiectului înaintea predicatului („Ia-n sfârșatul tuturor, au ianceput să nopteză, *vânturile s-au făcut mai răci, firea mai liniștită*, însu *Hariti nu pute să să liniștească ...*” – **Polidor și Hariti**). În același timp, se remarcă și dislocarea subiectului între elementele constitutive ale predicatului nominal, inversiuni („Și ce le să iantâmplu la amândoi lecne poț ghăci” – **Miscelaneul**), comportând finalități artistice (stilistice). Fenomenele nespecifice sînt cele opuse acestora. Între acestea se numără expresiile bombastice de tipul: „A patra zi tocmai au venit *cruzii acei oameni, carii o au fostu rănit-o din liniștitul loc al scăpării sale* și scoțându-o dintru acei ianchisoare, o au dus ian-nainte localnicii judecătorii” – **Polidor și Hariti**; „O, taică, dacă dumneta pentru casa noastră cea săracă și pentru noi, mișeii ai dumitalii prunci nu cutez a lucra. Dar cum iandrăznești a lucra altui om bogat, *mie mi-să pare totuna a fi sau de săceră omul holda lui sau a altie și lui Dumnezeu, gândesc că e mai drag a lucra cine va casă-i sale cei săraci, de căt a lucra altuie*, care are cu ce plăti și iarăși nu-i destul ca să ai dumneta să-ngur numai ce mănca și ce bea, dar noi să flămânzim” – **Miscelaneul**.

Tendențele de înnoire a limbii prin mijloace interne sunt ilustrate prin crearea de cuvinte, între care menționăm: derivarea (*nedeprinsă, îndestulează, singurătate, folosăntă, patrioticește, înmăhnit, înăuri frunzale*; derivarea regresivă (*osîndă*), schimbarea categoriei gramaticale (*esperanta lui norocire*) și, uneori, compunerea (*facere de bine*). Corelarea prefixelor cu sens opus *în-, ne-, și des-, dez* – constituie o altă modalitate de îmbogățire a lexicului: „Un tănără critian au văzut pe Polidor întinsu asupra năsipului cuprinsă de ce mai înfricoșată *dezesperanțae*” **Polidor și Hariti**.

Situațiile de îmbogățire a limbii prin mijloace interne sunt extrem de numeroase, cele mai multe dintre ele înscriindu-se în sistemul de derivare cu sufixe și prefixe. Cele mai frecvente structuri trimembre sunt:

- modelul trimembru alcătuit din: subiect, predicat și complement direct: „Fărșatul povestirei o au curmat lacrămile amândurora amarezălor” – **Polidor și Hariti**;
- modelul trimembru alcătuit din: subiect, predicat și complement indirect: „Eu mă căiesc de cumplitul acest păcat” – **Miscelaneul**;
- modelul trimembru reflexiv-pasiv alcătuit din subiect și predicat (ex-

primat prin verb reflexiv) și complement de agent: „Cerul se acoperă de nouri” – **Polidor și Hariti**;

- modelele trimembre temporale: „*Lupta a durat o zi*” – **Polidor și Hariti**.

Unul din elementele nominale ale propoziției sau frazei este reluat sub o altă formă gramaticală, cu scopul de a insista, în mod deosebit, asupra particularităților lui, și este transformat în centru organizațional al unei propoziții aparent independentă: „*O deapurure primăvară stăpâne locurile aceste, și de pe copaci frunzăle nici-odată nu pica, liniștitile zgomoturi a iancujbatilor părae, iancetișoara suflare și tragire a vântului, petrece prin inimile celor ce să-ntâmpla a să rătăci prin aceli locuri o săntă frică și umple sufletile lor c-o desfătătoare tremurătură, menind chizășăe unii dumnezăești folosănță*” – **Polidor și Hariti**.

Negarea existenței unui obiect sau fenomen se face cu ajutorul particulei *nici*: „ei nu nțălege *nici știe* rădăcina norocirii lor. Dar *nici cunoaște* altă datorie de cât aciasta”.

Exprimarea laconică se relevă prin intermediul unor construcții comparative cu elipsa verbului sau a altor cuvinte de legătură. Reluate, pronumele neaccentuate își asumă funcția de întărire a demonstrativității articolului în dativ și acuzativ: „întru care **o** au lăsat pre **e** ca să-și grăbească”, „dragul ei soț **o** au fost adus-o” – **Polidor și Hariti**.

Ideea de superlativ este redată prin structuri lexicale și gramaticale de diferite origini (latină, slavă, formații românești): *prea, foarte, cel mai, stră*; prin enunțuri întregi: „pre mare bucurie”, „pre mare întristare”, „prea duioasă rugăciune”, „foarte păgubaș”, „foarte gingașă pătimire”, „bietul Polidor aștept ca un tardute cu foarte mare dureri sferșitul micălășăilor lui”, „fiul cel prea drag al tătăni-său”, „cea mai ascunsă a lor pătimire”, „celi mai înfioratice părerii”, „străvrednică priveliște”, „peste măsura a lui nenorocire”, „prea bogate-n noiri”, „mult drag orașenilor”, „atâta de dorită” etc. În unele cazuri, superlativul este transmis prin propoziții întregi: „Dar *cât de mare au fost mierare lui* când Hariti neașteptat s-au tras din brațele lui”.

Abandonarea vechilor împrumuturi livrești din slavonă se produce prin abordarea fonetismelor populare pentru acea perioadă și prin inovații morfologice, care tind să se impună – alte surse de îmbogățire a limbii literare.

Tendența de modernizare a limbii provine și din substituirea articolului genitival invariabil **a** cu formele variabile **al, ai, a, ale**: „*O scumpă și dragă a lui tovrășăță*”; „*Fiul cel prea drag al tătăni-său*”; „*tovrășii ai dragostilor*”; „*O gheață pre răce cuprind ale lui mădulări*”. În același context al înnoirilor, se observă renunțarea la forma veche *pre*, normă pentru perioada respectivă, în favoarea formei noi *pe*, ambele circulând, însă, paralel: „Au binecuvântat *pe* betrănul Nafsicurat”; „O noaia priință au învioșat pe Polidor și *pre* Hariti”.

Locuțiunile, echivalentele analitice, sporesc valoarea stilistică a expres-

siei: „...tănerul oștean ce o asculta cu o mare *luare aminte*”, „Bucuria *cari ei simță au îndoit a lor luare amine*”; „o prea dulce a voastră *aducere aminte*”; „*băgare de seamă*” etc.

Diversificarea stilului se obține prin utilizarea sinonimelor de diferite origini: *amareză, a sa dragă, draga lui; osîndit, pedepsit; cuvînteză, vorovind, vorove, zice, au zis, îi zice; ostrov, insulă; dorință, vroință; ostaș, oștean; cugetări* (latinism), *gînduri* (maghiar); *durere, suferință* (latinism); *țărnam, mal, liman; provedansul* (fr. providence, lat. providentia); *gondomeri, dondolă* (it.), *comandor* (fr.); *sclav* (fr. esclave, lat. sclavus); *frumoasa lor nouă captivă* (lat.); l-au rugat pentru *esclavă; alți robi* (sl. veche); *ostatic; a voastră vertuție* (lat.); prietenie, tovărășită.

Indicii ai modernizării limbii sunt și utilizarea construcțiilor infinitivale în loc de conjunctivul de origine greacă, propriu exprimării anterioare: „dându-i voie *a să descoperi cine-i*”; „Noaptea s-au întins întunecosul său veșmânt preste albăstrita cerealue boltă, nelăsând *a să mai înauri* frunzăle tufoșilor arburi de razăle soarelui”; „s-aveț bunătăți *a ne priimi* în corăbiili vostri”. În același scop, se apelează la unele latinisme moderne sau la unități lexicale relatinizate: „și deodată iarăși acum i s-au înturnat *esperansul* în inima lui” (în loc de *nădejde*); *deznădăjduire, dezesperantăe, esperanse*; „măngăerea lui era acum numai o sângure amăgitoare *esperanție*”. Calcuri după model slav (grec), dar cu elementul latin „foarte”: „răcnește *foarte* inima dragostilor”.

Documente lingvistice de o importanță incontestabilă, cele două manuscrise ale lui Dimitrie Balica constituie mărturii reale despre condiția limbii române din Basarabia primei jumătăți a secolului al XIX-lea, oferindu-le cititorilor de astăzi revelația întoarcerii în timp.

POLIDOR ȘI HARITI

ROMAN ISTORIC

Ian patru părț

SCRISUL CHIRILIC ROMÂN

Reprezintă o componentă a *paleografiei* (gr. *ηαλαιός* = vechi și *γράφω* = scriu). A fost elaborat metodologic de savantul francez Brenard de Montfaucon în studiul monografic *Paleographia greacă* (1708).

În spațiul de trai al românilor scrisul vechi grecesc a fost utilizat în antichitate paralel cu cel latin. Însă Vasăle Lupu manifestă „naționalism” și din 1643 abandonează grecismele. După instaurarea regimului fanariot (1711) din nou reapare greaca, dar fără ca să se anuleze scrisul slavon românesc.

Grafia chirilică română, respectiv scrisul chirilic român este atestat în 1392. În Moldova sunt oficializate din 1401 cu punerea lui Grigore Țamblac în fruntea bisericii ortodoxe de aici. La început slavona se utiliza în biserică, iar apoi și în cancelariile de stat.

Trecerea oficială la grafia latină a avut loc în baza Decretului din 1862 emis de domnitorul Alexandru Ioan Cuza.

ALFABETUL CHIRILIC ROMÂN DE BAZĂ

a-a, б-b, в-v, г-g, д-d, е-e ж-j (ž), з-z, й-i, и-i, к-k, л-l, м-m, н-n, о-o, п-p, р-r, с-s, т-t, оу,y-u, ф-f, х-h, ω,o -o ч-c, ц-č,j,g, ш-ș,ș, щ-șt,șt, ъ-ŭ ь-î ы-y, ђ-ě,ia, ю-iu,ia, я - ia, Ѳ - ps, γ - γ, θ - th, ζ - ks, я - ia.

NORME ORTOGRAFICE (SELECTIV)

Se citește și scrie:

ѣ și ѥ = la mijl. cuv.- **ă**, la sf. cuv.: **ă, ũ**;

ѣи - **ia, â**; nazalele я - **ia** și ж - **ia, â**;

ч și ц - **ce, ci** și **ge, gi** (dar fără ca să se scrie **e** și **i**;

ia - ia (f. rar), **ю - iu**;

щ (consoană dublă) - **șt**;

оу și **y** (nu se face deosebire) - **u**;

і, и și **й** (nu se face deosebire) - **i**; **й** 8(**i** cu tremă)

с (f. rar) - **dz**;

θ (f. rar) - **th**;

у (f. specificare, se utilizează în scrierea numelor străine) - **i**

т - **m, t**.

În texte frecvent se scriu litere, sălabe și abrevieri în suprarând sau subrând.

Dăruit (BAR) de Alex. Lăpedatu, 2 iunie 1912

POLIDOR ȘI HARITI

roman istoric

Din elino greceștile istorii acum întâia oară tradus și compus, pre cum se vede în limba daco-romano-moldavă, de comisul Dimitrie Emanuilov Balica în patru părți și patru gravure, în oblastia Bessarabiei, orașul Bălților în anul 1843 luna ianuarie.

Acistu fragment s-au lucrat ian copii tălmecirii ian anul 1848 luna iuanuarii, iar pe acit caier s-a ianceput la decembri, 27 anul 1847, și bolnăvindu-mă l-am gădit după iansănătoșare me la fevroari anul 1848.

D. Balica comisu

РОМАНЪ ИСТОРИИ
ПОЛИДОР ШИ ХАРИТИ

Romanŭ istoricŭ

POLIDOR ŞI HARITI

dină elino-greşeŭtile istorii acum iantăi oarŭă tradusă ŝi compusă pre cum să vedi iană limba dacoromanomoldavă de comisul Dimitrie Emanuilov Balica ianŭ patru părŭă ŝi patru gravire! ian oblastul Bessarabiei opaşulă al Bălŭălor, ian anulŭ 1843, luna ianuarie.

**Domnului domnu, marelui agă
Costachi de Negruță**

Trecire timpului iandepărtare uime cunoștința ochilor celor muritori, aducire aminte iansă rămăind purure dacū fandasie nu să-ngămfeazū ian duhul omului.

Ieu, păstrănd pe-ace din mijloc, ca celui născut a poezū, a descrie gustoașă prozăi, a ian cunoștința pre al său popor, cu vechile lui vertioasă ș-onorati fapți a compoza tot lucru ce ar filonica nebuna cuviințū, și a face bine iantot prilejul patrioțālor dumilorvoastri, am iandreptat, mai iantāi acistu al mieu prostatnic poem cătrū domnievoastrū.

Rugāndu-vū, milostivule domnu, ca să-l povățuiț iantru-ncunoștințare, autorilor tineri și tinere, și a doritorilor de asămine obiecturi, compatrioț iansān-aț ian procuvăntare mea, ce stā-nainti, și tot odatū ca un sistimatic nou, ce sântēț cei de astāz metode, repetuind altū a me-ndeletnicire, vă rog iandreptațā-i smintelile, ș-adăogindu-i neajunsul, mijlocițā-i tipārire lui, printr-un abonament public, spre a mă cunoaști, cu răspect.

al domnielor voastre,
mai mic patriot
ș slugū plecatu,
Dimitrie Balica comisu

anul 1848 fevr. 27
oraș Bălțālorū

**Domnilor onorați tineri și tinere,
autoare ai daco-romano-moldaviei.**

De cătrū al mieu rău noroc aruncat, găsāndu-sū intre-al Besarabiei pāmiant trecut acum 12 ani, ochii mii n-au contenit a priivi cu mare māhniciune cătrū țārmurile patriei meli daco-romano-moldavie și de cāte ori videm cā s-ascunde cu māndriațā'ngāmfare soarile razāle lui ian munțāi cei răcoroș al Carpatului lăcrāmam, mānguindu-mū cā fārū a simțū, m-am ianstreinat de drāgāstoasa me patrie și obosit de nefolosātoarile meli cugetāri, a trecirii meli ian trānsa, plin de māhniciune, mă cuprindem iarāș de-ntunecatul hobot al noptāi Besarabiei.

Patrioticescul entuziazmu iansū nu-mi da răpaos nici noapte și ca-ntr-o previdenie mă-nvāluem cu feliori de mulțāmitoare hāluciri, parc-acu mă videm de un patrioticesc zefirū, aburindu-mā ian a streine tăceri zāduf. Parc-

acum videm iancălzit de soarile patriei meli, când eram răcit ian totul de ghișul maștii meli. Parc-acu, mergând prenatalile stânci, surpături cumplite, și poticnit ian piire dejnădăjdut patriei meli, mă simțam sprijănit de o mână patriotică și-nspăimat, trezându-mă, nu videm altă-nprejiurul meu, decât aceli ce mă urmăre-n locul streinătății. Iant-al meu auz răsunând nu numai un eho, că patrie me-nflorești și crești pre ai săi fii cu celi mai sămple și gingașu santimenturi.

Dorul de a mă găsi și eu iantrua sa inimă, mă-nvăpăe foarti și căci că nu-l putem iandeplini, mă spălam ian lacurile meli, ce să fac spre a me oareșcari mângăeri și spre o aducire aminte, măcar că și eu sânt daco-romano-moldav și că cu din suflet poftă doresc ca să-mii văzū ianfrumsățare neamului meu. *Trăducând din grece am compozat altū istoric romană.* O iantămplari din timpurile vechilor ellini, a doi tineri de bun niam născuți, între carii din prunciie, crescând cu a lor vrăst și dragoste soțetății și pentru c-amândoi vrură a să uni printr-o deapurure legătură cu a părințalor săi binecuvântare. Norocul i-au făcut a cerca feluriti de pătimiri.

Alcătuirei foarte frumoasă și c-o santementalū ianțălegire, prea gustoasă și dulci la cetit, și pe care găsându-o foarte moralnică pildū sieclului nostru, *șă-n apropietū asămănare iantămplărilor meli.* O iancunoștințaz și voia, dragilor mii tineri și tinere daco-romane-moldavi, rugându-vă a priimi întrubăgare de samă micul acist al meu mugur al iandelestnicirilor meli și-ertându-mi greșălile, ce-am putut face ian traduție din lipsa lexiconului daco-romano-moldav șă-n compozație din nediprindire me întruritoricire cu-vintelor. Facețā-i ne-npiedecat un mic abonament spre a să tipāri prin păzāta întruasămīne rānduialā ian folosul unui iancujbatū ian strāmtoriri al vostru patriot și care vă va rămāne voaia ai mii omogheniț aducire aminte despre al meu patriotismu. Iar eu întrusurierita, că-ncurānd voi sălta lāngū sacrifiastul patriei meli, împreunū cu voi prin mijlocul îmbrāțoșării voastre mă-n sāmnez prin tot rāspectul.

al voastru mai mic patriotū,
Dimitrie Balica comisul
1848,
feb. 27
oraș Bălțalor

...и дождя и ветра и тумана дождя и тумана и тумана
и тумана и тумана и тумана и тумана и тумана

ХАРИТИ
и
ПОЛИДОРОВЪ :

ЕЛИНЕСКА РОМАН ИСТОРИКА
ПАРТЕ I.

Есть Империя Си Агхи Атина Гра с'ка,
Диа Кай май дидуропити, и' Доротима империи а Ел-
ладии Кари' и елириа Кии Дриа' аорети' и коир-
Атинеи' битиез тоади' кфисоратиаз пратнеу' Ге Агхи'
спот' Кертат Кенд' и' абст' обтаиере' Кх Минос
Дидуретиа Критикаи' -

Писистрат ачет Крединчос и' изгичат
Дуритин а Дидуратсари е'с мемсика Елинескад'
Лок', Геа м'ат Дриа' Орешинисор Си' е'с Агхи'
Дидуретикаека Курте Дидурт К' ак'им и' спот'
Дидурет' Побезурине Си' май' м'ат Д' е'с си' спот'
Лоеитиосор, - Агхи'ра Ел а'лт' Д' е'с Кери'

HARITIS
și
POLIDOROS

ELINESCUL ROMAN ISTORICĂ

PARTE I^{iu}

Supt stăpânirea lui Agheu Atina era una din celi mai ianflorite și norocite imperii a Elladii, care-n sănurile unii prea bogate-n noiri, atinenii uitasă toate-nfioratile răutăț ce li-au fost cercat când au avută octășare cu Minos, iampăratul Critului.

Pisistrat, acest credincos șă-nțălept prietin a iampăratului său temeiul atinescului loc, cel mult drag orășănilor lui au lăsat iampărăteasca curte pentru c-acum au fost iancetat povățuerile lui mai mult de a fi folositoare. Nu cerea el altă decăt

Polidor și Hariti

Λιμνίσα, κάρη επίπτα δε μισυτ' οκταπυπίας
κείυδ' εἰς πύοις δι' ἡέρις δ' ἄκρον κάρη
φραγτα Λι' ἔχ' βρη, δ' ἀνβερπιχρα Λι', εἰς
εὐδοκίητ' ἀνερπὶ Πίζμα αβρο-κοζβαδιν
πρηνε κεία Ορζωίητ'. —

Διυπιντα δε λα πιζο'α /α/ δοῦδ
μιάνρη δ' ἀνδερπιχρα. δε λα Ορζωίητ' εὐ β' εἰ
Ορζωίητ' Λοβίητ' αεγπρε κάρητ' ἔποχα κο-
ροαδελορ δε ἐπίητη εἰς Χυροβητ' μάι
δι' ἀνβερπιχρα κ' λακρίπιακρορ Λι'
Ποείδοκ /α/

Λα' ετέα Λοκ ἔρη φροαγρ-
Πυοτμακίητ' κείητ' βιδίητ' ὀκαπιακρ-
ατέητ' Ποείδοκ δ' ἀδε ε' ἀδηνά Λοκίητ' οἰ
δι' πρηνε Λα Ιτικίητ' /β/ δε κείητ' βα ορη

/α/ ηκεία, λα Πορπηα Ατίνιητ'
/α/ λα Πηπιακρ, Λοκίητ' ἔχ' δι' βερπιχρα δ' ἀνβερπιχρα
κομίητ' κ' ἔχ' ἔχ' ἀνβερπιχρα, δι' ἀνβερπιχρα κ' λακρί-
πιακρ, ἀνβερπιχρα, κ' ἀνβερπιχρα κ' λακρίπιακρ-
εἰς ἀνβερπιχρα. —

/β/ Πηπιακρ εἰς δε Λοκ κ' ηκείητ' κ' ἀνβερπιχρα
κ' ἀνβερπιχρα κ' ἀνβερπιχρα κ' ἀνβερπιχρα
ἀνβερπιχρα δε ἀνβερπιχρα κ' ἀνβερπιχρα. —

liniște, care atâta de mult o căpătasă când s-au tras din curte, iantru care fapta lui ce bun, ianvățătura lui au pornit asupra-i pizma a vro-cățva dinpreună cu el orășani.

Ian stânga de la Pirea¹, doaian miluri iandepărtare de la oraș, să vedi o răsfățatū movilū, asupra cărie epoxa noroadelor de a munce, au hărăzăt mai din ianvechime un sacrificiastrū lui Posidon².

La acel loc era foarti prostatnic acum ziditū o capniște a celui Posidon, unde s-aduna lăcuiitorii din părțale Ităcāi³ de câteva ore

¹Șcăle sau portul Atinei.

²Sau neptium, pe care cei din vechime oameni îl socotie ca un zeu al apilor, ia-i aduce și carificuri, o deșartă și fără minte ia-nchipiure a oamenilor.

³Partea ace de loc, să nute toate cu acest nume sau putem a zice că așa că nume acel țanut la malul mării.

Polidor și Hariti

Πολιδὸς ἔπειτα ἄνω ἀδύατα μεταρτίστοιλα κέπειρος
Ζεὶ Λόρο Πεντρυ ἀδελποστιστοίλα καρὰ Λί-
εγ' ἠπυροζυγ' / α / - Ὀδεατίρραρ Ἰρίμεβορ ἐπί-
πυκί Λοκέρια ἀτίετα, καὶ δεπικοπυτί φρῖν-
Ἰλα νίτι ὀδατο πυ Νίκα', Λίνιτιτίοιλα Ἰρομοτ-
ρί' ἔ δακκυσπατίλορ πύραε, Ἰνιτῆπινοσερα ἐρ-
λαρε, καὶ πυρατίρα ἐβενταλαί, πεπυροτῆ Ἰρῖ Ἰρί-
τιλα ἄλορ ἄεσιπυτιπυλα ἐερρεπυτί-αγίμ'
ατίετι Λοκέρι' Ὀβεντα φρῖνίκα, καὶ Ἰμπηε ἐρ-
λατίλα Λόρο Κόδσερῖτιπυοσερα πυρεμυρῖτιρ
/ α / ἄεπιτορίκα Ἰνεε ἐε αἰδῆ ἀδύρα ἀμῖντα κέ τίι' ἰν βε-
κίτιε οὔτακί ἄπιπυτί, καὶ τῖλατ δε περῖρι, καὶ δε-
οεσῖτιρῖ κατῖ βροσῖτε, καὶ ποετῖα, Λυκοτῆ καὶ τῖλα-
τε Ὀβίεκπυρί, ἄε Λίσε φράτε ἔμυραε, Ἰνιπυροτίλορ
ἄε τῖλαρ ἐπ' αἰτίι' δε πρῖνδερε, καὶ τῖλα βρομοε,
κέ νίτι Ἰρίνῖα Ἰνιτῆδοίρσι ἄε ἀδῖβροατίε φρῖνίκα,
ἠε ερα Ἰνικε κηλοσῖπυτί οἰκῆ ἀτίι, - Ἰνιπυρ
κῖρα ποπῶρ ἔπ δακίτιε καὶ Ζεεα Νίι' καὶ Ἰνιπυρ
κέ κῖρατῖα, καὶ ποπῶρλορ ἐε ἄδῖκατ καὶ ἠεσῖντα
Ἰλατί δε Ζεὶ, καὶ Ζεῖε, Πεκορῖ κα πῆκῖνῖα πῆκῖ-
ρί, καὶ καὶ Ἰνιπυρῖ, ἄε πῆρῖ Ἰνιπυρ ἐε ἰνιπυρ
ἠε πῆκῖνῖα, πατίμῖα, βροσῖτιρῖα, ἄε Ἰνιπυρ, βροσῖ-
τίε, καὶ Ζεεα ἄε τῖλαρ ἄε καὶ Ἰνιπυρ, πυρεκῖνῖα ἐε
Ὀδεα' ἠε τῖπυροτίε, ὄε κῖρα Ἰνιπυρ ἄε τῖπυρ ἄε τῖ-
πυρῖ αἰετορ ἐε τῖπυρ. - Κῖρα δε' κέ καὶ ἠε φρῖνί-
τίρῖλα Λόρο, καὶ ἠε ἠε φρῖνίτίρῖλα Λόρο, καὶ ἠε τῖπυρ
Ἰνιπυρῖ καὶ ἠε φρῖνίτιρῖλα ὄε αἰτίι' Ζεὶ. - ἄε τῖ-
καὶ ἐε τῖπυρ ἄε τῖπυρ ἄε τῖπυρ. —

pe anū spre a-ș aduce mulțămirea cătrū zeii lor pentru adăspostirile, care li să-
npărțū⁴. O deapurare primăvarū stăpāne locurile aceste, și de pe copaci frunzāle
nici-odatū nu pica, liniștitile zgomoturi a iancujbatilor pārae, iancetișoara
sufflare și tragire a vāntului, petrece prin inimile celor ce să-ntāmpla a să rātāci
prin aceli locuri o sātū fricū și umple sufletile lor c-o desfātātoare tremurātūrū,

⁴ Cetitoriul însă să aibă aducire aminte că cei din vechime oameni stăpāniț mai mult de pāruiri și de o sāngurā numai vroințā, șe poftē, nāscoce și multe obiecturi ce li să fece ușārae, ian trāgānare de mulți ani a unii depondere și mai vertos, cā nici ființā dumnezeirei ce adivārate fātīș, nu era încācunoscuti bine lumii. Fiēștecare popor īș ianchipue și zeul lui și pentru cā cu mulțeme popoarelor sau adunat și ncāmrate ciate de zeii și zeitē, pe carii ca pe niște pāndari ia-i și ianlunca, ianperțūnui a fi de fișcari nepuțințā, patime, vertuție, stilhie, vrednicie și zeul fātiori acei numiri, pre cum să vede-n mitologie, de cari idei fiind a me țin v acelor viețuitorii siecluri. Crede cā și-n fericirile lor și-n nefericirile lor, și-n toate iantāmplare s-ar fi ocrotind de acii zeii. Deci și aciastā laturā avea pe Posidon

Polidor și Hariti

menind chizășăe unii dumnezăești folosănțu.
La poalile aceștii mobile au cerut Pisistrat a afla lupta-nprotiva ne-
dreptății ominești și scăpare despre nemulțămitoriul său sieclu, stare ce-nde-
lungatū a luiarilor aminte l-au ianpietrit ianprotiva plecării norocului și inima
lui sămțū ea numai pe jumătati ticăloșăile, iantru care cunostința atâte ori i-au
fost pregătit-o, iară asprime l-au fost ianvățat căt de puțin poati că să razăme
cineva ian vrednicie și-o din lăuntru simțăre, iai propune necontenit, că ar fi
fost nenorocire să fii cineva cu fapte bune dacū-n săvârșările lor nu va gășă
vr-o dulce mulțămire și mulțămea prietinelor, carii nu mai iantru fericire ia-l
cuprindea, l-au fost părăsit. El priivea l-alor depărtare fără să să turbure și-n
locul scăpării sale, avea numai pre fiul său și pre a casnicii lui zăi, care-i făcea
lecuirea prietinească. —

menind chizășăe unii dumnezăești folosănțu.

La poalile aceștii mobile au cerut Pisistrat a afla lupta-nprotiva ne-
dreptății ominești și scăpare despre nemulțămitoriul său sieclu, stare ce-nde-
lungatū a luiarilor aminte l-au ianpietrit ianprotiva plecării norocului și inima
lui sămțū ea numai pe jumătati ticăloșăile, iantru care cunostința atâte ori i-au
fost pregătit-o, iară asprime l-au fost ianvățat căt de puțin poati că să razăme
cineva ian vrednicie și-o din lăuntru simțăre, iai propune necontenit, că ar fi
fost nenorocire să fii cineva cu fapte bune dacū-n săvârșările lor nu va gășă
vr-o dulce mulțămire și mulțămea prietinelor, carii nu mai iantru fericire ia-l
cuprindea, l-au fost părăsit. El priivea l-alor depărtare fără să să turbure și-n
locul scăpării sale, avea numai pre fiul său și pre a casnicii lui zăi, care-i făcea
lecuirea prietinească.

Polidor și Hariti

Πολιδος ἴακῃ ἔρα'ν Ἰσολματῆρικῶν
Ἰσταντῆ κῆνδ μοῦρτα, καὶ ἐρικῆτι ἔιν ἀλα-
τι Ἰσῆν κασιρῆ Ἰῆ Ἰσῆ' μαῖκα'ε', καὶ κῆτο-
εῖτι ἕκῃ τῆν Ἰβῆρῆ Ἰῆ Ἰν Ἰῆμε Πῆσεστῆτ
καὶ ἐφῶετι Δεσπερῆτ δ' ἄ' οὐκῆτι καὶ δρῶετ.
αὐτῆ ποβῆρεσῆρ, Ἰνεσῆτῆτ ἔρα' ἐφῆ'ετ ἕκῃ
αὐρῆ δρῶετ εἰς πῆπῆμῆετ. —

Δεσπερῆ ποῦετ Ἰνποβῆρεσῆρ Πῆ-
ρεετ ἐφῆ'ετ πῆσεστῆτ, αὐ Ἰνπορῆτ πῆμ-
εῖτι εἰς Ἰῆπῆρῆ ἔρβῆρῆ Ἰεῖδῆρῆ, καὶ Ἰαρετ
Κρατῆρῆ ἐφῆ'ετ εἰς, καὶ Ἰνεσῆτ ἔρῆρετῆρ,
αὐτῆ καρῆ Ἰπῆρῆ καὶ πῆρῆ καὶ Ἰαρετῆρ ἔρῆρῆ, καὶ Ἰνεσῆτ
ἔκῃ κατῆρ Ἰνπορῆτῆρ, αὐ Ἰῆπῆρ ἔε αὐρῆ ὀτῆ-
εῖτι Ἰαρετῆρ Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ
Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ. —

Ἀπρῶετ δὲ τοκῆ καρῆ εἰς Ἰαρετῆρ
αὐρῆ ὀτῆρῆρ βῆδῆρ Ἰαρετῆρ Ἰνπορῆτῆρ, κα-
ρετῆρ δὲ ἄ' αὐτῆ πῆρῆ Ἰνπορῆτῆρ αὐτῆ κατῆρ Ἰνπορῆτῆρ
Ἰνπορῆτῆρ, καὶ Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ
Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ
Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ Ἰνπορῆτῆρ.

Polidor încă era-n prostatnica pruncie când moarte ș-au făcut ei-s platū prin naștere lui, pre maică-sa și, cu toati că prin ivire lui ian lume, Pisistrat s-au fost despărțit de o scumpă și dragă a lui tovărăsățū, însū tot era fiul cel prea drag al tătăni-său.

Despre toati ianpovorările, părăsit fiind Pisistrat, au ianpărțit timpul său iantru servire zăilor și-ntru creștere fiului său și iansuș bărbatul acela, care-ntr-o-ndelungatū epohă cărmue scaunul iampărățăiei, au știut să afle o mulțămitoare iandeletnicire iantr-o de preatutindini prostatnicū stare.

Aproape de locul, care el lăcuie, să afla o tănărū văduvū numită Steropi, care de doi ani trăe iantru aciasță singurătati șă-ș tângue acolo pre dragul ei soț Iepofant, carile iandatū cum s-au ianceput ostășăre cu critienii,

Polidor și Hariti

Pa' d'ie de' m'ia Ai' Androis /a/ Харити
спуска ед'е жи' кеска' ле' кр'м'а, ед'и
ед'еи' ери' с'ар'ка д'а'бра'у'а, еи' ма' в'ор'о-
в'а к'а' н'а'и'т'а'и'а, и'и' д'е'п'т'р'и'в'и'а
е'а'а' к'е'в'и'а'т'е, а'а'к'е'п'а'т'е д'е'п'р'у'а'и'а, з'и'к'а'и'а.
„ Драга ме, драга ме, Мама нуте Мама
„ е'а'п'р'е'а' п'а'п'а'т'и'а, и'и' а'у'а' м'а'
„ ма' - а'а' с'р'и'а' м'а', д'а'р'е'п'а'д'е' с'а'р'о-
п'и. а'а'п'а'т'а' к'а'д' о'а'а'и'а' а'а'а' д'е' н'е'в'и'о'в'а'т'е
Г'р'а'и'а, - т'е'к'а'р' д'а'к'а'р' в'р'о' о'у'а'и'а' о'а'т'и'а:
„ о'а'т'и'а'и'а' е'а' с'а'р'п'а'и'а' в'и'а'а' т'а', и'и' е'а' т'а'
„ п'р'о'и'а'т'а' d'а'т'а' п'а'т'а'л'а'и'а, т'а'е' д'а'г'а' d'е' а'у'
„ е'р'и' к'а' п'а'т'и'а'и'а' e'а'т'и' t'а'i' а'а'и'а'и'а' д'а'в'е'
„ п'а'р'е', к'о'а'p'е'а' d'а'л'а' а'v'о'а'л'а'и'а' а'д'а'а'p'о'а'
„ а'а'и'а'и'а' „

А'а'p'р'о'т'и'а'и'а' и'и' о'а'д'е'о'p'т'р'и'v'е' к'е'а'p'о-
т'а'p'е' а'а' d'а'i't' m'а'i' к'а' с'а'p'о'а'и'e'о'v'а'r' А'а' П'и'c'т'р'а'т'
и'и' А'p'c' c'а'p'р'о'т'и', д'а'и'p'а'а'и'а' d'e'p'т'и'а'и'а' А'а'

/a/ а'а'и'а' а'у' с'p'о'c'т' m'а'i' т'а'p'и'а' о'а'i'а'p'о'
к'p'и'т'и'а'и'а', к'е'p'е' а'у' d'а'и'p'а'а'т' и'и' k'а'
л'а'а'а'. -

s-au ucis de măile lui Androgeu⁵. Hariti, fiica sa ades iai usuca lacrămile sali, adesū ori s-arunca ian brațele ei și-i vorovie cu-n jiumătățările și nepotrivitele sale cuvinte alcătuite de pruncie, zicăndu-i:

- Draga me, draga me, mamă, nu mă lăsa să trăesc pentru tatăl meu și pre mine.

- Ah, fiica me, ia-i răspunde Steropi, atunce când o auzie așa de nevinova-tă grăind, măcar dac-ar vroi bunii dumnezei să-ț scurtezū viața ta și să te triimată după tatăl tău, mie iansū, de ar fi cu putințū să-mi mai lungeascū ian văpere, c-o prea dulc-a voastră aducere aminte.

Apropiere și o deopotrivū nenorocire au unit mai cu strănsoare pe Pisistrat și pre Steropi. Ianpreună pătimire, pe

⁵ Acest-au fost mai marile oștilor Critului, care au iantrat ian Ellada

Polidor și Hariti

— πρὶς τὴν Πισιστράτην, —

Δράγαστο ἀσὰ βίβρα ἀποροῖν γὰρ
 δεοππορὶβὲ βρέκτ' ἀδὲ πποινδὲ γῆν κερύρα καὶ ἔ
 εβὲν τὰ καὶ, κερύρα εβὲν, ποὰτ' αὐ μὴ καλὰ
 καὶ σφῆν δὲ Πολιδόρῳ, καὶ τὰς Χαρίτων δεοππορὶβὲ
 βὲ βρέκτ' αὐ δὲ ἔστιν δὲ τὸν δὲ κερύρα, Πισιστράτ'
 ἀβὲν ἀρὰστος ἀτὰρ σφῆν ἔστιν γῆν, καὶ δὲ
 ἀεὶ πορὰ κοπίδα καὶ εἰς, καὶ Χαρίτων ἔστιν ἀδὲ
 τὸν καὶ τὸν τὸν ἀποροῖν δὲ καὶ δὲ ἀδὲ
 Πολιδόρῳ. — Στεροπὶν ἀβὲν πορὰ δὲ βρέκτ' αὐ
 πορὰ ἀμῆν, καὶ δεοππορὶβὲ κατὰ. — ἀτὰρ
 ἀδὲ καὶ τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν πορὰ ἀδὲ πορὰ δὲ
 ἀδὲ ἀμῆν τὸν καὶ Πισιστράτ', εἰ ἀδὲ ἀμῆν τὸν
 δὲ ἀδὲ ἀμῆν τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν εἰς ἀδὲ ἀμῆν τὸν
 καὶ κατὰ τὸν καὶ ἀδὲ ἀμῆν τὸν, καὶ κατὰ τὸν
 ἀδὲ ἀμῆν τὸν δὲ ἀμῆν τὸν. —

Ἀποροῖν τὸν καὶ ἀδὲ ἀμῆν τὸν
 πορὰ δὲ εἰς, ἀδὲ ἀμῆν τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν κατὰ
 ἀδὲ ἀμῆν τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν, ἀδὲ ἀμῆν τὸν
 ἀδὲ ἀμῆν τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν, καὶ ἀδὲ ἀμῆν τὸν
 κατὰ τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν
 ἀδὲ ἀμῆν τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν
 ἀδὲ ἀμῆν τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν ἀδὲ ἀμῆν τὸν

prieteșugului.

Drăgăstoasa unire a părinților deopotrivă vrăst a deprinderii curățanie ce avea unul cătră altul, toati au mijlocit ca să facū pe Polidor și pe Hariti deopotrivă vrednici de estim iantre dānșii. Pisistrat avea dragoste asupra fiicăi Steropii ca iansuș asupra copilului său. Și Hariti nu ave despre taicū mai multă ocrotire decât de a lui Polidor. Steropi ave purtare de grijă pentru amāndoi și deopotrivă-i căuta. Aciaste dulce maicū lua-aminte pentru adunare lor ian timpul când Pisistrat să-ndeletnicie de-a ianrādăcina ian crescutū-i săi cunoștința cei mai curati, mai nevinovate și mai pre-nbunătățate petreciri.

Ian toati zālile iai ianvāta a lāuda pre zāii săi, puindu-i, intre altile, să cānte dānțuitoarile ode a lui Orfefs, pe urme le tålmacē minunile firii și făce luiatori aminte la buna rānduialū ce vrednica de minuni, care stāpāne la-ianpreunū

Polidor si Hariti

lăcuința lor, adecū ori el, spre a lor mulțămire, le-alcătue noian cântece, pe care iai iantovărășū cu a lăuta lui sau iai pune să facū un joc cu-ncetul sunetū al fluerului său. Norocoasū mulțămire ave Harite și cu Polidor, petrecându-și timpul lor inpreună liniștit și cu bucurie, fiind c-amândoi trăe numai pentru iansuș ei. Și cu toati aceste ei nu-nțelege nici știe rădăcina norocirii lor, dar nici cunoște altū datorie decât aciasta ca să să pleci acelora, la care ei era-draje si să să osteneascū ianpreună deopotrivū. Ca să pui în lucrare ianvătăturile lui Pisistrat vroe ca să samine intre dănșai o micū zule, care s-aprinzū sămțările lor iansū cercare n-au aflat locul său. Pute cineva ca să gășascū protimisire la vrednicie de iandrăjiț copii, când unul altue să sārguie să-ș dei iannaintire? Părințai priive cu

Polidor și Hariti

море бучуріе амере дилкоре ерсінбор диде,
Дилкоре ерсітма диде амере нуме диде одадате
ерсітма'. Еи унур елтіуре диде диде ерсітма,
ле ерсітма, ку тоатма кен еи амере ку диде
ерсітма'е еи ерсітма'е диде диде ерсітма диде
леи ерсітма'е диде диде диде ерсітма диде
диде ерсітма'е диде диде ерсітма диде, ле
ерсітма'е, диде еи ку ерсітма'е. —

— Драла мие стеропи! ау диде Писистрат
диде диде диде, — „Диде ерсітма'е диде еи
„ерсітма'е диде диде ерсітма'е миде ку
„ерсітма'е, ле диде ерсітма'е, ле ерсітма'е
„ле ерсітма'е диде ерсітма'е диде ерсітма'е...
„ле ерсітма'е миде ерсітма'е ерсітма'е ерсітма'е
„ле миде”

— Моарте аї диде? ерсітма'е ау ерсітма'е
„Ку ерсітма'е миде ле ерсітма'е? ле ерсітма'е ерсітма'
„Писистрат? — Бунилор миде диде диде! Диде
„ле ерсітма'е ле ле ерсітма'е еи ерсітма'е
„Диде ерсітма'е диде диде ерсітма'е

mare bucurie ajera plecare a fiilor lor, pe carii vrăsta lor acum numai deodată-ți erta. Ei unul altue ia-ș zăce frati și sorū, cu toati că-n ei acum cu desăvârșare să statornicisū prin aceasta o mai apropietū unire, pe cari măcar-că odatū era să-i iancredintăzū vrăsta lor și legiuirile, iansū ei nu o ianțăleje.

- Draga me Steropi! Au zis Pisistrat iantr-una din zăli, unire fiilor noștri are să iantărească pentru deapurure mai cu strănsoare și pe a noastră și dacă moarte me va răpi de la voi, ia-ț rămene fiul meu. Așa fiul meu, care are în curând a fi și alū tău.

- Moarte aț zis? Steropi au întreat, cum, să te pierd și pre tine? Și pre mine să te plāngu? Bunilor mii dumnezei! Dar să poate ca și prieteșugul să fie atāta de otrāvitori, pre cum sântū

Polidor și Hariti

„Драголюбива? Давай же дитя мое, не морочь же и меня
вразъи! Сперва выслушай дитя мое, да потом поговоришь,
„Ах, как мило! мило!“ Ты же не милая, морочь же
меня! Сперва выслушай мою историю, а потом
„Ах, как мило!“ Ты же не милая, морочь же
меня! —

Дитя мое, выслушай же и мою историю.
Узнаешь, что дитя мое, выслушай же и да каковы же твои
красивы! Да дитя мое, выслушай же, да да, каковы же твои
моя история, да каковы же твои история, да каковы же твои
ах, как мило! Ты же не милая, морочь же
меня! Сперва выслушай мою историю, а потом
„Ах, как мило!“ Ты же не милая, морочь же
меня! —

dragostile? Dacă și pentru nenorocire să găsești vre-un sfârșătū pre cum și pentru norocire, nu am mai multū ce să mă temu, norocul m-au făcut după toati altile să sămțasce cu-ndestulare ticăloșăile mele.

Iantr-acesta-ș chip să mângăe nenorocita Steropi pentru durereli ei, pe care cu lacrimi le iantovărășū și pe lângă aceste mai mari norocire ea nu gășualta decât asprile lacrimi le iantovărășū și, pe lângū aceste mai mari norocire ea nu gășū alta decât asprile lacrimi al dragostilor. Noapte ades o apuca întru această ian deletnicire și viitoare dimineațū, o gășū înotând iantrănsăle. Câte puțān, puțān o îndulce viitoare nenorocire a schimbatii cei de acum a ei stări, prime cu mare mulțāmire ca să descrii istorie dragostilor sale cu pre dragulū său soț. Adesă ori iantra ian cele mai din lāuntru locuri ale pădurii ca să poată acolo ceti

Polidor si Hariti

δυνα πηδουρα βρεδνικα δεκυβανταρε αει
δυναρε , αμοκο τερε' εα δε' αεροατηγ' εμ
δρα καδυμιν δερεφελιτυπιερε κυμιερε στουρε
Γατι. δε κερε δε ερερε δερεκυβανταρε δε μαμυ
δωαι δε ερεδερτικε μιερε αει δυναρε κε
δουρε ερε ημεδυθε Γαρε. -

Odatu aydovezra ημετερε, η ερερεδι
ερετα εηη, δε αμινδοε κοτιερε, δε ερεμυρε
δυνα δερεμυρε δερε, ημε δε δερερεδερε (αρε
ροπε, δε εημερεδε μαη δε ατηερε, κερε αηα
με ερε αρερε μιερερε ακοκο κοτιερε δερε
δουρε, δε οδωαι αρεδωιδε Γαρεμαητιερε δε
δυναρε δε αρερεδωαι κερε δερε ημετερε
εα ηρε ερερε δε ημετερε αρε δερεμυρε
μαη ημετερε δερε, κοτιερε δερε αρε
δερεμυρε δερε δερε δερε, ηρε δερε
μαη, δε δερεμυρε δερε δερε -
μαηρε δερε δερε δερε δερε δερε δερε
δερε δερε δερε δερε δερε δερε δερε =

iaie turburare, vrednica de cuvântare a ei dureri, acolo cere ea pe bărbatul ei de la dumnezeiștile puteri cu mare strigăt, pe care le ar fi prelungit și mai mult, dacă ce foarte mare a ei dureri nu s-ar fi înădușat glasul.

Odatu au povătuie întâmplare și fierbințala zălii pe amândoi copiei la țărmurile unui depărtat izvor, unde ave deprindere Steropi de a întârzăe mai de apurare, care acestu a ei adeasă merjire acolo copiei, neștiindu-o diodat, auzând glasul maicii lor, s-au sculat și au alergat ca să-i iasă înainte, ea însu, fără să o înțăleagă, au iantrat mai înlăuntru pădurii. Copii mai era acum pregătit ca să-i iasă ianainte, însă respectul și buna onorație i-au oprit la fiștecare cuvinte ce grăe Sriropi. Curge gingașale lacrimi a copiilor

Palidar si Hariti

πε Οβριμκί Λοζ Κιστινίω Καρα Νάαπια Ιντιότι
 ρι. - Ινβιότιωρ Λεινζορπί Τέμβεπλε' επί
 Λειζρότι, Ρεπιρος' Κωσπιροςκωσ Δυρίω Ινιμιτ
 πικιριόρ, - Δαγ' ατιέ Κέφορ Ιν' οεπιζέ
 Ητ ζυά' βρε' ο' ατιμα Δε' Λιζροελαικω εαπ-
 ζυρα, Κερε αβι' δε Κωταρσάδ πρε' Κεϊνέζο,
 Έρα' ο' Ιντιροσπιβικω ατέι' Δεσφρπιπιογορ ε-
 ζυρε. - Κερε Ιδωα δ' κίη' Κελυπτε Ηστωι' Δρα-
 ζοταρ Ητ Ολκω κίρι' οδωπυ εε εε Ιντιροζυζ
 ερζορ Ροκοπιζερ. -

Σπιρότι Τεπί εκστη Κερρη Κωβί-
 πιλορ ατέ Λορα Κρμαπτι Κωδ' Ουοχάι
 Λόζ' Ούσ' ερσέτ' αδσεο Λα Ρακπιερίαλαρ
 Ζεσναρ Ιμιν ΙαΙ Κε' Ραί' δ' ατ' πένεαρ
 πιοπιδε ακνα. - Τεπ' ερζορ μεζεαζυζ,
 ρε Ινιφροζοζυρε αδσερπιπιορ' Κερε εε
 Ινιεσνα ειμαζέ' Ιντιρο' ατέπτε μινεατε
 βουχοίε Δραζοταρ εε, ατέπτε δε εατέ

ΙαΙ Ελλινί' Ιπ' πιοζ' Τεπ' Δίω Λεωίμε =
 πρε ατέπτε Ιδωα Ιδωα Ηστωι' Ζερα Ιν
 Ροζορπί Ρεγ' ατιροπιπιαζυζ. -

pe obrajii lor căutând unul l-altul ian tăceri. Ianvioșare simțarei ce-nvăpăe pe Steropi, să păre c-au trecut prin inimile tinerilor. Dar acie, care ii o sămțu nu era vre-o atăta de-scârbelaicū sāmțare, care ave de camarad pre căințu. Era o ianprotivnicū acei desfătătoare sāmțare, care idea unii născute numai dragoste, nu o lăsa nici o dată să să iamprăștie fără socotințu.

Steropi cete acum cursul cuvintilor acelora urmati, când dragul ei soț o au fost adus-o la sacrificastul zeulu Emin⁶ și s-au unit pentru totdeauna. Cea fără meșteșugire ianfătoșare a desfătării, care ea iansuș simțā iantr-aceste minunte bucurie dragoste ei aceste de atâte

⁶ Ellinii și toț cei din vechime pe acictu idolū il nume zeul iansoțarei sau a meritișului.

Polidor si Hariti

ори мултисрапице и јурјаминте, каре ва
акот ле мај дриимце ка онов помгу,
ка китил чил дебраце, ан драволпиуко,
дипрос каро тхилитисна л' дипросмоте
дн каипица да втијердери, пивеуе о.
пихрорге, ка јок кичеу еро еро ац
Иитма драволпиуко. —

Полідор дн тинилокел аче пиора
врил' тхилитисна харитии' дипрос ахси, ка
олтјоркце' дил чиле, дил чиле, оковпапјор, о
дипјорге, ка оеитјерге, ка оеитјерге е' а
ропиа' итјоратиндој пинерии, ка елоро дикити,
елатинд' дн тјоритисна, де' опотјор кау арун:
кад' дн дн тинилокел лоро браце, ка ко' нветте,
абе лтјорилора рас литил ораге, де ораге, дн
пиреј риндери, ораге аутеркат ег војоракце,
ка де пјорге' ори еинкалце' ксвилитица лоро дн
дјорге, бскаври' каре ги еитјерге ас дн дн олт' ахо
лора еитинте, отијороти' каре хси' дн тјер:
лице дртјорге' дипрос тјерјорге лтјоритисна ка:
ле, рејершитил ачичица ес ерјоркоти днра' ораге:

ori multuratice jiuṛăminte, cari ea acum le mai priimea cu o noia pomgŭ și chipul cel de fațu al dragostilor, întru care măhniciume l-ianprumutu ian nainte dezmierdării, toate o turburu și răcnești foarte inima dragostilor.

Polidor ian mijlocul acestora țane mănșuța Haritii întru a lui și o strănge din cias ian cias, o căutaturu, o zimbire și o simțare, ș-o simțire s-arăta-ntr-amândoi tinerii, ș-a lor inimi, săltând iantrănșăi, de-opotri s-au aruncat ian iantinsăle lor brață și co-nvăpăiate strănsoare s-au lipit buză de buză ian trei rânduri, apoi au cercat să vorbascu și de trei ori să-ncălce cuvintile lor ian gură. Bucuria cari ei simțu au iandoit a lor luare aminte. Steropi, cari nu-ianțalege, urmăre întru cetire istoriei sale. Sfărșătul aceștie au făcut pre dăn-

Polidor și Hariti

шї е еїтпє Дрєхелїк Окоротїрє акорїє-
 дитпрєтєпєцєрє Ає лє эрє дїкє лорєкєнєкє-
 тїє, Харїтї лє рєтє, кї оне дєпрїєнє вєпїє
 лєкє дїє окїї лїї полїдорє - Дєрє кїтї дє мєрє
 эє ерєтє мїєрєрє лїї, Кїнд Харїтїч неашєптєт
 лєє прїєкє Дїєбрєцкє лїї, дїєє кї епїїтє
 Харїтїї эє ерєтє кї мєї мєрє, гє эєпє-
 прїєкє лїї полїдорє, ерєрє кєєтєпєтєє Гєє рє
 дїєкє. —

Шоєтє Гєтїндєє эїтє єнєвїї э-
 вєтєрє лєтїїї Зєлїї, мє э дїтїїє дїтє-
 нєкєкє лєє вєштїєт, Дрєтє єлєєтєрєтє
 кєрєлєє бєлтє, нєлєєкє єєтєї эєрє
 єрєндїєє тєрєтєлєрє єрєкєрє дє рєєдєє є-
 єрєкєї, дутї єнєрєрє дїє элїї єрєрєрє-
 гє єїєт єєкєнєєє - єтєрєтї єє лєєтєтє
 лєтєрє, єнєнєдїрє єї эїїє єє кєвїкє єє
 дєпрїєтє дє єнєлєкє дїтєрє кєрє Дрєєлєтє єї дїє
 тєтєкєрє лєє єєкєтєрєтє гєє мєї єлєгє-
 лєрє Дєтїїїєрє єрєрєкє єн єєтїї гєєє. —
 Полїдорє лїдорє тєрєє нєнєїтє тєкєнє

șăi să sămtŭ prepuelnic o norocire, a cĂrie intrebuiŇare nu le era iancŭ lor cunoscutŭ. Hariti s-au roșat și o nedeprinsŭ vĂpae eșăe din ochii lui Polidor. Dar cĂt de mare au fost mierare lui, cĂnd Hariti neașteptat s-au tras din brațale lui. ÎncĂ și spaima Haritii au fost și mai mare. Ea să-npotrivie lui Polidor fĂrŭ ca să poatŭ gĂsŭ rezonul.

Noapte, gĂtindu-sŭ acum a nĂvĂli asupra luminii zĂlii, ș-au iantĂns iantu-necosul sĂu veșmĂnt preste albĂstrita cereascŭ boltĂ, nelĂsĂnd a sĂ mai ian auri frunzale tufoșĂlor arburi de razale soarelui, dup-a cĂrora ian-alti vĂrfuri el acum s-ascunsesŭ. Steropi au lĂsat ace lature, așĂjdire și aciștie sĂ cuvine a sĂ depărta de un loc, iantru care dragoste și iantĂmplare le-au descoperit cea mai ascuns-a lor pĂtimire, fĂr-ca ei sĂ știi ceva.

Polidor merge-n nainte, tĂcĂnd.

Polidor și Hariti

Χαρίτιϊ ἰδρυτὰ Λίϊ κ'ὀκίῃ πῆκακαζὺ μῆδ'ε,
 καὶ κ'ὀκίῃ πῆκακαζὺ μῆδ'ε, — θυτ'επ'ἰδ'ε
 πα δετῆλας ὄρι Χαρίτι βενίῃ λα ἀτίεπ'ἰδ'ε
 Πολιδόρ κ'ἄτμει Ἄ'εβα βοῖ ὄστμῆδ'ε δε, τῆ αλ=
 κῆλαπῆροῖ ἰδίῃδ'ε ρῆτιμῆς λα λυκκῆζε Λίϊ. —

Λῆ μῆκλουκῆ ἀτάξῃῃ ὄρῆλαποσερ ἐμ'ε=
 κῆ ἀκτῆῖῃ δε εστῆτ τοβῆλα δῆλ Λατῆρε Πυρεῖ
 τε εἰ μῆρῆρῆμ'ε δε δοῖ Ἀβῆνοβαζὺ μῆμῆρῖ, — δῆμῆ
 λαῖ ἰδ'ε τῆτῆπ ἰερεῖν ὄτμῆμῆρῆ δῆλ κῆμῆμῆ
 ἰτῆῖκῆῖ, ἰῆδ'ερο Ἀνδρὸδ'εζ κῆρῆ αε ετῆε δῆμ=
 τῆρῶ τεῖα δῆμ ταῖα ἀκτῆῖα ἰρε λὸζερα ἰμῆρῆτ,
 ἄε λῆκκῆμῆρῆτ Ἀτῆῖα κ'ὄτμῆρῆ ἰστμῆρῆ
 βρῆδῆκῆ δε κῆ βῆμῆτ ὄτμῆαεκκῆ ἰετῆμῆρῆ, καὶ
 ἰενορὸετῆμῆ ὄρῆμ δῆμ πῆζῆμῆ δῆμ εε ετῆε δῆμ=
 ἰρετῆ εε ετῆμ ὄτμῆρῆ ἰετῆμῆτῆ ἰετῆ κῆρῆ ἰρε
 τῆτῆτῆ μῆ μῆκκῆμῆρῆ δε κῆτῆ βῆμῆμῆ. —

Πῆετῆμῆρῆτ ἰετῆρῆ ἀτάξῃῃ ἰετῆμῆτῆμῆρῆ
 τῆμῆ κῆ φῆμῆμῆ Λίϊ ἰετῆρῆ ὄβρῆμῆκῆ δε μῆδ=
 τῆτῆτῆ μῆμῆμῆρῆ ἰε κῆρῆε ὀμῆμῆμῆ Ἀβῆνοβαζὺ, καὶ κῆ
 ἰεῖ ὄστμῆρῆμῆρῆ εε ἰετῆμῆμῆμῆμῆ, κῆρῆμῆρῆ κῆτῆ
 ἰερο ἰε μῆκκῆμῆρῆ εε ετῆμῆ εε τῆτῆμῆ ἰεροετῆρῆ

Hariti in urma lui cu-ochii plecațu-n jos și c-o-ntărzăetū călcăturū. Dup-aciaſta, de multe ori Hariti venie la acist izvor. Polidor nu mai n-ave voi s-o urmărezū și ascultori fiindu-i, rămăne la lăcuința lui.

Ian mijlocul acești drăgăstoasū șteni a câmpii de supt movila din latu-re Pireii, ce să-nfătoșa de doi nevinovați tineri, din nou s-au ianceput iarăș ostășăre ian câmpii Iticāi. Singur Androgheu, care au ucis iantru cea dintāi bă-tălie pre soțul Steropii, au ianconjiurat Atina c-o mare numeroasū vrednicū de cuvântat ostășascū puteri și nenorocitul oraș ian puțăne zăli au fost iangreuet să facū o prea rușănatū pace, care era mult mai ticăloasū decăt bătălie.

Pisistrat iantracești iantămplări trăie cu familie lui iantr-o vrednicū de pizmuīt liniște, pe care o naști nevinovăție și cari ia-i o urmărire a simplătății creștere copiilor iai mijloce asămine atāta norocire

Polidor și Hariti

καὶ σὶ ἀγέλι εὐξὶ μαί' ἰδνευτὲ τρεπτι' τε εὐ
οδαπὴ Ὀκείαροισέ'. - Ἰὰ φερμὲτ' εἶσα λυ' εἰ-
προτιί'τ' ἀγέα ἰδνευτὸρ κάρ' εὐκαβίη' κα'
μαί' κί' ἐπυρολοῦσα εἶσα κυ' αὐεὺ ἀρεφίη'
κα δόρ', - Ρα' οἰοῦντ' ἀγέα εὐεὺ εὐκαβίη'
εὐροῦσα, ἀε' ἰδνευτὶνί' ἰδνευτὸρ δε ἀδωοῦ
τε εἶσα εἶσα Πατρωνίεσ' εὐεὺ εὐκαβίη' Ποσειδῶν
τε ἰσὸτ' εὐκαβίη' ἀκολὸ εὐροῦσα'. -

εὐροῦσα κάρ' κ' οἰοῦντ' εὐκαβίη' ἀκολὸ εὐ-
καβίη' ἰσὸτ' ἀκολὸ εὐροῦσα, Πισιστράτ' ἀφ' ἀεὺ
ἰδνευτὸρ ἀγέα εὐεὺ εὐκαβίη', ἐπιπύρα καὶ μινδύρα
αὐτοῦ εὐκαβίη' ἀκολὸ εὐροῦσα, ἐπυροῦσα εὐκαβίη' κ' ἀδωοῦ
πύρα εὐκαβίη' ἀγέα εὐεὺ εὐκαβίη' Πατρωνίεσ'
ροί', - Ρε κάρ' οἰοῦντ' ἀκολὸ εὐροῦσα, καὶ κάρ' ἰ-
επυροῦσα καὶ εὐκαβίη' ἀκολὸ εὐροῦσα εὐκαβίη'
πύρα, Ὀκεία εὐκαβίη' ἀκολὸ εὐροῦσα, Πε Πο-
λιδὸρ, καὶ Πρε κάρ' ἰδνευτὸρ εὐκαβίη' ἀκολὸ
εὐροῦσα δε εὐκαβίη' ἀκολὸ εὐροῦσα εὐκαβίη'. -

.. Πύρα ἰδνευτὸρ ἀκολὸ εὐροῦσα
εὐκαβίη' ἀκολὸ εὐροῦσα καὶ εὐκαβίη' ἀκολὸ εὐροῦσα
εὐκαβίη' ἀκολὸ εὐροῦσα καὶ εὐκαβίη' ἀκολὸ εὐροῦσα

ca și aceli a lui mai ianalte trepti, ce el o datū ocuparisū. Ian fărșăt, zioa s-au apropiet acea, iantru care să cuvine ca mai cu strânsoare să-ș uniascū pre fiica lor. S-au orânduīt aciastū sentū sār̄bare a să-ndeplini ian cea de a dāo zū, ce era zioa Patronicū a zeului Posidon, ce-n tot anul acolo o sār̄ba.

Fiișticare c-o nerābidare aștepta aciastū norocitū menuntū. Pisistrat af-la-sū iantru aciastū-nsoțire stilpul și mǎngāere bǎtrānețālor lui. Steropi simțe c-au ianceput iarāș a ianvie ace a ei sār̄crenicū plecari, pe care o naști asāmānare și care-i atāta-ncuviiānțatū simțitoarelor sufleti, o nouaia priință au ianvioșat pe Polidor și pre Hariti, iansuș ei minunāndu-sū de bucurie lor, zāce-n sār̄ne:

- Cum ia-i cu putințū să sār̄ndoeascū prieteșugul și dragoste noastrū? Și pentru ca s-o facem să sār̄ ție de a purure, n-avem tre-

Polidor si Hariti

18

„Δυσίως δε ημῶν τὴν εὐχὴν τρυφῶντα =
 „ τρυφῶντα τρυφῶντα! καὶ δρῶντα, καὶ ἀγίητα =
 „ καὶ ἀδύνατος τρυφῶντα τρυφῶντα δε
 „ ἐγγίκα τρυφῶντα τρυφῶντα, καὶ ἀκροατικῶν δὲ
 „ ἵσοι καὶ δὲ τρυφῶντα, καὶ ἀκροατικῶν δὲ, μῆτι
 „ βουτις καὶ ἀκροατικῶν δὲ, μῆτι, μῆτι
 „ μῆτι, ἐπὶ ἀγίητα, ἐπὶ ἀγίητα τρυφῶντα =
 „ ἀκροατικῶν, καὶ ἀγίητα τρυφῶντα, ἐπὶ ἀγίητα
 „ τρυφῶντα τρυφῶντα ἀκροατικῶν =

Ἀὐτὸν ἔπειτα ἵσμεν τρυφῶντα =
 „ ἀκροατικῶν τρυφῶντα ἀκροατικῶν τρυφῶντα =
 „ τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα =
 „ καὶ καὶ ἀδύνατος καὶ ἀδύνατος τρυφῶντα δὲ
 „ τρυφῶντα, — τρυφῶντα καὶ ἀκροατικῶν τρυφῶντα
 „ τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα =
 „ τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα =
 „ τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα =
 „ τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα =
 „ τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα τρυφῶντα =

buințu de jiuământ ianainte sacrificiastrului zăilor! Căci dragoste și prietenie
 legatū prin jiuământ iai păzātū de frica jiuământului și a călcării lui, iar nu
 din curățānie și statornicie, mai vārtoș cā lipsānd frica, mult mai mult ar fi
 păzita, credința dragostiii soțetățāi și prieteșugul, fiind o sāmplū iansuflățātū
 statornicie.

Acum s-aștepta numai menunta-nceperii sentii rugăciuni. Pregătirile nu
 era să-ntārzhē prea mult, cāci nici abea ca să chemi pe nimine din prietini,
 pentru cā nenorocitul puřān are de-aciștie și pute ei să să-ngrijascū mai mult
 pentru alte-n prejiurări. Pute ei să dei loc altorū simțāri, de cāt a celor, care
 atātā de gingaș ia-i une? Inimile lor, dragoste lor, le era prea destulū adunari
 l-aciastū sārbbare.

Palidar si Hariti

Tatausm . Kae ei poroi'alka tis dromou
kayou kai tise , en aspe de' deper'opti o'ka
prizh'ic me l'p'ois'ame , vaete , si meuz'jos ,
lokka lau' v'p'ist de' de'esperan'je , ki' d'uc'it=
mat' dromot , p'ec'na de' k'ap'os Itaka , T'laesa
d'ni' p'romoz'je te k'ou meuz'os sui' r'ep'ra p'ion e'
as'ria eis t'is d'ul'ic'aim'z , si e'p'ria p'ist lokka ,
p'ure wa' ne'ud'rat'ika l'ak'uz'z' a'isi T'ic'et'rat . —

„ Ah ! ep'ia m'is „ a'ep'riat' a'ia'ic'ha n'et'
p'ena ki' l'au'p'm'ile' n' o'ki — M'iar ep' ep'ost
„ de' o'ok'oz'ie' e'g' v'is' p'et'rat'jos ma' te' p'p'oz'osk' ,
„ wa' n' a'p'rop'ie'ra de' mine , ki' k'oz'oz'ip'ila' m'ai
„ b'ep'ri'ic'je' m'ar ep' ep'ok'ot' e'g' si'pi' no'va'ia
„ p'oz'ria d'ep'it'ip'ri' a'la' v'ic'uz' m'ai , —
„ Ah ! e' ei' k'oz'ic' e'it' de' l'ep'ri'ic' d'
„ p'ina , a'ki' a'ep'ic' n' d'ic' o'wa'ia' p'ec'uz'p'az'z'
„ e' p'romoz'ic'je' , d'ni' de' a' d'uc'oz'osk'
„ ki' e'p'oz'p'is' mat' , ki' p'ap'ri'ic' k'oz'
„ p'ure d'ni' d'uc'p'oz'ic' m'ed'ic' , m'ic' e'g' u'v'ic'os
„ v'k'oz'ip'ios , — Ap'oi' a'ia' te' m'is T'ic'et'
„ ki' d'uc'it'ic'ia' te' m'ai' e'p'ep'it'ic'je' , e' =

Gata cum ca să porniascū pe drumul cătrū capiște, au auzit de departi o ianprăștietū strigare, vaete și tânguire, locul s-au umplut de dezesperanție, un ianspăimat zgomot, răsuna de cătrū Itaca, glasul unii trămbițū, ce cu-n măhnicos și rarū ton s-auzie, au pus ian spaimū și fricū tot locul părū șā-n singuratica lăcuințū a lui Pisistrat.

- Ah! Fiul meu, a strigat atunce bătrānul cu lacrāmile-n ochi, mi-ar fi fost de bucurie să vez petrecire ta ce-npreunū șā-n apropiere de mine și norocitele meli bătrānețū m-ar fi făcut să uit toati rālile pătīmiri ale viețāi meli.

Ah! Eu să cuvine să mă despartū de tine aciastū-nduioșatū rāsunăturū a trămbiții, ia-mi dā a ianțalegi foarte mult, că patrie noastrū iai ian primejdie șā i să cuvine ocrotire. Apoi acel, ce mă gāsāști ian timpul cel mai fericit, a

Polidor si Hariti

„ο αἰσῆμα, Δαποριῆ τις ἀφ᾽ αὐτῆ, ἐπ᾽ αὖ ἔ:
 3 παρῆ κῆτι βῆι τισμῶ. — 1α /
 „ Δῆτι^ο δῦτιε ἔγρε^ο ἀπερ᾽ ἄγορ^ο ἔ:
 „ βῆι πποερῆς διόπι βόρῃ δρεκχνοαμπε
 „ ἐβερῶερῆς μάαυ τε κῆρε τις δα βῆι^ο
 „ ρυτῆκῆτι κῶ ἀφ᾽ αὐτῆς δα οἰῶ. — Ἄδ^ο
 „ ἔπποικε κῶ τις δα πποερῆς δ᾽ ἀφ᾽ αὐτῆ
 „ ἔπποικε ἐπ᾽ ἀφ᾽ αὐτῆ, ἔπ^ο ἔπ^ο
 „ ἀφ᾽ αὐτῆ, δῆ^ο ἀπποερῆς μά^ο μάι^ο κῶ ἔπ^ο
 „ βῆι, κῆτι^ο ἀππο δαποριῶ ἔπ^ο μάι^ο
 „ δῆτι δῆ^ο ἀ^ο δῆ^ο δρεκχνοα^ο Δαποριῶ. —
 3 ἔπ^ο ἀπῶς δ᾽ ἔπ^ο ἀφ᾽ αὐτῆ, — ἐ δῆ^ο
 „ πποερῆς δρε δρεκχνοα^ο, ἔπ^ο βροκῆς
 „ ἀφ᾽ αὐτῆ δ᾽ ἀφ᾽ αὐτῆ, ἔπ^ο ἀπῶς ἀφ᾽ αὐτῆ
 „ ἀφ᾽ αὐτῆ κῶ ἔπ^ο ἀφ᾽ αὐτῆ ἔπ^ο ἀφ᾽ αὐτῆ.
 „ ἀ^ο δῆ^ο ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ
 „ ἀφ᾽ αὐτῆ, ἔπ^ο ἀπῶς ἀφ᾽ αὐτῆ κῶ δ᾽ ἀφ᾽ αὐτῆ
 3 ἀφ᾽ αὐτῆ δ᾽ ἀφ᾽ αὐτῆ δ᾽ ἀφ᾽ αὐτῆ. — Ἄδ^ο!
 3 . . . Ἄδ^ο ἀφ᾽ αὐτῆ. —
 „ Ἄδ^ο! ἐπ᾽ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ
 1α / ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ
 ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ
 ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ ἀφ᾽ αὐτῆ. —

o ajuta. Datoria me faci să o aperi cât vei pute⁷.
 Deci, du-te spre apărare ei, viitoarele poati vor pre-cunoaște săvârșările tale, pe care tu le vei răsplăti cu facire de bine. Nu stricū că te depărtez de aceea, ce tu astăz ai iandrăgit și era a fi ian apropiere ta mai cu strănsoare, căci a ta datorie ce mai iantū iai a ianbrătoșa patrie. Ș-apoi pe a ta mireasū, a ianprotivi pre dușmanii, ce vroescū a-ț robi patrie, ș-apoi a te desfăta cu a ta amarezū ș-a ei haruri. A ianproșca pe dărāmătorii patriei tali, ș-apoi a te-ndulci cu dezmierdările drăgalașāi iansoțiri. Nu!..Nu! fiul meu.
 Nu! Să cuvine să-ț laș patrie ian ce mai

⁷Acista fiind nu zilog către patrie lui nici cruțat nici pre-nsuș fiul său și toate alți i mai gingășū desfătari.

Polidar si Hariti

„Димидуркѣ брѣтне атинскѣхъ христѣанъ дѣ
„ мѣкѣхъ Грехомачуторѣ , къ тѣмъ азъ буре
„ еб ѿтиснухъ и зпуръ азъ и тѣмъ одорѣхъ му
„ рупоѣрѣ . — а тѣмъ тѣмъ бѣхъ ко-па-ка-ка-
„ Де Кенд етѣалма дѣ лѣтѣхъ и сѣио дѣтѣмъ
„ Аокрѣтѣмъ дѣтѣмъ тѣмъ . —

„ Ариѣтѣмъ лѣхъ амеръ мухъ мухъ ка
„ едѣтѣмъ дѣтѣмъ буре амерѣ лѣтѣмъ
„ алѣтѣмъ едѣтѣмъ дѣтѣмъ , къ кѣтѣмъ
„ курѣ едѣтѣмъ буре тѣмъ , мѣхъ бѣтѣмъ апро-
„ ате лѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ лѣтѣмъ ; — Дум-
„ мѣтѣмъ дѣтѣмъ , Дѣтѣмъ тѣмъ кѣтѣмъ
„ мѣтѣмъ бѣтѣмъ тѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ ,
„ Дѣтѣмъ Дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ .
„ къ Дѣтѣмъ тѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ
„ дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ ,
„ къ Дѣтѣмъ тѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ
„ ма , Дѣтѣмъ тѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ дѣтѣмъ

tempurii vrăstū a tinerețelor tale ian mânăle vrăjmașălorū și tu ace vremi sã o petreci întru a-ț împlini o dorințū muritoare. Atunce tu-ț vei căpăta laudū, când aciasta iai sacrificiia pentru libertate patrii tale.

Aciasta-i și a me mulțămire ca sã-nplenim iancepire spre a cărie sfârșat astăzū sântem pregătiț și cătū bucurie sãmțe sufletul mieu, văzând aproape sfârșatul doprințelor mele. Dumnezău o cunoscu, dar și pentru cătū mă măhnescu, văzându-mi patrie ian peire iarăș providansul ia-mi poate fi martur și iarăș cu cătū ruptoare de inimū priivăscu la doaia de o potrivū întâmplări piire patriei și despărțare ta de mine ce pentru totdeauna, pentru totdeauna zice că poati, grăbin-

Polidor și Hariti

„Dyma! La' Inocentia ake mahe batranizra Ny'
„ptis eon' ma' biva, te ake' de obreuna de ata
„Dra' de tozia! Cyphistoy Ay' o poata Epuna
„Dra' vradny' tyria'

Mahe batranizra' (Pisistrat) Kyliand vo-
roava luy iz nekanduy' blaay' kalymyha, de'
kara' Hameo' typpanduyha ake' otpra', kara'
ka doia' Dra' vie' n'boara' kyra' e' o' okin' luy'
de' vradny' luy' de' batranizra' obrahe, kaa'
silatne ky' hiniye' ake' tyria' Daitary' vradny'
va' menyatne. —

„Fiiul meu, au zis iara' Pisistrat'
„Dyma! Dyma! k'ite' Daitoria' me' k'iam, ka'
„Daitoria' e' de' obreuna' Daitoria' mahe' Daitoria'
„Daitoria', te' ake' obreuna' ka' Daitoria' de' Daitoria'
„Daitoria' mahe' Daitoria' de' Daitoria', e' iz' ky' me' k'iam'
„a' doia' Daitoria' vradny' , te' ka' ake' Daitoria' de' Daitoria'
„Daitoria' Daitoria', k'ite' Daitoria' Daitoria' Daitoria'

du-mă la moarti ale meli bătrânețu, nu me voi mai vede și ace pe o vreme de a ta, dragă soție! Sufletul nu o poate spune pre organul gurii.

Aice bătrânul Pisistrat, curmând voroava lui, în necân-du-i glasul lacrămile, pe care ne mai putându-le a le opri, care ca doiaia pre vie izvoară, curge din ochii lui pe zbărcițu-i lui de bătrânețu obraz, le-au lăesatū cu liniște a să porni pentru vr-o cătiva menunte.

- Fiiul meu, au zis iarăș Pisistrat, du-te! Du-te! Căci datorie te chiamū ca iantăi să-ți obosaști puterile tali pentru patrii și, al doile, că iantru dezmiardările tali celi drăgăstoas, să uiț cum că tu ai dobândit biruința și că ai lucratū dezrobire patriei, căci luptii patrioticește

Polidor si Hariti

„Детный? да лауда те латуралми. ах сфера-
н’тиге латриси адез кэнд спи и те одерезекы.”

Муту те дилкати латимид алуца добидар
а’и’алте бороаве, бузике бун’ керттирре ес одри
де одотприве кэнд латматхейу’ кэнд л’амореза
лун’, нулма’ дурзну’ двелтегилата харите кес-
та’ михлоате касеи днате д’еине дн’бу’ аде
д’дои’ кэјор’ адеверате аде’те аудите алу’
да’ д’иса. — Спиросита јаре ку’ о’ки’ днатејрелта
бувнати’иде нушине дун’ јерофонд адукандуе
ах’тиге де а’а’м’н’те ј’тпу’к’аре’ ј’ау’к’е’ат
др’а’а’ касе’ ј’р’о’ак’е’ алу’ м’о’арт’е’ л’а’о’ет’и’е’.

Пућани јуа стинд ј’ау’у’ ас’и’ли’не’ емму-
ј’р’е’ алте адунаре анз винојереј’ ес’теј’т’и’ду’.
е’с’ спи’т’е’ каре’ де’ те ку’ к’у’ф’е’ау’е’у’, ј’е’н’л’е’о’в’и’д’
ку’ д’и’ти’л’е’аре’ ва’, ву’ л’е’к’и’те’ л’а’ б’е’м’и’н’де
л’ар’ е’т’пу’те’ де’ ј’о’л’та’ адуканд ј’ ј’р’е’у’н’г’е’ ку’
де’н’ш’е’а’, те’ о’ну’м’е’р’о’ас’ адунаре’ де’ тин’е’, и’ де

destul iai lauda ce lăturașu. Ah, fericitū-i patrie aceea, când fiii ei nu o părăsăscu.

Mutu și plecatū la pământ asculta Polidor aciastă voroavū, iuțale lui căutături să opre deopotrivū, când la tatăl său, când l-amoreza lui, numai puțānu iaspāimata Harite căuta mijloaci ca să să pleci pe sine iansuș a să iandoi c-ar fi adevārati aceli auzite acum de dānsa. Steropi iarăș cu ochii lăcrāmau cu viitiazū numile lui Ierofond, aducāndu-ș aminte de ace menuntū, întru care o-au lāsāt pre e ca să-ș grābascū a lui moarte la ostășāe.

Puțānū încū stānd întru asāmine amuțāre, astū adunare a nevinovățāei sfātuindu-sū fișticare din ei cu cuțetul său și vorovind cu iantāmplare-sa, au sositū la lăcuința lor o trupū de ostaș, aducānd inpreună cu dānșāi ș-o numeroasū adunare de tineri ș de

Polidor si Hariti

Μαγερε, ἡ δὲ κοινὴ ἐπιθυμία ἐπέσχετο καὶ ἄρα
ἐπὶ καὶ τὰς ἑαυτὰς δυνάμεις ἡ κενυμένη ἵβη
καὶ ἐκδοτικὴ ἀτιμωμένη ἴα ἐκείνη καὶ ἐκείνη
δυναμικότητα, ἡ ἐπιθυμία καὶ καὶ ἀπὸς μὴν
μὴν ἴβη δὲ ἐκείνη, — ἴα ἐκδοτικὴ
την ἐπιθυμία καὶ ἐκείνη ἀτιμωμένη
ἡ ἐκδοτικὴ μαγερε, δὲ ἐκείνη Πισιστρατῆς. —
" ἐπὶ καὶ ἴα ἐκείνη καὶ ἐκείνη, ἴα ἐκδοτικὴ
" ἐκείνη ἴα ἐκείνη ἐκδοτικὴ μαγερε, δὲ ἐκείνη
" ἐκείνη δὲ ἐκείνη, ἐκείνη ἐκείνη ἴα ἐκείνη
" δὲ ἐκείνη, — ἴα ἐκείνη καὶ ἐκείνη ἐκείνη
" ἐκείνη ἐκείνη, καὶ ἐκείνη ἴα ἐκείνη
" ἐκείνη ἐκείνη, καὶ ἐκείνη ἴα ἐκείνη
/ * / ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη, ἐκείνη ἐκείνη
ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη
ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη

tinere, îngălbinate fiindu-le fețele lor, iară frica și spaima lăcui în cătăturile lor și sălbaticii acie oșteni ia-i sălie ca să le urmărească, înfricoșându-i că și alte mai mari răutăți le va face. Iar sfârșitulă tuturoră, cărmuitorul a cei trupe, rumpând ianfricoșata tăceri, zisă lui Pisistrat:

- Fii tu oricine ai fi, iancredințază-ne noaia iantruacestu menuntă pe acești doi copii, carii stau plecați la ale tali picioare. Poate tu nu știi că Androgeu s-au ucis cu vicleșug și oștenii lui, cerând răsplătire, spre a căroră liniștire, Minos iantru închiere condițiilor păcii, au iandatorit pe atenieni ca să triimată la

Polidor și Hariti

рани, Приивиди Аумач да де парти ла атиасти
вредники де тингура дривекиа, се ку о осте.
мсаке аумач редока акурмоши ач а китре
деу ка екроаде дрс' думичеу Петру ентурю
се дитоворати ке ку лаурич абуи мѣнѣ дѣде
ле аурка аке дѣмѣ китре драда дур'.

Мѣхницине, елтура доркире амом дѣрево
де, се ку плѣта дитроауне пѣтимире, да даре
Харитин' ку брѣуре амапо дитроаунѣурсе
урѣко' а'. - Виנדур дѣне дмеин кутитур
вѣне гѣр де драдѣ ае дохѣдор, ле кѣре абу дѣ.
Се асѣмине дитре ѡста, Атила ае абу дѣр.
микѣл мѣтиме, дѣл стрѣге лѣвѣ абу дѣр.
а' де асаа ае дѣста, се кадѣ абу дѣр
ла тѣмѣн, аар аутроаунѣ дѣвѣра рѣмеа
аине стрѣте кеаеи дѣвѣне абу дѣр ае абу дѣр.
абу дѣр ке абу дѣр. дѣл пѣмѣтиа кѣурѣ по абу дѣр
де абу дѣр, се дѣл на ате есе абу дѣр. ку абу дѣр.

rani, priivind numai de departe la aciaste vrednicū de tânguire priveliște și cu o osteneală numai rădica lăcrămoșăi lui ochi cătră ceriu ca sa-l roagi pre Dumnezeu pentru ajutoriu și ianpovoratile cu lanțuri a lui măini ianzădar le cerca a le înpinge cătrū draga lui.

Măhniciune, aspra pornire a comandirelor lor și cumplita împreună pătimire, dau iarăș Haritii cu grăbire ianapoi intrebuițăre sămțărilor ei. Viinduș, deci, ia-n săne, căutăturile sale cer pe dragul ei Polidor, pe care l-au găsit asămine intre ostaș. Inima ei s-au zdrumicat cu totul, ia-l strigū, scoati un duios răcnit din slabul ei pieptū și cade a doaia oare la pământ, iar bătrānul Pisistrat rămasū lāngū Steropi, ca să-i păzascū măcar ei viața, măcar că aceste ianspăimate chinuri tot era de acum și ian nainte să să uniascū cu viața ei.

Polidor si Hariti

Купителд руга еи илхтмтукъица, Харитю ну
еи тицун. Ииис маан' мупте Оккуптукъре аче'
Делоттукъре' Драгукъреу абецукъре Ииисин' лаба
Фра еа еинукъре Емге' дикнаити кукъ' Ку' ндроз-
Иа'Ие, О' Нороаце' ! Ианблнзѣсте-
те те рогѣ . . . ах стригатѣ Харитю , Дар
ах ѣ ѣздар те Иа'иис Дрѣгѣстоаѣа
Харити **О** Харитѣица дѣкѣиу ерисорсукъ ва-
Купитѣ'лтѣрс . -

Полѣдорѣ еидѣхоинѣца , те рогѣица
ерукъре Тлаѣ , иѣТлаѣр Дукъ' рогѣа Кукъиѣи тоаѣа
абецукъ' Мѣдукъре' , ОДукъ' маѣра ерсорсукъ Дукъ.
Ии'рѣа дѣкъ Фромукъица . Дукъа откѣити маѣи'
Иѣица Иѣ' аилхтукъица Кувѣитѣи ерѣ'рѣа Фроѣцукъ'
Докънесекъ дѣ' Фра кукъ' , Дакъремѣиѣ Иѣ' еѣѣрѣ'
Иѣворѣекъ дѣ' Фки'иѣу , етукъѣаи Стригѣрѣ
еѣ' нтрѣѣѣица дѣа 'ѣерѣ' , ѣкѣити тоаѣица аѣѣ'ица
Маан' дѣи' наитѣ Рукъиѣ' аилхѣѣѣа еемѣѣрѣиѣ

asculând ruga ei ia-l mântuești. Hariti nu să temi nimic mai mult. O căutătură a ei descopere dragulu său alegire inimii sale și ea singură eșăe ianainte lui cu-ndrăznială.

- O, noroace! Ianblănzăște-te, te rog, au strigatū Hariti, dar, ah, înzădar te chiamū. Drăgăstoasa Hariti să hotărăști pentru fiorosul sacrificiastru.

Poliidorū să-ngălbinești și rămăne fără glas, o ghiațū pre răce cuprind toate ale lui mădulări, o prea mare foarte pornire îl urmărești. După o tăcută măhniciune ne-alcătuite cuvinte, fără vroință-i zbucesescu din gura lui, lac-rămile nesămțate izvorăscu din ochii lui, o turbatū strigare să-nprăștie ian aerū, încât toate aceste mai ianainte spunū amețala sămțărilor

Polidor și Hariti

Сейчас, как ты илече мелеме ахун' не нороцуре,
Ех Дике' жупро' Дуре' адчине мидхитане, диле:
трехмиду' митти'на ачелте тикелович' да мо:
есте емур'рече емисур'е'. - Саур' дже ви:
не ике'рече, ке. Саур' се Дир'рече, жупетур'
хун' вепробетте Дуре' жте' ма' адчине Дя:
ваде ахмур'е'. - Омичитте мидхитане.
Вотмидитуре Дентур' та ну' корбе ка се лив'
да атитте кинур'е'. -

Ех нубад'е ахте дидепетур'е де да'
жупур'ече мур'е де кити' не уматта дн:
тиндере ахчисту'е, ке не одитиле да валу,
алу'ра к'рора п'рета ваете жупур'е ке са:
срба' алу'нез тоате неморотитте сау'рече:
алтур'ур'е' ж' тур'ене ну' прадатор'е'хо', унде
ке Харитте унитте ну' ж'че п'хине'е, сор:
те хо', Поби'ор ну' емур'е' ма' мур'
Тру'пайте хамур'е' хун', жупеде се лива'е са'

sale și ce piste mesură a lui nenorocire, el pică iantr-o pre adâncă măhnicieune, ianstreinându-l multile aceste ticăloșai de toate sămțăările omenerii. Iarū ia-ș vine ian firū și iarū să pierde, țăpetul lui străbati păru în celū mai adâncū pelagū al mării.

- O menuntū măhnicioasă! O pământule, pentru ce nu-l sorbi ca să scapu de atite chinuri?

El nu videa altū iandepărtare de la țărmurile mării de cătū necurmata iantindere a luciului ei și neogoitile ei valuri, asupra cărora plute vasăle, întru care s-afla ascunsū toati nenorocirile sacrificastruri inpreună cu prădătorii lor, unde și Harite unite cu eale, plănge soarta lor. Polidor nu-s sămțăști mai mult greutate lanțururile lui, răpede să scoalū pe

Polidor si Hariti

Μέντορα θυε δακτυλάδα, Λεπρέτα' ερώρε αλα-
εμαρι, Δυράρεβα θυε' δα' δε' νόδα δυπέρε, θυε'
μά' υ' δαπερθεκεραύρα' θυε' ιόδα βεάδα' επίρε
βυρεβήπηθυε' εση, με δαπερογ' δεπιορε' δα-
δουάωα' τι εποίρα'οι μερπηγ'οι' μαλαρε
καρε' η' κίμα θυε' δεμαρι'. -

θυ ποάτε' ατέπε' κερμυάτοριση
Χαριτίη' δακταυ' αυ' επώ' κελάτι' μαθυρε' κερ
Ατικαί', Πέντρου' κ'ο' βεαπη' δακ'ε' ζυκ'ε' κ'ο-
ρεαί'η' δα' πεκ'ε' Πιρεί', Πολίσορ' αυ' επώ'
ακοή', δε' δεπάρτα' αυ' βε'δυτ' ε'η' επεα'υ'ρι
ζε' επά' δε' βερε'υ'ρι'η' κατα'ρ'δυ'ρι'η', ε
με' δε' οδατι' ταρε' ακυμ' κλαυ' υ' π'υ'κα'τι' δε-
περε'κευ' δα' κίμα θυε'. -

Αγιου'ν'δ' ε'η' μαί' απροα'τι' δε'
λοκ'η' Δοριν'α'ι' ε'ά'η'ε', γ'ε' μακα'ρ' δα' υ'
ε'ε'βα' κίμα' κ'ο' περ'ά'ρα' ζε'υ' κ'ε'ρε' Δραδ'ολ'
πα'η'ε', ε'η' δα' δυ'βά'σα' αυ' ατέ'ε'πε' κ'ε'κ'ε-

pietri nu-l împiedeca. Le trece fără a le sămțu. Durerile lui iai dū noia puteri numai în ianflăcărățu-i lui ochi văia de stare sufletului său și o pătrunzătoare ianduoșatū strigare mărtirisū măhnire, cari inima lui o sămțu.

Cu toate aceste cărmuitoriul Haritii iancū nu au fost lăsat malurile Aticăi, pentru că vântul iancū țane corăbiile ian șchele Pirei. Polidor au ajuns acolo, de departe au văzut el steagurile ce sta pe vârfurile catargurilor și deodată iarăș acum i s-au înturnat esperansul ian inima lui.

Ajiungând el mai aproape de locul dorințai sale, ce măcar iai înșala ini-
ma c-o păreri, ce-i năște dragostili, el ian duioasa lui aciaștū călă-

Polidor și Hariti

πολις αυ μαν' αντιστοιχως ερω κατ-εα' δε' τρω
την καρικ' αειμινε καδουεγ' κυριαε δε περωε-
τινυε απορετη, εη καρικ' αυ δεμινιουε ερω κυμ εε'
εε, καεσ εριε δεπερωεγ' εδε αχορ αμορεεε. —
Πελισπιουε δε τερερε' αυ εδουπροεεε.
εη Πολιδωρ καεε ερεεεε ερωεεεεεεεεεε ερε
εεε μερωεεε εακορεεεεε ευδερε' εαριουε εουεε πο-
αουε αυ εριεεεε εουεεεεε. — αυ εεεεεεεεεε εαυ
εαεεεε ερεεεεε καεε ερεεεεε ευεεε ερεεεεεεεεεε
εουεεε ερεεεεεεεεεε ερεεεεεεεεεε εαεεε ευεεε:
εη εεε ερεεεε ερεεεεεεεεεε. — ερεεεεεεεεεε
εαυ εριεεεε ερεεεεεεεεεε εε ερεεεεεε εεε' ερε-
εεεεε, εεεε' ερεεε ερεε ερεεεεεε ερεεεε ερεεεε
ευεε ερεεεεεε ερεεεε ερεεε ερεεεε ερεε ερεεε
ερεε εε ερεεεε ερεεεε ερεεεε ερεεεεε ερεεεεε ερεεεε
ερεεε ερεεε ερεεεε. — ερεε ερεεεεε Πολιδωρ ε-
ερεεε ερεεεεεεεεεε ερεεεεεεεεεε ερεεε ερεεεε-
εε ερεεεεεεεεεε ερεεεεεεεεεε ερεεεεεεεεεε. —

torie, au mai iantălnitū vr-o căț-va dintr-acei, carii asămine cu dănsul, scăpasū de turbăciune norocului și carii au pătimitū, pre cum și el, ca să fie despărțăt de a lor amorezū.

Felurimi de cercări au iantrebuiņat Polidor ca să găsascū vre-o luntrințū, care să-l tărăie la corabie unde era Harite, însū toate au fostu ianzădar. Au gânditū mai la urmū a cerca ca să poatū muea petroasile inimi ale răpitorilor dragostilor sali cu cele de toatū noapte tanguiri. Dar iarăș i-au fostū întru nimicū și aceastū a lui cercare, căci acela pre sălbaticε fiari, nici cum sămțând despre a lui dureri ia-și bâte joc de dănsul, răzând cu mari hohote pentru a lui vaeti. Iar bietul Polidor aștepta ca un perdutū cu foarte mare durere sfărșătul micălaşeilor lui.

Polidor si Hariti

Многоєре бѣи' брѣ ацимъ нумѣ дѣи':

Вурѣ амлрѣасере рѣтѣрѣнѣ, ие тѣре нумѣ
днѣдѣ вѣде' корабле ие авѣ дѣтѣрѣне брѣ брѣда
бнѣ Харите, ие ку хотѣрѣре брѣ ке вѣкола
ере дѣтѣрѣнѣ ие атрѣтѣ дѣ ба' лиманѣ се се
асѣте асѣте мѣрѣмѣтѣ дѣ авѣу мѣрѣ —

Анна ерѣтѣре атѣрѣ ие вѣтѣнѣ днѣ
тѣнѣтѣ атѣнѣ атѣтѣрѣ дѣ кѣтѣтѣрѣ ач дѣ
тѣрѣ брѣ брѣмѣрѣ рѣтѣтѣрѣ мѣнѣ мѣнѣ вѣкѣ
днѣте асѣр атѣтѣтѣрѣ, ие кѣтѣнѣкѣтѣ
нѣ дѣре ерѣ се вѣрѣвѣнѣ днѣ вѣвѣнѣ днѣ
мѣнѣ, ач тѣрѣнѣ мѣе брѣ вѣрѣкѣ вѣ нѣмѣсѣ
нѣрѣ ач корѣдѣнѣ, ба нѣкѣтѣ каеѣ нѣ нумѣ
дѣре корѣ ие нумѣдѣтѣе. —

Днѣтѣрѣ кѣтѣнѣ ие ера дѣвѣрѣтѣрѣ
оѣнѣнѣрѣ тѣнѣнѣ вѣрѣ кѣтѣтѣрѣ днѣ вѣ
ач вѣдѣ дѣ дѣнѣ днѣтѣнѣ ач тѣрѣ нѣвѣнѣ
бнѣ ку дѣнѣ дѣ ие мѣнѣ дѣрѣ кѣтѣтѣрѣ

Mângăere lui era acum numai o sângurū amăgitoare esperanție și trăe numai ian cât vede corabie, ce ave întrânsa pre draga lui Harite și cu hotărâre era, că dacū s-ar fi depărtat și aceasta de la limanū, el să-ș afle atunce mormântul în adâncul mării.

Anna săltare a mării, ce stăpăni ian timpul acei pregătiri de călătoriei au ținut pre drumarii răpitori mai mult decât pieste a lor așteptare și critenii, carii nu dore să le să sfârșască provizăelor ian limanū, au triimes pre vr-e cățva comisioneri ai corăbiei lor la uscat ca să le cumpere lorū celi trubuncoasă.

Un tănorū critia-n, ce era povățuitoriul oștenilor triimiș spre cumpărare proviziei, au văzut pe Polidor iantiinsu asupra năsipului cuprinsū de ce mai înfricoșată

Polidor și Hariti

дезесперанце, ацїастї вреднїкї де мїндрїтї
ведїре ау стїпанїт нїма ау' де ороацїе
їнлашї дїспресїнї дїтїмїре, - сау џ дїре оацї
дїрїчїна лакрїмїлор ау'. - Вї дутї 4. По-
лїдор сау исторїсїт нєнорочїта лїу' дї-
тїлїтїларє, Мїндрї Олїа' 7є валїсїтїа лїу'
солїарє буарє амїнїтїе, Дїрїмїндї оцїе' ау'
дїрїлїо дїнїа' де дїндурарє лї мїхнї дїспрес-
їнї лї 4є нїтї' нїтїтїа' солї' дїспресїе
дї' ау' аморездє. -

De multe ori pe zi venie acea luntrițu la mal și acel povățuitoriu a eai, nu scăpa nici odată de trasu-i băgare de samă, acu să apropie d-acel nenorocitū, pe care acum și iansuș norocul, care-l arunca-sū iantr-așa haoc, ia-l căina.
„ Ah, au zis Polidor cătrū tănărul critean, care să aflū lăngū dănsul, ah, dumneozăoae „ ad Dumneozăoae

dezesperanțae, acıastū vrednicū de mǎnguitū vedere au stǎpānit inima lui de o foarte gingașū inpreunū pǎtimire, l-au intrebatū pricina lacrǎmilor lui. Și dupū ce Polidorū s-au istorisit nenorocita lui iantǎmlare, tǎnǎrul oștean, ce o asculta cu o mare luare aminte, plecāndu-și ochii lui ian jios plini de iandurare, sǎ mǎhne ĩmpreunū cu el, cāci nu pute sǎ-i iantoarne pe a lui amorezū.

De multe ori pe zi venie acea luntrițū la mal și acel povățuitoriu a eai, nu scāpa nici odatū de trasu-i bǎgare de samū, acu sǎ apropie d-acel nenorocitū, pe care acum și iansuș norocul, care-l arunca-sū iantr-așa haoc, ia-l cǎina.

- Ah, au zis Polidor cǎtrū tănărul critean, care sǎ aflū lǎngū dǎnsul, ah, dumneozăoae

Polidor și Hariti

Ихъ инаго даръ вселѣ Стратонъ ели манрѣ
Ихъ предудѣръче теѣ пропунѣ спре абу? а?
неупорнѣ. —

Вѣнтурибѣ инако тогѣ ну евоѣ
Вуурхарѣ те пунѣ каес менаѣск пинунѣ ко.
литоричѣ! те Коричичѣ спа Оупрѣичѣ ина
лиманѣ, ина зѣдаръ Сакрѣисѣ Критичѣ маѣ
ианъ Налтунѣ иуръ Зѣу, карилѣ деѣ ина ате
дѣу ина иавредичѣ ианѣ деосабите абу ина
иасалиѣ, аину инапратчаѣте даме ес ерѣкуѣ
сурдъ ла руга ихѣ. — Ера! Зѣулъ Посѣдонѣ адрѣ
адриѣнъ Атѣичѣ, карѣ инаѣркѣ ина манурѣиѣса,
мѣниѣсѣ ерѣиѣдъ Деитунѣ Оупрѣибѣ те ерѣдудѣеѣсѣ
еалиѣхоръ Личѣитѣичѣхѣхѣ ерѣеѣ атоѣ вронѣиѣ. —

Инако овати ау хотѣрѣтѣ Критичѣиѣ ка.
ес лаес ина ерѣмурѣибѣ инаѣса, те ес ерѣиѣдъ Зѣуѣ
атѣхоръ Оупрѣитѣорѣиѣеѣсѣ Сакрѣисѣичѣеѣсѣ, Стратонѣ
ау инаѣиѣнѣцѣтѣиѣ на тобиѣеѣсѣ Деитунѣ аѣѣаѣа,

lui ianzădar, să săle Straton să-l mângăe cu făgăduințele, ce-i propune spre a lui ajutoriu.

Vânturile iancū totū nu lăsa suflare, ce pute ca să meneasc timpul călătorei și corăbiile sta opriti ian limanū. Ian zădar sacrifisū critenii mai ian naltului lor zeu, carile, deși ian alte dăț iai ianvrednicie unii deosăbite a lui băgare ian samū, acum iantr-acestū datū să făcusū surd la ruga lor. Era zeul Posidonū, apărătoriuл Atichii, care iai țane ian malurile Sali, mănios fiind pentru dările, ce făgăduisū critenilor, lăcuitorii lui fărū a lor vroințū.

Iancū odată au hotărăt critenii ca să iasū pe țarmurile acele și să facū zeului apelor o sărbătorească sacrificire. Straton au ianștiințatū pe Polidor pentru aceasta,

Polidor și Hariti

„o cunoaște-mă”. —

„Ты и вразумиши сына ала моего тѣмъ по
„Которо мнѣ иль драголюбю, да и по воле
„Сообщница ты еси вѣдѣющая, да рѣши мнѣ
„Нороч, да даки соудомъ ты не вѣдоужи,
„Ка паче ты по вѣдѣна еси въ ала дикіи хри.

Стратон да и мнѣ къ вѣдѣнъ ма-
„зрѣиши мнѣ, къ каю еси тѣмъ по да дѣри-
„те мнѣ дикіи хри еси естѣ дикіи хри-
„вомъ ала Норочю да поати авѣ. — „

Полдор еро къ вѣдѣнъ тѣмъ по Страто-
„нидъ мнѣю, ка еси сообщница тѣмъ по къ
„каю еси къ вѣдѣна еси ала дикіи хри
„а о вѣдѣнъ хри мнѣ мнѣ къ хри хри. —

Полдор ера тѣмъ по, да еро тѣмъ по-
„ле да ала Норочю хри ка еси даки-
„паче да дикіи хри, ка еси хри
„хри мнѣ, да паче хри хри еси
„при дѣри, еси хри да мнѣ по
„да Стратон, еси ала да, ка еси
„тѣмъ по хри хри, еси да хри хри

o cunoaște-mă.

Tu-nsfârșat ești al meu mentor cătră muntile dragostilor. Dacă toată socotința nu să va desființa de răul meu noroc și dacă soarta me nu va hotără ca pentru totdeauna să me aflu ian chinuri.

Straton i-au tăet cuvintile mulțămirei lui, cu care el măcar părū la dorita lui iantămplare să sătura, ianchinuindu-ș numai norocire ce poati ave.

Pentru vr-o câteva menunte, stăpănind tăceri, ca să socotească mijlocul cu care să cuvine s-amețească luare aminte a ostașălor criteni mai c-ușurințū.

Polidor era tănăr și frumșețale lui pute foarti ușor ca să-l ianchipuească iantr-o copiliță curățanie chipului iannalta gingășă me a deprinderilor, au născut ian minte lui Straton aciasțū idei, pe cari tănărul amorezat o au ianbreșoșat

Polidor si Hariti

ку mare priințu și bucurie, - буу арха-
хат де тата си оро иди бретади ли, да си-
гоури ли, иди кетрииде, иди ерогта, бурна-
тириа де притири ли де фрекаториа
ли де оине релне прот хена бадлоа ли.-

Zimbire zorilor dimineții, eșând din palaturile sale ian albicioasa sa
trăsură pe orizon, după care urma ca un prea măreț urieș soarile cu razăli sale
pe-nroșățul ceriu, cere și liniștitile zefiruri să jiuca cu albicoasăle mici valuri
ale mării ce să asămăna cu-n nesfârșad pudu ian Crișae. Polidor acum era
la țărnul mării, cu nerăbdare așteptând incepere sacrificului, care dup-a lui
dorințu prea mult iantărzăe.

Necontentit cugeta la norocirea ca să vază iarăș pe Harite, de la cari,

cu mare priințu și bucurie. S-au aruncat de multe ori ian grumazăi lui, la
picoare lui, ia-l cuprinde, ia-l săruta, i-ar numirile de părintile lui, de făcătoriu
lui de bine răsuna prin usna buzălor lui.

Zimbire zorilor dimineții, eșând din palaturile sale ian albicioasa sa
trăsură pe orizon, după care urma ca un prea măreț urieș soarile cu razăli sale
pe-nroșățul ceriu, cere și liniștitile zefiruri să jiuca cu albicoasăle mici valuri
ale mării ce să asămăna cu-n nesfârșad pudu ian Crișae. Polidor acum era
la țărnul mării, cu nerăbdare așteptând incepere sacrificului, care dup-a lui
dorințu prea mult iantărzăe.

Necontentit cugeta la norocirea ca să vază iarăș pe Harite, de la cari,

Polidor și Hariti

Δι' ἡσυχίαν κατὰ τὸν ὑπρὸς τὸν Δία Κόρον εἶς ἐπα' ἔπι:
 εἶπεν ἠλιθίου φρονιτύτου ἑσέ! — Ἐγὼ διασὶν
 εἶμ' ἀλλ' ἄλλ' ἠκίμω, ἔδωκεν ἔμμε καὶ φίλτατα
 ἑσέρταρον ἑσέμω; ἀντιφρονέειται δὲ πῶσα
 πρῶτον εἶν'. —

Πρῶτον αὖ ἠελίου δὲρα καὶ
 ἀλλ' ἢ μᾶλλον δὲ Δία Δολιχόν ἔδωκεν εἶν' εἶτα —
 „Vino străinule nenorocite, și primești pe sângura facire de bine, care
 „De eștura fratelui de mine care vorbește =
 „Ți-a dădat o dată norocul prietenului. — Însă
 „φρονέειται μὲ καὶ με εἶν' ἀντιφρονέειται δὲ καὶ Κόρον =
 „οἷα Δία δὲ καὶ αὖ ἐς Κόρον καὶ Κερκίριαντα
 „ἀντιφρονέειται ἀλλ' ἔμμε καὶ ἑσέμω πῶσα — εἶπεν
 „μᾶλλον δὲ πῶσα

Τοῦτον εἶπεν αὖ αὖτις ἠελίου
 ἑσέμω πῶσα ἑσέρταρον ἀντιφρονέειται:
 εἶπεν καὶ. — ἠελίου καὶ εἶπεν! ἠελίου καὶ ἐς
 Κερκίριαντα. — ἑσέρταρον ἐς ἐπὶ εἶπεν αὖτις

iannotând cătrū țermuri, pe care el sta priivind căpătare fericitului ceas! El diabie țâne pe a lui inimū de bucurie și de gjingașa desfătare ce o simțe ian-prăștietū ian totū trupul său.

Straton au navigatū părū la acel mal, ie pe Polidor de mână șā-i zāce:

- Vino, străinule nenorocite, și priimești pe sângura facire de bine, care țā-o iartū ție iancū odatū norocul prietenului. Însū jiu-rāmi-te mie căte vei ianturna de la corābii părū încū nu să sfārșū sacifiasturul iantru iansum acestu vas, ce acum te priimești pe tine.

Polidor nimic nu auzie uimitu-o de a lui plins de desfătare ianplinire a dorințāi sale. Nimic nu vedi! Nimic nu să grijaști. Ce toate să fāgāduești a ianplini.

Polidor și Hariti

бадиакъ Дутиини' бине анч' нхрѣдѣца'. Къстратона-
 вѣ Луцитте менунте, Де' ар сре ерѣвет анда:
 торре Лун' Стратонѣ' аь огадѣ шь прѣ' Згиабу-
 рѣве Садубурѣ, Кѣ Сурерѣ кнѣти' адитрѣ' ка'
 Лунан' ес Доатѣ Потобѣ' Дорѣта кун' аметт-
 парѣ аман' вѣдѣа Пѣ ахун' Дрѣдѣлаше Харити.

Кѣ шѣтте тинѣри ерѣтѣшоаре, Ера тоа:
 ае адитрунѣо^{хо} пурѣ ка' нхѣшоаре, Сур а'ѣа'
 шѣтте тинѣрѣ ерѣтѣкѣа^н, ера' тотт Ла ѣи' бѣи'
 Днѣс адитрѣтте Корѣбиѣ . — ерѣуре ес ерѣиѣ
 кунѣоскут Пѣрѣдѣр ач' трѣкѣутт Гарѣа Корѣби-
 борѣ Дрѣ' адитторѣс' Дрѣсфѣрѣрѣи' Сѣнѣ, кѣ ач'
 аѣѣоѣу' Дѣ' Стратонѣ' Пѣвѣкѣтѣтѣ Дѣрѣ ка' бѣ:
 кун' зндѣ ера аморѣда кун' днѣкуѣтте. —

Уша ес десекѣѣе, кѣ деодѣаѣаѣ одрѣвѣа:
 ае адитрукѣорѣ ерѣтѣка, кѣ деѣзѣспѣрѣаѣѣе аѣѣоѣи:
 ес адитруѣтѣ' ман' Дѣтѣ' ерѣнѣс' мѣрѣаѣнѣрѣ! — Ку
 Дѣрѣуѣ, Днѣкѣкѣтѣтѣ, Ку окѣн' обѣдѣѣѣ, Каѣтѣтѣтѣ

ba, iancu putemu bine a nencredinta, ca-ntrasu scumpe menunte. De ar fi fost iandatorire lui Stratone a-l baga si prin zghiaburile iadului, el s-ar fi unitu a iantra, ca numai sa poata potoli dorita lui asteptare a mai vedea pe a lui dragalasu Hariti.

Celi sapte tineri fetisoare, era toati iantr-un loc pusu la-nchisoare, iar acei sapte tineri flacaoas, erau tot la un loc, iansu iantr-altu corabie. Faru sa fie cunoscut, Polidor au trecut garda corabiiloru prin ajutoriul prefacerii sali si au ajunsu de Stratonu povaitutu paru la locul unde era amoreza lui iancuetu.

Usha sa deschide si deodata o privealu, intru care frica si dezesperatie ajunsasu iantru ce mai de pe urme marginire. Cu parul iancalcitu, cu ochii boldit, capetile

Polidor și Hariti

иъ' есиуриѣ згъриѣти, ка куми ам вѣдѣ' дѣ' ма':
бъриѣ гѣсѣдѣти въри' дѣлѣбъзѣриѣ нѣ' бахѣ. [*]
аша' ащѣта' дѣлѣбъзѣриѣ тѣнѣриѣ ку спайѣи мѣ:
нѣ'та кѣнуриѣ' нѣ'. — Харити еи аша' дѣлѣбъ:
локу' нѣриѣ дѣлѣбъзѣриѣ дѣриѣ дѣлѣбъ, кѣндъ иъ' кѣндъ
дѣлѣбъзѣриѣ дѣлѣбъзѣриѣ зѣ мѣнѣи кѣнуриѣ' зѣ,
Политоръ вѣиудъ апроапи иъ' тѣнѣриѣ ку нѣ' нѣриѣ:
бурѣ ку дѣлѣбъзѣриѣ нѣ' нѣ' едѣлѣбъзѣриѣ, въриѣ
дѣ' Харити' ларъ зѣ дѣлѣбъзѣриѣ лѣ а зѣи' нѣриѣ:
нѣриѣ нѣ' рѣлѣбъзѣриѣ, Политоръ мѣи' зѣриѣ зѣриѣ ку
рѣуѣнѣтѣриѣ нѣ' въриѣ зѣриѣ, иъ' Харити' дѣлѣбъ:
нѣриѣ ка еи' дѣлѣбъзѣриѣ рѣлѣбъзѣриѣ, еи' оѣлѣбъзѣриѣ
еи' еи' оѣлѣбъзѣриѣ ку вѣи' иъ' нѣ' дѣлѣбъзѣриѣ, Политоръ
адѣи' оѣлѣбъзѣриѣ, иъ' рѣлѣбъзѣриѣ еи' аѣриѣ зѣриѣ
иъ' аѣриѣ дѣлѣбъзѣриѣ зѣриѣ, вѣтѣ' нѣ' рѣлѣбъзѣриѣ
амѣи' дѣлѣбъзѣриѣ нѣ', вѣдѣбъзѣриѣ нѣ' ку аѣриѣ.

[*] Бахѣ ера сочитѣ' дѣ' дѣлѣбъзѣриѣ нѣ' ма'
нѣ' нѣ' дѣлѣбъзѣриѣ вѣи' зѣриѣ зѣриѣ. —
вѣриѣ мѣтѣриѣ. — Зѣриѣ еѣтѣ тѣриѣ нѣ'. —

și sănurile zgărieti, ca cum am văzue pe mandrile ce să gătisū spre iansuflețire lui Bahis¹¹. Așa aștepta ianchisăle tinere cu spaimū menunta chinuirei lor. Hariti ce afla ian mijlocul lor iantinsū pre pământ. Când și când iantinzând neputincoasăle ei mâini cătrū ceri. Polidor, viind aproape, șă-ntunerecul ne lăsându-l cu desăvârșat nimic să deosăbească, strigū pe Hariti, iar ea iandoindu-sū la a eai norocire, nu-i răspunde. Polidor mai urmează cu răsunătoare lui strigare și Hariti ianzădar ciarcă ca să-i poate răspunde, să sāmțe ca să scoațū vru-n cuvânt și nu poate. Polidor, apoi o cunoaști și, răpăzându-sū asupra eai, o apucū ian a sale brațū, uitū-nsfârșatū amāndoi pătimirile lor, văzindu-sū unul cu altul

¹¹Bahus era socotit de deșertăciunile oamenilor de trecutile vecur zeul beței. Vezi mitologie despre aste prostii.

Polidor și Hariti

Ξα ἀγαύτα με ἴρα' δέστυ, συστίνυριθε βοσπρί:
 ἴριθε βύρ, ἰνιδυαίρε λαύριμιθορ βο', οὐκὺ:
 ρία βο', Ξα λῆνιχίνη, μισοτπυρίεσ εσμιζύρε
 ἴνυ ἴπιδινη δε ὀππορίε. —

Ξα Πρεκὺμ Ορφέσε/*| οδίνιοαρε
 ἴρα' ἀλάθε κῆντιρε αὐ ἰνκίπυκίε ἴνιυρί
 οεσνιδίεθορ ἀτ' ἴθορ σφίνιζε, αὐα' ἀκὺμ
 ἰνσφρζοσαίρε Ξα ἴπιδυαίρε ἀτίστορ δὸν' ἀμορε:
 βὰν, αὐ ἰνκίπιδεκάτι λαύριμιθε, ἴθορσὸλάθε
 ἰνκίεσ, κὰρ αὐ ἴρα' ἰνκίπιδε ὀάρε ἰσ μί:
 κὲ ωαίρε κὰρ βῆσφραρε ἀπτιμίρῖελο ἴμα
 κὺ ἴνυδίνε με' ἀσῆττα'. —

Συμπτα δεσφρτπυρ ἀκὺ' δολιδὸρ
 Ξα ἀ Χαρίτιε', δε κὰρ σαυ ἴνυδύρε κὺ μὺ:
 πὲ ἴνυρίε ρεδδέρ', ἰνκ ἴρα' σαυ ἴνκίπιδε,
 ἴνκ ἴσφραττον κὰρ εσ μὰν' δε πρῶταεσ πύρε'.

/*| ἴτι' ἴτα' ἴβίπιδεκὺ ἀκὺ' ἴπυκίε δε κῆττιε
 Ξα ἴπιδυρί, ἀδίττα αὐ δὲ λαίρε, ἴεβε ἴμα ἴπυκίε
 εσ ἰνκίπιδεκὺ ἀκὺμ', Πρὸ ἴπιδυρί κῆντιρε. —
 τπρ κὺμ' Ξα ἀπτιδὲ εσ βὸδ. —

și aceasta le era destul, suspinurile lor, strigările lor, ianădușare lacrămilor lor, bucurie lor și măhnicieune mărturisū sămțare cei stăpâne deopotrivū.

Și pre cum Orfefs¹² odinioară prin a sali cāntice au ianchipuitū chinurile osānditelor acelora ființū, așa acum ianfātoșare șā-ntālnire acistor doi amorezaț, au ianpiedecat lacrāmile celoralalte ianchisū, care acum era iantāie oarū o micū oareșcare ușurare a pātimirilor ce mai cu cruzime ne aștepta.

Scumpa desfātare a lui Polidor și a Haritii, pe care o-au prețuit cu multe chinuite răbdāri, ian grabū s-au clātitū, cāci Straton, care sā mai depārta-sū puțān

¹²Acista-i ellinescul alcātuitoru de cāntice și stihuri, acista au descris cele mai frumoasū iantemplare a lumii prin stihuri și cāntice pre cum și astezū sā vād. (Orfeu era de origine tracicā – aut.)

Polidor și Hariti

Да аково, К' оисъаде сау дикънати Дикънд
кэти Добърор.

„ Сакрорисъаде сау апропиепи а ет
„Вороррвѣ, та пророръја тајор ка'идестиев
„Дитрор, Јајор дикънатијор „ Дикънда' та:
Кэ Добърор киев ааев астиа Дитин, де дѣр:
пара мекънатиор, — Дикънда'ор тѣорка аѣ
прѣаде мекънати де та кутиридијор ерраде:
пухур' проруп ахаритиор, — Мокмѣ етѣ:
те кѣнд ел прѣ' Грѣае олтеме'ке а еуба:
пухур' еи дескѣкѣтѣаѣс де Дралѣку, аѣ
куат мѣ'ѣ' Астратѣ', кѣн' кутиријор
ектири'маѣта кутирија де' маѣра, де' аѣру
кэ та' ма' мајѣн' аѣ корѣѣнѣн' дикънаев ѣ'
аѣкутирих бѣра' . —

Вектѣ Паркѣ Ера' Еѣу Добѣрѣрѣ
де Добърор, сау а Харитиѣ' де сау пуртѣт
аѣа' ку'ипротѣвѣју де кулау де прѣрѣта ваѣу

de acolo, c-o iuțală, s-au ianturnat, zicând cătă Polidor:

- Sacrificul s-au apropiet a să sfârșu și trebuința ceri ca-ndatū să iantre iarăș ian luntrițū.

Ianzădar ciarcă Polidor ca să lasū aste pline de desfătare menunturi. Ianzădar ciarcū a-ș tragi mănile de la cuprindire fragetului trup a Haritii. Tocmai atunce, când el prin greli osteneli a sufletului să discleștasū de draga lui, au luat științū Straton, că-i cu neputințū să triimatū luntrița pe mare, pentru că cei mai mari ai corăbiei iantrasū ian leuntrul lorū.

Văitul parcū era supt povățuire lui Polidor sau a Haritii, de s-au purtat așa cu-npotivire, de nu s-au depărtat vasul

Polidor și Hariti

Чужде Драговете кунъ Дързъ ꙗко ехъ ехъма въду-
то, ꙗко ахъма Дѣстуръ къ въ Сѣрѣа дѣ-
Дуѣнѣ ахъмѣду сруриѣа', сѣу Дорѣи къ
Бѣндѣр ахърѣа, ꙗко Корѣоѣрѣ ꙗ-
Вѣкѣдухъ ахърѣа, ехъ Дѣкѣе пѣнѣ-
къ, ꙗко ехърѣоѣнѣ къ маѣрѣ Сѣрѣоѣрѣ дѣ
Бѣуриѣ Мѣхърѣмѣнѣ Дѣмѣрѣуѣуѣ
мѣрѣкорѣ, ꙗко Чѣхъ маѣ Дѣ пѣуѣ-
мѣ рѣуѣуѣнѣ, дѣтѣрѣ Сѣрѣоѣрѣ Чѣхъ
маѣ Дѣ пѣ дѣрѣмѣ Сѣрѣоѣрѣ, — ехъ
сѣрѣоѣрѣ дѣ ꙗко ахърѣоѣрѣ, сѣу пѣнѣ.
Сѣрѣоѣрѣ дѣмѣрѣуѣнѣ ꙗ-
тѣуѣ ꙗко пѣнѣ Дѣу Дѣе, „Дѣрѣ-
тѣнѣ Дѣхъ Драговетѣкорѣ“, ꙗко ахъ
сѣрѣоѣрѣ Бѣхъ ехъ сѣрѣоѣрѣ дѣтѣрѣ а-
„Дѣрѣоѣрѣ“ ꙗко къ Дѣрѣоѣрѣ Дѣу дѣхъ.
Дѣтѣ дѣтѣрѣуѣнѣ къ сѣрѣоѣрѣ Сѣрѣ-
оѣрѣ дѣтѣрѣ ахъ дѣхъсѣрѣ, сѣу сѣуѣ

ce țâne dragoste lui părū ce el au mai văzut-o și acum pentru că ei s-afla ianpreună, alinându-ș furie-sa, s-au pornit cu blândetū a sufla și corăbierii rădicându-ș anghierile, au deschis pânzăle și sārbind cu mare strigări de bucurie, mulțāmind dumnezeului mărilorū că celi mai de pe urmū rugāciuni iantru sārbare celui mai de pe urme sacrefis, au fostu de el auzite sau pornitū.

Stratonū, ianbrātoșend atunce pe Polidor i-au zis:

- Prietine, zeul dragostilorū și al faptii bune să-ți fii țāe iantru ajutoriu.

Și cu grabū l-au iancuiatū împreună cu fecioarāle osāndite iantru a ce ianchisoare, s-au dus,

Polidor si Hariti

Идеи алыга Аоронуну Корреле
тыге, Чекоп де Денук Аукрате
Интимитер, — Полидор иее ди
тырпосте адепте Идиреуну Ку Дарсе:
те Идана'менукте Гра не пед-
порт Де Кайе, мугрунэ урпиде
аури де едате Идкоте есареа. —

сфършете, перце, дитѣ.

lăsând asupra norocului sfârșatulă celor de dănsul lucrati iantămplări. Polidor iansă dispre toate aceste ianpreună cu Harite, ian așa menunte, era nebăgăitori de samă mulțămîț, fiindă acum deodată iancăt să afla.

SFĂRȘĂTU PĂRȚĂI IANTĂI

πартс α-2 = φαγα ββ-

Αἰὶ Σεπτεροῦ κελδοῦ π' Ἀρμενίδα. —

Parte a Dooa

Интунерікуи Нотѣи' акѣи прѣ-
кѣѣ, ꙗзвѣи соарѣи' инѣрѣику' еѣ
кѣѣ еѣ нѣ' прѣ' нѣ' прѣ' нѣ' прѣ' нѣ'
нѣ' де' кѣѣ рѣѣ нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ'
нѣ' де' рѣѣ нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ'
нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ'
нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ'
нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ'
нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ'
нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ'
нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ'
нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ'
нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ' нѣ'

PARTE A DOOA

Iantunicul noptăi acum trecut și razăle soarelui ianfalicul său car să nve-pre-nvăpăeta sferū, când celi de cătrū răul noroc, hotărâte unii defăimati răsplătiri, prin vesporind cu lumina zilei și măhniciune lor. Călătorind prada nelegiuirei ian drumul ei, cărmuitoriul micii a celi flote, au chiebat pre toț căpitanii de corăbii și cerceta ianpreună cu ei pre toati ianchisăle lor, pe carii, văzându-i vrednicile de tânguit nenorocite prăț a cruzămii lor, socote că s-au apropiet menunța acee, iantru cari să cuvine ca să să sfârșascū chinurile lor, și tremurând afarū de sine, s-au ianprăștiet c-o tristū

Polidor și Hariti

Ανευμάρα ἤρ' ποῦτε ἐκείρις ἐρίεραεῖ
ἀτῆν ἄκυλ' ἔζε, κακῶν ἀρορε' ἐροῦν εἰ εἰσῆ:
Ὡ δ' ὅκιν' ἐρῆμασῆσθον ἄσθρ, ἔκ ἐλκῆ:
Νε δὲ μῆκ' ἔζε ἔκ ἐλκῆσθον, ἄρῆμα
Χαρῆτα ἀρ ῆμα ἄκῆσθον, ἔκ ποῦτο
Καρῆτα ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον,
ἄρ καὶ ἄρῆμα ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον.

Ἐκ μῆρα ἀρῆμα ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον
ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον ἔκ ἐλκῆσθον

lăcrămăre prin toate unghiurile firoasă-i acei lăcuință, ca cum ar fi vroit să s-ascunză di ochii vrăjmașălor lor și să scape de mâinile lor celi ucigașă. Numai Hariti au rămas neclintit și Polidor, carile șăde la picăarele ei, s-au sculat, dar n-au iandrăznit nici a să uita măcar spre a lui drăgăstoasă amareză, ca nu cumva să-l cunoască.

Cu mierare au văzută critienii, că numărul tinerilor hotărîte spre ospățul lui Minotavru, era mai mult de cătă acel cuvenită, a să lua prin articurile păcii și Filocleu, unul dintr-acei ce era față, când le-au pus ian corăbii, înzădar să sirgue ca să-ntăleagă secretul, căci dragoste, sau mai bine a zăce, lucrare unii puternice mână

Polidor și Hariti

невѣдуще каре гнѣта грѣхъ дѣтству Харитѣ
спраше де грѣхъ ау домолити Миима Кармаи-
Грѣхъ Крѣпкѣмѣбо.

Ацесту Аномениѣ Карѣ ау ацѣ
дѣи днелпнматтѣе Вемѣре Дѣ поаѣе фа:
мѣтѣе Мѣтѣе, Карѣ ау рѣтѣт ѣе де Харѣ:
тѣдѣ брацѣе дѣи мѣтѣе Карѣ гнѣтѣ еѣ
моарѣ, — ау дѣтѣе даѣт ау грѣст
еѣмѣрѣтѣ дѣтству Вѣрѣнѣаѣтѣтѣе
ѣе ау Харѣтѣ Вѣмѣтѣеасѣе даѣт пѣрѣ
ѣѣрѣтѣе дѣтѣе Дѣ ѣна даѣт Аномѣтѣе
грѣхъ.

„Дѣтѣтѣтѣе дѣи дѣтѣтѣе
„каѣтѣ Аѣтѣтѣе — ау дѣе ѣе — карѣе Кармаѣтѣе
еѣ — „ Пѣре ау ѣе даѣтѣтѣе даѣт ѣе
„ѣѣ, ѣѣре грѣѣе даѣтѣтѣе Грѣтѣтѣе
„еѣ мѣтѣтѣе Аѣтѣтѣе ѣѣе? Ау! Ау!
„ Даѣтѣе! Даѣтѣтѣе ѣѣтѣе ѣѣтѣе

nevăzutū, care purta grijū pentru Haritū fărū de Ńtiințū, au domolit inima cār-
maciului critienilor.

Acestu neomenitū, care au adus ian ianspāimaticū uimire pe toate fa-
miliele Iticāi, care au răpit și pe Harite din brațāle unii maice, care pute sǎ și
moarǎ, acun iantāieș datū, au fost sǎmțātori pentru strāinile înticāloșite și au
hotārāt sǎ mǎentuiascū dintr-a soartii urgii pe una din nenorocitele ființū.

- Ianplinitorilor unii neianduplicate legiuiiri, au zis el cǎtrū camarazii
sǎi, pǎrū a nu ne depārta de l-acestu loc, oare fi-va de datorie noastrū ca sǎ-
nmulțāmu nenorocirile lui? Nu! Nu! Iai adevār! Dintru aceste streine uni nu-i

Polidor și Hariti

„ Χοττιρίτι Ρυρς' ατιτιίμια' Ιντιπρυκε Κηΐς:
„ Ησχαττις, ερεσ Ινδρατίς'εσθ εσσείμια α:
„ τυρ Ιρμαίς, τερ Ιρσίτια. Καρρ Λαυ εσθ:
„ εσθ βα αήρρ Ιρρ ατς'μας' νοροτίμια —
ατα βοροσίμια Λαυ εσθ Λα Κορασιό Ιντιπρ
Καρρ αβί' εσθ Δαδρ Ιρρ ατς' ματίττ
τινίρρ, τε Ιρρ Ινκαπών' Ιντιπρυκε
αβί' αυ βενίττι. —

Μαρεω Καρρ εδελπάσμε Ντιπκε
εα η'νδυρα Κριπυκην' Ιντι Κηνοστυτιε
εθ' πριτίμα αυ' Αεαυ, μαας' αλεε Κε τε Ιντι
μιερα Κλαυδα' εσθ εσθ, Αεεο Ιε'αδρ', τε
~~τε~~ Ιντιπρυκε Ιντιμαρατίε η'νδυρε, Κηρ
Ινκα εσθ αυ τε αυγυμ ακοτερίτιε Κη'
μυκτιερε Κερκοεράδρρ' εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ
εσθ εσθ εσθ εσθ, τε εσθ εσθ εσθ εσθ, εσθ
εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ
εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ
εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ εσθ

hotărătū spre a pătimi inpreună cu celelalte, să să iandreptezū o asămine asprū greșalū și urei-ta, care le-au osândit, va alegi pre ace mai norocitū.

Așa vorovind, s-au dus la corabia, iantru care ave supt pazū pre acei șapte tineri și pe urm ianapoi îantru iansuș a lui au venitū.

Marea, care desparte Itica de inzulă Critului ian cunoscutū din pricina lui Aghei, mai ales, că și numile i s-au dat după dănsu, Agheo Pelagū și iantre nenumăratile inzulă, care încū stau și acum acoperite cu multele sarcofaguri, ce vedesc ian vechi malor, mărimă șe-n frumsățare Dilos, era unul din chiclade¹, care au prii-

¹Cicladele sânt niște inzulă pe ace marie grămădite la un loc și are ian ieli așa munțū iannalțū și așa de mari și multū că și, răsipind și apuind Soarile, umbra lor să vedi pe țermurile inerului.

Palidar si Hariti

Возвну Картык Сур Миду Сур префривуит
моу Иднатра 1 а 1

Иднатроу Сурк Дин тура Чилан Инд:
де Карс ау ер'олету м'ан' Бунг ау Поронит'
Командир'уах Критикум'уах Каес праде Су ма'
де ер'лоот'е. еур'еур' Д'ан' Идк'ис'а'с'а' м'ин'е'р'е' а'
а'т'а'а' де Карс ба'в'ур'а' С'еур'та'а' С'а'а' а' и':
м'ан'т'у'а' Д'е' ха' Кинур'а'. —

Три'ин'ич'е'у'а' Сур Д'е'пер'м'ат'у'а' К'у' а'т'и'а':
та' Поронка, т'ин'де'а' Сур иднатур'и'а'т'и'а'
Ид'н' Натон' К'у' в'ред'ни'ка' Д'е' Д'ра'д'ол'ет'и' Ха':
р'ит'а' Д'ик'анд'. —

С'ре'и'а' ау ш'от'ит' С'ур'а' а'н'е'у'а'
е'р'и'а' И'а' Харит'а' К'у' то'т'у'а', е'в'ан'д'у'т'анд'у'
1 а 1 алтан' е'к'р'ит'и'ка' е'р'к'ит'и'а' Д'е' Е'л'хин'а' а'е'у'т'ра' т'а'к'у'
т'ер'и'а'р', Д'ин' Ин'д'у'а'н' е'р'е'р'о' К'у' а'н'а' к'ур'и'а'е', К'а'
С'а' е'р'ин'д'а'т'и'а' де т'и'к'а'л'о'ш', К'и'а'д' М'ид'е'у'и'а' е'у'
в'е'а'и'а'т'и'а' а'е'у'т'ра' Е'л'хин'и'а'р', Д'е' е'р'и'а'с'а' а'у' п'р'
м'а'а' Ка'м'и'ш'и'а'т'и'а', К'и'а' Д'у'т'и'а'н'д' Е'л'хин'и'а'р' а'
Д'а' е'у'т'и'а'т'о'р'о' ш'а' м'и'а' м'и'д'и'а'н'и'а'р' а'а'с' е'р'и'а'т'и'а'
в'и'т'и'а'р', С'ур' т'а'т'и'а' а'т'а'а' е'р'е'р'а' К'а' в'е'з'ен'д'у'
т'у' Сур Мид'а' Сур иднат'и'а'т'и'а'т'и'а'. —

văzând capul lui Midu, s-au prefăcut toți ian piatri⁴.

Iantru unul dintr-acesti inzule, care au fostu mai bunū, au poroncit comandirul stolului ca să tragū la mal și să scoatū afarū din ianchisăle tinere pe aceea, pe care va vroi soarta ieai a o mântui de la chinuri.

Trimesul său depărtat cu aciasătū poruncū și-ndatū sau ianturnatū ianna-poi cu vrednica de dragosti Hariti, zicând.

- Ursita au șoptit spre ajutoriul ei, Hariti cu totul, avându-ș gândul

⁴Asta-i o criticū făcutū de Elhini asupra lăcuiitorilor din inzula Sirefo cu așa-nțales că iei, fiind atăta de ticăloș, când midienii au venitū asupra ellinilor, de fricū au rămas ca niști pietri, nici putând ellinilor a da ajiutoriu și nici midienilor a le fi-n protivitori și pentru aceea să zăce, că văzând chipu lui Midu s-au ianpietritū.

Polidor si Hariti

Лайморъ ду' еан'. — Ку' дъевърошми' кутъринедъ'
мидън'и'и'не, дуттиа' ка' е'и'у'гъса'а'е'и'и'и'и'^о
дъ' а'а'а'а'а', дау' дъ'ку'м'у'г'о'ра' въ' е'а' ну' в'а'д'е',
дн' в'оров'е' въ' е'а' ну' а'у'д'и'а', въ' а'и'т'а' е'и'и'и'и'и':
б'ар'а' б'о'к'у'м'у' д'у' с'ар'е'р'е' к'у'но'с'и'д'и'т'а' да'к'и' ну'
с'ар'е'р'е' д'е'с'т'р'о'ж'и'т' д'е' П'о'л'и'д'ор'ъ'. —

Дн' с'р'ар'и'е'т'и'у' т'у'т'у'р'о' е'у' д'а'т'и'и'и'^о
е'с' н'о'п'т'и'и'д'е' в'е'к'т'у'р'и'и'с' с'а'у' с'р'е'к'у'т' м'а' р'е'т'а',
с'р'и'р'е'а' м'а'и', к'и'и'и'и'и'и'и'и' д'н'е'с' д'ар'и'и'и' д'у' т'у'т'и'
е'с' е'с' к'и'и'и'i'i'а'c'k'ъ' П'е'к'т'у'р'у' к'а' а'к'у'м' д'н' d'а'и'i'o
с'е'р'е'б'е'а' е'с' д'н'т'у'р'е' д'н'т'у'р'о' б'у'к'т'у'р'и'i'z'е'. —

К'а'т'е' с'у'с'п'и'н'у'р'и'и' К'а'т'е' д'а'у'р'е'и'e' н'у'
в'ер'е'а' e'а' д'н'т'у'р'у' а'т'е'а'и'и' д'е'с'т'р'о'ж'и'r'е', I'е'а' e'c'
к'у'в'и'и'а' а'и'у'и' e'c' h'c' т'е'д'е' k'о'р'а'б'и'e', K'а'p'я' i'c' 'a'
p'e'т'а' с'p'о'ар'и'c' д'p'e'ж'н'и'с'e'c', и'и'i'i' c'p'а' a'т'т'e'и'а' d'c'
d'ар'и'и'z'. — O'k'ia' e'а'и' n'о'т' d'n' a'п'о'и' d'н' d'а'т'у'
к'а' въ' k'у'т'и' k'у' e'а' k'e'и' t'у'т'и' e'c' в'а'з'e' m'а'c'
d'e'п'а'p'т'а', d'e'p' d'n' d'e'c'т'и'o' в'e'k'т'у'р'и'i'c'z', и'z' m'т'у'p'c'z'.

I-amorezul eai. Cu desăvârșitū cuprinsū de mahniciune, nu pute ca să-nțaleagū nimic de aceste, o au iancunjiurat și ea nu vide ian vorove, și ea nu auzie, și nici schimbare locului nu o ar fi cunoscut, dacā nu o ar fi despărțit de Polidorū.

Ian sfârșătul tuturor, au ianceput să noptezū, vānturile s-au făcut mai răci, firea mai liniștitū, însū Hariti nu pute să să linișteascū cā acum, de datū o grābea să intre iantr-o luntrițū.

Cāte suspinuri? Cāte lacrāmi au versat ea īntru acestū despărțāre? Iea să cuvine acum să lepede corabie, care is-arāta foarte prețāioasū Ńe-i era atāta de doritū. Ochii eai tot ianapoi iai ianturna și cāuta cu ei, cātū pute să vazū mai departe, dar iandatū vānturile Ńā-ntune-

Polidor și Hariti

рѣкуръ Нопѣи, ау днѣстрейнѣмъ де пѣтѣ
фрѣнѣи де мѣнѣрѣ, днѣдѣур днѣтрѣба де
ошѣнѣи 7ѣ ошѣи днѣтрѣ сошѣтѣ лѣи. — Кѣтѣ
обѣдѣнкѣ тѣтрѣ спѣтѣнѣ днѣтрѣнѣрѣ лѣи,
де рѣлѣтѣнѣдѣурѣ нѣмѣ нѣмѣи де кѣтѣ нѣ.
мѣи хѣиѣур днѣ рѣлѣтѣнѣ кѣ рѣлѣтѣнѣ
ошѣтѣрѣбор лѣи. —

Аѣиунѣнѣ ла 7ѣрѣмурѣиѣ хѣи 7ѣнѣ
дѣрѣ лѣиѣтѣ ашѣрѣ днѣ нѣиѣа Мѣнѣрѣ дѣи
ошѣнѣи днѣтрѣнѣ днѣтѣошѣрѣнѣдѣурѣ дѣрѣа
хѣиѣ, лѣу днѣтѣнѣмѣ днѣ мѣтѣи ла нѣтѣрѣ
лѣрѣ, лѣгѣнѣдѣурѣ днѣрѣнѣа лѣнѣдѣурѣ аѣоѣ. —

Чѣрѣиѣиѣ днѣтѣ фрѣнѣ де лѣтѣрѣ лѣрѣ
лѣа хѣрѣиѣа кѣнѣ еѣ вѣзѣѣрѣ дѣ еѣнѣ лѣѣтѣ
лѣнѣдѣурѣ днѣтрѣнѣ кѣнѣоѣкѣтѣ лѣѣи. — Лѣнѣтѣрѣ
лѣу фрѣкѣтѣ дѣ вѣзѣтѣ днѣнѣ еѣнѣтѣ лѣи, 7ѣ
лѣкѣѣѣ кѣ лѣрѣ дѣнѣа кѣтѣа 7ѣнѣѣ нѣ ошѣнѣа
7ѣ нѣнѣиѣ днѣнѣнѣнѣѣ нѣѣнѣнѣ ау дѣи лѣѣтѣнѣрѣ

ricul nopții, au ianstreinat-o de totu feliul de mănghăeri. Ianzădar iantreba pe oștenii, ce aduce pentru soarta ieai. Căci o adăncu tăceri stăpâne ianpejiurul eai, nerespunzându-i nime nimicū de căt numai haosul iai răspunde cu repetuire oftărilor eai.

Ajiungând la țermurile unii inzule, scot afarū prechia tănărū doi oșteni iantăceri, iantovărășându-o păr la un loc, s-au ianturnat iannapoi la luntre lor, lăsându-o pre dănsa singurū acolo.

Ceriule, ian ce feli de stare s-afla Harite, când să văzu-sū pe sine lăsatū sângurū iantru necunoscut locū? Luntre s-au făcut nevăzutū dinainte eai și măcar că spre dănsa căuta, iansū nu obidea, ci numai ianliniște nopțai auzie lovitura

Polidor și Hariti

„a tot puternicilor zăi! Pre voi vă chiamă, veniți cătr-ajutoriuul unii nenorociti! Dacă mă și pedepsiți, arătați-mi ian ce v-am [mancariat], iar de mă cercați, pentru ce osândiți pre dragul meu?”

După acele cuvinte lui vintră Hariti de vreo câțeva ori numele lui Polidor, nimorile, și sirinele⁵ săngurii numai lăcuitoarele adâncurilor mării, auză, tânguirile ieai și zăii apelor încu au vărsat vr-o câteva lacrimi pentru aciaștă nenorocită iantru adâncile lor văgăuni.

Cu o mare neliniștire au petrecut

[a] acele cuvinte de preșcriu cei din ianvechime că-s nimfile și că ar fi fost fiicile lui Ahelos și lăcuitoare inzulilor șiilieniște și că numera trii ființu: Partenona, Lighea și Telexiona, care zăce că ar fi de la cap pară la mijloc în chipul omului, având fețu de pre frumoasă vergurii, iar de la mijloc ian jos, ian chipul de tiaor, ianotătoare de apă, și muză bine că prețu.

a totputernicilor zăi! Pre voi vă chiamă, veniți cătr-ajutoriuul unii nenorociti! Dacă mă și pedepsiți, arătați-mi ian ce v-am [mancariat], iar de mă cercați, pentru ce osândiți pre dragul meu?

Dup-aceste cuvinte, strigă de vr-o câteva ori numele lui Polidor, nimorile și sirinele⁵ săngurii numai lăcuitoarele adâncurilor mării, auză, tânguirile ieai și zăii apelor încu au vărsat vr-o câteva lacrimi pentru aciaștă nenorocită iantru adâncile lor văgăuni.

Cu o mare neliniștire au petrecut

⁵Aceste le prescriu cei din ianvechime că-s nimfile și că ar fi fost fiicile lui Ahelos și lăcuitoare inzulilor șiilieniște și că numera trii ființu: Partenona, Lighea și Telexiona, care zăce că ar fi de la cap pară la mijloc în chipul omului, având fețu de pre frumoasă vergurii, iar de la mijloc ian jos, ian chipul de tiaor, ianotătoare de apă, și muză bine că prețu.

Palidar și Hariti

Харити прамисага ноптѣа мѣкаѣ де те
де' мѣхѣма збѣтѣмаѣ ахъ гѣдѣрѣкаѣ
деа на дѣхѣа сомуу еѣ гѣма еа кѣтѣрѣдѣ:
кѣи', зѣе ага нѣмѣтѣ е' оѣтѣмѣаеа кѣ де мѣт
те кѣм еа зѣтѣаѣ асѣ' неѣмѣа прѣвѣрѣаѣ
дѣрѣко', деа' кѣ гѣма мѣаѣ еѣ поѣорѣ дѣ'
кѣрѣтѣра кѣи' кѣмѣа те сау еѣ дѣа мѣаѣ
те' дѣ' мѣрѣкѣма нѣаѣ, прѣтѣрѣ кѣтѣрѣдѣ
дѣрѣрѣ еѣтѣ мѣхѣма дѣ асѣмѣа кѣо нѣаѣрѣ
дѣи' кѣмѣа, те дѣрѣрѣ нѣ еѣтѣ нѣмѣтѣ / —

Гѣнѣдѣ мѣнѣтѣи' те дѣрѣрѣ оѣсѣтѣ
еѣи' дѣ де мѣрѣа нѣтѣи' еѣ дѣтѣ' гѣдѣи' дѣ
кѣтѣрѣдѣа кѣмѣа кѣтѣрѣи' кѣи' дѣа дѣо.
дѣтѣа гѣдѣрѣ' гѣсѣвѣдѣа, асѣо' аѣгѣнѣдѣ
еѣрѣ дѣ' бѣтѣа бѣдѣ бѣо кѣтѣа' гѣо аѣа
гѣнѣдѣа мѣмѣаѣа кѣрѣ дѣи' нѣдѣрѣа кѣтѣа,
гѣтѣнѣ мѣтѣа мѣкѣо аѣсѣ Харѣтѣа еа еѣрѣ:
дѣи' дѣ' асѣо' бѣрѣдѣ асѣ еѣмѣдѣ, дѣ'
аѣтѣрѣо' дѣа кѣтѣрѣа кѣрѣтѣрѣдѣрѣ,

Hariti rămășița nopții, măcar de și din multa zăbuciumare al gândurilor iei un dulce somnu să găte ai cuprinde ochii, însu n-au putut s-ostenească cu detot și cum nu ianceput a să-nșămna răvărsatul zorilor, iea cu grabă mare să pogoră din crăpătura unii stânce, ce iau fost lecașul cel din trecuta noapte, (pentru că-ntri celi părți sânt multe de asămine scobituri prin stânci și hrube pe supt pământ).

Plină de măhniciune și dureri, obosită fiind de truda nopții, să duce, gândind și căutându-ș locul scăpării sali ian apropietile păduri, ce să videa acolo ajiungând fără de veste, vedi vr-o cățva ciobani, gonindu-ș turmile lor din pădure la câmpu. Ianspăimata micăloasă Harite, au fugitū de acolo, vrând a să ascunde din nainte lor ian lăuntru surprăturilor,

Polidor si Hariti

‘oe kope’ gra’ dhu zepuū’ utika. Tōōānī’ ō
ee kēpīā’ ōuēpōlōn vōdūmō , Lūhōnduē
‘duzē’ dōmēlā , ōē hōmāpē’ēzūō dōmōkōmāē
Dzē uēpū’ kōvēmōjōrō ky kōnīā’ ee aēp-
lē dōkōnūā bōēmīā’ hōēmīā’ hē eū dōnō’ dōdōy-
pīhē’ Tōmāshōp’ lū’ tūpēlūpē’ dōm’ lōmōg’ lōs’
kūhōkū’ .— e pōō’pōmī’ kōō’ aū’ bōēmīā’ Dzē Mē-
mōpōlēmīā’ dōpōlēmīā’ kōpē’ lōmā’ tūpēlōmōēp-
lōmīkē’ lōmōmōp’ eōpē’ hē’ nōē’ lōmōmīā’ dōēpōpē’
kē’ .— ōē kōpōlōmōdūō’ dōē’ tē’ dōmōmōē
hē’ e pō dōmōpōkōmīā’ kōō’ lōpōpōmīā’ , ōē’ pō-
tūpē’ kōēē’ dōdōmōē’ dōē’ lōmōpōpē’ dōē’ hē’ dōēēē
dōpōlēmīā’ aēpōēpōmīā’ lōmōē’ dōmōpōpē’ n’ e mōē’ eēē
hōpōmīā’ nōē’ dōē’ lōmōpōpē’ dōmōpōpē’ kōōē’
tōmā’ , ōē’ dōē’ lōmōdūō’ nū’ dōē’ tōpōpē’ dōē’ gōē’
kōē’ dōmōpōpē’ lōmōpē’ Tēpōhīā’ dōē’ lōmōmōē’ eō-
pōmīā’ dōmōpōpē’ kōē’ .—
Ōēē’ tōpōpē’ hō’ dōmōpōpē’ kōē’ pōpōpē’

de care era plin țărnul acila. Cobanii însū, carii o au fost văzut-o, luiandu-să după dănsa și urmerindu-o iantocmai pre cum un vânătoriu cu căinii săi, aflū lăcuința bietii ciuti ce, auzând glasurile gonașălor ei, tremurū ian slabul său culcuș. Foarte ușor au găcit pre nenorocita Hariti, care sta tupilată supt o micū stăncușoară și-nlemnitū de fricū. Și cunoscându-o de pe hainile, ce era ianbrăcatū cā-i streinū și pentru ca să să poatū descoperi de la dănsa pricina aflării sali iantru-n așa sânguratic inzule, o au luat ianpreunū cu dānșii și, ducându-o nu departe o au ianchis iantr-un mare gărlici de stāncū foarte iantunecos.

Acestu loc, iantru care fur-

Palidar si Hariti

тупна итматләрләпкә, ш' асприне Норочку
ау арукати Де Харити Ера Нрзуба Насуш/
Енарос Империатук Бокубук ате'луре Насу'
спидти' з'ке н'ке' одама терикати' дур'и'аур
Инеурз'л'аур'; бу батрени' спидно ау аспид'
датори' касет абадт ун моштенити'орго
Васури'аур' еи', Деце' ау хотузетити' е'
Воз'алур Де Ворула ку манару Агнинор Ка:
ре Ери' еидур' Кхир'оном Вии' пре'а'во:
дате' ерам'ити' те ес' траге' 'де' Нием'у'
Вак'итор' Импер'а' а'д'м'у' е'те'ти' Ниде'
Насу' -

Агнинор ес'т'риве' де' Касу'е' то'
Масу'ити'ор'и' а'те' 'д'ур'е' Ка' ун' де'т'а'н',
|*| Ст'ор'и'о'граф'и'а' Елли'ни'кор' Дик' К'рим' ку' а'т'а'т'
н'д'у'бу' ау' оп'ид'ен', те'и' м'а'а' з'ид'ити', м'а' м'а'
р'а'а'ур', те' м'а'а' 'а'у'д'ат'е' (де'и' п'р'ит'и'а' д'
т'и'а' И'а'р'и'кор' А'г'н'ор'ит'и'а' А'р'а'нд'и'а', те'
де'и'т'р'а' а'м'ор'у'к' л'у'а' ба'х'е' К'а'т'ор'д'и'е'а' -

tuna-ntâmplărilor ș-asprime norocului, au aruncatū pe Hariti, era inzula Naxu⁶. Enaros, iampăratul locului a celuie, n-au fostū iancū nici odatū cercatū dulciața iansurăcia-ni și bătrănū fiind, au fost datori ca să-ș aleagū un moștenitoriu scaunului său. Deci au hotărătū să-nsoțascū pe soru-sa cu tănărul Aghinor, care era sāngurū clironom unii prea bogati familii, ce să trăge din neamul vechilor ianpăraț a iansuș acelii inzule Naxu.

Aghinorū să privie de cătrū toț lăcuiitorii acei inzule, ca un deplinu

⁶Istoriografii ellinilor zic cum că aciastū inzulū au fost cea mai știutū, mai măreațū și mai leudatū din pricina iantâmplărilor nenorocitii Ariandii și pentru amorul lui Bahus (Bachus) către dânsa.

Polidor și Hariti

ка адевърат клироном скаунулу ианпăрăтăи нахулу и де цăтрѹ тоѹ и-сă да тот
фелии адевъртăи и мăрине пентру норочире це-л аштепта.

Зіоа иансоѹării луй ну с-апропиесѹ ианцѹ и тăнăрул приинѹтѹ тот чипуе,
цăута ка с-о май прелунгиасцѹ аштептаре уни адучăоаре де фолос иансоѹăре, иай
плăцеа-н адевър. Дар непотривиреа врăстии луй ку а аѹие це о аштепта а сă-нсоѹтѹ ку
иеа, иа-л ианспăима ка о реа ии ку тотул не-нцувиинѹтăтѹ, пентру цă ацеа миреасѹ
ера ăррăтѹ ии бăтрăнѹ.

Chidipi / acista era numele logodnicii lui Aghinor / Dă datul eu
иачурăие аѹиăоорое луй аѹинор, цу ку
и ку виинѹтăтѹ ач іеаи ăррăтѹ ии бăтрăнѹ

și adevărat clironom scaunului ianpărătăiei Naxului și de cătrѹ тоѹ i-să da tot
feliui de onorațăи și мăрине пентру норочире це-л аштепта.

Zioa iansoțării lui nu s-apropiesă iancă și tănărul priințu tot chipue,
căuta ca s-o mai prelungiască așteptare unii aducătoare de folos iansoțare, iai
plăcea-n adevăr. Dar nepotrivirea vrăstii lui cu a acie ce o aștepta a să-nsoțu cu
iea, ia-l ianspăima ca o rea și cu totul ne-ncuviințată, pentru că acea mireasă
era urătu și bătrănu.

Chidipi, acista era numele logodnicii lui Aghinor, dindatū au ianțales
fdiaforie lui Aghinor și că un cuvânt al ieai era-n destulū

Palidar si Hariti

και εις τωσδε, κοτις ποτι' αυγη ιδελο-
ζωρε, δια δεσφου κι στα δε' αρινο
ερα' ιδρωζιτις, σερετα' ει' ε'ατις πιατω
ερεθιση δε' δεσδερε' κ'εαυα αλυα ει:
Τινος. - ε'δεπιατε' ε'τις ερεθις ερα' ε'ατις
κυριζικ' ιδεπιατε' ε'ατις ε'ατις, κ'ειν ευ
ε'ατις ε'ατις ε'ατις δε' δεσδερε' αρινο
ε'ατις ε'ατις ε'ατις, δεσδερε' ε'ατις ε'ατις
ε'ατις ε'ατις ε'ατις, δεσδερε' ε'ατις ε'ατις
ε'ατις ε'ατις ε'ατις, δεσδερε' ε'ατις ε'ατις.

Αμαδου ε'δεπιατε' ε'ατις ε'ατις
ε'ατις ε'ατις ε'ατις, ε'ατις ε'ατις ε'ατις,
ε'ατις ε'ατις ε'ατις, δεσδερε' ε'ατις ε'ατις
ε'ατις ε'ατις ε'ατις, δεσδερε' ε'ατις ε'ατις
ε'ατις ε'ατις ε'ατις, δεσδερε' ε'ατις ε'ατις
ε'ατις ε'ατις ε'ατις, δεσδερε' ε'ατις ε'ατις
ε'ατις ε'ατις ε'ατις, δεσδερε' ε'ατις ε'ατις
ε'ατις ε'ατις ε'ατις, δεσδερε' ε'ατις ε'ατις.

ca să străce, hotărât-acum iansoțare, dar pentru că iea iai Aghinor era-ndrăgită, o făcea să uite tot feliul de nebăgare-n samă a lui Aghinor. Iantr-acestu feli era stase curție ianpărăției Naxului, când au scos afară l-au luat pe Harite acie cruză critiene, iantr-o inzulă, întru care să-npila așa cu lesnire legile dragostii de streini.

Așa dar, sălbaticii acie suptă, a căroa stăpănire s-afla nevinovatu, Hariti dându-i voie a să descoperi cine-i iea cu fragitul său glas li-au istorisită, că-i de la Atina și că crețenii, carii o au răpit-o din patrie iei, o au lepădat-o, mai pe urmă, pe aciastă inzulă ia-n noapte trecută.

Polidor și Hariti

Простатника ея повѣстїея іаі кѣ:
пу вѣровавѣ ея оіае іакрѣдѣнїемъ прѣ
авїу мѣторѣ еяу кѣвѣтїю дѣрїе а дѣ:
турѣ кѣ кїсрѣтїа , кѣ Іау фредѣдѣчїа
то фрѣвїебѣ дѣ афѣтурїнїе дѣвѣ ва хотїрѣ
оіае Іау рѣу сѣпѣторѣкѣ дѣтурѣнїе у дѣшї. —

А доаїа зе ах дѣсрѣтїа то кѣ сѣ пѣдѣ:
кѣ кѣ іаі о мїкѣ турмѣ дѣ оїе , кѣ Харїтѣ
аурїтїа фрѣдѣрїтїе мухурїтїа кѣ аїїаѣтѣ
Довѣсрѣ іаі Іау вѣтїнїу рѣтїо дѣтїрѣ а дѣ кѣ
арѣ а кїїтїе . —

Дѣтї Іуїїнїу дѣ мїїїїтїе Іаїа
вїїїтїа тоїаїе Іау поркїїтїа фрїїкѣ вѣтїрѣтїа , дѣ
Іуїїтїу кѣ хорѣ мѣнѣ а дѣтїе пѣдѣрѣ , кѣ
сѣа Іаїкѣ Ірѣ Іосїе дѣ кѣ дѣдѣтїа сѣтїрѣ:
мїе — вїдѣ а у дѣтї Іуїїтїа фрѣрѣ дѣтїїа дѣ:
кѣрѣ Іаїрѣмїїїтїа Іаїа . —

Пѣскїнїу Ноїа Пѣтїорїїе турмѣ

Prostatnica ei povestire și chipul voroavei ei bine iancredințând pre ascultători o au lăsat-o iarăș a petreci cu liberta și i-au făgăduetū tot felїul de ajutorințū dacū va hotărū bine sau rău să petreacū ianpreunū cu dānșāi.

A doaia ze au iansărcinat-o ca să păzascū și ea o micū turmū de oi și Harite au rămas foarte mulțemitū cu acїastū povoarū ci io-au spānzurat-o iantr-a iei luare aminte.

Deci, luiand ian māinile sale un mic toiaģū, s-au pornit fiica Steropii în lāuntru celor mai adānci pāduri, ca să-ș pascū prin poene iancredințata ei turmū, unde au dat drumul fārū ianpiedecare lacrāmilor sale.

Pāscānd nooa pāstorїřū turma

Polidor și Hariti

ca' ian codrii' Naxului', obositu', și ostentu'
mitu' de multa mahniciu-ne, sa' arunca' la'
Dumintu' sutu' umbra' unu' tufos' stejaru'
Morsu', unde' sa' cuprinsu' de un' prea' dulce'
Te' somnu' ramaind' ca' o nesimțitu'.

Aghinor' tocmai' iantru' acelu' ciasu'
suru' pierzand' drumu' su' la' vanat', și'
ră-tăcidu-su' de toț' ai' lui' inpreună' călători',
au' nemernicit' prin' ace' pădure' pără'
când' au' ajiunsu' la' cel' loc, unde' dorme'
preafrumoasa' zinu' a' acelu' codru', pe'
care, văzându-o' au' ianlemnit' și' ca' când'
i' s-ar' fi' arătat' vre-o' dumnezăoaie' a'
dumbrăvilor', așa' să' uimise' uitându-să'
la' Hariti, lui' i' să' păre' că' vedi' acum' pe'
Artemida'*/

/*/ прелекум пѣнтрѹ тоати' те' омух' дѣтте'
евреле' Харити', аве' осѣбит' думнезѣе'
де' ци' și' пѣнтрѹ' ванат' ивѣ' Пѣ' а' ти' а'
те' Зѣи' де' Артемида'.

sa ian codrii Naxului, obositu și ostenitu de multa mahniciu-ne, s-au aruncat la pământ supt umbra unui tufos stejaru, unde s-au cuprinsu de un prea dulce somnu, rămăinind ca o nesimțitu.

Aghinor, tocmai iantr-aceli ciasuri, pierzând drumul său la vānat și ră-tăcidu-sū de toț ai lui inpreună călători, au nemernicit prin ace pădure pără când au ajiunsu la cel loc, unde dorme preafrumoasa zinu a acelu codru, pe care, văzându-o au ianlemnit și ca când i s-ar fi arătat vre-o dumnezăoaie a dumbrăvilor, așa să uimise uitându-sū la Hariti, lui i să păre că vedi acum pe Artemida⁷

⁷Precum pentru toati ce omul poate să facă ellinii, ave osăbiț dumnezei de ci și pentru vānat ave pe aciastū zeite, pe Artemida.

Polidor si Hariti

иъ даки къ арзи' авут лъаръ аминте ла'
Географическѣ лан' тогадѣ, Агте арсере лъаръ
Де ате лъаръ . — Еропръеиъ акого, ес
сити къ лъаръ аминте, ес минукиаъ де'
атити гиндѣиъ фрүүлѣеъ . — Диктату къ
аднѣиъ сомнулуе, де ерѣроинѣака зи'
лиъ ерѣкиндѣо мѣиъ дурѣиъ атеутиа мѣиъ
миѣрѣиъ лъаръ Агинор . —

Окиъ лъаръ с'априндѣ де окъѣидѣтѣоу
рѣ лъарѣ деасретѣаѣрѣ — Икиа къ ерѣнѣиъ
де едрѣа дурѣа пѣтѣиѣрѣ . — Де афѣрѣ де
еиъ с'апрѣиъ кътрѣ деиѣа . — Диеасрѣе
ѣити де' о дѣвѣтѣиъ де дѣкѣрѣиъ деорѣиъ,
— ес къ ес поаѣ стѣпѣиъ маи мѣиъ, де
къ мѣрѣбѣзѣрѣ де асѣрѣоѣе ла гѣиѣрѣ къ
деѣиѣтѣиъ Де дѣнорѣиъ Харити . —

Трѣдѣиѣуе лѣа' деиъ къиуѣ лѣа' ка
деиѣтѣиъ деиъ аминте еу хѣлатѣиъ де рѣкиѣиъ,

și dacū nu ar fi avut luare aminte la ciobănescul ea-i toiagū, nici ar fi eșat de ace ișei. Să oprești acolo, să uimū cu luare aminte, să minuniazū de atāta gingașū frumsāțū. Pentru cā adāncime somnului și fierbințala zilii, făcāndu-o mai nurlie, ajuta mult mierării lui Aghinor.

Ochii lui s-aprind de o cāștigātoare parcū desfātare. Inima lui sā-nple de o prea dulce pātimire. Ș-afarū de sāne s-apropie cātre dānsa. Iansuflețit de o ianvāpētū ne ianțelasū dorințū, el nu sā poate stāpāni mai mult și cu nerebdare de a se folosū la uimire lui deștiaptū pe nenorocita Hariti.

Trezāndu-sū iea din somnul iei ca o eșetū din minte, au lāsātū un rācnet

Polidar si Hariti

φοῦρτοι ρεσυνῶτοι βεῖνδυρ ἄρε' ἔκ,
ἰανῶδαρ Ἀῖνον Πίκα κα πῖσοαρ ἰεῖα
ἰανῶδαρ βροῖα κα ε'οπριῖα, κατ' ἰαί
ἰατ' ε'ορ κατ' οὐραῖα ε'α πρῶ' ἡ βινε'κ.
Κορδα ἄρκ' εἰ ρεπέδα ἔε κα ἰτῖνερε
Ἀτλανδία λαοῖ ἰεῖα ἄρε ἰρῖνῖπ, πῆν'
ε'ορ ἰεῖρερε, ἔε πρῶυρῖα, ἔε ἰ'ακῦ'
ε'ορ ἰν' ἰερεδωρῖα, αἰε' πῶυρε. —

Ἀῖνον αὖ ἰεῖα κα βενδῖνῦ
εἰ εἰεῖνῖε ἰανῶτα βυρε'ρε εἰεῖνῖε ἔε
ἰεῖνῖε. — Οὐτῖαρε εἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν
ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν, ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν
ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν. —

Δεπρῖαρε ἰεῖν αὖ ἰεῖν ἰεῖν
ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν, ἔε ἰεῖν ἰεῖν
κα ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν
ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν, ἔε αὖ ἰεῖν ἰεῖν
ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν ἰεῖν

foarte resonători, văzându-l pre el. Ianzădar Aghinor pica la picoarile ieai, ianzădar vroești ca s-opriască, căci mii, sute de cătū o săgeatū dintr-un binecordat arcū să răpedi și ca o tănărū Atlandia, lasū ieā pre prințip plin de mierare și tulburare, și s-ascunde ian nerzbătuta ace pădure.

Aghinor au început cu denadinsul să sămțascū iandoitū durerea săgeței ce-l pătrunsū. O puteri după acee adesia-l mână la cea pădure, iansū ianzădar el cerca aflare Haritii.

Depărtare ieā-i au îndoit dragoste lui cătrū dunsā și din pricina acieștii a ieā-i ascundiri, el mai mult că-nvăpăea și au hotărātū toate chinurile săntrebuințazū ca

Polidor și Hariti

Да къ ама' Кити Харити днъ мнѣтъуѣ да:
 тогѣнѣ Рабе Купе алау рѣдѣйтъ Де Ла'
 а дѣан' Родѣтѣ. — Кѣндъ дѣтѣру Кна Дѣ'
 Дѣнѣ вѣдѣ къ астрѣрѣ Стрѣ дѣнеа отиѣ-
 ре Тѣн' Сѣраѣтѣ К'ѣрѣ О Кѣрѣтѣтѣ, тѣ Кѣрѣ
 еѣ араѣтѣ Кѣ' оѣр рѣдѣ Дѣнѣтѣру Тѣва К' он.
 вѣтѣрѣ ерѣѣртѣ мѣрѣ. —

Харити Ера еѣмѣрѣтѣ ерѣчѣ
 тоѣ мнѣрѣтѣрѣ астрѣтѣа оау д'ѣатѣрѣрѣ,
 Рау дѣ' Стрѣ' мнѣтѣтѣрѣ аѣн' Кѣкѣвѣ,
 Кѣрѣ Кѣдѣнѣуѣ Ла-пѣоѣрѣ ерѣдѣ' Рѣас-
 Кѣндѣ днъ врѣчѣнѣ мѣрѣтѣтѣ Стрѣ' асѣтѣ
 Дѣстѣрѣ Стрѣ' Дѣмѣтѣнѣ ерѣ Дѣ на Кѣрѣ
 мнѣтѣтѣрѣтѣ Дрѣн ерѣрѣ, аѣтѣ на аѣчѣм ѣ-
 Каѣтѣ ка е' ѣѣрѣтѣ. —

Днъ мнѣтѣтѣ дѣтѣ' мѣн' ерѣрѣтѣ
 днъ врѣчѣнѣ Дѣтѣтѣрѣ Харитѣ Ордѣтѣ Дѣ'
 Ла-Дѣмѣтѣ, тѣ дѣнѣрѣтѣнѣуѣ неѣ ерѣдѣтѣ

Și cu așa chin Hariti ia-ș mântuie datoriile sale, cari i s-au rânduie de la a ieai soartă. Când, întru una din zăle, vedi că aleargă spre dânsa o tănărū, ce-i s-arată c-ar fi o captivū și care să arată că o-ar ruga pentru ceva, c-onvăpăeri foarti mare.

Hariti era simțitoare, precum toț nenorocițăi aceasta o au deapurure, s-au dus spre-ntămpinare acei esclave care, căzându-i la picioare, o ruga s-o ascundă ian vre-un loc neștiutū, spre a scăpa despre urgie domnului său, de la care mântuindu-sū prin fugū, acela acum o cautū ca s-o afle.

Iandemnatū de-ce mai fragitū impreună pătımire, Harite o rădicū de la pămint și ianbrătoșându-o i-să făgădue

Polidor și Hariti

„О! Нороаче! — ау стрігат біата Харі-
те Плігінд... — „Нап' контєні дїкє тї' Д' а:
мє Дрігонї? аша' Прєчїрє срачї тї' срачї
бунє? — ҃е аша рєсплїтїрє Д'ан' Драловтї'
де стрєпнї? — „

Трєчї дїптрєчїе Дїде ау шєзут Харі-
те Плігінд, ҃е срачє ка се мєнїтє ҃е ва ҃:
курєрє д'б. Дакїнзїнд асїан' б'кн' Кєнд, ҃е
Кєнд, Кїчї' обосєз срїпнї б'сїкєрє Кєчї' пїтє
Дакїзїрє, ҃е н' мїсрєкєчїе а҃чїшї' а Ісїан'
Анїонок'оасє мїкїчїєнє Олїдубчїе Дїрїмїан'
адїчїрє алїтїе асїєнрєчїє сїу прєа' дрє:
П'аашє П'орт'дорє. —

Ісїа' дїкє авчї П'аашїє сїу воабї'
Д'акєрє Д'атрїндїрє П'їєрїн'ор дїсїрїе ҃рєв'
касїє п'осїрїтїе дїдїсїсїє С'рєвїзїрїе' Асїєзїє',

сїу д'є б'єчїр, сїу мїсїдрїчїе, кєрїчї' дїдїсїсїє
нє асїїчїе Д'єсїт'орїє ҃ч'єрє дїе асїтїє д'а кєрїчїе'
п'орчї' Ж'андармє. —

- O! Noroace, au strigat biata Hariti plângând, n-ai contenit iancū tu de a mă prigoni? Așa prețuire faci tu faptii bune? Și așa răsplătire da-i dragostii de streinii?

Trei intregi zile au șazut Hariti, gândind și fără ca să mănânce ceva în curgire lor. Ianchinzând a ieai ochi când și când, căci obosăț fiind de lacrămi, nu-i pute ianchide și-n mijlocul aceștii a ieai nenorocoasă mähniciune o iandulce numai aducire aminte a tănărului său prea drăgălaşu Polidoru.

Iea iancū ave galbănul său voalū, pe care deprindire tinerilor iansuraț era ca să-l poarte ian zilile sărbării nunțai

sau de bețu, sau mejdrați, carii iandeplini atunci datorii celor de astezi la cărmuitori jandarme.

Polidor si Hariti

Πολιδору ποτι δε άγνα ιδι εκβασανη βυη. —
Οπιρνετι ποτιζορ εε φρεκυ ηυ αδυνα:
με , με κυ κυνητηκ Διαμισηορ μεδυβαριτω
πριουηακυηυ ερατιε κε τυριζορα λυη κησου.
Με εραϊ Διακυητω , — ηυδεκωτηριωδ μεπιηυεη
δε κησουε , με κυτηη λυη αλεινορ δωμικη
λορ φριηυηη , δεβηνωβηρεκ κυ κυρμεσωτα:
με Δρε' βρεδνικα δε ποαιηε Δραλοηε Δυριτε,
με ερερε εδωη' αλυηηαρε Δηδρεαποριηορ
λεη ηεηερεδωηαδηηε , Οπηβηηερεεεκυ δε
καηηβα λυη κησου , με οδ' οηηδελου κα εη'
εραηεδω λουηηυη' ηε βποδηνυ. —

Κησουε κυημαη' ατρεε ηε υλαη ηο.
μουηηη δε αλεινορ — / κεηοηεω δεβηνωηεμ δε
εφρυμυεηεηε Δαρηηηη Δρεηεηε Δυηηηεφριηυη
εωεερεερεηε / — ηη αυ ερεεεε , κυηηερεεηε:
ηυηερε βυη' αμα' μηηεηο , κα ε' οηηοαιηε βκοαηη
κυ ηεηηεζορ — / κεηε' αηηηηερεηε κυ εε ηυηηηη , δεη'

pentru totdeauna ian esclavajul lui.

O turbatū șoptire să făcu în adunare și cu sunetul palmilor mădulările tribunalului aratū că cerirea lui Kleonis le era plăcutū. Jiudecătorii mituiț de Kleonis și supuș lui Aghinor, domnul lor fiindu-le, iai vinovățesc cu strămbătate pre vrednica de toată dragoste Harite și fără să dei ascultare iandreptărilor iei celi rezonablice, o publicarisăscu de captiva lui Kleonis ș-o ianboldescu ca să-i urmezū noului ei stăpănu.

Kleonis numai aceea ce i s-au poroncit de Aghinor, carile ianvăpăet de frumunăli Haritii preste putințū, fiindu-i a o suferi, el au făcut, cu-ntrebuințare unui așa mijloc, ca s-o poatū scoati cu răpire, căci amintrile nu să pute, din

Palidar si Hariti

liniștitul loc al scăpării ieai și să-ș poată iandepłini dorința Aghinor, domnul său.

Iandatū dup-aciaștā-nplare sau ianprăștietū voroava prin toatū inzula Naxului, cum că tânărul prințap iai iandrăgit întru una din tinerile esclave a unuie din favorițū-i săi magnaș.

Printeasa iantr-a cărie urechi au ajiuns iai grabū acesti cuvântări, s-au aprins de mănıe iantr-o Tiva nenorocıtii păreri a dragostilor lui Aghinor. Ș-au poroncıt să chıemi la dānsa pe Kleonidi, căruie i-au făcut cerire ca să-i hărăzascū ieai dreptate de a o ave esclavū pe acea tănărū streinū. Kleonidi ianzādar au căutat mijlocire ca să să descurce de această cerire a prințasei, căci iea ianspāimendu-l că-l va da la osāndū, dacū nu-i va

liniștitul loc al scăpării ieai și să-ș poată iandepłini dorința Aghinor, domnul său.

Iandatū dup-aciaștā-nplare sau ianprăștietū voroava prin toatū inzula Naxului, cum că tânărul prințap iai iandrăgit întru una din tinerile esclave a unuie din favorițū-i săi magnaș.

Printeasa iantr-a cărie urechi au ajiuns iai grabū acesti cuvântări, s-au aprins de mănıe iantr-o Tiva nenorocıtii păreri a dragostilor lui Aghinor. Ș-au poroncıt să chıemi la dānsa pe Kleonidi, căruie i-au făcut cerire ca să-i hărăzascū ieai dreptate de a o ave esclavū pe acea tănărū streinū. Kleonidi ianzādar au căutat mijlocire ca să să descurce de această cerire a prințasei, căci iea ianspāimendu-l că-l va da la osāndū, dacū nu-i va

Polidor si Hariti

αδύτη δὲ Χαρίτις δὴ μενεμένη αἰεὶ, Λα-
οῦργε Πορόνκε γὰ πρῶτον ἀεὶ εὐτύχως. —
Χαρίτις ἔρα νῦν μὲν δὲ δῶκε δὴκε
δὴ κέλευ Ληὶ Κλέωνιδε δὴ πρῶτῳ Κερῶ ἀμεί-
βουσι Πάτρῳ τῆρα, Αἰνῶρ δὲ Κερματῶ
οὐδὲ μὲν κερῶ δὴ πῶτῳ τῆρα μενεμένη
μενεμένη τῶτῳ ἀρεῶν δὴ κὲν ἔα ἔα-
δῶκε δὴ, ἔα κὲν ἔα δὴ κὲν ἔα δὴ κὲν
δὴ κερματῶ τῆρα. ἔα τῶτῳ ἀρεῶν
τὴ δὴ δὴ κὲν. — ἔα τῶτῳ ἀρεῶν
τῶτῳ ἀρεῶν, ἔρα τῶτῳ ἀρεῶν
κὲν τῶτῳ ἀρεῶν δὴ κερματῶ
αἰεὶ δὴ δὴ κὲν ἔα δὴ κὲν
δὴ κὲν ἔα δὴ κὲν ἔα δὴ κὲν
δὴ κὲν ἔα δὴ κὲν ἔα δὴ κὲν
δὴ κὲν ἔα δὴ κὲν ἔα δὴ κὲν

aduci pe Hariti ian menunta acee, la care poroncū ei trebuie a să supune.

Harite era numai de doia zile ian casa lui Kleonidis, iantru care, așa scurtū petrecire, Aghinor ne curmatū o iandemna cătrū ianplinire mulțămirei lui, menindu-i toatū fāgāduala sa, că-i va iandepłini-o și nici iansuș zisa, că-i va dāruı libertate iarăș, n-au putut-o face să să plece la nimicū. Aducire aminte de amantul său Polidorū, era mult mai vie decât ca să poatū asculta pe prințāp. Iea știe foarte bine că Aghinorā iai începātorıul aceștii a ieai prigoniri, iantru care acum iea s-afla sacrificisitū.

Chidipi s-au aburit cu totul de roșāta rușānii, vāzānd pre tānāra sa captivū și frumsāłli Haritii, au iandoit

Polidor si Hariti

Πόλιμα λην', σε λαυ υτορεπι δηκυρετυλεδ
ειν ροεπλεπιασε κυμπηιπ, Συμαν', σε λυμα,
αταετα δηδελεπικηρε αβανδ κα ει ποατε αφ-
λα' τινεχοκυ αταβα, κυμ ειμιαν' Ρτοροεασε κι-
κρηθη Χαριτιν', Ποεπη ρυμιζαθε καρ-
πο' οδρεκε δη'τρο' ηβεπλεπικε μακιοσεσ δρα-
πολε, βραυτη δηκυρερε.-'

Σορεπικηρε, οκαρη, τσημιαν'
Τραη δηδελεπικηρε, Ποεπη κυ βυζομα-
θε αταρημα Λατρροαυζα κυ Χαριτι, σε δη
δρηρε κυβικα αδιε, Νικα Η' αυ ησα κερε
ει κυρε μαυιπ δε' Χαριτι, (- σε κιδιτε ει
Ζαυτρομα κυ εντεροπυαζη' λην' κυμ ερ-
μιαν' αερεη ποωδ, η μα' κυρηρε αητε οειπ.
Καεε δηυ' αευτρα βεπλεπικη Χαριτι.- δε' κερε
ποεπη ατελεπ δηατρροαυζερη Χαριτιν'
ερα μητεπ μα' τρημιαν' δεκεπ Ροιαρε
βρη' κημια αυη' κλεονιδε. -

pizma iei și s-au jurat ian cuțatul său să-i răsplătiascū cumplit, numai și numai aceasta iandeletnicire, având ca să poatū afla mijlocul acela cum să mai sporeascū chinurile Haritii. Toate răutățile, care pot odrăsli dintr-o-nvăpăetū mâniaosū dragoste, le-au pus ia-i lucrare.

Defăimările, ocările, celi mai greli iandeletniciri, toati cu cruzăme și asprime le-ntrebuința cu Hariti și ia-i puțane cuvinte a zice nimicū n-au lăsat cari să nu fi măhnit pe Hariti! Și Chidipe să z buciuma cu enspertuație ieai, cum ar mai afla noaia și mai crunte alte osănz ca să pui asupra bietii Hariti. Pe cari toate aceste iantrebuițări Hariti iai era mult mai priimiti decât stare unii captive lui Kleonidis.

Polidor și Hariti

αὐτὴ ἠΐδιον, Δανδὺν δὲ καὶ τὴν Πόλιδορον
ἠΐδιον, καὶ ἑσπέρην δὲ τὸν ἑσπέρην
δὲ Πόλιδορον δὲ τὸν ἑσπέρην, καὶ ἑσπέρην δὲ
ἑσπέρην ἑσπέρην ἑσπέρην ἑσπέρην ἑσπέρην
δὲ ἑσπέρην ἑσπέρην. —

Doia luna au pitrecut Harite
Ia eu dăruimă aia, ca numai astăzi
luna Harite când era ndatorită a lucra
Dăruimă, dar arșta soarelui, ca
oșteră aia dăruimă aia, oșteră aia
ca ea ea dăruimă aia dăruimă, oșteră aia
oșteră aia dăruimă aia dăruimă, oșteră aia
oșteră aia dăruimă aia dăruimă, oșteră aia
oșteră aia dăruimă aia dăruimă, oșteră aia
oșteră aia dăruimă aia dăruimă, oșteră aia

Așa pățu sărăimana Hariti
cu odată au dăruimă aia dăruimă aia, ca
dăruimă aia dăruimă aia dăruimă aia
dăruimă aia dăruimă aia dăruimă aia
dăruimă aia dăruimă aia dăruimă aia

ale inzulii. Dându-i iancu și păzatori trupului, ca s-o aperi de tot felii de pre-
gătitu întâmplare și, între aceste, s-opui so facu celi mai greli iandeletniciri.

Doia luni au pitrecut Harite ian săngurătate acee și numai atunce-i scote
herăle, când era-ndatoritu a lucra pământul. Dacă arșta soarelui și osteneala
iandeletnicirilor sale o iandemna ca să să linieteascu puțin, foarti cu cruzime o
rău tratari-su ocuparisitorii ieai fără să gândeascu că au ostenit, păru ce iarășu
s-apuca de-ndatorire sa.

Așu pățu sărăimana Hariti, pre cum odatu au pățit Nimfa Io, cari prigo-
nită de cătră Dimitra păzitu de cătră înrăutățatul Argos, au cercatu

Polidor și Hariti

Где маѣ отравителюахъ Клеонъ / * / -
и Агиноръ ианболдитъ де драгосте се
каторъ Харити, иандемнати де одитроствѣ де-
пѣице, ну мучити сѣу збуциемъ, ии'и
Грѣахъ сѣу иантѣицѣати де стѣра Агонъ де стѣра-
Клеонъ е Харити, ии' иантѣи сѣу Клеонъ
Ка'инокъ сѣу деоворасѣу къ Дорѣице сѣу мѣи
оитѣ сѣу мѣице де' Клеонъ. - се одитроствѣ
ке зѣице зѣи' аотроствѣице Агонъ Клеонъ де сѣу
едунати ну маѣ Агиноръ де мучити аи' сѣу.
Де' екѣаѣ, се одитѣ, Клеонъ мѣице зѣи' иантѣи
иантѣи сѣу де сѣу етѣи' де мѣи сѣу де сѣу
Агонъ мѣице Харити. -

Акуи ера' ноатице, ии' Харити де-
Клеонъ къ аѣи' едунатице иантѣи' одитроствѣице мѣи:
иантѣи, Агиноръ' новѣице сѣу сѣу иантѣице екоаѣ,

/*/ аѣи' аѣи' иантѣице сѣу къ мѣи деоворасѣу къ
сѣу де' сѣу мѣице мѣи сѣу де' сѣу мѣи
Клеонъ мѣице де' аѣи' мѣице мѣице мѣице

celi mai otrăvitoare chinuri⁹.

Aghinor ianboldit de dragoste ce către Hariti, iandemnată de o ianpreună pătimire, nu mult s-au zbuциumat șă-n grabă s-au ianștiintată despre noiale petreceri a Haritei și-ndată au hotărât ca-nloc s-o ianpovorască cu dorința lui, mai bine s-o măntuie din chinuri. Și ianpuțâne zile, prin ajutoriul lui Kleonidis, au adunat un mare număr de cunoscuț ai lui, de sclavi și oșteni, cărmuitori fiindu-le iansuș el. S-au dus apoi la locul unde să găсă nenorocita Hariti.

Acum era noapte și Harite lăcue cu a sa adunare iantr-o depărtată colibă,. Aghinori lovește fără știință acolo,

⁹ Aciastă iantămplare și cum au fostu cursul ei cetitoriul o poate și iandată mai cu lămurire dac-au cetit mitologie.

Polidor si Hariti

Дери ба памишт' ралиурн' абе копай'ибер, инк
Дети'ау куноскутн' ки ера' бокун' аде'на интирн
Каре дри'иурн' обездурел интирну аде' ктис'иен
Дети, — Дери еит'н' же' инк'иотт' и'ауерос'
Впитомитн' кавром'и'н'с'абе а'тис'итн' бедерн'
Дне'р'еу'р'екутн' кавитн' вурел кувобер'и'рн'. —
„ё' Ненорочитн' де мина „ — ау втри'и'а'
„а' кунероар'итн' дуреро' блас — „ Са тинс' он' ер
„а'беру' э'и' ? ер м' дук' на'тиобанин' онде' а'и'
„Нелу'итн' он'н'е , и'е' к'е'р'н' ма'у' в'иду'итн' ? — ер
„м'е' интирну' са' кидитн' к'е'р'н' м'ау'р'итн' ? Са'
„Пр'и'и'рн' Накер'и'урн' а'из'р'у'с' Дравол'те' т'а'н' е'тн'.
„Дине' ин' м'ан' ин'в'ит'и'i'
„артн' ? — „а'х' ! т'а' б'у'т'е'д'еро' , в'ау' в'тис'а' а'у' е'р'ид'итн'
„а'т'и'а' интирну' к'ар'н' м'ам' Нелу'итн' т'ау' ? и'е' к'и'н'
„в'е'р'е' соар'там'и' в'а' кон'т'и'и'и' е'ит'н' ин'в'ит'и'i'
„м'у'итн' ер' в'т'реу' к'и'и'р'и'и'и'и' , м'ам' в'ерт'и'о' к'ар'н'
„к'у'е'итн' Д'и'н'т'ру' а'ри'д'у'н' м'и'ау' Ноб'и'з'ор' —

părū la pământ ramuri ale copacilor, iandat-au cunoscutū, că era locul acela, iantrū care prințul o văzu-sū iantru ace-ntăieș datū. Părū aice iea iancū tot ș-au fost stăpănitū lacrămile salī, aciastū vedere iansū o au făcutu ca să le versū cu covârșāre.

- O, nenorocita de mine, au strigat iea cu-n foarte dureros glas, la cine oi să alergu eu? Să mă duc la ciobanii, unde am păscut oile și carii m-au vândutū? Să mă iantornu la Kidipi, care mă urași? La prințul Naxului a căruе dragoste ce-l stăpāne ian mai ianspāimāntātoare decāt toate? Ah! Ce luceafār, sau stea au fostū aceea iantru care m-am nāscut ieu? Și cānd oare soarta me va contenea mă-ndemna mai multū să vārsu lacrāme, mai vārtos, care nu sāt pentru dragul meu Polidor.

Polidor și Hariti

Акум і с'апропієс де малул мării²
и єшату єрінд да' мінте де мулта са
мăһнире , вроэ' еє с'арунче іан адăнкурі⁴
єи , ідєс мїкушарїтє єріндуї² путєрїтє
с'ати , деу єдрїт де са' іасєліну єрєтїтє
кадє' нєруєтїтє де непутїнєр де малурє'²
и здрумїскаїта іан єрїрє вєрїнкє іанчїм²
де пєуулє луттє , кєур єра тїот бдєтє ку
вїаїур єєи кєурє иє тоєтї мăһнїонїє іан!²

Ачєтєу єрєи² єу Петрє иутт ієа рї:
мєтєїєу дїдїї , 1/2 мєїч осїндїтоєр ієєє²
єлтїпнє , ієа іу дормє вїєа јїумїскаїтє
вєрїїтїтє , шє шє' нкїтїє Дїєнєкорїтїтєує
Полїдор , арункїтїтє ла єр'їєрє крїтїулєує'²
пєє Пєрє кєєнєєрєєрє крїєрє' ич' амїїтїу-
лїч' єу дїєтєрєїєє мєкїк' амїч єрінд де
Мїнотавру , - вїлїч пєє Дїєрє кє вїєїнєр
єу Грєїт Прїєїєнїє дїєнєкорїтїтє ієч' в'пєрє

Acum s-apropiesă de malul mării și, eșată fiind din minte de multa sa măhnire, vroe să s-arunci ian adăncurile ei. Iansă, micușarite fiindu-i puterile sali, o au oprit de la o asămine faptū. Cade-ngreuetū de neputințū pe maluri și zdrumicata ieai fire o aruncū ian ce mai de pe urmū luptū, care era tot odatū cu vīiațū sã-i curme și toati măhniciunile iai!

Acestu feli au petrecut iea rămășăța zilei, ce mai osinditoare i de-i o stăpăne. Iea nu dorme, visa jiumătate deștiaptū, șã-șe-nchipie pe nenorocitul Polidor aruncat la fhiara Critului, i sã păre că sãngerățu-i crieri ai amantului sãu ianprăștieț, măncat acum fiind de Minotavru. Acum i sã pãrea că Aghinor au gãsit prilejiul ian nenorocita iei stare

Polidor și Hariti

ean', Iea' ian' Deschid' Arzgir' en' ep'pym' oku'
b'ed' ademas uy kymsina' zihir' la' d'p' d'p'i:
m' ey' Polid' Aruap' h' av' d' s' m' ep' d' y'
m' d'antny' kapi' uy' omia' z'oy' d' d'ett' p'ad' y'
Iea' z'apoi' d' h' a' Polid' h' o' k'az' l'ny'
z'chi' b'p'ad' m' z' d' m' i' p'ap' a' h' y' d' ant' m' t' h' e,
m' d' s' a' n' i' s' d' n' a' t' t' i' n' d' e' h' a' n' l' e' y' m' z' Iea' d' n' u'
k' y' p' m' e' b' o' p' o' a' b' a' s' y' n' e' i' n' z' a' t' i' a' n' l' e' y' m' z' a' r'
a' e' a' h' i' , P' o' l' i' d' o' r' h' i' a' l' a' y' h' t' m' e' k' y' s' y' e' p' e'
a' h' i' m' m' e' , m' e' e' p' i' n' z' i' k' a' p' s' o' i' a' e' k' m' d' e'
a' z' p' i' n' d' e' a' h' y' e' b' e' l' a' p' a' ' n' e' a' h' i' e' , m' e' e' p' i' e' t' z' e'
k' a' p' s' e' e' e' y' o' z' y' e' t' z' e' , a' a' z' e' t' , e' z' a' i' s' t' a' t' i' e' p' e'
m' a' u' y' l' t' a' t' i' o' z' o' i' s' t' i' e' s' d' n' a' k' u' i' m' a' h' y' n' . —
A' t' t' o' z' o' i' e' i' z' o' s' y' z' P' o' l' i' d' o' r' e' y' e' p' o' d' e' m'
e' p' o' e' i' p' t' i' s' ' n' l' u' y' p' t' i' e' , d' n' a' t' i' z' y' z' e' n' z' i' a' d' y'
d' e' d' a' l' t' i' e' p' z' i' p' s' e' s' y' n' d' e' k' a' p' i' t' i' , e' y' e' i' y' i' s' t' e'
e' h' a' k' k' y' i' t' i' e' , e' y' m' e' n' t' p' i' p' r' a' y' m' i' d' n' a' m' i' :
h' o' k' d' n' a' k' i' P' u' t' i' z' o' y' d' e' p' z' z' e' l' e' b' o' p' e' p' e' k' y' =

eai. Iea ia-ș deschidu negrii săi frumoși ochi, vedi odată cu lumina zillii și pre doritul său Polidor, pe care-l ave de pierdut și pentru care nu o mai înbueză esperasul.

Iea ceri de la Polidor ca să-i spui celi vrednice de mierare a lui iantămplări și deabie, iancepând el ai spune, iea ia curmă voroava lui șă-ncepi ai spune pe a sali. Polidor le ascultă cu luare aminte și fiștecare obiect iai aprinde a lui băgare-n samă și fiștecare să sărguești a o ști și a o tipăre mai cu statornicie ian inima lui.

Istorisire lui Polidor au fostă foarte-n scurtă, ian puțane zile după despărțire lui de Hariti, au ajuns el la Crite, au mai trecut ian mijloc iancă patru păru ce li vor fi cu-

Polidor și Hariti

Κορανία, αλυτρε ζαρμυλντ Τε μακ' ἔστιν ἡ
ἐφ' ἑρμηνία κάρι λαγ ἀρτία ἰππαιτίσθ' ἰε α-
Τεκ μακ' ἔδε μάγυρ αὐ ἐρίων ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-
ζιέ, ἰε κάρι εὐαεφθάσι ἐρίσι εὐμζέριε. —

Ἐφ' ἑρμηνία ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-
Λαυρμιθίε ἀμεινυρῶρα αμεινυρῶρα, ἰε
ἰσποροσίτα ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-
μαγῶρ, ἰε ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-
Λα γυ ἡοκ ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-

εὐμζέριε. ἰε ἰε ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-
ἐφ' ἑρμηνία κάρι λαγ ἀρτία ἰππαιτίσθ' ἰε α-
Τεκ μακ' ἔδε μάγυρ αὐ ἐρίων ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-
εὐμζέριε, ἰε ἰε ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-
αὐτ' ἑρμηνία ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-
ποροσίτα, ἰε ἰε ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-
κάρι ἰσποροσίτα, ἰε ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-
μαγῶρ ἰσποροσίτα, ἰε ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-

ἰσποροσίτα αὐτ' ἑ-

corabie, asupra țărmlui ce mai întâi înfătoșare, cari s-au arătat ianainte-i pe
acel mal de mare, au fost nenorocita lui soție, pe care o au aflat fără sămțare.

Fărășătul povestirei o au curmat lacrămile amândurora amarezălor și
ursita lor, cari i-au prigunit atăti de mare și așa de multu, s-au unit iarăș la un
loc dup-atăte multe pătимири. Să-nțălege că și dumnezăire pentru ca să-i facū
ca mai mult să sămțascū și cu sufletul și cu inima unul de altul și ca să aibū
între ei dragoste nestrămutatū în statornicie și ca să nu-ș uite și datoriile lor
cătrū dānsa, ș-au tras ajiotoritoarile sali miine de asupra lor, lāsāndu-i a să
bāntui de toate cumplitile iantāmplāri.

Ianbrātoșāț cu strānsoare n-au

Polidor și Hariti

„Іако Плати кѣ плѣну мѡвѣрте Нѡвѣтрге ,
„Іре Кѣм Іу ам Івѣне Де ата Нѡв ѣмѣрѣ
„ахѡр маѡр мѣлѣіѣне ,де ка Нѡв аѣрге ка
„еѣ діѡпотолѣм „—

„Іама' ѡар Іу вѡровѣнд Корѡіѣлѡ
аѣропѣндѡеѣ Де маѡурн' аѣ Кѣтѣпѣт.
„Іу вѡрокѣ ва Корѡіѣрѣ Іушѣд аѣрѣрѣ ,
„Іа ѡлѣатѣ Іушѡвѣрѣмѣ К'ѡтѡрѡтѣ ѡе ѡе:
„таѡ , аѣ Іушѡтѡтѣ вѡре Пѡмѣтѣ , Пѡ:
„Кѣѡр Іушѡм' Іушѡндѡеѣ аѣ Іу аѣрѣлѡ Кѣтѣ
„ахѡр Комѡндѣр , Іушѡндѡѣ.— „ Нѡв ѣмѣрѣ
„Іушѡнѣ , Кѡрѡіѣ Нѡвѣтрге Іаѣ ІушѡКѡтѣ
„Іу аѣрѣлѡ аѣрѣтѣ Іушѡндѡеѣ ахѡр Пѡдѣ , аѣ
„Іу ѡе рѡдѣ Іуѣ вѡн' І'аѣрѣ Іушѡтѡтѣ аѣ
„Іушѡмѣ Іушѡ Корѡіѣлѡ вѡвѣтрге Іу ѡам' ѡѣтѣ
„Іушѡтѣ Іа Пѡвѣтрге Нѡвѣтрге „

Іушѡрѣшѣд Нѡвѣдѡр вѡрѡѡѡѡѣтѣ , Кѡмѣ
Іушѡіѣлѡ К'ѡѡѡѡѡѡѡѡѣ Іушѡіѣрѣ Іаѣ рѡтѣ

iei poati că plângu foarte noastră, pre cum eu am plâns-o pe a ta. Noi sămțăm a lor mare măhniciune, de la noi atârnu ca să li-o potolim.

Așa dar, ei vorovind, corăbiile apropiindu-să de maluri au stătut și vro-câtva corăbieri, eșind afară la uscat, iantovărășăț c-o trupă de ostaș, au ianaintat spre pământ. Polidor ne mai gândindu-să au și alergat cătră a lor comandir, zicăndu-i:

- Noi săntem atinei, corabie noastră s-au stricat ian apile acesti, făcându-să a lor pradă, acum eu vă rogă pre voi s-aveț bunătate a ne priimi ian corăbiile vostre ș-a ne duce-n-napoi la patrie noastră.

Sfârșând Polidor voroava lui, comandiriul c-o amărătoare zimbire i-au răspuns,

Polidor și Hariti

По пошта Лунъ илхдати ег вандретуба', шэ кэ-
дати вор дитра тарг диваеибэ лабэ, аиу'
гэ Полідор кунолуенд д' еминіа нб', шэ дитр
втраибэ нб', кэ амандод ач'етэ в'аеэ зр'а-
п'ітнэ дэ п'ахур' дэ ма'рэ ф'ініч'іні, к'а'рэ
д'н поаті дэ л'ангэ зр'муріа' м'р'іа' н'уман'
к'а'с'р'т'а'і'кэ нор'оадэ! Д'ар г'а' ф'олос' эра' аиу'
т'ар'д'а', шэ м'а'к'ар' дэ ш'о'ш м'у'л'і'ра к'у'г'ет'у'
егу д'ен'туру а'л'ун' Ач' б'а'арэ' неамі, Д'ар д'а'ч'о'
д'н'д'аро, д'ен'туру к'е'ман' м'у'л'і'т' а'ч' э'ра' к'а'т'о'
в'р'а' а' д'н'т'ок'мі о'а'с'ем'і'а' Г'р'а'ш'а'гэ. —

Аша дар к'ермуй'торіа' ач'а'ко'р'
ф'іор'о'а'і'а' в'а'с'е Ач' н'т'р'э'з'п'н'д'у'с' м'у'л'і'т' д'е'
а'ч'і'а' б'а'а'к'ур'і' Р'а'у д'н'т'ур'нат' ла' п'л'і'т'о'і-
п'о'а'р'і'а' д'ор' А'ч'к'у'н'і'а'гэ, д'н'т'ур'у к'арэ' д'н-
д'ем'на' шэ Ач' в'р'ан'д' д'е' п'ол'і'д'ор' к'а'с'н' э'р-
м'р'е'з'ь. — П'а' Полідор' к'а' н'г'а'і'т' д'н'т'р'од'ч'
но'а' д'н'к'і'с'о'арэ' е'у'н'і'а' к'ор'і'о'і'а'гэ, шэ д'е' Ха-

că pofta lui iandatū să va-ndestula și că-ndatū vor iantra iarăș ian vasele sale. Atunce Polidor, cunoscând din sămnile lor și di pe straile lor, că amândoia aceste vasă erau pline de tălhari de mare finichieni, care iannoaptū pe lângū țermurile mării numai ca să răpascū noroade! Dar ce folos era acum, târziu și măcar de șă-ș muștra cugetul său pentru a lui nebăgare-n samū, dar i-au fost ianzădar, pentru că mai mult nu era chipū spre a iantocmi o asămīne greșalū.

Așa dar, cărmuitorii acelor firoasă vasū nentărzăindu-sū mult pe aceli maluri, sau ianturnat la plutitoarele lor lăcuiņū, iantru care iandemna și nevrând pe Polidor ca să-i urmerezū. Pe Polidor l-au băgat iantr-o din nou ianchisoare a unii corăbie și pe Ha-

Polidor și Hariti

முதல் அலுவல் சாய்வுடன் இயங்குகிறது கிரகஸ்
 இயங்குவது என்னும் அக காலம் முதல் இயங்குவது
 ஹரிஸ், கிடைக்கி முதல் அலுவல், முதல் இயங்கு-
 திண்டிசு இயங்குவது இயங்குவது கிண்டிஸ்,
 இயங்குவது இயங்குவது இயங்குவது இயங்குவது
 கிண்டிஸ், இயங்குவது இயங்குவது இயங்குவது
 இயங்குவது இயங்குவது இயங்குவது இயங்குவது
 இயங்குவது இயங்குவது இயங்குவது இயங்குவது
 இயங்குவது இயங்குவது இயங்குவது இயங்குவது

செய்யும்படி பார்த்து அ. 2°

rite asămine o au dus ian ceealtū corabie. Ianzădar să roagū el ca să nu-l des-
 parțū de Hariti, căci nimi nu-l aude, toț iandeplinescu iantăcere pregătirile
 călătoriei și fărū mai multū-ntărzăere au rădecat angherile și un bună vânt cu
 iuțalū i-au pre depărtat de la țermurile Naxului.

SFĂRȘĂTU PĂRȚĂII A 2^e

parte a III. Fața o sută undprezi.

Încurajându-l pe tânărul acesta, iar apoi pe celălalt, pe care
o dată din timp îl vede în viață. —

Partea a Treia

Abie numai 74 iambe corăbiile au ian-
notat câteva ciasuri iandatū au
iancept toatū natura să să iantearne [a...]
răle cu vrăjmășie, mare au iancept
a fierbe, vânturile au iancept cu turbăciune
să rădice spumoasăle valuri, care-
n-nălța plutitoarele vasū pārū-n ceri
ș iarăș le afunda pārū ian celi mai turbure
adâncuri.

„Poronicele vânturilor care te au văzut
născându-te ca să aperi doaină Persoană
74 den cuprins au dragoste vânt
câtre abie, — 20
„Amorule domnule a tuturor dragostilor
lumești, mântuești pre cel mai frumos lucru

[*] Pe aciasta ellinii și toati vechile limbi o ave
dumnezeoae dragostilor, a frumsății și a lui
Kupidon, adică amorului, mamă. — 21
Pe aciasta, ke la curși născuț zburător al ațitor.

PARTEA A TREIA

Abie numai ce iambe corăbiile au iannotat câteva ciasuri iandatū au iancept toatū natura să să iantearne [a...]
răle cu vrăjmășie, mare au iancept a fierbe, vânturile au iancept cu turbăciune să rădice spumoasăle valuri, care-n-nălța plutitoarele vasū pārū-n ceri ș iarăș le afunda pārū ian celi mai turbure adâncuri.

- O, Afrodito!¹ Au strigat Harite, poroncești valurilor, care te-au văzut născându-te ca să aperi doaina Persoană ce din curățanie au dragoste unul cătrū altul. O, amorule, domnule a tuturor dragostilor lumești, mântuești pre cel mai frumos lucru

¹Pe aciasta ellinii și toati vechile limbi o ave dumnezeoae dragostilor, a frumsății și a lui Cupidon, adică amorului mamă, zicând și aciasta că iea s-ar fi născut ian valurile apilor.

Polidor si Hariti

Πορπητὸς δὲ βάλισσιν, μανάτῳ, θυπὴν
βροχῶπιβα' εἶμι Κορασιῶν ἄβια δελεῖσθαι
αἰσίου Λα Σιστῶν Σίστων, κινδύποκτῆ
απύτῃς ἐς ἐρῶν εἶσα Λί' Ἀδονῆς, καὶ οὐδε
ἔρα' αἰνῶ κρεδίνουζῳ Τριδιστορίῳ Χαριταίῳ
κῶμῃ βορ βινδῶ ἀρσῶσιῳ, ἔρε κινυπόδα
κῶρ ἡοῦν καπαίβε, εἰσίνδ κῆ κερρακίαστῳ
εἶ, ἑ' ἄδνα ἔταζῶτῃ δε οἰάτῃς δε εἰνῶ
ποῦτῳ Λατιυρίῳ ἀτάλε. —

Υεπητὸς Σίστων ἐς ἀεὺ Λα Χερσο =
νῆς ἴνα μαροζίῳ καὶ ἔρραπικ κοῦν δε τῶρι
καρῶ εἰς εἰς Λαμῶντῳ, καὶ κίερῳ ἀπῆ κῶρι
εἶδε βιδίερίλα ἐκκῆτῆζι ἑλισπῶδος, δε Λαῖ-
λίνα ἑρῶν Λί' πῆρο, καρῶ κῆροκαπῆτῳ ἴντρα
ἑσῆι πῆροζῳ κῆ πῆροκαπῆτῳ ἑρῆι δε ἔρ
εἰς εἰς εἰς πῆροκαπῆτῳ - / ε /

/ε/ πῆροκαπῆτῳ δε εἰς εἰς εἰς ἴνα ἑρῶν ἄβια
οἰάτῃς ἑρῶν ἑρῶν ἑρῶν πῆροκαπῆτῳ ἑρῶν
δε βιδίερίλα ἑρῶν ἑρῶν, κῆ εἰς εἰς κῆροκαπῆτῳ
δε εἰς εἰς ἑρῶν ἑρῶν ἑρῶν, κῆ εἰς εἰς ἑρῶν ἑρῶν
πῆρο καρῶ κῆροκαπῆτῳ ἑρῶν ἀπῆτῳ ἑρῶν
εἰς εἰς εἰς κῆροκαπῆτῳ ἑρῶν ἑρῶν δε ἔρ. —

Purtatū de valuri, mǎnatū dupū vr-o cǎtiva zǎli, corabie ce avea pe Hariti au ajuns la inzula Siston, unde tocmai atunci sǎ sǎrba zioa lui Adoneu și unde era bine-ncredințat prǎdătorii Haritii cǎ-ș vor vinde prețaios pre frumoasa lor noaia captivū, fiindcǎ-ntraciastū zi s-aduna mulțame de oameni de prin toate laturile acele.

Cetate Siston sǎ aflū la Hersonis, ian margine unui jǎratic cot de mari, care are acelaș nume și chiar apa carii udū zǎdiurile sǎ numești Elispnodos, de la Ellǎna, sora lui Piru, care-ntr-un timp iantr-acești pǎrțū, cu prea lǎudatul țap de aur, au fost petrecut².

²Precum multe deșǎrtǎcuni ian idei avea oamenii cei din ianvechime pǎr a cunoaști ce adivǎratū dumnezeire, crede-n feluriti d-eresui, din care unul iai și acesta, cǎ adicū sora lui Piru ar fi prefǎcut pre amantul ei spre a nu-l cunoaști ian țap de aur.

Polidor și Hariti

Αχιάστῃ δε πρὶνδερεῖ οὐβὲ δὴν
 πρὸς νβεκίτη Λακίτιορῶν Σίστονκλι κα' ἰδ-
 εσπίτη δατορία, εἰ εἰ ἀδὸν ἀκολό ληκτοῦρ
 ἀκίη κα λα κλαῦκτο, κερῶν ληκίτη εἰτεῖ
 δὴ κ ναιτὰ λὸρ λα κλαῖτορῶν Σαῖ δαπ κλαῖτορ
 Κερῶν κ' ἰδὸν κ' ἀφροδίτην /α/ κερῶ
 Κερῶν κ' ἰδὸν δε πρὸς ληκίτιορ-
 ρὴν δὴν Μίτιορῶν ἀκίη, ἔε εἰρα
 ληκίτιορῶν λα κλαῖτορ, λα ἑλλὰδα
 κ' εἰτε ληκίτιορῶν πε' μάλα ἀκίη
 κ' ἰδὸν. — Ἄ ληκίτη εἰσοῦ πρὸς κερῶ
 εἰρα κ' ἰδὸν ἀφροδίτην, κ' ἰδὸν
 λα κ' ἰδὸν εἰ πρὸς ληκίτιορ κλαῖτορ
 κ' ἰδὸν κ' ἰδὸν. —

Ἄ ληκίτη Ἄ ληκίτη Κερῶν κ' ἰδὸν, εἰ

/α/ μάη δὴ κ' ἰδὸν ἀκίη δακίτη δὴν ἀκίη πρὸς
 λα κ' ἰδὸν κλαῖτορ κα' ἰδὸν κερῶν κ' ἰδὸν, εἰ
 μάη εἰτε ἀκίη ἀκίη ἀκίη κ' ἰδὸν κ' ἰδὸν
 πρὸς εἰ εἰ πρὸς ἰδὸν κ' ἰδὸν κ' ἰδὸν
 πρὸς ἰρα πε' κερῶ κ' ἰδὸν ἰδὸν κ' ἰδὸν
 κ' ἰδὸν κ' ἰδὸν, κ' ἰδὸν κ' ἰδὸν
 κ' ἰδὸν κ' ἰδὸν. —

Aciastŭ deprindere o ave dintru-nvechime lăcuiorii Sistonului ca o sentŭ datorie sã sã adune acolo ianoțŭ anii ca la un bulciu, cãruie ianșuș a cei din-nainte lor lăcuiori iau dat numire serbare lui Adoneu ș-Afroditi³, care cunoscutŭ fiind de toț lăcuiorii din timpurile acele, ce era vãețuitori la rãsarit, ian Ellada și acelor trãitori pe malul acei mãri. Alerga acolo toț spre a sã-nchina Afroditãi și inpreunã cu dãnsa sã tãngue pentru moarte nenorocitului ei amarez.

Iantre alti sãrbãtori sã

³Mai zãce încă oamenii din acel timp cum cã toțodatŭ cu alte sãrbetori sã mai face aducire aminte cã-ntracistu timpu sã fi vãzut intãe oarŭ Leandro pre Ira, pe care-n urtŭ o au îndregit-o foarte tare și iau fostŭ amantu lui vãz Mitogie.

Polidor si Hariti

Πρίντινι' ἄνθρωποι δαιμόνιοις ἐδούλευσάν τε,
 Ἄνθρωποι ἀνέστησαν ἀνὰ πύργον ἄσπετον
 ἄνθρωποι δαιμόνιοι, ἐξ ἡμετέρων δὲ ἀνθρώπων
 δαιμόνιοι πύργους ἔσθλασαν, ἐξ ἡμετέρων
 ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἄλλοι, ἐξ ἡμετέρων
 ἄλλοι ἄλλοι πύργους ἔδουσαν ἀνθρώπων
 ἄλλοι δαιμόνιοι, ἄλλοι δαιμόνιοι ἄλλοι
 ἄλλοι δαιμόνιοι, ἄλλοι δαιμόνιοι ἄλλοι.
 ἄλλοι δαιμόνιοι δαιμόνιοι. —
 ἄλλοι δαιμόνιοι δαιμόνιοι. —

I

Πρίντινι' ἀνοήτων κεντήρα.
 ἄλλοι δαιμόνιοι δαιμόνιοι δαιμόνιοι!
 Τυ κόρη ἴαν' ἔδωκε φῶκα κυ' ἡμετέρων.
 ἔδωκε φῶκα φῶκα δαιμόνιοι δαιμόνιοι!

II

Τυ κόρη ἄνοήτων ὀρᾶνδουσία.
 ἐξ ἡμετέρων δαιμόνιοι δαιμόνιοι!
 ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων.
 ἄλλοι δαιμόνιοι ἀνθρώπων ἀνθρώπων!

III

Τυ κόρη κίτηρον δαιμόνιοι δαιμόνιοι.
 τὰ μὲν ἡμετέρων ἀνθρώπων ἀνθρώπων!

pricinue numai o măhnicoasă aducere aminte.

Iantre acesti uneltiri a ursătii lui Polidor, să-nfățășază iannainte lui dan-
 țul tinerilor flăcăi și fecoare ianbrăcaț ian haine albe șe apropiindu-sū cătrū tot
 poporul adunat acolo cu o linū pășăre înprenū, cāntānd urmetoarile ode de
 laudū:

Cântū toț ia-npreunū:

I
 Priimești a noastră cāntare
 Pre puternicule Dumnezeu!
 Tu, car-i-ai dat foc cu-nvāpāeri
 Din ceriu oarecānd lui Profimeu!

II
 Tu, care stihiile orānduești
 Și dintr-a lor haos li-ai scos!
 A firii iansuflețire bine vroești
 Supt a ta ocrotire a fi cu folos!

III
 Pe-a lui Chiteron petrecire părăsānd
 Te mutū-ntra noastre părțū!

Palidar si Hariti

То и́ куда́ и́пороси́с къ ко́нъ дѣлѣи́и .
е́же по́вѣсти́ да́ о́рѣи́а о́уцѣмъ ? !

Плати́ ерѣвѣнѣи́ .

Дѣланой́ есѣи́ дѣлѣи́и е́дѣ . -
а́тѣ и́думѣи́ дѣлѣи́и о́рѣи́а къ сѣрѣи́ !
Поарти́и не́мѣи́а шѣи́а дѣлѣи́и
Отто́къи́и вѣи́и е́дѣи́а , то́ о́уцѣи́а вѣи́и е́дѣи́а !

II

Шѣи́а дѣлѣи́и Платѣи́и дѣлѣи́и е́дѣи́а .
му́лѣи́и нѣи́и о́уцѣи́а шѣи́а !
Нумѣи́и къ е́дѣи́и и́пороси́с дѣлѣи́и .
Дѣлѣи́и е́дѣи́и Пандонѣи́и е́дѣи́а ! -

III

Мѣлѣи́и , Пизма́и , шѣи́а амѣрѣи́и .
къ сѣрѣи́и а́дѣи́и дѣлѣи́и е́дѣи́а . -
Нѣи́и и́пороси́с дѣлѣи́и о́уцѣи́а шѣи́а .
Дѣлѣи́и е́дѣи́и дѣлѣи́и е́дѣи́а къ му́лѣи́и .

IV

Нороадѣи́и о́уцѣи́а дѣлѣи́и е́дѣи́а .
шѣи́а къ сѣрѣи́и о́уцѣи́а шѣи́а . -
Дѣлѣи́и е́дѣи́и дѣлѣи́и е́дѣи́а .
шѣи́а дѣлѣи́и е́дѣи́а шѣи́а .

V.

Și unde-npreună cu noi lăcuind
Să ne păzăști de orice răutăți!

Parte flăcăilor

I
De la noi să să depărteză
Ace-ndumnezăire oreșicare!
Poartă-n săne și lucrează
O pocăință vicleană ș-otrăvitoare!

II
Și pe a cărie pasuri nici odată
Mulțămire n-o-ntovărășăști!
Numai cu ea-npreună-i zburată
Dintr-a lui pandon clești!

III
Măhnire, pizma ș-amărăciune
Care n-duce-iantre noi fericire!
Nici cu poati priimi orișicine
Prin eli desfătare cu mulțămire!

IV
Noroadilor, ascultață-ne pre noi
Și ca să n-o urmăriți, ferită-vă pre sine!
Depărtând deacum dintre voi
Totă lucrul ce v-duce periciune.

Polidor si Hariti

αἰτίας εἴματα κυμαῖ ἀστυρίων ἀνδράων...
 Κεῖνος δὲ τίς ἐν στυγερῇ ἀποβραβεύεται!
 Δείρ' ἔε κυμαῖ Ἰθρὸς ἀτίμητ' ἰθακαστίων...
 ἔγχε κοροτίμη ἀδελφωμάτων! —

Παρτὴ φεκοαρῆος.

Ἰσοῖ ἰσοφάσι δὲ ἀρὰλοισι λαυμαῖ δαῖα
 ἴ' ἑκοῖνδμνηδὲν ἔρατ' ἔρατ' ἐν δὲ οἴκῳ! —
 Πρὸ νόη πρὸς ἀλεπὸν αἰετὸν ἴθρ' ἀδυναστῶ.
 Ἰθακίαν ἀ' ἐρατ' ἔρατ' ἴθρ' ἴθρ' ἐν εἰς!

III

αἰτίσιν ἀρὰλοισι ἔρατ' ἴθρ' ἀδυναστῶ.
 Κεῖνος δὲ τίς ἐν στυγερῇ ἀποβραβεύεται!
 Δείρ' ἔε κυμαῖ Ἰθρὸς ἀτίμητ' ἰθακαστίων...
 ἔγχε κοροτίμη ἀδελφωμάτων! —

III

Λαὸς πρὸς βυθὸν ἀρὰλοισι ἔρατ' ἴθρ' ἀδυναστῶ.
 Ἰθακίαν ἀ' ἐρατ' ἔρατ' ἴθρ' ἴθρ' ἐν εἰς!
 Πρὸ νόη πρὸς ἀλεπὸν αἰετὸν ἴθρ' ἀδυναστῶ.
 ἔγχε κοροτίμη ἀδελφωμάτων! —

IV

Αἰτίσιν ἀρὰλοισι ἔρατ' ἴθρ' ἀδυναστῶ...

V
 Aste-s sãmne numai de primejduire,
 Care de șã-s cu bucurie-ntovãrãșãte!
 Darã-s numai prefaciri ianșãlãtoare
 A unii norociri adevãrate!

Parte fecoarilor

I

Vr-o ast feli de dragosti s-au mandat?
 Ce co-ndumnezãitũ facere de bine!
 Pe noi, pe toți astãz aice ne-au adunat
 Iantra-sa sãrbare fãr-iubire de sine!

II

Astũ dragoste era numai într-o datũ
 Cãnd chivili aice s-afla petrecãnd!
 Din ceriu fiind cu cruzime luatũ

D-ea dumnezãilor poate nejiudecãnd!

III

Iar pe buna faptũ și nevinovãție
 Ia-ntr-a lor capiște le-au iancueti!

Pentr-a lumii bine și curãție

Dãnd numai credincoșãlor zãli
 norocite!

Polidor și Hariti

Di un esperans celor nenorociți!
Care pătimescu într-a lor iansoțire.
Că-ngrabă de măhnire vor fi mântuiți!

V

Și tuturor le dă statornicie
Ca să primască cu răbdare!
A lor prisosnică ticăloșie
Că totdeauna prefaciri are!
Moș la în soc.

Voi dragii noștri, ascultători
A voastră virtuție cunoscând!
Astoră auzite fiț crezători
Pentru că-n vrednicescu orișicând!

II

Ia-ntr-a voastre gânduri a fi
Șe care purure cu ne-ndoire!
Vă poati totdeauna avă dărui
A lumii toată buna fericire!

„Сучи мѣ и Харити, ау вѣтроу даи ефрѣ де
„Вѣтѣс Полидор, аѣтѣтѣс егумѣтѣу кеу
„ѣтѣтѣсѣс Нѣма мѣ, ѣ де кеу еу
„мѣтѣсѣс Деѣтѣсѣс мѣтѣсѣс рѣтѣсѣс“.

IV

Asta-i zioa care dă-npărțire
Di-un esperans celor nenorociți!
Care pătimescu într-a lor iansoțire
Că-ngrabă de măhnire vor fi mântuiți!

V

Și tuturor le dă statornicie
Ca să primască cu răbdare!
A lor prisosnică ticăloșie
Ce totdeauna prefaciri are!

Toți launloc

I

Voi, dragilor noștri, ascultători
A voastră virtuție cunoscând!
Astoră auzite fiț crezători
Pentru că-n vrednicescu orișicând!

II

Ia-ntr-a voastre gânduri a fi
Șe care purure cu ne-ndoire!
Vă poati totdeauna avă dărui
A lumii toată buna fericire!

- Scumpa me Hariti, au strigat fără de veste Polidor, acista-i Dumnezăul,
care cinstește inima me? Și pe care eu numai pentru tine-l rog?

Polidor și Hariti

Πατρὸς ἀφρονέοντα λαζάρου μάρτι
αὐθιγῶν ἄνθρωποιποροσὸ εἰσὺ βίας, ἔτα
ἀντιπύμ ἀναβίβα' κεισοῦ ἀγίον Πάτρως
ἄνδ' ἀκύνου, καὶ αἰσὺ' ἡαροεικράτω
αἰσέστα ἐν ἀφρα' ἀκύνου ἔσπετονυαὺ δὲ
Πάρτιν ἔδε ἐπισπονδ. —

Πλῆθύνει ἐν ἡμετέροισι πόρ ἡα-
ροεικράτω καὶ ἀκύνου δριβεῖ δὲ ἀκύνου
Πολιδῶ, καὶ καὶ μῆνιτικὸς δριβεῖ δὲ ἐμίσ-
ροσὸ καὶ ἀεὶ ἀκύνου δὲ αἰσὺ' ἀκύνου:
ἡίπι λογίε κῆνδ βα βεδε' δὲ αἰσὺ' ἔσπετω.
ἔα ἐρεὶ δὲ μῆν, καὶ ἀκύνου κεισοῦ.
ἔα δὲ δριβεῖ δὲ αἰσὺ' ἀκύνου δὲ ἀκύνου
καὶ δριβεῖ δὲ αἰσὺ' ἀκύνου δὲ ἀκύνου
καὶ δριβεῖ δὲ αἰσὺ' ἀκύνου δὲ ἀκύνου
καὶ δριβεῖ δὲ αἰσὺ' ἀκύνου δὲ ἀκύνου

κῆνδ ἀκύνου ἀκύνου πόρ ἔα προ-
δριβεῖ δὲ μῆν, καὶ ἡαροεικράτω εἰσὺ ἀφρα-
πο δὲ ἀκύνου ἡαροεικράτω ἡαροεικράτω

Bătrânul ajiungând la țărmul mării, au întrat ian plutitoriul său vas, și-au ianceput a naviga cătră adiiu patrie lui Leandro. Și atunci Nafsicrat, acesta să afla iandreptul Sistonului iacee parte de Elispond.

Plutind ei în călătorie lor, Nafsicrat cu luarea aminte, priive pe al nostru Polidor și cu măhniciune privede el mierare, ce a să iantămpine pe a cui nenorocitū soție, când va vede pe acel esclav. Ea era la mal și aștepta cu nerăbdare pre soțul eai, a căruie iantărzieri și prelungita petrecire iandepărtare de dânsa, o turbura.

Când acum luntre lor s-apropiesū de mal și Nafsicrat eșū afarū din trânca înbunățăita în fapte

Polidor și Hariti

Възвѣстѣ, въ Дремагитинѣ Дростинѣ Къпрѣ акого
Степанѣ, Лы ермѣити аще адыга аминте да а:
Тѣа Доа Бѣтронѣ, Карѣа Диптрѣмѣитиу аы
Дрѣмѣити Памѣа Дуптрѣмѣитиу Дѣтронѣ Думѣа Бѣ,
Кѣа, Къагѣагѣа Кѣагѣа да Бѣтронѣа Да мѣ:
Чѣаа Кѣа Кабанурѣ. —

Тоагѣа а утѣлѣа Доа Дѣагѣагѣа
Богѣагѣа Бѣа, Вро Кѣа Бѣтронѣа Дѣтронѣа,
Дѣ Карѣа Да Памѣагѣа еагѣагѣа Дѣа, въ аминте
Лѣагѣагѣа, да Къагѣа Дѣагѣа аы Дѣтронѣагѣа
Бѣтронѣагѣа адыгагѣа апарѣагѣа да родурѣагѣа Бѣ
Бѣагѣа да Бѣагѣа Бѣтронѣагѣа, — въ Дѣ Карѣа
адыгагѣа адыгагѣа мѣагѣагѣа Дѣагѣа Дѣагѣа
Доагѣа Дѣагѣа Бѣагѣа Дѣагѣагѣа Дѣагѣа Дѣагѣа
Дѣагѣа Дѣагѣа Бѣагѣа, въ Къагѣагѣа Бѣагѣагѣа
Дѣагѣа адыгагѣа Дѣагѣа, въ Къагѣагѣагѣа мѣагѣа
Бѣагѣагѣа мѣагѣагѣа мѣагѣагѣа, Кѣа
еагѣа мѣагѣагѣа Дѣагѣагѣа адыгагѣагѣа. —

duială și premărita prostime, care acolo stăpâne, l-au făcut a-ș aduce aminte de acei doi bătrâni, carii iantr-un timpu au priimit pe mai puternicul dintre dumnezăii lor cu atâta iubire de streini ian micile lor cabanuri.

Toată a acestor doi iansoțată bogăție era vr-o cățva stânjâni de pămiant, pe carii iai plugărie sânguri iei și o mică livăzuică, din care în tot anul în timpul serbatii adunări o parte din rodurile ei vinde la orașul Sistonului și pe care acești averi nu mai târziu decât după doaia zile le-au iancredințat lui Polidor nu ca unui esclav, ce ca însuș celui mai iubit a lor fiu. Și căuta toate mijloacile cum l-ar mulțami mai bine, ca să să mângăe iantru a lui scărbă.

Polidor si Hariti

Луаре аминте ши неленевице луй^у
Полидор, ай инебузур^е венисауритис домни:
бор луй, катя рессуринд соарите ин ала^а
турма, ши че аданке сару ин думмипина^а
де друм думмипинурог куй турма акасу,
де бурис адуце батрунурбул^а лайте, ши
абул инерезошаре ин индуге индугите^{се}
менунте де кайр ин алауес вде^{се} лантургу=
мурмурисе, ши сару^е липса луй^а ин думитис^е
де мәннисице. —

Прин кичу ачиме Полидор^е ларе^е
ай Гейт ин Апиде ацеа невиновате
норочитис виауе киде бурциресе, ши
де турнбурма, сару^е ермичито ермита^е
де ердини потин^е лате. —

Ел аве драдоште спре стәпанни^а
луй^а Прину ши ин асминс аве сару^е
огнеуе, сару^е риниу^е норочити, ши дур^е аро^е

Luare aminte și nelenevire lui Polidor au ianmulțat veniturile domnilor lui, căci răsărind soarile ian afla treaz și ce adăncū sarū ia-l întâmpina pe drum, înturnându-sū cu turma acasū. Pe urmu aduce bătrānului lapte și a lui ianfătoșare iai iandulce nenorocitulii menunte, pe care le nāscusū-o din lāuntru mulțāmire și iarăș lipsa lui le umple de māhniciune.

Prin chipu acista Polidor iarăș au găsit ian Apida acea nevinovată norocitu viațū, unde creștirea și deprinderea i-au fost făcut-o atāta de vredni poftii sale.

El ave dragoste spre stāpanii lui, precum și ei asāmine ave spre dānsul. I-au făcut norociț și însuș ar

Polidor și Hariti

гр' ер' мѣрми, да кѣр ер мѣрмъ авъ денъ.
И дѣнеуѣ Нѣ Харити. —

Въ каменѣхъ нѣкогда быше
тавѣ ерѣ а коло агроаѣ Харидѣи ерѣ
полтигор, еа' ерѣ зѣреру ерѣ мѣрѣ-/*/
- Полтигор зѣрѣиѣ ерѣиѣ дѣрѣ ерѣ зѣрѣиѣ
нѣ и дѣрѣиѣ зѣрѣиѣ ерѣиѣ, ерѣ дѣрѣ' ерѣиѣ, ерѣ
Нѣиѣ ерѣ а' ерѣиѣ дѣрѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ
рѣиѣ ерѣ, да ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ
ерѣиѣ ерѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ. —

Нѣрѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ
еерѣиѣ ерѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ, ерѣиѣ
дѣ ерѣиѣ ерѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ
нѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ
нѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ
Нѣрѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ

/*/ Нородѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ
дѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ
Нѣрѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ
Нѣрѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ
Нѣрѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ ерѣиѣ

fi fost multămit, dac-ar fi putut ave lămgü dănsul pe Hariti.

O capiște, cunoscută în toată Ellada, era acolo aproape hărăzătü dragostilor, ea stü în vărful unui munte⁶. Polidor în toată vreme după ce-ș împline iansărcinările sali, să duce acolo și chiera pre acestu dumnezeu spre ajutoriul lui, pe a căruie ianpietrire părü atunce o au fost cercatü ian multe dăț.

Nafsicratü ian dosul casăi lui asămine ave o prostatnicü grădinü ian fundul cărie era răsădiț copaci roditori, ian mijlocul cărora s-afla rădicatü o micü boltișoarü den mărăciune, care acopere statue dumnezeului măritișului

⁶Noroadile acelor veacuri zăce că-ntrodată acestu dumnezeu ar fi scăpat când necredincoasăle inimi a oamenilor au defăimat ianchinare lui iantr-acel munte - au fost săpat atunce.

Polidor și Hariti

αδεις ἴσθη εἰδυῖα Νάψικρα αὐτοῦ θεο
αδύτη μύζημαιτίσσυρα καθήρυδῆτροῦ εὐβῆ
θυγῆ Δυμαρῆβῆ, Νῆστυγ εραχερῆς δε σῆ:
να τῆςῆς ἴψηρῆς ἴψηρῆς τῆς εὐρῆς δε αἰ:
δε ἴρῆ- οὐδῆ ὄρανδῆςῆς ἴψηρῆς καρῆ δε
αδύτη σμῆρ ἰνδῆρῆςῆς τῆς κῆρδῆςῆς
κακῆρῆςῆς εὐβῆςῆς Δυμαρῆβῆ. —

Ἔμῆρ ἴψηρῆς ἰρῆρῆςῆς εὐβῆς
Νάψικραῆς ἴρῆρῆς βῆρῆς ἴψηρῆς καρῆ δε εὐ
καῖρῆς ἴψηρῆς ἴρῆρῆς καρῆς ἴψηρῆς
εὐβῆρῆς κῆρῆςῆς ἴρῆρῆςῆς ἴψηρῆςῆς
δε ἴψηρῆςῆς καρῆρῆς — δε ἴψηρῆςῆς
τῆς ἴψηρῆςῆς ἴρῆρῆςῆς τῆς κῆρῆςῆς
εὐβῆρῆςῆς ἴρῆρῆςῆς. —

Ἄκῆρῆςῆς ἴρῆρῆςῆς εὐβῆρῆς
εὐβῆρῆςῆς ἴρῆρῆςῆς εὐβῆρῆςῆς
εὐβῆρῆςῆς ἴρῆρῆςῆς εὐβῆρῆςῆς
εὐβῆρῆςῆς ἴρῆρῆςῆς εὐβῆρῆςῆς

adecă ori să duce Nafsicrat acolo de o aduce mulțămитоarile sali rugăciun
acelui Dumnezeu pentru facerile de bine ce i le împărțu lui și afară de acele era
o zi orânduită întru cari eli aduce o mai singuratică și credincoasă sacrificare
acestui Dumnezeu.

Ce mai mare sărbătoare a lui Nafsicrat era zioa întru care el s-au unit cu
pre draga lui soție Temisto. El atunce chiema pre toți prietini săi iai încununa
cu flori, le împărță vinu și uneori junghiee și căți o jiuncă sau vr-o tănără mieorū.

L-aciastă sărbătoare, după ce au mântuit toate ale sali iansărcinări și cei
poftiț s-au ianprăstiet pe la sălaşurile lor, Polidor au rămas

Polidor și Hariti

судур ла пичоарихо атра статуиѣ, да
одамѣ ку' итунѣ рѣисурѣ Аотунѣ ла ку'
прѣисурѣ да' Сомнурѣ. —

Мухомъ наудѣрмѣи, шѣ' нѣ'
Дрѣа Дурѣрѣ би' лау дѣлѣтѣмѣ, О
Доамне! Мѣ' сеау Прѣрѣмѣ, К' аурѣ'
биѣтѣ статуиѣ атра а Дѣурѣ Дрѣ-
Долѣнѣго, Карѣнѣ К' ѡсѣрѣкѣнѣ иѣмѣ:
на сеау арѣтѣмѣ Дѣ тѣнѣра куѣ лоуѣ дѣнѣ
Брѣнѣнѣ гунѣ аѣтѣ рѣвѣнѣ, Прѣрѣрѣтѣмѣ:
та сеау Дѣрѣмѣиѣтѣ аурѣтѣмѣ Кѣимѣ куѣ,
ѣ' сеау Дѣурѣтѣмѣ ку' Сѣрѣтѣмѣ Дѣурѣ
Дѣнѣ „ Аѣурѣтѣ ѡсѣрѣтѣ Мѣ' ла Прѣрѣ-
„ нѣнѣ Прѣрѣ мѣ' дѣурѣнѣ Сомнурѣ мѣ' ку'
„ рѣпѣосурѣ Кѣрѣ на тоатѣ биѣтѣмѣ нѣнѣ
„ Дѣурѣнѣ, Дѣла мѣнѣ да Прѣ' аѣтѣмѣ
„ Гѣнѣ „ — Мѣ'! Сѣурѣтѣмѣ Харѣтѣ, Кѣнѣ
„ Кѣимѣ тѣа, Даѣе тѣрѣнѣнѣ Дѣмѣ аурѣ аѣтѣ

sângur la picioarele a cei statuie și odată cu-ntunericul nopții l-au cuprinsu și
somnia.

Mult n-au dormit, și-ună prea dureros vis l-au ianspăimat. O, doamne!
Lui ie-au părut c-au înviet statuie aceea a zeului dragostilor, carile c-o fachi-l
iai menū i-au arătat pe tânăra lui soție ian brațele unui alt rivalū. Părere aciasta
i-au zdrumicat cu totul inima lui. El s-au deșteptat cu sufletul ian gură, strigând:

- Nedrept! O, ursitū! Tu mă prigonești păru și ian brațile somnului
mieu, răpaosul, cari la toatū vietate tu-l dăru-ești, de la mine și pe acela mi-l
eai. Nu! Scumpa me Harite, cunosce inima ta, dacă trăiești. Ia-mi ești ade-

Polidor și Hariti

„Варатъ, въ Крединъ Гоасъ миѣ Соѣиѣ.
„Даро Кѣиѣ? ахъ жътѣра отъ ти се тѣмъ
„Делѣмъ Кѣтѣтѣрѣтиѣ, - ахъ ти видѣ
„Врѣи ѣмъ Дѣтѣтѣрѣтиѣ? ахъ! Харѣ,
„Харѣти! ме Дѣтѣтѣрѣтиѣ, ахъ ти видѣ:
„Нѣтъ инѣмъ таѣ, видѣ се Тѣтѣтѣрѣтиѣ.
„Прѣтѣтѣрѣтиѣ ахъ та Кѣтѣтѣрѣтиѣ Кѣ.
„Тѣтѣтѣрѣтиѣ? вѣи Кѣтѣтѣрѣтиѣ Кѣ,
„Фрѣтѣтѣрѣтиѣ, Дѣтѣтѣрѣтиѣ, Дѣтѣтѣрѣтиѣ
„еѣ таѣ Тѣтѣтѣрѣтиѣ Дѣтѣтѣрѣтиѣ Тѣтѣтѣрѣтиѣ.
„Мѣтѣтѣрѣтиѣ? ахъ ти Дѣтѣтѣрѣтиѣ, Тѣтѣтѣрѣтиѣ
„ахъ Кѣтѣтѣрѣтиѣ ахъ прѣтѣтѣрѣтиѣ ахъ тиѣ.
„Дѣтѣтѣрѣтиѣ, Дѣтѣтѣрѣтиѣ, ахъ бѣтѣтѣрѣтиѣ Кѣтѣтѣрѣтиѣ
„Дѣтѣтѣрѣтиѣ миѣ нѣтѣтѣрѣтиѣ миѣ Кѣтѣтѣрѣтиѣ. —

Дѣтѣтѣрѣтиѣ Дѣтѣтѣрѣтиѣ Дѣтѣтѣрѣтиѣ:
Кѣтѣтѣрѣтиѣ Дѣтѣтѣрѣтиѣ Кѣтѣтѣрѣтиѣ, ахъ
Тѣтѣтѣрѣтиѣ Дѣтѣтѣрѣтиѣ Дѣтѣтѣрѣтиѣ ахъ
Дѣтѣтѣрѣтиѣ ахъ бѣтѣтѣрѣтиѣ, ахъ

vărată și credincoasă mie soție. Dar cum? Au întrebat el, bătându ian pământ cu picioarele, astu vis iai vr-un sămnu dumnezăescu? Ah! Hariti, Hariti! Me defăime, altu stăpânești inima ta. Unde să găăsescu pe un răutățitul acela ca să-i ianfrănez cutezare lui? Voi lăsa acestu loc, fugi-voi de aice. Însu cum pot ca să las ieu pe Nafsicrat și pre Temisto? O, eu nenorocitul, pentru ce acum soarta să-mi prilejască a me-npiedeca datorie și buna cuviință, când dragoste și-nsoțire mă chiamă.

Iancu odată ia-l iandeamnă o secretnică putere ca să adoarmă și celi mai ianfioratice păreri le vede ian visul său.

- Sânt pierdut, au

Polidor și Hariti

.....

Άνε πύλινθον, Ὀρασηὺς Ἀνία πύργου·
 τὴν εἰς Κόπηρον Ἔκην Ἐπιδαυροῦς, ὁ
 Ἄρπιδὸρ ἔδει κίον Ἀρσινόρῳ ἑὴν
 Ὀνητοῦ, καὶ Κόρασι κάρη ἑλπίσιν
 ἰπποῖσι ὄπρ' ἀδύτιστα ἀδύτιστα, εἰς
 αἴψῃα καθάρματα κῦμα ἠέρον ἄπυον,
 Πῆσιζον Ἀνακτοῦς Ἰσχυροῦς καὶ
 αὐτὸν Ἰσχυροῦς, καὶ ἄπομ πύλινθον,
 καὶ ἐποῖν ἀδύτιστα Ἰη Ἑλλάδα,
 καὶ Ἀρπιδὸρ κῦ ἀδύτιστα ἐλπίσιν
 κῦ ἄπομ ἑλπίσιν ἑὴν ἑλπίσιν καὶ ἑλπίσιν
 εἰς Ἰη Ἄρπιδὸρ κίον ἑλπίσιν ἑλπίσιν,
 ἑλπίσιν καὶ ἑλπίσιν, καὶ δακὺ ἑλπίσιν
 ἐλπίσιν καὶ ἑλπίσιν κίον ἑλπίσιν
 ἐλπίσιν καὶ ἑλπίσιν ἑλπίσιν, ἑλπίσιν
 ἑλπίσιν καὶ ἑλπίσιν ἑλπίσιν, ἐλπίσιν
 ἐλπίσιν ἑλπίσιν καὶ ἑλπίσιν, καὶ εἰς
 καὶ ἑλπίσιν ἑλπίσιν καὶ ἑλπίσιν ἑλπίσιν

Iaș timpu, orașul Ania trimetea cătrū zeul Epidavrului o hărăzire de niște pre-
 măreațū prezentații și corabie, care era pregătitū spre aducirea acestora, să afla
 la țārmuri cu pānzāle-ntinsū. Polidor n-au scāpat prețuere unui asāmine pilej
 șā-n bun timpu, ca să poatā a sā-nturna ian Ellada și pornindu-sū cu ace corabie
 să māngāecu-n esperansu ce-i fāgādue cā iarăș va gāsi pe Hariti lāngū sfațita
 Steropi. Gāndii și aciaista, cā dacū-ntemplare va unelti ca să nu-ș cāștīge acee
 ce-iu vāpāeare lui ian propoza, dupā ce apoi ia-ș va mai vede pre tatāl sāu, să
 să arunce iarăș ian luciul mārīi și să caute pre scumpa lui Harite ian

Polidor și Hariti

πολιδορὶ κικλαδίδεσσι / * / . -

Κύ εὐείμανε, λοιπὰρ εἰς κικλαδίους
ἐκ δίπνι βυτίκῃσιν ἄρσι, ἄγε εἰδένου σφάρτε
δάρσερ δὲ ραῦ, κ' αὖ θέλων ἀτὰρ ἐξέρπει
δὲ μαρῶν ἔνδε ἐκ ἀφρῶν δὲ ραῦ. Ἰὲ μανθῶ-
εσι, ἀγυγίον ἀμύντα δὲ νάφσεκρῶ, ἐκ
δὲ λογίῃσιν ἴμεμιτο. ἄγε θέα πατρίδε,
ῥυθὰ δὲ θυμὸν δὲ στήθεσσι δὲ πτερύγεσσι
πόρῳ, ἔκ τε δὲ οὐρανὸν ἐβύνησιν ἰσοπέδῳ. -

Ἄρα οἰαίρε δὲ βადυρίδεσσι ἄρσι ἴθι-
δὰδιδε ἰναρσερῶσιν πύργῳ αὖ λειμῶν
ἐπάρῳ (εὐφροσύνησιν ἴθι, ἐκ ἴδων κῆ
αὖ πύργῳ ἴθι μάτῳ, Πολιδόρῳ κῆ ἴθι
μαῖ ἄγε πῶν, Ἰὲ εὐδῶνδε κῆν ἴθι
κῆν ἀγῆσιν δὲ ρυγίδεσσι, Ἰὲ ἴδωνδε ἴθι ἐκ
ἐκ

/ * / κικλαδίεσσι ἐκ πύργῳ δὲ πύργῳ κῆν
πολιδορὶ ἀγῆσιν ἴθι ἐκ ἴθι κῆ
ἐκ πύργῳ δὲ πύργῳ δὲ πύργῳ
δὲ πύργῳ κῆν ἴθι ἐκ ἴθι. -

toati chicladile⁷.

Cu asămine hotărâre, călătorind el prin luciul mării, n-au fostu fără păreri de rău, c-au lăsat acel țarmu de mare, unde el aflasă oare-ș ce mângăeri, aducire aminte de Nafsicrat și de soția lui Temisto. Nu-l lăsa pacnic, ruga pe dumnezei să li fie iantr-ajutoru și le dore o mai bună norocire.

Apropiere de vadurile mării Elladii ia-n sfârșitul tuturor, au schimbat stare sufletului său și-ndatū cum au stătu la maluri, Polidoră nu au mai așteptat pe a doia ză, când era ca să aducū darurile, ce-ndatū, eșând săn-

⁷Chicladile (cicladile – aut.) să numeau iantr-un cuvând toati inzulili mici și mari, cari să gășăscu ian mările despărțătoare intre Crită și Ellada.

Polidor și Hariti

„Иди куми чутинице аму ес ратоме у ми⁴ кајре
„ту кумоајне доурице, ие мубајчуре
„ку'нхелкјре етес друму. — Де тургиле:
„не, Деутру ке јатис аму идиоајасе, ке²
„ие деце са кудниче котирице мези'во:
„кор дојре ау у'катути а есе'еруиму, рѳ:
„миу' донде мине у'тис' ајатисе Ноатисе
„бу иди боу' Тиси, уи Дровтаник аверну,
„де ерру'де. Ке Деутру тине иди боу' Де
„хатисе Дроајтисе „ — „Прийимеку ајисе
„Соротујре. аму рѳлтујнеу' Полидор „ миса
„деу' ер рѳлтанисе Зече Пруетиниу' тујре
„де ерру'ине' ерѳтиса ма' те ојисе „ —

Мерганд еи' деце иди преуре, о:
Дре кумоајне ерѳтисе ку'нујрице аму
Друиниу' Пе ерру'ини, ке де Полидор,
тине е'адуне амуи Де хинде ојисе, кини
е'собоетисе пѳтурину' иди хинде Тисеу' леу'е

ia-i cu neputință a nu să rătăci unul, care nu cunoaști locurile și nu vei pute
cu-nlesnire a găsi drumul. Zice păru' mâine, pentru că iațu' acuș ianoptiază, că
ei și de pe la cuhniile colibilor mejeșălor noștri au început a eșu' fumul, rămăi
lămgă mine iantr'aciastă noapte eu' îți voi găti un prostatnic așternut de frunză
și pentru cine' îți voi da lapti proaspăt.

- Priimăscu așa sfătuire, au răspunsu Polidor:

- Măcar de ț-ar răsplăti Zefc, prietinu' iubirii de streini, fapta ta ce bună.

Mergând eii, deci ianpreună, o pre numeroasă familie cu bucurie, au
priimit pe bătrănu' și pe Polidor. Toț s-aduna-acum pe lămgă dănșăi, cât
deodată bătrănu' ianalță glasul lui,

Polidor și Hariti

Σίκοι - „(Streine aciastu săltare, și
„βυρρική, μη με αυλατιστείς δε ατηρρρη,
„δε νόη, αυγου δε ερσο κωμικά τήμη, δε
„κάνω βετσηκίε λυγα βερσά) Ατς αυ δάμ
„τίνιμαρ τα εγγρηιαιτιε βιέγιη. —
ατιον' ανεβστη α υλογορίε γρ:
ματιοεργίε κη'η τιον ερσοεστί εγρερσέ
„Αυπερρηε ατέετιε μάτ' διν αν βεκίμα
„εε εβησε ηγίεε γη κρητινίτη Τίεειη [*)
„κρηίθε ερα' λαιπό κ'ίετι κη κρηιίτη Ρίιιι,
„ατέετη Μολδαρσέ κ'ίεθε κ'ο κρηι'αυρηιε
„Ποττε Πρεπποε ερρημαίερε, ερρη'αυρη
„ηγ'ε ερα' απητια δε μαρε κη πηεκα ερρ
„εργρηίθε λδον' Πηόττε Περρ κη' τιουματ
„κε λδον' δε ανόρ βερρρσέ δε κηνοροβίεττε=
„κε ερηιιιηε λε εδα ερρη'ιιιηε, κε δε' εγγε:
„κε πρδ'ικρηίε κωτατ'ίεε, εε δ'ικρηίε κη εουδ
[*) ερα εε εε κρηι'αυρηιε γρηι'εε. —

zicând:

- Streine, aciastu săltare și bucurie nu ne-au stăpănit de apurare pe noi, acum de vr-o câțiva luni, de când vetejie unui bărbat ne-au dat liniște și siuritate vieții.

Apoi iancepi a istorisi urmetoarile cu-n ton foarte dureros:

- Ianpărțale aceste mai din ianvechime să sălăsluisu un cumplit ghigant⁸, carile era la toț știut cu numile Simis. Acestu tălhari ucide co-npietrite poftu pre toț drumetăe, puterelui lui era atăta de mare că pleca vârfurile a doi plopri părū la pāmiant și, legānd de a lor vārfuri pe nenorocitele ființū, le da drumul și din iuțala rădicării copacilor să dispica iandoia

⁸Vra să să-nțaleagū urieș.

Polidor si Hariti

„Dyrapa, dace alunguimide lya' ypa, te'
„Dietpoma lya' lina, d' alungoma roghe=
„Tisefi lya', Diavie te biamy kymian
„Dey Dietpoma biamy lya', koud wa Micie
„ay ajiune dactra tate lantym, te kyo:
„amr kymy Dietpoma. — te te doudie k
„Dey ay d'it Dietpoma ajiemy Spoo' ay a=
„Dau biamy kymian tate tate d'it lya':
„kymy. — ajiemy Micie lantym ay
„miny lantym, te kymy ay apucat epr=
„mide lya' Alchide, — lantym tate tate
„Diaminotavru, dactra d'it d'it ajiune ay
„poma ajiune, te ay Dietpoma ky d=
„ce biamy d'it tate dactra dactra dactra:
„Dau, kymy Dietpoma Alchide, tate kymy tate
„te tate lantym tate ay apucat lantym
„d'it tate, Micie tate tate tate tate
„onorisind, kymy, te kymy tate tate tate

durare, iansu astupatile lui urechi sa-npietrta lui inimu, n-asculta rugheciunile
iei. Diabie ce bietul critian s-au pierdut viața lui, când și Tisefs au ajiuns
iantr-aceste laturi și cu toate că nu-i puternic. Și ce poati că n-aț auzit pentru
acistu irou, au adaos bătrănul, curmând șarul cei dinntăi spuner. Acestu
Tisefs s-au făcut acum minune Elladie și care au apucat armile lui Alchide.
El, după ci-au ucis pe Minotavru, iandatu din zioa aceea s-au pornit a să
lupta și au pierdut cu desavărsat de pre pământ o mulțame de ucigaș,
care pustiisū Aheia și măcar de și tatăl său Egheas au muritū mai
mult de un anu, Tisefs încū mai mult preonorisind, lupta și
honorul pentru a lui

Polidor si Hariti

„Βίρητιγύζιζ, δε κειν οβινιγύζιζ βίεζε νη'
„Βιέζιζ νηζ δηδινιγύζιζ, βυζ νιοζιζι δηδινιγύζιζ
„Νηπιρ^α αε λυτιμει', ηε αμμ^α ζγυμυ^α αμ
„Ζζιζιγύζιζ αβι βιγυρ μ^α ζηα^αιζ, Νηεε!
„Νηε δημυ^α αηε^α δεμυ^α κηυδ κριμυαζυ^α βυζ νρι:
„Κυμυ^α ζυραδα ρεδασυρ^α λυζ βιμυε, αηιρ:
„Ζυδ νηε αβιαζιμυε κηυπιρ^α, αυ αβυμυ^α δηι
„εφιδαρα α^αιζ, ηε δυμυ^α ηε βαιζ δε ζεζυμυ^α
„Νηυ ομυρ^αιμυ^α ηυ νηε^α αηε^α ηε κημυ^α κηυρ
„Νηυ αβυμυ^α ζη βέμυρ^α ζηυρδ^αρ^α αμυζιμυ^α
„ρα κημυρ^αιζυ^α, Νημυρ^α βον^αιζ αυ δε ζυρδ^α
„βιμυ^α απ^αν ηε δε αηε^α δ^αν^α π^αθ^αιμυ^α μυρ
„μυμυ^α δημυ^αιμυ^α λυζ ρεμυ^αιζ, ηε
„αμμ^α αυ βυρ^αιμυ^α μ^αιμυ^α ζυμα Νημυμυ:
„μυμυ^α αηε^α βιμυε φ^αιμυε. — Ευ βυμυ^α δε:
„Βεμυρ^α ζηυζ δε μυμυμυ^αιζ ηε ηε βυμυμυ^α, κημ
„μυμυρ^α κριμυα^αιζ, αδυμυ^α Νημυμυμυ^α πημυμυ^α
„δημυρ^αιμυ^α μυρ^αιμυ^α αβυρ^αιζ ζημυ^α, α

virtuție, de cât o liniștită viață pe scaunul ianpărătescu, s-au pornit ian toati laturile a să lupta. Și așa, pre cum am începută a vă spine mai înainte Tisefs! Ian iansuș acest dată, când critianul s-au făcută prada răzbunării lui Simis, ajiungând ian aciastă lature, au apucat pre fieara acee și după ce l-au dezarmat, l-au omorătă cu iansuș acelaș chipă, cari l-au aflat el pentru pierzare a multora nenorociț. Tănărul voinic au dezrădăcinat apoi și pe acei doi plopi, mormântul ianpietritei lui răutate și așa au stricat toatū urma neomenitelor acelui simic fapte. Eu stam departe plin de măhniciune și spaimă, când tânăra criteană aduna nemăngăet, plângând ianprăștietile măruntae a socrului său, am

Polidor și Hariti

ми оулыгыиуи мѣхати де' деи' кынаше:
еат ес ес һиниуаеу, —

„Кум? Зәке эл мз дәрәе рәстәгә
„Кумтә' де нәноротити мвкәстәгә' Әрә:
„Дәтәишә' Дәкәтәгә' де дәрәгәтә Дәуә
„Мийи' Дәкәгә атәлтә едәрәдәгә ашә
„де ситәгә ми нәкәдәиуә, эи' ес дәуәтә дәгә'
„дәрәгәтә де ләтәтәтә Зәиуәгә Дәкәгә,
„мәйтәгә о мән' еиуәгәтәгә Ииуә. —

де дәрәкәтә диминиәгә ашә дәрәгә:
пәт Мемфис / ашәтә дитәд кумиә әтә:
дәгә бәтәгә / де Полидор ми сәгә тәгәтә ә:
мәдәи' дәрәгәтә кәтәгә о рәш. —

Поати ашә дә Мемфис / дәрәгәтә дә
Дәдәгә / Поати кыбәтә дәгә тәгәтә дәрәгә:
„де кәтәгә дәгә' Дәкәгә кә дәгә дәрәкәтәгә
„де дәгәгәгә бәрәгәгә әдәрәгәгә дәрәгәгәгә

și o mulțime multă de idei nu l-au lăsat să se liniștească.

- Cum? Zăce el și iarăș răpetue, cum-ui de nenorocitū răsplătire dragostilor? Pentru ce despart doaiia inimi? Pe care aciasta o predau, apoi ia-i uitare și necredințū și să poati, deci a să temi de la toatul zăieștile daruri mai tare, o mai simțătoare inimū.

Ian ceelaltū diminiatū au deșteptat Memfis, acista fiind numele acelui bătren pe Polidor și s-au pornit amādoi ian drumul cătrū oraș.

- Poati, au zis Memfis, iantrānd ian pădure, poati nu vom găsi tânăra văduvū ian coliba iei, pentru că iea iandemnatū de ce fārū vroințū a hranii datorie de

Polidor și Hariti

„Ненорочити ъдъ дѣлѣхъ зѣлѣхъ оу егъ дучѣ
„Ла ора дѣхѣдѣ дѣрѣмѣхъ тоатѣ хрѣна вѣ:
„хрѣ рѣхѣ , дѣхѣ ачѣхѣ доаѣ мономентѣ
„Азъ вѣи вѣдѣа фѣрѣхѣ идоіаіхѣ. —

Нау мѣрѣу дѣпарти иѣ нѣдѣтѣ луу
вѣзѣтѣ ачѣхѣ доаѣ дѣрамѣхѣрѣ , хѣ вѣтѣа сѣа
и дупѣ аѣтѣа дѣнѣтѣрѣмѣрѣхѣ дѣ пѣдѣурѣ , хѣрѣ іѣ
рѣа дѣ хѣанѣтѣурѣ оѣрѣсѣхѣтѣ луу хѣтѣпарѣшѣ , хѣрѣ
доаѣа ну дѣрѣ хѣаѣтѣи хѣрѣкохѣдѣурѣ иѣ хѣрѣофѣуѣ
хѣрѣрѣоѣ аѣвѣ хѣтѣтѣ о хѣрѣнѣ дѣчѣтѣрѣ аѣдѣурѣ
хѣрѣрѣіѣрѣаѣуѣхѣуѣ дѣ хѣрѣуѣрѣмѣіѣрѣо дѣрѣнѣ аѣхѣтѣ:
рѣмѣи хѣрѣрѣаѣрѣо , хѣ аѣмѣнѣдоаѣ аѣвѣа хѣтѣи о:
Хѣрѣмѣтѣурѣ хѣрѣіѣѣ. —

Полідоро хѣтѣрѣ дѣнѣсѣхѣ аѣрѣоѣтѣіѣнѣ:
оуѣѣ аѣу хѣтѣтѣи дѣ хѣнѣ дѣ ачѣхѣ хѣрѣіѣѣрѣіѣ , хѣ
аѣу аѣрѣхѣаѣтѣ аѣмѣа хѣрѣіѣѣ „ Аѣхѣнѣрѣоѣіѣтѣуѣхѣуѣ хѣрѣіѣѣ
аѣрѣоѣтѣіѣнѣдѣуѣѣ хѣ хѣтѣрѣіѣ хѣрѣаѣаѣаѣхѣтѣіѣ хѣрѣіѣѣѣ

neapărat iai ian toati zălile să să ducă la oraș, de unde primești toată hrana viețai sale, iansă aceli doaia monomenturi, le vei vedea fără iandoială.

N-au mersu departi șā-ndatū l-au văzut aceli doaia piramiduri, ce sta una dup-alta iantr-o margine de pădure, cari era de la natură odrăslitū cu chipariș. Era doaia, nu pre-nalti sarcofaguri, ian verful cărora ave căte o urnū pentru aducire sacrificasului de mulțāmire prin a lacrāmile vărsare ș-amendouia avea căti o harmaturū scrisū.

Polidor cătrū densăle, apropiindu-sū au cetit pe una din aceli scrisori și au aflat așa scris: „Nenorocitului Coriv”, apropiindu-sū și cătrū cealaltū scrisoari,

Polidor si Hariti

αυ βεβητ ερωστωεπιθε — „Ανενοροκίτου θυε
„Πολιδору —

Λιμονα θυε δεαυ δεβητ μενεχίσιον
θυε προυμυρε, τε λαρεβα' ηδρηνικηδία
μορφρη, Μεμφιε ε'ετροπία εεε αχίστε
βερρε' ηδαίτε δε Πολιδору δεε κυτρινδε ο:
πυοδ'ηνε, τεε πορνινδυε αλυτρε Πιραμυ:
Θεε Λυε Κοριε βρινδ α'ελετα δεππο Κυα:
θυε Αετυπιητοαε μενε, Πιερδε δυπυρε
θυε, τεε κεδε κέπρε δεροπτε μορμυιου
θυε δεαυ ερα'επρε θυμυθε θυε. —

Δαπρε ατερε βινε μεε περρι:
Αεβιδυε δε'επυρε βεδε δε Μέμπερε,
τεε εχεα'ορε κέπρε δενευ, τεε κυρυ βεδε
δεαυ: δεε οροατ κυεραεα δεπμυιου
δεκε'επ αλυτρε μορμυιουθυε Λυε Πολιδου,
τεε πομει δεπυρε'νεε ατερε μενεπυε

au găsit următoarele: „A nenorocitului Polidor”.

Limba lui s-au legat, genunchiile lui tremura și s-afla-n primejdie morții. Memfis s-apropie să-l ajute, darū-ndatū pe Polidor iai cuprinde o turbăciune și, pornindu-sū asupra piramidei lui Coriv, vrānd a-o surpa detot cu a lui neputincoasū māini, pierdi puterile lui și cade cātrū parte mormāntului, unde era scris numile lui.

Iantre aceste vine și streinū vāduvū din tārgu, vedi pe Memfis ș-aleargū cātrū dānsul, ce lucru vedi iancū? Un bārbat cu fața la pāmēt pecat asupra mormāntului lui Polidor și tocmai iantru-nsăș acieș menuntū,

Polidor și Hariti

Λαγ εφοβει ορατ, οτιες οηκτισμεδκαμε γε
δε εραζε, οηε εφρικομαρε μωρζην, ηι εφί-
κα ει μη θιαρδε δε Χαριτω ηγε, μοαθη λαγ
δωτ δε Χαριτω λαρε κωτηρ' αβηη δ'ραδωετι
εε θαπηε δαδωελα, ηε ηιγι κακην μια' μηη
ηυη εμεδωεμει εφρικα, ηε κωδ Χαριτω
λαγ ηραεδωτ δην αμεζυκα λα', λαγ θωιη οηε
βραζυρη ηεηγε μια' εφραζιτω δε ωπηε πο' ηε-
δωηερ μωρζιτωρε εη λαη' οερωατ, ηε οκηι'
λαη' εβωπειδωεε δε εβωρδ'ηεμε ηε' μαρσι λαγ
θιε εφραρπι εθαση. —

„οδχ'. θαρωεε θαεμωρζε θιηητωε
μακίμωη' λαρεε λα' βιαζε? Λαεμωε οηη
„θαηηεε εε μωτρωπειδωεμει δαμω ηηυ' μωεφτε
„εη βρωηε αμωδα' θραηηε θιηητωε κίτωε λα:
„κρωμω' αμ βερωατ ηεητωε ηηηεε, ηε ηεητωε
„καπι θραηημω' αμ βυερωεφτε, ηε' ητωε ηε' οδχ':
„πηε δεβτωρωερε δε ηηηεε, ηε' ητωε ηε' οδχ'

I-au fost orbit, iansu întâmplare ce de față ianfricoșare morții și fica să nu piardă pe Harite lui, toati i-au dat pe Hariti iarăș cătr-a lui dragosti, să uitu ian dânsa și nici ca cum mai mult nu-l stăpânești frica. Și când Harite s-au trezit din amețala sa, s-au găsit ian brațele celui mai frațit de cătu toț cielalțu muritori al iei bărbat. Și ochii iei, bătându-su de slăbăciune ce mari, i-au zis foarte slabu:

- Oh! Lasu-mu ca să moru pentru mă chiemi iarăș la viațu? Lasă-mu ian calme să mă prăpădescu, dacu tu, moarte ai vrut a-mi da platu pentru căte lacrămi am vărsat pentru tine și pentru căti patimi am suferit, șă-ntru ce dintăi despărțare de tine, șe-ntru ce de al

Polidor și Hariti

„Касе вѣроваски, ми касе ендрептези, „
„Тти! ау зис Полидор, ту естис'ндра-
„пиду, ах дѣла? Протру одрачагачкико Трешабе
„де касе Јуима ми омиграти? па естис'окротѣји?
„па'с'вредникѣ де осиде? — па'ку еше ѿвѣс'ни'по
„касе ерји, Аимик ну вросѣу Рвсунат, мимик
„ну вросѣу ешис! пиам Твсиса дѣрѣ, ед'кунѣ-
„натѣ де ерѣитѣ бунѣ, аша'пу мѣи'рѣвѣтѣ
„кунд'итѣ осѣ, ту'ку мѣи'хатѣ, па мим'ѣтѣ
„де кѣт'древолитѣ ма'ѣи'дрѣжитѣ, ед'н'фрѣжитѣ
„дми'еуѣ дрѣлѣ, дѣвтру мимѣ еше ерѣвѣтѣ,
„Ае Трѣшитѣ, ед'пурѣрѣ ту'ѣ мѣи'дѣкинѣтѣ, ед'
„ѣѣ мѣ во'дрѣлѣна'мѣ дѣрѣ дрѣволитѣ ед'
„де кѣнѣмѣ, ед'дѣ'порѣжѣтѣ ма'н'ѣкѣ мѣи'
„Тти! „Ау зис Харитѣ рѣвѣнд! па'
„ѣшѣ мѣ мѣи'ѣѣ Авѣновѣтѣ, ед'мѣи'дѣтѣ
„м'ѣвѣн'вредникѣ де осиде, „Ту'ку мѣ дѣрѣпѣни-
„скѣу'дѣв'рѣ ед'н'дрѣпѣтѣ мѣ ерѣжитѣ, кѣтѣ

ca să vorovască și ca să să-ndreptezi.

- Tu! Au zis Polidor, tu să me-ndreptezi, ah, ian ce? Pentru o pre puelnică greșală, pe care inima me o mințaiși? Tu să te ocrotești? Tu vrednică de osândă? Tu nu ești astă feli, nici poț ca să fii, nimic nu vroescu s-ascult, nimic nu vroescu să știu! Mi-am găsit iarăș și-ncununatū de faptă bunū, așa tu mi-ai fostū credincoasă, tu nu mai uitat, tu nimic altū de căт dragoste me ai prețuit șă-nsfârșăt, ia-mi ești dragū. Pentru mine ești fragetū, negreșătū și purure ție m-am ianchinat, și ție me voi ianchina, mă jiur pe dragostile meli, pe căința me și pe-nfățșare ta-n ochii mii.

- Taci, i-au zis Hariti, răzând! Tu acum mă numești nevinovatū și mai iantăi, m-avei vrednică de osândū, ieu nu mă paraponisăscu pentru a ta nedreptati mie făcutū, căci

Polidor și Hariti

„Учти да кат могомис миса , Аидождуе мис
„Ка мидигопий Столун. Дуге моати аге ето
„Нэ ба' луоати , Аа ехлок , да епре обачауе
„амаруе , ка алат ерехе идекст ледруе
„Корачиетта' мис ма' хиниуе , да дае мис
„Уа' ауг да ерехе мис мисруе ехиниуе
„Еу мисруе мисруе Динтуу бича мис , пугам
„Дре Заже Асрродима Дре Заже Дре Дел-
„мисо , Дре моату ауг ерет да ерет' —
„О! ерехе мисруе мисруе мисруе , Ка-
„мисруе мисруе мисруе мисруе мисруе
„Тлаеуриуе мисруе мисруе мисруе мисруе
„мау ерехе мисруе мисруе мисруе , мисруе мисруе
„мау мисруе мисруе мисруе , мисруе мисруе , Ка-
„мисруе , мисруе мисруе мисруе мисруе' — мисруе
„Кунити мисруе мисруе мисруе мисруе мисруе
„Тра' мауе алта мисруе , Ка мисруе мисруе

mult decât moarte mea. Nădojdue-mă că răpitorii noștri, după toati aceste, ne va scoati launloc, ian vre-o laturi a mărei și astu feli, iancăt videmă corabie ta mă mai liniștem. Iandatū ce-au ianceputū turburare elimenturile, eu tremuramă pentru viața ta, rugam pre zăița Afrodita, pre zeul dragostilor. Dar toati au fost ianzădar!

O! Fioeroasă aducire aminte, corabie ta s-au pierdutū iantre valuri. Glasurili inpreună călătorilor mii, m-au făcutū a prepune cum că nu-i mai mult mântuire, nici pentru corabie, nici pentru soțul meu. Căci cumplitile valuri cu săltare lor cea mare, alta omene, că corabie ta

Polidor si Hariti

„Dpaδolom ay4 Polidor w' amgispāt Ds Zaii'
 „Dra lozji'pau', Ka es es myhazpualas ay miing'
 „at'elma laxpi'pō, D'ian'ē 7s' am usumyāt a:
 „Yalms am'a Dantop'ia, am ay Dāt dā aaxro-
 „Mijōr dē' mīnē kalnā, am kaymāt mēdyp
 „gipr' mīay, tē m be Dend Kīn'ika mīam xp-
 „māt dēzpi'nea mē'ndatop'ijōs, -

„Annoat' dīmīn'ayā mē Dēz' zōp'ak-
 „La noahidē mōpūmūtyhū mēy kōpōs'ōzōd' kymā'
 „Tnā, tē kaniwē pōpō' bēpōmō laupmīdē-
 „mē'ki, tē kyēstalam' Dōmohi'ōm Kōmē mēyāny
 „bēziāy 7kēm'ēpō' kymēndypōpō' by' dēstōm'ōs.
 „Dēmūy dā dē' dēhā kōmō am bēnēl' la mōp-
 „māt, bēzē' pūmōzēpō' dāi' laupmōs'ijōi, ay zjō'
 „7s' m' ēpō'ōd'ē' bīny, tē n' mōxōp' Hēpōy, 8ē la
 „kpi'pōiē 7s' l' ady'7s' Hymān' Zēzji' ē Kēmīi' / a /

1a) mazi'ama dēvrim' mōpōpōzōpō' dūmān, tē ekmōs'
 o zēzē', kōpōi' Zai'nyē dēstōm'ōs, w' anmōpōs' kymā', w' dē
 epōzē' c'akpi'pōiē' ay tōpō Hēpōx, bēz' mōtōhōdē -

dragoste lui Polidor ș-am jurat pe zăii iansoțirei ca să să mulțămiascū cu micul acista sacrifis. Diabie ce am mântuit aciastū a mea datorie, am auzit ian apropiere de mine un glas, am căutat iaprejurul meu și nevăzând nimica, mi-am urmat deprinsa me-ndatorire.

Ian toat diminiața mă găsū zorile la poalile mormântului tău, strigând cu mari glas și ca niște răuri, vărsând lacrămile meli, și cu atâta-m potolem câte puțină văpaea, ce mă arde cu nendurare sufletul meu. Întru una din zăli, când am venit la mormânt, văzū rămeșăturile unii sacrificiū, nu știem ceni au fost adus vinu și taur negru, un sacrifis, ce s-aduce numai zeiții Ecatii⁹.

⁹Pe aciasta ian vechime popoarelor elline și altile o zăce c-ar fi zeița nopții ș-a-ntunerecului, șā-i făce sacrificsul cu taur negru. Vezi mitologia.

Polidor si Hariti

„Спи́и мѹ а҃рѣ ^{на} ҃хъ а҃н҃ о҃рѣ
/ самъ ^всѹждѣнъ ^сы / а҃н҃ъ ^ка҃рѣ ^миѣнѣ
„спрѹстѣ а҃н҃ѣмъ ^срѣчѣсѣ ^дѣ ^би҃нѣ ^пи҃сѣмъ
„Кѹдѣнѣдѣиѣ , ^кѹдѣ ^сѣмѣ ^да҃нѣмъ ^мѣнѣ
„мѣтѣ ^дѣа҃нѣа . .

„Вѣсѣ ^дѣ ^нѣмѣмъ ^сѣмъ ^дѣа҃нѣ
„а҃н҃ѣмъ ^кѹдѣнѣмъ , ^би҃нѣ ^кѹдѣ ^миѣнѣ
„Кѹдѣ ^срѣчѣ ^дѣа҃нѣ ^срѣчѣ / а҃н҃ѣмъ ^ан҃ѣ
„а҃н҃ѣ ^кѹдѣнѣдѣиѣ ^ан҃ѣ ^сѣмѣ / а҃н҃ѣ ^дѣ
„^кѹдѣ ^сѣмъ ^дѣ , ^кѹдѣ ^дѣ ^дѣа҃нѣ ^срѣчѣ ^дѣ
„^мѣ ^кѹдѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ
„^ан҃ѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ , ^кѹдѣ ^дѣ
„^срѣчѣ ^дѣ ^дѣа҃нѣ , ^очи ^дѣ ^дѣа҃нѣ
„^дѣа҃нѣ ^дѣ ^дѣа҃нѣ , ^дѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣ
„^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ
„^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ , ^дѣа҃нѣ , ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ
„^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ , ^дѣа҃нѣ ^дѣа҃нѣ

Fi-i tu orişicine ai fi, am strigat ieu, acel cari mi-ai făcut aciastū faceri de bine, te-ncredinţăzū, că-ţ sănt datoare pentru totdeauna.

Abie ce numai am grăetū aceste cuvinte, vine lângū mine Coriv, fiul lui Forbie, acista au fost adus cu-ndrăznialū acel sacrific, ah! domnule, i-am zis, căzând la picioarele lui, măcar de-ar bine cuvântu zăii a ta-npreună pătımire. Coriv să sârgue să mă rădice, ochi lui erau plini de lacrămi şi din multa lui simţări s-au făcut ca un afarū de săne, tremura şă-nsfârşăt iel iansum au căzutū la picioarele meli. Ieu am

Palidar si Hariti

,, Врати се срѣди", атугича' ел имиз зита. -
 ,, Стай! Симѣрега мѣа на Атагубат
 ,, Делитру Нон' амизидон', тѣ' ндатѣ на вѣн' илк-
 ,, хуѣдѣи, ма вѣн' дилтрѣднз Нечѣи', ма вѣн' зита
 ,, Авѣлтап' вродим' Делитру Олаи' Буми нороѣре. -
 ,, Маи Аткаѣт' Ла' рудиминте лун', ма'
 ,, маи одрѣт', Корѣв ма нѣнѣу Лауремѣи'з вѣлѣ
 ,, ау днѣдунт' а vorовѣ' нѣтриминѣ', кунто'
 ,, ерѣдѣте' нпрѣмургѣтѣрѣто' . -
 ,, Не дунѣинѣтѣ тѣинѣ' карѣ' онаѣво
 ,, Делѣрѣтѣре, Дрѣдѣлѣте' ма' Нондѣсѣѣре' аѣдѣ
 ,, Инимѣ', еѣнт' нѣунолѣнѣтѣ' нѣшѣдурѣ' инѣ'.
 ,, нѣма мѣа', дѣкаѣа' Делѣнтѣ' лун' мѣѣу' тоѣтѣ'
 ,, Бра' Делѣрѣтѣтѣ' нѣтѣи' ерѣрѣ' Дунѣѣтѣ' амѣ' дри.
 ,, Чѣнѣ' мѣѣ' врѣ' авѣиминѣ' Симѣрега', ерѣрѣ'
 ,, тоѣрѣвѣтѣ' адунѣрѣи', Дѣ' нѣрѣтѣтѣ' Дѣ' тоѣтѣ'
 ,, Не кунѣлѣнѣтѣ' дунѣи', кунѣ' кунѣрѣ' нѣ'з' ерѣ'
 ,, мѣинѣ' кѣѣѣ. - Дѣрѣ' аѣ' тѣгѣам' вѣдѣнѣ' Дрѣ' нѣ-
 нѣ'

vrutū sā fugū, atunce el i-mi zice:

- Stai! Simțarea mea, iai neapărat pentru noi amândoi. Tu-ndatū inū vei ianțălegi, mă vei inpreună jāli și vei zice acista-i vrednic pentru o mai bună norocire.

M-am plecat la rugămintea lui, și m-am oprit. Coriv, ștegându-ș lacrămile sale, au ianceput a vorovi cătrū mine cu-n ton foarte tremurătoriu:

- Nepricinuita tainū, care o naște desfătare, dragoste și conglăsuire a doaia inimi, sănt necunoscuti căștiguri ian inima mea, ian casa părintelui mieu toati era depărtati că-mi ar fi putut a me pricinui mie vr-o asămine simțare, fără tovrășasc-adunari, depărtat de toate necunoscut lumii, nu mū cunoștem nici pre mine-nsuș. Dar, ah! Te-am văzut pre tine,

Polidor și Hariti

„Νέ, βρε φίλε δε Σπαδοβί Χαρίτε, μή
„Δέ' μίνυτα ατρία αμυρεκυ. Κε παροκ=
„μικαυ δη' ποτ' βίαζε, δη' αδιβερο δεκ=
„δυζ πικιόν' εμε. Πρσα' υφ'αδε ! ε'
„εποδ' - τ'ε' τ'ε'μ' εφιορεδε' ? - Αη Χαρίτε, -
„Αη τ'ε'μ'αρε' δε Κυβινομιθε' μεθι, εμεα.
„ε'νιδε'μ'ε'μ'ε' Αη η'ε'νε' δ'ακρο'δινζαρο.
„μεί' μαυ' φρου' κε'ζ'ε' Αη με' ε'μα=
„δεκ'ε'μ', - Αη ε'ζ'ε'μ' Αη μ'α'ρο'β'ε'τ'ε'μ'ε'
„μεί' δε' κ'ε'πο' Αη δε'ε'ρο'πο'β'ε'τ'ε'μ'ε'
„β'ε'αδ'ε'μ' Αη μ'α'ρο'β'ε'τ'ε'μ'ε' Αη ε'ζ'ε'μ'
„ατ'ε'μ'ε' μ'ε'αυ' ε'ζ'ε'μ', κε' με' ε'μ'δε'ε'τ' κ'ε'μ'
„α'ε'ρο'α'ε'τ' Αη ε'ζ'ε'μ'ε'μ'ε' Αη κ'ε'μ'ε'μ'ε', κε'μ'
„αυ' μ'ε'μ'ε'τ' με'α' δε' ε'μ'ε'μ'ε' δε'ε'β'α'ε'μ'ε'μ'
„μ'ε'μ'ε'μ' Αη ε'ζ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'
„Αη ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'
„μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'
„κε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'ε'μ'

vrednic-o de dragosti Harite și din minunta aceea sămțescu că parcū mi s-au iannoit viața. Ia-i adivăr, zăcându-m, tu-mi ești prea dragū!... Și-apoi ce te-m fiorezū? Nu, Harite, nu te miera de cuvintili meli. A ta gingășime [ne lesne] iancăredințare ta m-au făcut ca ție numai să mă ianchinu. Ieu știu pătimirile tali mie de cătră neguțătorii, care te-au vândut tătāni-meu ian orașul Gnosului. Aceștie mi-au spus, că te-au găsit cu-n bărbat la țermurile Naxului, cari au muret mai pe urmă ian valurile mării, pentru care tu necurmat te mânguești. Plinū de zdrobire, inima mea petru aciaștū istorisire poate că, tras fiind de vre-o oareșcare tai-

Palidar și Hariti

„Ника Анекаре Луоам Сана Ку Очамзурителх
2 тоати Вридрихе табе, Ку Доин Луна мей
3 инн наинте Лу инеуми, ам фосту мартор
4 мортурх Лауремисор таби, Их' неуреднеки
5 тине. ми мидним Дентру ела-Оураре
6 Драдолта Савалух мичу Кетре тине Вау ин
7 доит, Их' ниче одати нуза ере Валомарет
8 Драдолта ме Дак' асери еросту Китт ма
9 мурте тинту Сасканд, Суртине тир:
10 ачелте ант мели нувентире, Их' се му де-
11 фримеде Де' ен нечорочит, Каре Дурел
12 Дуурн Их' вредник Де' ела' Ер, —
„Ура меа?—ам респуну Де'—Ну!
13 Валоре ачелте се ну тич тиче, Кум по
14 Лу Касе Врелу Де' ерматорих Де' тине
15 аловуху мичу?— Сасрисеуа Каре' ан
16 адус, Валорит' Луа, мау де' даторит' Ке'
17 елу мартурисеку Дураре' Де' мартурит'

nicu plecare, luoam sama cu deamăruntul toati urmările tale, cu doia lune mai iannainte ieu iansumi, am fostu martorul lacrărilor tali șe-npreună cu tine mă măhнем pentru a ta dureri. Dragoste ca vasul meu cătră tine s-au iandoit și nici odată nu ța-s fi descoperet dragoste me, dac-ar fi fostu chip mai multe timpuri s-ascund. Iartă-mă pentr-acieste ale meli cuvântări și să nu defăimeză pe un nenorocit, care prea puțan iai vrednic de a ta ură.

- Ura mea? Am răspunsu ieu, Nu! Despre aciasta să nu te temi. Cum pot ieu ca să urescu pe făcătoriul de bine a soțului meu? Sacrifisul, care ai adus umbrii lui, m-au iandorită ca să-ț mărturisăcu hărăzare din parte me

Palidar și Hariti

„Ніємандуни апон' днєспрєднє ау-
зкрїтїрїа' мїк' ла' ндєрєтїкїтїрїа' пємїау-
злїч' мам' дїє', нєсїа' дїє' корїв', фрєуїтї
злїтїрїа', зє' нїрє нємєрєїнїтї' турбурєє'
зїкїтї дїуїтє аує' гївдє' кїа' сїрєрє' ємїзєрє.
„ Абодїє' мам' дїє' дїуї' амїє' дєтї-
зрїндєрє' ла' мормєнт' лєм' ємєтїзєїа'нєкї
зфлорїлє' зє' нї' тїє'сєм' фрєуїтї' дє' дїмїнї.
„ аує' нєм' мєкїнєм' зєїї' флорє/а/флє'
зрє' є' мє' мїа' зїрїмїтїрє' зє' тїнє' вїа'. — ємїа'
„ єм' прє'кїтї' мїчїтї' зїкї' зє' мє' рє'уїрїа'н'
„ кє' мї' вєд' тє' корїв', зє' мї' дїкїтїрїє' мє'

[а] Дїє' аїа'лїтї' вїкїлїє' нєрє'дє' ємїч' асї' дїзїа'
аїтїтїрєр' флорї' дєр', зє' кє' сїрї' зї' вє'рїтї' зї'
кї' зє' флорї' рїкї', фїє' хє'нє'рїкї' нєрє'рї' нє' вє'тїрїє'
дє'рї', зї' тїрї' н' бє'пє'її'рє' флорї' дєр' є' сї'рї'тї' сє'ї-
нє'рє' дїкї'тї' кї'рє' нї' вє'ї' тї'нє'рї'є' вє'рї'рє', —
флорї' нд' сї'рї'нє'тї' дє' флорє', сє' дє' сї'рї'тї' зї' н' кє'
нд' дїкї' тї'рї' зї' рїкї' сї'рї' флорї' нє' рє'уї'є' лє'а', зє' н'
кї'рї'чї'нє'дї'чї' кї' а'тї' зї'рї' нє'тї' рї'мї'шє'чї' дї'
флорє', лє' рї'чї'кї'а' зї' тї'рї' зї' рїкї' сї'рї' флорї' rї'kї'.

Chiemându-mă apoi ianpreună lucrătorii mii la-ndeletnicirile pămian-
tului m-am dus, lăsând pe Coriv foarte superat șã-ntr-o nemãrginită turburare
iancãt pute a să jiuđeca fãrũ sãmșãre.

A doaia zã m-am dus, dup-a me deprindere, la mormãnt, l-am acoperitũ
cu florile ce li tãesãm foarte de diminiațũ. Cãnd mã-nchinam zeїții Flora¹⁰ fãrũ
sã mã mai strãmtorezũ cineva. Așa au trecut multe zãle și mã bucuram, cã nu
vãd pe Coriv și-m ianchipuiem cã

¹⁰Pe aciasta vechile noroade o nume a fi zeїța a tuturor florilor și cã ar fi iansoțetũ cu zefrul, ian honorul cãrora ave deprinderi iantr-un bobocire florilor ai face o sãrbare ĩntru care toati tinerile viergure, fãcãnd o gherlantũ de floare, sã desfãta, jiućãnd ianprejurul sacriřiastrului ie-i șã-ncununãndul cu ace ghirlantũ rãmeșãța de flori le arunca ianprejuriul sacriřiastrului.

Polidor și Hariti

„Αδυνατ' ἄα ἀνιάσῃσι Πυθιάσῃσι, καὶ πῶς καὶ
„Κυθιτιοῖσι Ἰππολύτῃσιν εἰς ἀκέραιον ἕκαστον ἐξ
„βαδῆ ἐπιόρατῖκα μὲ Πιέροδισσοῦ, ἰαγῖναι
„ἀδριόδιον δὲ ἐκτύγα λαιμιοῖσι, Πυρραπυλῆ
„πρόδικα βεντα βαντα λινδῆ Λικωφρον ἕνεκα
„ἀναμνο βαντα πύθειοις ἐπίσο, κινδ' ἰαγ'
„αἰετῶν δὲ ἀνδρῶν ἀνιένου δὲ πύρο μὲ γιά,
„εἰ κῆρα λαιμιοῖσι δὲ ἐκτύρο μύροισο βλό-
„ματ, Λικωφρόν' ἐπίσο δὲ ἰοκῆκα ἕνεκα ἐρο-
„ῖνα λυα αἰετῶν ἀετῶν ἐπίσο βιγῶμα.
„καὶ δεοδάτο Ἰοβελίκα ἐπύρο δὲ ὀπῆ
„ἀκ' ὀπῆ, ἀκ' ὀπῆ δὲ κῆρα μὲ ὀπῆ
„ἀκ' ὀπῆ ἀνιένου πύρο, με βανδελου πύ-
„μιν' ὀπῆ δὲ μὲ ὀπῆ πύροισο μί, καὶ ὀπῆ-
„ἐροισὶν μύροισο κῆρα μὲ κῆρα, Δοκ'
„βαντα βίνα ἰαρομῆ, κ' ὀπῆ βαντα α-
„κ' ὀπῆ μύροισο πύρο κα ἕρομύροισο μύρο.—

adunat la aciaștū privealū și toț lăcuiitorii Gnosului au alergat acolo să vadū fioratica me pierdere. Ieu m-am apropiet de săntul sacrificast. Preutul rădicū lenta lance. Săngur Licofron țane ian mănū gata jāusiitoriu fier. Când neașteptat iai iansuș, acistu de pe urmă cias să curmū sacrificsul de un turburătoriu zgomot, Licofron fuge din locul, unde vroința lui aștepta a să mă ea firul viețai meli. Și deodată năvălești o trupū de ostaș ianarmaț, iambrăcaț ian niște mode- luri ianspăimântătoarū, mă zmănescu pre mine din mânăle răpitorilor mii și desfăcând mulțame, care mă-nconjiura. Doi betej bine-narmaț, c-o mare iuțalū, aliargū cu mine pără la țarmurile mării.

Palidar și Hariti

„Трима, хити ми ти ми де борониће сви? Като-
и, појита драгоће, претиће мијак катко тиме
и оај опривит дривит еи контривалас. —

„Витрадије кепиб, — Јам претије тје-
и, ојна кинотинје мијак опривите дјибје десторје!
и, дие еи еја еепје кј тиме? Пој ту ауми
„Дја аевина икјибраје, еоме маи дитоп-
и, не ла криме? —

„Ај ритат кхи опмате лавиатме и-
и, мивакејос: ај дие еи аји тритини ка-
ији мијак аевитопат бор пурме трине ие
и, дитро ромовија Норомиди мије. — Дие
и, кум пје еи мидрине Невеје ејијд к' ак' и
и, деодате, еонт маи мсат норит де кет
и, абте дите? Еу зам ментит биеја та де
и, Гиревос, ие дитро к' еи кибине еоме
и, тем? Дие адебор ке нити де диеје Зии,
и, претијимје. —

grijă, nici te temi de vorbile unii nenorocite dragoste, respectul meu cătră tine o au făcut demult să contenească.

- Viteazule Coriv, i-am răspuns ieu, buna cunoștință, mi-i foarte dulce datorie! Iansă ce ari să fie cu tine? Poț tu acum dup-asămine-ncugiurare să te mai iantorni la Criti?

- Aș uitat celi urmati l-aciastă-ntămplari, au zis el, acii prietini, carii m-au ajiutorat vor purta grijă și pentru rămășăța norocului meu. Iansă cum poț să mă-npreună jălești, fiind c-acum deodată sănt mai mult norocit decât altă date? Eu ț-am mântuit viața ta de cine apoi și pentru ce să cuvine să mă mai tem? Ian adevăr că nici de iansuș zăii răsplătirii.

Polidor și Hariti

„Arșițe au zburat am rugat mă
„pib ee urdyk's la Imita dorind c'ime
„mentye' t'ete mar' d'ete spurs z'iti a brezi m'e
„da brățete maikame” Hy myk'm aroo' k'ita-
„topind, ” ee kyut'it'it, ee epyric' b'at, tyg-
„bypind noi'anya m'jin”, By tyro'it'one' ey
„dorint' bo'kyrit's d'ea”, ee epyre m'cy'ya
„dy'myndez kopaoi'no'at'ya d'yt' a' b'ama'nty-
„rit'op' b'oi'ny'e, may' d'et'ep'z'yi' sap'ea d'et'ko-
„kyt' a'it' d'op'it', t'e ky'ny'z'it'it' d'ya' m'a' d'it'
„ep'ur m'it'ep'ent'ia'it' kop'ok'yt'. Kopaoi'no-
„at'ya' lay' d'ep'ont' z' b'ady'it'it' m'ep'i' k'and'ab-
„py'ny'e, dy'z'it'it' ay'p'mal' ee m'ny'ny'e' z' d'it'
„z'kyrit's d'ea", d'aus b'it'it'ia' d'yt' kop'it' k'ep's
„m'ny'ny'e' z' ee d'it'ny'e' a'it'at'ep'os' d'p'it'it'it'-
„dit'e, ky'm'ep'ep'e' a'ny'k'at' d'e' k'any'it'it' k'it'it'
„t'e' t'p'it'it' k'it'it'it' a'it'it'na' may' l'uv'i' e'ep'ep'e,
„la m'ep'it'it' d'eva'it'it'it'it'it'. —
„ d'it' m'ep'it'it'it'it'it'it' d'p'edy' m'it'it'

Aceste, auzându-le am rugat pe Coriv să mă ducă la Itica, dorind a-mi mântui celi mai de pe urme zăle a vieții meli ian brațele maică-me. Nu mult apoi, călătorind un cumplit și furios vânt, turburând noianul mării cu turbăciune, au pornit valurile iei și fără măsură, purtându-să corabie noastră dup-a elementurilor vrointă, m-au despărțit iarăș de locul acel dorit, ce cu puțane luni mai ian urmă mă-nstrăena-să norocul. Corabie noastră s-au zdrobit în vadurile mării Epidavrului. Puțenu au rămas să mă-ncui în adâncurile iei. Dacă viteazul Coriv, cari mă-ntuindu-să dintru-aciastră primejdie, cum ar fi apucat de hainile meli și prin chipul acista m-au, scos afare la margine uscatului.

I-aș mărturisăscu, dragul meu,

Polidor și Hariti

„Ты нумя кыроуе даде? Ты жиде
„unde kygi' unipape ta', kyrode ke sy' de myt
„cum epi' mənnyitō a'ialma d'aus agis'mō-
„pisk' micy ky' gyp' epi' g'ol'my t'p'nyimopi'
„de b'p'ia' k'end' y'ke m's' a'phi' de m'aj'mi' d'
„d'at'ia' m'a', o'ins' y'k'p'ed'ia'z'eime d'au' es'opi'
„k'eu d'atō ky'm m' b'ōn' d'y'ru d'z' b'p'az'p'k'
„m'y'min' t'ab'w, m's' b'ōn' d'z' m'p'ta m'ny'ny'
„t'ab' d'z'e'p'na d'z' s'end' t'ine, k'ae m' m'as'
„t'yn' d'z' o'ap'etap' k'ep'e ky' m'z' o'ny'ny'p'o. —
„Ты к'p'ny'ay' a'ch'is'mōz'i' lu'om'oc'y' m'icy. — a'k'!
„ce' p'iu' ke d'y'm' t'oc'it' a'ial'm' s'y'm' d'y'k'a'
„m'z' t'y' k'ind' b'ān' e'im'p'e d'z'ny'ap'e m'z' 1/2 d'
„a'by'tō, m'y'man' d'z'ny't'y' k'ae t'y' m'ind'y'n', t'e'
„k'y' am' d'iz'p'd'y't' m'y'man' k'ae m'z' lu'ō'm'ō'
„d'y'p't' t'ine d'z' h'a' ky'm m'hi'z'e' m'ēn' d'y'lam,
„b'ān' k'ey't'a' d'z' k'op'ib'i' m's'k'ap' es' b'op'oz'iz'e'
„ky' d'eny'k', t'e'z' ky'h' b'ān' t'oci' m'it'z' o'datō. —

- Tu nu mă cunoști iancū? Eu știu de unde curgi mierare ta, credi că ieu de mult aș fi mântuit-o aciasta, dacū ajiutoriul meu nu ț-ar fi fost trebuitori ian vremi când iancăte afli departi de patrie ta. Bine încredințatū ia-ioū să fii că-ndatū, cum te voi pune ian brațele mumii tale, mă voi depărta pentru totdeauna de lângū tine ca să te mântui de o arătare, care nu te bucurū. Nu cercaț a slăbănogi scoposul meu. Ah! Să știi că după toati aceste ieu mă ducū și tu când vei simți plecare me ce am avut-o, numai pentru ca să te mântui șe ce am pierdut numai ca să te scotū pre tine de la cumplițai tăi ucigaș, vei căuta pe Corivū măcar să vorbești cu dānsul și nu-l vei găsi nici odatū.

Polidor și Hariti

„Мне ина адебѣра не думи. Не мѣй бо:
зробѣт ачѣлме кыбѣтѣ. Не мѣй лѣлат, те
„Лай дорнѣт де ланѣна кѣрѣ зрѣмѣ, ачѣл
„Лай тѣга мѣнѣ ла'о хатѣрѣ ина ачѣлме лѣмѣ-
„ѣрѣ, зрѣмѣмѣ ачѣлме лѣмѣмѣ. Не лѣлѣтѣ:
„лѣмѣ лѣмѣмѣ лѣмѣмѣмѣ. —

„Мѣлме зрѣ лѣмѣмѣ лѣмѣмѣмѣ
„дорнѣт кѣрѣ лѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„ладе'анѣо' кѣ зрѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„мѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„ла, дѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„мѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„мѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„мѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„мѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„мѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„мѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„мѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ
„мѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣмѣ

Și ian adevăr că după ce mi-au vorovit acieste cuvinti, el m-au lăsat și s-au pornit de la mine spre țărnu, apoi s-au tras mai la o lature ian altă lăcuiță, ferindu-să a mai rămâne pe viitorime numai noi sângure.

Peste vr-o câteva zăle ne-amă pornit spre Epidavru, având nădejde că de acolo cu ușurință vom găsi prilejul a ne duce la Corint și apoi la Atica. Iantrând în pădure aciasta am întâlnit pre-nbunătățatul Memfis, carile ne au arătat drumul mai de a dreptul, când iandată atunce s-au ucis bietul Coriv, depnietritile măine a lua Simis, priivind cu ochii mii a făcătoriuului meu de bine moarti, fără ca să-i pot da vr-un altă ajutoriu de cât lacrămile. Și pentru că și pe

Polidor și Hariti

„tine dragul meu Polidore te socotiem de mort, am zădit cenuăei tale și
vrednicilor de tânguit rumpe măruntae a lui Coriv, acești doia sarcofaguri și
acestu loc mi s-au făcut pentru totdeauna mai prețuosi și n-am putut ca să-l las
hotărât, fiindcă pără la sfârșitul vieții meli aice să mă sălășluiescu.
Hariti, mântuind pără aice istorie ie, pe care de atâte ori io-au fostu
tăeto, Polidor cu lacrimile sale, muștrat găsândușu de cugetul său pentru că
fără dreptati au învinovățit pe o așa gingașă și credincoasă soțae cu toată că
s-ar cuveni a să da dreptati bietului Polidor, că au avut asămine păreri, căci
dragoste lui ce atâtea de mare asupra Haritii, i-au născut o

Харита мемурийинд мери аи:
Ҷакултория Ҷан Ше Купе де атата Ҷире Ҷа
ҶоҶетх таето Шохидор Ҷу СауҶемиле Ҷале
милемја Тосудеи де ҶуҶетх Ҷу Шетху
Ҷе ҶеҶе ҶеҶемате, ау Ҷу ҶинобелҶи Ше 0
ауау Ҷиндасе Ҷе ҶуҶидиндое ҶоҶе, Ҷу
тоати Ҷе ҶеҶуҶбетди аеида ҶеҶемате оиҶте.
ҶуҶу Шохидор, Ҷе ау абуҶ аоимне Ҷе-
ҶеҶи, ҶеҶу ШраполторхуҶ Ҷе аммоманди
мәҶе алуҶеа Харитии ҶуҶ ШолуҶ 0-

tine, dragul meu, Polidore, te socotiem de mort, am zădit cenuăei tale și vrednicilor de tânguit rumpe măruntae a lui Coriv, acești doia sarcofaguri și acestu loc mi s-au făcut pentru totdeauna mai prețuosi și n-am putut ca să-l las hotărât, fiindcă pără la sfârșitul vieții meli aice să mă sălășluiescu.

Hariti, mântuind pără aice istorie ie, pe care de atâte ori io-au fostu tăeto, Polidor cu lacrimile sale, muștrat găsândușu de cugetul său pentru că fără dreptati au învinovățit pe o așa gingașă și credincoasă soțae cu toată că s-ar cuveni a să da dreptati bietului Polidor, că au avut asămine păreri, căci dragoste lui ce atâtea de mare asupra Haritii, i-au născut o

Polidor și Hariti

Προδυσκνικὸς θυβὸς, κάρᾳ δὲ ἀδίσρησά' κ πο:
ρηγυῖα, ἀντρά' κ κορυφῆ, λαγ ἀμορὸς δαζῆν'
τῶν ἀνακρυσζῆσις, ἐκ ἀφῆρᾳ βικῆσις. —

Polidor o strengene' κ βραχάτῃς λυῖ, ο
εργῆς, ἐκ βῆσινδῳ ἀμῶ κερρῆκῶς δ' ἀδῆς εἰς ἄ
ἐκ πρὸς ἀμυγῆρᾳ' κ γυμ βαρβαρῶς κίκοφρον
πυρῶτ δὲ μῆνις ἔκρ ἔκρ κ μῆνις ἔκρ
εἰς ἀντῆρῶς κ γυρῆς ἀνασῆτῃς ἰαν' θυρῶτῆρῶς
ἀνῶνδῆς, ἐκ τῆς βῆσῆς Πολιδόρῳ ἐκ ἀμῶ
ἐκ βῆσῆς Χαρίτις, κερρῆς ἀδῆς ἐκ μῆνις δῆς
πυρῶτ ἰαν' ἔκρ μῆνις ἔκρ δὲ κῆτ ἀντῆρῶς, ἐκ
εἰς ἀμῶς ἔκρ μῆνις ἀμῶτῆς ἀμῶτῆς
κῆτῆρῶς ἰαν' ἀντῆρῶς, ἐκ ἀντῆρῶς κ
ἐκ βῆσῆς τῆς ἀκ ἀμῶ δῆς ἀμῶτῆς Χαρίτις ἐκ
ἐκ μῆνις ἀμῶτῆς ἀμῶτῆς ἀμῶτῆς μῆνις ἔκρ
κῆτ δὲ' εἰς ἀμῶ. —

Μαῖ' ἀμῶτῆρῶς ἀμῶτῆς ἀμῶτῆς δὲ
ἐκ βῆσῆς ἀμῶτῆς ἀμῶτῆς, ἐκ εἰς ἀμῶτῆρῶς

pre prielnică zule, care de apurare-npărătaști, între-n soțatăi, s-au amorezați cei ian curățanie și fără violenție.

Polidor o strengene-n brațele lui, o sărută și, văzându-o așa-nfricată de adesăle ei repetuiri cum varvarul Licofron turbat de mânie lui țâne-n mâinile sale sângerosul cuțat ianainte iei, pregătindu-să a o jiunghie, să teme bietul Polidor și acum de viața Haritiei, cărie ades săltându-i pieptul ieai cel mai albu decât laptele, de o sângurū numai aducire aminti a cumplitelor sali iantămplări. Și pentru nedreptate, ce el au pus asupra Haritiei să socote iansuș pe dănsul mult mai vrednic de osândū.

Mai aducându-ș apoi aminte de buna faptū a lui Coriv, de singurate-

Polidor si Hariti

мукъ сантиментъ, ꙗко не деапуруре ео кувине
аморн'лукъ Дикде, ꙗко кувине ео кувине еааа
ерн'мучуристорю, ꙗко мукъ даторю, Дур'
мъ ео не тимтихаре рѣвалулу сѣу, ео здро-
оіеи мучиотукъ Инималукъ, ꙗко кувини-
Данд мормантухъ атека ꙗко кувини мѣи
наѣ Дорнире буре, Дорнире буре, ꙗко дѣ-
вемна ка еа еурпе, Дорнире Дѣ мѣидѣ
бѣидукъ кувини кувини буре. —

„ Приимѣща бѣидукъ мѣи вѣтеа еркатѣ
„ мѣидѣ оіеи, ꙗко Дорнире мѣидѣ буре ама
„ ꙗко де кувини аса нѣвѣаре Дорнире буре мѣи мѣидѣ
„ ама вѣтеа еркатѣ мѣидѣ буре. —

Харити неи, ꙗко кувини мѣидѣ
бу кувини буре буре, ꙗко мѣидѣ мѣидѣ
мѣидѣ, ꙗко рѣдикѣ Дорнире мѣидѣ буре
кѣидѣ, мѣидѣ мѣидѣ мѣидѣ мѣидѣ мѣидѣ
ꙗко мѣидѣ мѣидѣ мѣидѣ мѣидѣ мѣидѣ. —

Рѣдикѣ мѣидѣ мѣидѣ

cul santiment, ce-n deapurare să cuvine ai fi lui pilde și căruе să cuvine el ai fi mulțămitoriu și mult datoriu, pre și de-ntâmplare răvalului său, să zdrobi-să cu totul inima lui și cuprinzând mormântul acela ce cu puțan mai nainte pornire lui, părere lui ia-l îndemna ca să-l surpe, plânge ne mângăet, udându-l cu lacrămile lui, zicea:

- Priimești, o, dragul meu veteaz, făcători mie de bine și iartă maicul unui amar, ce de cătr-a sa-nvăpăeri. Părere lui l-au lăsată a te-n vinovățu fără temeиuri.

Hariti—nsă și cu Memfis, mângăindu-l cu de fața lui căștigare, iai șterge lacrămile și, rădicându-l de pe mormântul lui Coriv, s-au tras iarăș la locul, unde mai nainte au fostu șazutu.

SFĂRȘĂTUL PĂRȚII A TRIE

портр. св. еп'аго 192.

1. Димитрий мученик Коринтский в ах и иеромонахъ епископъ
2. еп'аго коринтский, иже естъ —

Parte erî Patrula

Харити ай мантият илтопис ке' ва По-
 лидор ай йтани, Драга, оу алуятат ай Агар
 аминте, инти ай шодат де мургуа Са Лят
 Магсеинат, ва Диспур ай пие Деатий инди-
 еийибив Агн Дехидор, - Агар аминте кепе
 Казедротийе Траор о аби'амундоу, Ас Лей хеат
 Кеет Джитрассе кум ай Дикат Трпунг Мропи
 дру амузате, Асретикуе Бжилти Аји, ва
 Дупреоаца Кидеги Агн адоге Са ачааста, в'дин
 Луяст Лей оп'ет епингт де промстате моп, де
 Капи БеДудуе миа' йтну Харити ай покнут
 кы оепе де емс дитепи. -

„Чи аите? Че Боз очии, ва Доатие оа'
 „Ке'нтроама' Аинтоаре мунгате емне спур Лопр'
 „Не емурге? ес Диде Ке'н'ндурар епиндур
 „Зин' тоате епатипр де оинв епелмстачкы Ке'н
 „Дитте м'дхитиона. -

PARTE AL PATRULI

Hariti au mântuit istorie sa și Polidor au început pe a sa. O au ascultat cu luare aminte. Iantăi au lăudat pe mărețul la suflet Nafsicrat și pe urmă au răs pentru ianchipurile lui Polidor. Luare aminte, care care o potrivă grabă o ave amândoi. Nu s-au lăsat ca să priceapă cum au picat bătrânul Memfis ian amețalū. Neputința vrăstii lui și dureroasa vederii l-au adus la aciasta ș-ian scurt s-au fost făcut pe jumătati mort, pe cari, văzindu-l mai întâi, Hariti au răcnit cu o fără de săne puteri.

- Ci-i aice? Ce văz ochii și poati-să oari că-ntr-o așa lipicoasă menuntă să i să facū streinū sāmțere? Să vede că ne-nduraț, fiindu-ne zăii toatū facire de bine o răsplătescu cu-n zăcitu măhnicione.

Polidor și Hariti

Сынъ Мемфиса, нубъ гласъ фичии
така? Мъ оркисъ окисъ асиъ ес мѣиъ бѣзи
Азъ асисъ Касиъ Копатычъ тѣйъ тѣйъ ѣтѣмъ сѣпъ
ахъ! Брѣтѣ нѣ опрѣтѣ Кѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
ѣтѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ —

Асисъ полтиндѣсъ Дѣ Харити, сѣпъ
Полдоръ Дѣмъ тоати Дѣмъ Каси, ас
адѣ ѣтѣмъ тѣмъ Дѣ Бѣтѣмъ Мемфиса
дѣмъ есѣ, нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
Кѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
опрѣтѣ Мѣмъ Мемфиса ѣтѣмъ ѣтѣмъ
Дѣмъ ѣтѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
Дѣмъ нѣмъ, нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ —
Кѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
нѣмъ, — Мемфиса нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ
нѣмъ нѣмъ, нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ нѣмъ —

Bunule Memfis, n-auz glasul ficiei tali? Nu deschiz ochii tăi să mai văzi pe acii carii sfatul tău i-au întrupa iarăș. Ah! Ursitū nedreaptū, cum nu laș nici într-un menunt de fericire ca să nu-l covârșăști cu-n noianū de măhnicioni.

Aceste, rostindu-sū de Hariti, iarū Polidor, puinndu-ș toati puterile sale, au adus într-un tǎrzău pe bătrānul Memfis întru sine și cu o dinpreună ajiutorințū, sprijānindu-l l-au adus la lăcuința lui. Familie lui Memfis, întrānd în prepus pentru întârzāere lui s-au fost înprāștiet pe cāmpii, cāutāndu-l și așteptāndu-l. Cum l-au vāzut au alergat ian anti lui, iai sāruta tremurātoarile și rācile lui mǎine. Memfis, ianbrāșōșāndu-ș copii lui și defāimāndu-i pentru ne-n-

Polidor si Hariti

kybickzatisbu sop shetepa' may poroktism
ka echi' nretas' samprimita. —

Epipiy' biayin' syp' memoric' ep' auy
apoadi' de ac' tea', toate' ntyroyinyepa' kate
sen' opita' dintpy' luidape' tatyinytye' ochnabs'
deha' moapty', epa' n'edayo', wa' na' man' abind'
ant' miteho', kaptis' ay' die' ketye' dohi'vop. —

„ Ah! (abepriuy' dna' karnice' zeshy'
„ Ne' ucini' de' ketye' kuyntopin' adictyn' so', a'
„ N'eman' opish' syp' adoloh', wa' akoronidii', mji'
„ Ke' tekhnia' / a / lay' kypelky' de' ketye' xi'po'
„ na', ay' dna' biayin' memorydyh' doftopacay', wa'
„ dna' xonopos' amosate' Ellada, ka' sa' zesh' a' mias'
„ ypirin', ketye' atilenna' e' abeprem', w' ady' kandyi'
/ a / Radini' die' ke' n' atity' vishin' sop' op' m' luyt' Am.
„ Sa' koronidii' wa' zesh' amolen', wa' do'by'nydyes' m' m' m' m'.
„ Eya' botanist' euy', dna' kym' wa' zesh' med'z'g'atit'
„ m' n' haty'p' h' e' n' d'ap' h' y' s' p' i' n' d' k' a' n' i' m' s' h' y' s' dna'
„ k' a' p' o' i' a', moate' at' shi' s' o' u' p' e' dna' d' p' s' y' o' p' a' m' e', m' a' t' p' y'
„ at' p' a' p' e' sop' de' o' d' a' h' i', m' i' t' t' e' k' o' d' i' e' z' e' o' m' a' n' e' y'
„ s' y' p' a' n' e' y' m' d' i' p' a' h' i' e' t' e' d' e' a' m' e' z' y' e' z' e' h' k' l' l' i' n' s' y' i' —

cuviințatele lor plăceri ca să li-ncetezū lacrămile.

Firul viații lui Memfis er-acuș aproape de a să tăe, toatū-ntrebuițare cătū iei o făce pentru scăpare bătrānului bolnavū de la moarti era-n zādar și, ne mai avānd alt mijloc, Hariti au zis cātrū Polidor:

- Ah! S-alergāmu ian capiște Zeului, ce să-nchinū de cātrū lācuiitorii acistui loc, acista-i fiul lui Apolon și a Coronidii știi că Asclinie¹ s-au cresut de cātrū Hirona, au ianvātat meșteșugul doftorescu șā-i ian honorul a toatū Ellada, ca un zeu al medețānii. Cātr-acista s-alergem ș-aducāndu-i

¹Ellini zāce cā pe acistu Asclinie l-ar fi nāscut Nimfa Corochis și zeul Apolon și ianvāndu-sū meșteșugul botanicescu ia-l nume și zeul Medețānii! Șā-n laturile Etdavrului, fiind capiște lui iai sārba toati aceli locuri ian ĩmprejiurașū pentru apārare lor de boali. Mitologie ĩnsū mai cu lāțāme spune petr-acisti deșāțtū zei ellinești.

Polidor si Hariti

„ако моетри гудетини Поати ќе не ва дари ома-
тета сиџи Мемфис, ево адивџат крпатџа
„Моетри Сиџи“ крпат крпатџа крпатџа
„иџа, те крпатџа крпатџа крпатџа“
„О Зџа крпатџа, те ороџа“
„Оџа де ар аџа думнеџа Зџа:
„Дарџа гудетини Моетри — аџа крпатџа
Полидор — аџа е маџа ево Аџа:
„Крпатџа крпатџа крпатџа крпатџа Мемфис
„Крпатџа крпатџа крпатџа крпатџа крпатџа
„Сиџи крпатџа“

Аџа крпатџа крпатџа крпатџа, крпатџа:
аџа крпатџа крпатџа крпатџа крпатџа:
„аџа крпатџа крпатџа крпатџа крпатџа“
„аџа крпатџа крпатџа крпатџа крпатџа“
аџа крпатџа крпатџа крпатџа крпатџа:
аџа крпатџа крпатџа крпатџа крпатџа, крпатџа:
аџа крпатџа крпатџа крпатџа крпатџа

ale noastre rugăciuni. Poati că ne va dăruî sănătate lui Memfis, să-i aducim curatîle noastre inimi, care-s cu adivărat vrednice și nevinovati sacrificisuri petru o zeire-nbunătățărū și-ocrotitoare.

- O măcar de-ar auzi dumnezăul Epidavrului rugăciunile noastre, au răspuns Polidor, așa să mergim să-i aducem sacrificîsul pentru pre-ncuviințatul Memfis, căruie pentru buna lui cunoștințū noi sântem lui mult iandatoriț.

N-au pierdut, ciasuri multi și-ndatū s-au pornit cătrū capiște lui Asclinie. O, ce soartū te aștiaptū pre tine acolo? O, ce platū-ț gătești acestu zău, pentru a ta bunū faptū, pre frumoas-o Hariti? Nu mai puțin și ție, Polidore? Vom vide acuș răsplătire fattii bune ian locurile

Polidor si Hariti

ad'shopa 74'ny' Oup'sy'z'akny' .-

Na'awor Agn' Alusiniu' d'at'at'eb' E'ba'
Da' Epa' kyp'oluy'te, ta' at'eta' xepod' l'ady'ka'
akoho', Ap'puy'u' d'na' d'et'op'ic' ka' k'ann'ig' Agn' a'
r'oh'oni', /a/ w'z'u' Oh'iny' Na' ab'ya' D'ioe' /a/
at'iat'la' d'nd'os'it'e' d'e' k'ent'ep'et'ya' b'ep'oz'ay' 125'ap'
m'u', k'ent'e' k'e'kont'ent' d'uy't'i' b'is'p'ey'ya', D'uy'
b'j'ina' d'e' Ap'p'oz', 104' d'e' Ap'p'ot'hes' Ak'ya' d'na' h'is'k'
t'ap' k'ann'ig'i', 125'ap' m'u' k'ent'ep'et'ya' b'ep'oz'ay' 125'ap'

/a/ D'iat'et'at' h'ny'm'u', 104' ap'p'oz', 104' ab' b'ak'iniu' k'ep'od'it'e'
Z'ax' D'ih'in', 125' ap'p'oz'ay' , 125' d'it'e' k'e' at'et'et' ak'oh'o',
ap'op'i' k'yp'ny't' t'p'ey'ya' k'ep'ok'et'e' el'ay'p'ay' , 104' k'e'
k'h' ap' op'i' sp'ot'et'y' m'ep'na' d'na' D'ep'ri'at' /j/ t'p'at'it' M'yd'e'
el'm'p'it'hi' , - k'ya' k'e' ab' ap' op'ep'ol'm' /j/ el'ay'p'ay' t'p'ey'
m'os'y'k'ep'oz', 125' ap' d'ep'p'it'at' m'et'oz' ep'at'ep'm' e' /
p'it'ep'it'i', /a/ p'oz'oz' Ak' Op'ak'ob'ny' d'eshu' d'et'ep'ic'
D'p'ind'yp'p'ay' h'ya' T'ig'bin' d'e' d'it'e' d'at'at' d'ep'p'oz'ep'it'e'
k'ep'ep'it'e', 125' k'e' ab' ap'op'i' d'ne' m' /j/ p'p'ini' d'ep'p'oz'ay'
ak'ny'p'p' T'ig'p'ona' .-

/a/ Ak'na' Op'ay'ny' ab'ny'ny' d'nt'ep'oz'ep'ic' Epa' d'et'et'it'e' /j/
T'nd'od'it'e' k'ep'od'it'e' Ag' Z'ax'e' k'ay' D'ioe' k'ep' e' k'is'm'at'e'
m'ny'k' ab' m'os'y'k'ay' , 125' Epa' m'p'ep' d'it'e' m'ep'p'ay' m'yt'a'
n'oz'ny'ic' k'ep'it'at'i' k'y' op'ak'ob'ny' k'ep'ab'ea' , 125' m'et'oz'ny' O'
k'is'm'at'e' d'ep'it'e' Ag'it' /j/ e' ap'it'e' m'os'ho' , /j/ t'p'ay' k'oz'ep'p'
Z'ax'ny' D'ioe' d'e' k'amp'p' k'ep'p'od'it'e' k'e' el'ay'p'ay' m'os'ho'
d'ep'p'it'at'it'e' d'at'ep'p'it'e' ak'it'e' , ak'oh'o' Epa' 125' el'ay'p'ay'
Agn' D'ioe' , k'ep' d'e' k'ep'it'e' m'os'y'k'ay' ak'ny'm'u' .

a celora ce nu o prețuescu.

Capiște lui Asclinie ian toată Ellada era cunoscută și atâta norod s-aduna acolo precum ian Delfis la capiște lui Apolon² și-n o limbu la a lui Dios³ aciasta iandesitū de cântărețū bārbaț și fāmei, cântū necontenit dulci viersuri o mulțeme de preoț și de preotesū lăcue ian lăuntru l capiștii pe lămgū altile, apoi și coprin-

²Pe acista-l nume și Feba și-l ave vechime noradilor zeul zillii și a Soarelui și zece că acestu Apolon ar fi cărmuit trāsura ce norocatū a Soarelui și că el ar fi fostu părtaș ian Parpai iantr-ale muzile osteneli. Cum că el ar fi fost însuflețatoriul poețālor și au deșteptat pe toț oratorii, a ritorici, iar apoi la oracolul de la Delfis prin gura lui Pifin dezlega toati iantrebările ce-i să făce și că el ar fi ucis pe înfricoșatul bălaure Pifona.

³Lămghū orașul Olimpului ia-n Peloponis era o vestite Pagodie hărăzatū lui Zefs s-au Dios, cari să chiuma Templul, o limbicescu și era pre a știutū pentru multa bogăție căpetatū cu oracolul ce avea și pentru o limbicesțile lupti, ce să făce acolo întru honorul zeului Dios de cătrū noaroadile ce s-a<d> una acolo di prin toati laturili aceli. Acolo era și statuie lui Dios, una di celi șapți minuni a lumii.

Polidor și Hariti

раба Архизрѣхъ Ага' лама Гѣрѣин' спрѣмезъ а
Харитин', въ Отрава Гѣ' дѣхѣ а' Амѣрѣхѣ, аѣ инѣпат
дѣа 'Крѣма хѣ', Кѣ тоати Кѣ аѣиалма Гѣ хѣаѣ Кѣма:
Кѣ, Кѣ Гѣа' брѣ Кѣрѣати еимѣрѣ: Гѣ хѣрѣрѣ Дѣхѣати
Кѣтрѣ Отрадѣаѣ тѣнѣрѣ Харѣта, Дѣнѣтрѣ брѣ одѣ:
спрѣрѣрѣ дѣнѣспрѣрѣаѣта' иѣрѣхѣнѣ бѣ'хѣрѣрѣ, Кѣ
Дѣ ерѣрѣ' въ брѣто Гѣ Кѣ' нѣрѣаѣрѣрѣрѣ ерѣпѣ'Кѣ
Дѣнѣла Аѣрѣаѣрѣтѣ, Аѣрѣпѣнѣ аѣхѣ Дрѣрѣрѣрѣрѣ Кѣтрѣ
Дѣнѣаѣ Дѣ Кѣт аѣхѣ Пѣхѣдѣрѣ, мѣхѣрѣ Кѣ хѣн' Кѣрѣрѣ
Кѣнѣлаѣтѣ. — Гѣ тоати аѣхѣ' аѣрѣпѣнѣрѣ Гѣа' он'ѣ
спрѣрѣаѣтѣ Дѣрѣрѣрѣ, Кѣрѣ' брѣрѣ аѣмѣ' дѣдѣрѣрѣаѣ'
аѣрѣаѣ' Дѣ'дѣрѣ Дѣа' Дѣхѣдѣрѣ, въ Кѣрѣ' дѣнѣ' Дѣрѣ:
Дѣ'Кѣтѣ дѣнѣрѣрѣрѣ Аѣ' Гѣпѣта'аѣ', — Хѣтѣрѣрѣрѣ
аѣ' Гѣрѣ въ Гѣ мѣнѣ' Аѣаѣтѣ аѣхѣ' Аѣрѣмѣаѣтѣ дѣаѣ:
Дѣрѣрѣ аѣхѣнѣдѣнѣрѣ, Дѣ одѣаѣ аѣ Дѣ'ѣтѣ тѣрѣрѣ. —
Сѣнѣта лѣрѣ рѣрѣрѣрѣнѣ дѣнѣтѣмѣнѣрѣрѣ дѣнѣхѣрѣрѣ
Кѣнѣрѣрѣ, Харѣтѣ, въ Пѣхѣдѣрѣ' дѣнѣ мѣхѣнѣрѣрѣ

rave, arhiereul lua sama cereștii frumsețu a Hariti și otrava ce dulce a amorului, au iantrat ian inima lui, cu toati că aciasta ce l-au stăpănit, nu era vr-o curatū simțāre ce l-ar fi plecat cătrū dragoste tinerii Harite pentru vre-o petrecire ian nesfârșāta-npreunū viețuire. Cāci de ar fi și vrut-o el ca-n deapurare să fii cu dānsa nu să pute, nefiind a lui prețuire cătrū dānsa de cāt a lui Polidor, măcar că lui nu-i era cunoscutū. Ci toatū a lui aprinderi era o nenfrānatū pornire, care spre aș-o iandestula, afla piedicū pre Polidor și care iai ianbolde chipul ianbunārii lui în pofta sa. Hotārāre sa-īnsū și ce mai nainte a lui neomenitū ianchipuire, ascunzāndu-o de odatū, au păzit tăceri.

Senta lor rugāciune, iancepāndu-sū ianlāutrul capiștii, Hariti și Polidor iannecāndu-sā-n

Polidor si Hariti

Λαυραμιας ἄρα αὐτῶν δὴ καὶ τῶν ἰσοπέθων ἑστῆσι
Ἰσὴ Ἀσκηταίῃ, καὶ κορυφαίαντα πυθόμενα τα-
ραΐ' ἔδρα ἕκ' ἰσοπέθωντα καὶ Ἰσοπέθωντα. —
Ἰσὴ δ' ἐδοῦντο εἰς καὶ τὴν Ἰσοπέθωντα ἑστῆσαν
ἐν ταῖς καὶ ἀποπέθωντα ἑστῆσαν ἰσοπέθωντα.
Ἰσὴ, Ἰσὴ καὶ ἰσοπέθωντα ἰσοπέθωντα. —

Tot norodul au început a striga că acista-i iansuș zăul, carile s-au arătat
ian schimbatū fațū, aliargū mai aproape să-i mulțāmascū pentru ajiutoriul ce li
menești. Dar din nou, rădicāndu-sū statue, pardosala să defaci și din lāuntru
rāsunū urmetoarele cuvinte:
„Noroadē al Epidavruskoy, aluyhtay dymny:
„Dzhalua vroykoy kays bi okrotkoy, az boi
„Vetevskoy priyatini pyrkoyi esperaney kuy-
„na kuyovoykoy kay vidymat Novokryskoye avter
„ce spiy kuyvidinyu Akuyi psl-khata dnyprskoyi”

lacrămile lor au picat la picoarile statuii lui Asctae și c-o fierbinte rugăciune cere de la el iansănătoșare lui Memfis. Când, deodată ce-nalțū pe deasupra statuei un șarpi, cari arătāndu-sū de fațū, mișcū-n dusū, iarăș s-au ianturnat ianlāuntru.

Tot norodul au început a striga că acista-i iansuș zăul, carile s-au arătat ian schimbatū fațū, aliargū mai aproape să-i mulțāmascū pentru ajiutoriul ce li menești. Dar din nou, rădicāndu-sū statue, pardosala să defaci și din lāuntru rāsunū urmetoarele cuvinte:

- Noroadele al Epidavrusului, ascultaț dumnezāiasca vroințū, care vā ocrotești și voi, vetejālor prietini, pre carii esperansul și buna cunoștințū s-au adunat, povātuindu-vū ai ce să fiț în credința-ț pentru rāsplata ianpreunii

Polidor si Hariti

„boacta Polidoro”, Memfis ia-ș va priimi sănătati, zeii au iangrijări pentru dănsul și ocrotescu viața lui, iausă împărțându-vă iei acistu haru, cer ca Hariti totdeauna hărăzătū să fie iantru-ndeletnicire acistii pagode a sclipie, o alegi pre dinsa de sfințătū lui, iar tu, Polidore, te du săngurū la Memfis. Hariti zeiescul căștig a lui a sclipie și el tae funie, cari pără acum s-au ținut pe voi legaț ian unire.

Polidor a prins de o nepriceputū mănîe și fără să mai jiuđeci sentul loc, unde el să afla, au strigat foarti fioratic:
- Vănzătoriu-le, cu altu felu de amăgitoare vicleșuguri, vroești tu să-mi răpești pre acea mai scumpū mie? Ah! Măcar dacū toț zăii mi-ar da o așa-npietrită poroncū! Eu voi muri mai nainte de a li-o ianplini!

Polidor a prins de o nepriceputū mănîe și fără să mai jiuđeci sentul loc, unde el să afla, au strigat foarti fioratic:
- Vănzătoriu-le, cu altu felu de amăgitoare vicleșuguri, vroești tu să-mi răpești pre acea mai scumpū mie? Ah! Măcar dacū toț zăii mi-ar da o așa-npietrită poroncū! Eu voi muri mai nainte de a li-o ianplini!

Polidor și Hariti

ама'кѣнѣ Полѣдоръ воровѣ' мнѣно'
оуѣ Кородъ инѣ луотъ асрѣрѣ, ѣѣ Дѣ Ка-
рѣти' Кагоръ вровѣ' еѣ мѣрѣ дѣти' дѣнегѣ
ѣ' одрѣскѣ инѣтинѣнѣдо инѣ' атиѣ, ѣѣ ар-
Хѣрѣсти' ау' Поронѣтѣ' де' ау' инѣкуѣтѣ' сѣѣѣ
Палодѣи' . —

Поѣти' ери' оаре' Дѣри' Дѣтинѣѣ' аде-
Кѣри' Кѣнѣвѣ' мѣрѣнѣнѣ, ѣѣ Дѣнѣнѣ' ау' По-
лѣдоръ инѣтѣрѣ' Дѣнѣнѣнѣ' нѣнѣнѣнѣнѣнѣ' ?
Еѣ ау' рѣнѣа' Ка' еѣ луотъ' дѣ' мѣнѣнѣ, ерѣрѣдѣ'
еѣнѣ' аѣѣрѣрѣ' нѣнѣнѣнѣ' Дѣрѣрѣрѣ, еѣ рѣнѣдѣ
рѣрѣ' Палодѣи', рѣнѣнѣ' дѣ' нѣнѣнѣнѣ' лѣнѣ'
ѣ' Дѣнѣнѣнѣнѣ' рѣрѣдѣрѣ, ѣѣ ѣ' Корѣнѣнѣ' ерѣ-
нѣнѣ' Дѣ' рѣнѣнѣнѣнѣнѣ' ѣѣ Дѣнѣ' рѣрѣнѣнѣнѣнѣ'
нѣнѣ', Дѣрѣнѣнѣнѣ' нѣ' поѣти' аѣнѣ' мѣрѣ-
нѣнѣ' инѣдѣрѣрѣ' лѣ'. —

Прѣа' Здрѣнѣтѣ' ѣѣ ерѣнѣнѣнѣ' мѣрѣ
аѣнѣ' инѣнѣнѣнѣнѣ' еѣ нѣнѣнѣнѣнѣ' дѣ' вровѣ

Așa, când Polidor vorove, mâniașul norod iai scot afară și pe Hariti, care vroe să margă după dânsul, o opresc ianpingându-o ianapoi și arhiereul au poroncit de-au iancuet ușa Pagodiei.

Poati fi oare prin puțință a descrie cineva turbăciune și nebunie lui Polidor iantru o asămine-ntâmplare? El au rămas ca un eșat din minte, fără de săne, aleargă-n toati părțile, să răpedi spre Pagodie, scoati din inima lui o puternică strigare și ocărăște făș pe arhiereu și pre servatorii lui, dar nimic nu poati așă răzbuna ia-n durere sa.

Prea zdrobit di foarte mari a lui măhniciune să tăvălești de vr-o

Polidor și Hariti

el ce anjōnia kaei noate aepā' kalliōns
te badi Bpitol nepodyh du netand duka:
kymū, bapōiay, spmū, kōrit, kōpī.
te bēpni, dīnōstāy d' oeprika kum' dū
duyūyāpē hōp, te dēhōep kār' kōmāpō:
dāpī aqāta kuyūyāpē kōpōdykūy, oīnē' nēpē-
dūyāt epīnū kīū' bōpōdā oepē kār' aluy-
tāpē kēyūyāpō' Aji, dīnōis nymai kēt dū-
tā dūpē dūmāsi, te' nuyūyāpē' nēatē' si luatē'
aepāpē oepē' ak' aluyātū' tē' ak' lē' lēyūyāpē'
dīnōpē' kōtōy epā' nēnūmāntay kē' ce bēdē'
tot oepāy dūkuyūyāpāt dē' bōpōmā, te'
dīnō' dē' tūpōyāpē, kē' a' nūktā epā' kē' atīnē'
dīpōlōnīy epīnū dē' pēdōyūyāpē' Aji Mīnōs
dūkuyūyāpē' kōpōdykūy, te' nēkōy dē' mē' lēyūyāpē'
mīnōmā dē' dūyūyāpē' kōtōy Plōdōis Aji' Asclīpī-
nīy dūdōdār lē' epā, kēyūyāpē' dūhōk dē' oēdē'
nēnōis kōtōy dūmāsi Mīnōs, kōpē' mīnō' nuyūyāpē'

El să aprobe ca să poată afla chestionul și vedi pre tot norodul, ianno-
tând ian lacrimi, bărbat, femei, copii, tineri și bătrâni. Ianbătat de frică, eșăe
din lăcuințele lor și Polidor, care c-o nerăbdari aștepta adunare norodului,
bine-ncredințat fiind că-i v-or da o areșcari ascultare tânguirilor lui. Diabie
numai cât iantra între dănșăi și mulțime-ndatū-l scoti afarū fără a-l asculta ce
el le spune, pentru că toț era-nspăimântat, că să vede tot orașul iancunjiurat de
vrejmaș și plin de turburare. Și aciasta era că atinei, prigonit fiind de răzbunare
lui Minos, iampăratul Critului și măcar de și iei triimeti daruri către Pagodie
lui Asclipie, ianzădar le era, căci ianloc de a sänblänzi cătrū dănșăi, Minos,
spre mai multū

Polidor și Hariti

defăimari, au poroncit să nu-i priimască
din Katișca, înz măniiându-se atinei de
o atakarisiere c-aciasta, au pregătit o
mare oaste pe marea și, dezbarcarisind
pieșind în staturile Epidavrului, spre
răsplătire unii așa badjocuri, le amenița o
de istov piire, dacă nu-s vor da supuș
legilor ateniești. —

Polidor acum nu ave mai mult a
aștepta de la norodul Epidavrului ocrotire,
căci iei ave iandestulă iangrijări pentru
iansuș dănșă-i. Și mulțămindă zăilor
săi pentru că i-au triimis ajutoriu pe
iansuș oaste ianpreună orășanile săi,
au hotărât a mântui pe a sa Hariti
cu bărbăție lui și să răsplătească
necredincului acestui oraș, care l-au
înstreinat de ce mai dragă a lui. Ianfărășat,
spre a să faci vrednic, Haritii, prin

defăimari, au poroncit să nu-i priimască ian capiște. Și mâni-indu-să atinei de o atakarisiere c-aciasta, au pregătit o mare oaste pe marea și, dezbarcarisind în staturile Epidavrului, spre răsplătire unii așa badjocuri, le amenița o de istov piire, dacă nu-s vor da supuș legilor ateniești.

Polidor acum nu ave mai mult a aștepta de la norodul Epidavrului ocrotire, căci iei ave iandestulă iangrijări pentru iansuș dănșă-i. Și mulțămindă zăilor săi pentru că i-au triimis ajutoriu pe iansuș oaste ianpreună orășanile săi, au hotărât a mântui pe a sa Hariti cu bărbăție lui și să răsplătească necredincului acestui oraș, care l-au înstreinat de ce mai dragă a lui. Ianfărășat, spre a să faci vrednic, Haritii, prin

Polidor și Hariti

αρμίσθεσ δὴ καὶ ἀποστράφασκε δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῶν κερῶν
κρημνῶν ἐβύδωσεν καὶ ἐβῆ κατὰ πόδα καὶ ἀρμίσθεσ κ
μεινίσθεσ λατὴν ἔσχευε ἄνευ προδομένη ἀλύττου
προδοτικῶσιν Ὀραδολλήσιν λατῆν. —

Mai întâi au alergat să găsească pe Memfis
Din Memfis, căruia lui i-a primit cu des-
chisă braț, a căruie copii au căzut la picioarele lui Polidore și le săruta cu
prea desfătătoare strigări. Memfis întrebă ce s-au făcut Hariti și nenoroci-
tul Polidor varsă lacrimi ian loc ca să răspundă. Ian sfârșit, apoi ia-i spune
nenorocire lui, asămene și mijlocire, ce are iansum Memfis, ia-l iandeamnă
câtră aciasta și să pornești împreună cu dânsul ca să afle vr-o luntre ca să-l
triacă la stolul atineilor. —

Ἐπειρὸν ἀναδραστήσιν αὐτῶν κατὰ τῆσιν δὴ
βίβασιν ἀπέστειλεν ἄνευ μίσθου καὶ ἀφῆκεν ἐπὶ

armile lui să depărtează de oraș, să jiuur, că-n curând sângur să să-n napoezū
cu armile-n mâinile sali, spre a-ș răzbuna asupra răpitoriului dragostilor sali.

Mai iantăi, au alergat să găsească pre Memfis, care l-au priimit cu des-
chisū brațū, a căruie copii au căzut la picioarele lui Polidore și le săruta cu
prea desfătătoare strigări. Memfis întreabū ce s-au făcut Hariti și nenoroci-
tul Polidor varsū lacrimi ian loc ca să răspundū. Ian sfârșit, apoi ia-i spune
nenorocire lui, asămene și mijlocire, ce are iansum Memfis, ia-l iandeamnū
câtrū aciasta și să pornești împreună cu dânsul ca să afle vr-o luntre ca să-l
triacū la stolul atineilor.

Ciasuri iandestuli au căutat iei ianzădar pe tot țărmul mării ca să afle
vr-o

Polidor și Hariti

нико нехудо сънѣтъ, Къто тоу Пелопонн^ю
Донарпидеу де епхота брѣмѣнѣхъ Еври
Дабрѣхъ, Лей епоет алаине Дантсѣиан^ю
Дѣн Сѣнѣтъ Тѣлѣри аматѣри магин, та
Кити де Кѣна къ брѣн есе мисире Дѣн
Аонхъ: 44' Пта. —

Ноате акым еи дпрѣте аге дѣтѣ
де дѣтѣхъ кѣтѣ еѣ Хооѣ мѣнѣд пѣда лѣи
пѣхъ Дѣтѣ Дѣтѣ ЕвриДабрѣхъ, Кѣнѣ
ен Дѣлѣаге Дѣрѣсѣнѣ мѣрѣаге Кѣтѣ
ебѣхъ Мѣмѣсѣ, та пѣрѣмѣнѣтѣ хѣн та де
епѣмѣнѣдѣо, аѣ аѣат дѣдѣрѣсѣаге, та еѣ
тѣрѣаге де Тѣлѣдѣр та лѣаѣхъ, Аѣтѣрѣаге —
Тѣлѣдѣр акым аѣтѣрѣсѣнѣдѣе де аѣтѣрѣсѣнѣ
пѣхъ 44' къ маѣр Дѣрѣпѣт аѣрѣаге, та
бѣрѣнѣд Дѣрѣ 44' нѣа Кѣрѣаѣге, аѣ лѣхѣат
къ Сѣнѣа, Аѣтѣрѣаге дѣрѣсѣнѣдѣе Дѣрѣрѣсѣнѣ
нѣрѣд Дѣрѣрѣсѣнѣдѣе еѣ Дѣрѣсѣнѣдѣе лѣнѣаге лѣаге — та

micu măcar luntrițu, căci toț pascarii ianfricaț de flota vrăjmașălor Epidavrului, s-au fost ascuns ian celi mai din lăuntru găvăuni a malurilor mării și nici de cum nu vroe să să mișce din locul ce sta.

Noapte acum să pregăte a-ș iantinde iai pune capul său hobot, mănând raza Soarelui după piscurile Epidavrului, când un pascari, prețuind măreața cunoștință a lui Memfis și rugămintea lui ne defăimându-o, au luat iandrăzneală ca să treacă pe Polidor la stolul atineilor. Polidor acum apropiindu-să de ajutoriul, ce cu mari zbierat alerga și, văzând pre ce-ntăi corabie, au săltat cu inima o prea desfătătu pornire, sămțând în sângile său prin toati vinile sali. Iar

Polidor și Hariti

срочоc — Атинсін' Сай Агѣт' он баесте
шоп, та кутрѣмъ стелѣмъ къ кау орасто
адусе ка копѣнѣ' Сай дѣтѣмъ сапе ка
кѣрѣмъ дѣтѣмъ. —

Атинсѣмъ ачаета Ачаеу дѣ-
пат' Атинсѣмъ кам дешигѣтѣ, та ерѣтѣ
е дѣрѣжѣ' ачаеа сѣмъ Полидор, Тѣдѣнѣкѣ'
нѣ кѣмбѣ' е ерѣнъ брѣнъ Ачинъ пѣрѣнѣмъ
де кѣтѣрѣ брѣнѣмъ мѣнъ мѣнъ, Ачаеу ачаеу дѣ-
ка' ачаеу, та кѣтѣрѣ къ' ачаеу. — та'
Ачаеу каеи дѣтѣмъ на Ардѣтѣрѣмъ мѣнъ
Сай тѣтѣ дѣтѣрѣмъ, та ерѣтѣ мѣнъ мѣнъ,
та ерѣтѣ ачаеу ачаеу дѣтѣрѣмъ ачаеу
мѣнъ мѣнъ, мѣнъ мѣнъ къ ачаеу дѣ-
ка' дѣтѣрѣмъ тадѣрѣмъ дѣтѣрѣмъ. —

Ачаеу мѣнъ Полидор дѣтѣмъ мѣнъ
мѣнъ мѣнъ мѣнъ мѣнъ мѣнъ, кѣтѣрѣмъ
мѣнъ мѣнъ мѣнъ мѣнъ мѣнъ мѣнъ,

folos. Atineii l-au luat ian vasăle lor și luntrașul păscari, ce l-au fosto adus la corăbii, s-au înturnat iarăș la țărnul său.

Iantâmplare aciasta li s-au părut atineilor cam deșântatū și făce să prepui asupra lui Polidor, gândind ca nu cumva să fii vr-un spion triimis de cătrū vrăjmașă-i lor, spre a le cerca scoposul și putere ce au și, luiandu-l ca să-l ducū la arhistratigul lor, l-au pus ian legături și supt mari gardū. Și el acum să tratari-sū de către a lui orășanii mai că mai cu asprime, decât de cătrū tâlharii de mari.

Adunend pe Polidor iannainte maresălului atiniescului stol, care stancunjiurat de cei mai mari a lui boeri,

Polidor si Hariti

„Σαρειν δὴ καποῖ” -

Πολιδόσο κ' ὄρωπτεθε καβουπαροσ ἀπὸ κῆθε
ἄνε „ Ἄδ' ἐδαρο , ὡί κα σίθε ἔκσθ' ἐκζῶθε
„ αὖ ερωτῖ σερρεθίικα λῆδετῆγοσ εἰ μῖμῖ”
„ μεί εἰσ ἀπ' ἀρῆθ' Σαρειν Πρεπῆαποθ μῖάδ' ἐθ'
„ πρεκ δ' ἔπερπῶθ Λοκ , Πῆπιμῖρίθ μεί δ' ἐμ
„ ἀκσθ βῶρ Ἄα' βερρῶπῖ , ὡί μεί μῆαπ κα
„ ἀπῖ πῆμῖ δ' εἰ μῖμῖκα ... -

Κῆρῶερε Λαυρομῖλοσο γέλοσο γ' εἰσ ἀρῆθ
ἄεφραγ' , ἀπ πῆθ' ἀρραγεπῖθῆσ ἠορ θοσθῖσ=
μῆρῖ , ἀγῖαλῖθι ἄπῖπῖπῆερε βῶρ ἄπῆρῖ κζῶθ
λα' πῖσῶθ' Κορροῖῖθῆ , βῶερῖῖ Ὀρπῶμῖσῖ , Σοκῶδῶ=
μῆρῖῖ ἔε ἀκῶρα ἠθρῶθῖθῖ , βῖπῆρῖσθ ἄρορῶθῖ
πῖ ἀρῆερε γ' εἰσ κῶπῖσῶσ ἄπολαροθῶσ ἄρο , ἀρῶπ=
ρο κῶρῖῖθῖ πῶθ' ἀγῖαῖ ἀβ' εἰρῶσ μῆρε
θραῶεπῖ , ὡί ρεεπῖεκῖ . -

Ἐπῖ γ' εἰσ δῖμ πῖμῖ ρῖπῖδῖ μῖνκῖπῖ εἰ
ἀπῖπῖπῆρῖῖ ἄρο Πῖσῖεπρῶθ ἄπῖπῖρῖκ δῖ
πῆρ ἄεθ' κῶρεαυῖσ κῶμῆρῖ , βῖρῖνδ' κα ἠδῶσ=
πῆρῖτῖ εἰσ ἀκῶλῖπῖσθ ἄεθ' εἰρῖῖθῖ εἰδ' , κῶρῖῖθῖ
βῶρ γ' εἰρῖπῖ μῖμῖκζῶ πῆκῖπῖρ πῖσῶπῖ κῶπῖ εἰδ

iarăș ian-napoi.

Polidor c-o răpede cuvântare atunce zice:

- Nu-n zădar și ne bine-ncuviințatū au fost secretnica iandemnare a inimii meli. Eu am aflat iarăș pre tatăl meu iantr-un depărtat loc. Pătimirile meli de acum vor lua sfârșit și mai mult nu am a mă temi de nimica.

Curgere lacrimilor celor ce să aflu de față au tăet frage-tile lor zbu-ciumări, aciastū întâmplares-au ianștiințat la toati corăbiile, boerii, ostașāi, gondoterii să bucura-npreună pentru norocit-aflare ce căștegasū stolarhul lor, asupra căruie toț aciștie ave o prea mare dragoste și respect.

Dupū celi dinmāi răpedi minunte a iantāmplării lor Pisistrat, iantrānd iantru a sa crāescū camerū, vrānd ca-ndeo-parte s-asculte pe fiul său, căruie i-au cerut științū pentru toati căte el

Polidor si Hariti

as дитимпінет, ші Полідор к'оїсте voroav-
be las ține ка ча mai прэ лајоре Антхрїре
котне ла ех разет дн прэ сурте лэї келте-
ріа. — Писистрат алуаминдуа ка лэаре
амїнте mai прэ ґрме лас зїе. —
„Фрїда мїа! Кїпї де теајо вена Норокл
„Нїї Овату' нег Снстат' ндоєшї Спре бунатате
„Охтне зїјосї, Іа рїа Антхрїметї дамнїер
„Дї аї бнбвроїнуе ґе дїу дн полдїрїа ноастрє,
„Асаї бунтатї, а Іаї фрїдєрї де бїне, дї око:
„моарє моарє де прєчїтї, Нїмїкє ахте дезкєт,
„Кїнґа Антхрїте фрїтї дн дурєтосїрє, Анко-
„роїрє Опоетї Ової, Сурє деззепереаїе Но-
„домолзїа. — Шї Іа ам чєрокєт алл норокє:
„Аї бнлтешахрї, — Іа мїа рєдїкєт дн чє-
„лї mei' н'аїте трєпте, алл патрїсї мїаї,
„шї фрїрє рєзїон мум вєзєт Суртє прє ех-
„нє дїкєт дн чє mei' н'їошєте Суррїрє,
„акєт дїу Ноє мїа' н'аїтє, алл дурє
„нородїлєшї Нантєї мїаї, Антхрї брїдїкє
„де рєлєтєкєт прє аїтїе, ка чї мєрїнїу' Ілїрє.

au iantămpinat și Polidor c-o iute voroavă i-au spus cu cea mai pre largă lămurire câte el au pățat ian pre scurta lui călătorie. Pisistrat, ascultându-l cu luare aminte mai pre urme i-au zis:

- Fiiul meu! Cât de te-ar vâna norocul aici odată-nsă să nu te-ndoești spre bunătate dumnezeărei. Iea răul, nu triimeti oamenilor din a ei bună vroită, ce din ianboldirile noastre. A ea-i bunătați, a ea-i faceri de bine, iai o comoară neprețuită. Nimicū altū decât căința nu poati faci iandurătoare, nenorocire o poati ogoi, iarū dezesperație nu o domolești. Și eu am cercat ale norocului vältășaguri, el m-au rădicat ian celi mai nalte trepte, ale patriei meli și fără rezon m-am văzut iarăș pre săne picat ian ce mai n-jioșamū strare, acum din nou m-au-nălțat, alegire norodului națaei meli. Iantr-o vrednicū de respect treaptū, căci, murind Egefs,

Palidar și Hariti

„ Ἰμπερατοῦσα νότιον εἰρήνην ἐκ μίσους πορῶ:
„ μίτην μᾶλλον μάτην καὶ μαρτύρων θυμὸν πεμπύην
„ δεῖ κίττω Ρωσσοῦσα Ἰμπερατρὶσσεὶν ἕρμαιον ἕρ:
„ Ἀκατιστοῦρον Ἀδὶ Ἰρακλίε | φεῖ | αὐτὴν πρὸς κίττω
„ καὶ βίβηρα δεῖ ἀκαρμίαι, Ἰρεῖ ἠὲ ἐξ ἑσπερίων
„ καὶ ἐκίτην Ἰμπερατρὶσσεα ἐπιβαλεῖ Ὀρτυκίωρα,
„ Ἠεροδοῦσα ἀξ βίβητ καὶ μάξ Ἀσπὲν διὰ μὲν Ἀκκίην:
„ ἕρ με, καὶ λινιστήτα ἑστέρηρα, καὶ πικτύρα δειν:
„ καὶ ἀσφοδὲτ ἰμπερατρὶσσεσσι ἅμωι περὶ πικτύρα καὶ
„ μίμητα, Ἰρακίε με καὶ μὲν ἀκαρμίωρα περὶ ἑσπερίων.
„ ἀσπ ἐρεθὶ αὐτὴν, ἀσφοδὲτ βίβηρα με, ἑστέρηρα
„ ἐξ ἑσπερίων, Ἰμπερατρὶσσεα ἀξ ἰμπερατρὶσσεσσι
„ ἑσπερίων ἀσπ ἐρεθὶ, καὶ ἠὲ ἑσπερίων δὲ ἰμπερατρὶσσεσσι
„ καὶ ἰμπερατρὶσσεσσι, καὶ ἠὲ καὶ μᾶλλον μᾶλλον πρὸς:

Ἰρακλίε, λαὸν Ἰρακλίε ἐκ ἀσφοδὲτ ἰμπερατρὶσσεσσι
καὶ περὶ μᾶλλον ἑσπερίων, καὶ ἑσπερίων ἰμπερατρὶσσεσσι
μὲν ἀσφοδὲτ ἰμπερατρὶσσεσσι, ἀσπὸν δὲ καὶ
ἐπὶ μὲν εἰρήνην ἑσπερίων καὶ καὶ ἰμπερατρὶσσεσσι
Ἀδὶ Ἀμφίτριδου. — Ἰμπερατρὶσσεσσι Ἰμπερατρὶσσεσσι, Ἀσπὸν
δὲ καὶ ἰμπερατρὶσσεσσι Ἀσπὸν ἰμπερατρὶσσεσσι, ἰμπερατρὶσσεσσι
ἑσπερίων ἰμπερατρὶσσεσσι, καὶ καὶ ἑσπερίων καὶ ἑσπερίων
ἑσπερίων ἑσπερίων ἑσπερίων, ἑσπερίων ἑσπερίων
ἑσπερίων ἑσπερίων ἑσπερίων. —

împeratul nostru fiul său Tisefs, poftind mai mult și mărire unii puteri de cât scaunul iampărătesc, urmând călcăturilor lui Iraclis⁴ au trecut cu vedere de a cârmui pre al său norod și acum iancepându-să aciastu ostășăre, norodul au venit și ma-u luat din lăcuința me și liniștita scăpare și pentru dâșăi am fost ianboldit a-mi părăsă pentr-un timpu. Draga me și mulțămitoare petrecire ast felu au fost viața me, care degrab să va fărșă. Ticăloșăe au însămnat fieșcare a me urmă cu-n șăru de norociri și nenorociri și-n celi mai mari pri-

⁴Iraclis sau Gercules au fost ian vechile timpuri un prea mare om și dupe ce ellinii mitologhisăscu multe pentru dâșul, apoi zăce că el, fiind fiul zeului Zefs și-al Chitenii, fetei lui Amfitrid. Împăratul Tabei, luându-l zăul biruințăi și că i-au dat și de ai fi soșăe pe Heba, zeița tinerețălor, iar pe Tisăfos îl numie de jiumetati zău.

Polidor și Hariti

„mejdii buna me faptu și dumnezăeasca ajutorință nu mai părăsit, pentru că și dumnezăeasca datorie iai iandemnată a ocroti pe omul cu bun faptu.”
„Părinte măi la' spune măi duntrebatu' te' tatăstă-
estă zicându-și”

„Părintile măi, dar nu-mi spui nimic pentru biata Steropi, cum să află?”

„O, bunilor zei, au răspuns Pisistrat. Oare ce lacrimi n-au vărsat iea din ceasul despărțării de voi. Ah! Fiul meu, ce mehnicoasă aducere aminte mi-ai făcut cuțetului meu, Steropi mai mult nu-i.”

„Cum? Iea mai mult nu trăești? Au strigat Polidor cu ochii ianlăcrămați.”

„Ah! Și-au mai putut iea ca să mai trăiască, au răspuns Pisistrat, spre a răbda ianpietire norocului, care așa tari o au fostă pătruns? Zioa întru care au răpit pe Hariti din brațele ei, au fost cea de pe urmă”

„Cum? Iea mai mult nu trăești? Au strigat Polidor cu ochii ianlăcrămați.”

mejdii buna me faptu și dumnezăeasca ajutorință nu mai părăsit, pentru că și dumnezăeasca datorie iai iandemnată a ocroti pe omul cu bun faptu.

Ascultând Polidor cu mare luare aminte mai la-urmă l-au întrebat pe tatăl-său, zicându-i:

- Părintile meu, dar nu-mi spui nimic pentru biata Steropi, cum să află?

- O, bunilor zei, au răspuns Pisistrat. Oare ce lacrimi n-au vărsat iea din ceasul despărțării de voi. Ah! Fiul meu, ce mehnicoasă aducere aminte mi-ai făcut cuțetului meu, Steropi mai mult nu-i.

- Cum? Iea mai mult nu trăești? Au strigat Polidor cu ochii ianlăcrămați.

- Ah! Și-au mai putut iea ca să mai trăiască, au răspuns Pisistrat, spre a răbda ianpietire norocului, care așa tari o au fostă pătruns? Zioa întru care au răpit pe Hariti din brațele ei, au fost cea de pe urmă

Polidor și Hariti

Замбіре Заліі Ошїас акім Ера аміданї днї
Бона рїндїалї днїпрежма Зїдїурїср Епїдаврїлї.
Днїфрїкацї Акїїторї аціаста вїдїм.
‘oso ау Алєрат дс лая вїт дїрс Зїдїурїср,
пїв, Епїдавренїї дїнїтїро нїделнїкїтї Пївї,
акїм ес ерїкїтїс ерорпїї молїтїї, Ії едн
ерїорї дс ерїї тс епїротторїср, тї дс ерїї
шї кєрс нїтїтїкїср, — Полїдор вєдї
кїлїср пїроркїср Поронкїшї кїсїї вїтїс
Дутїс тсшїс шїтїс вїтїсрїї. — Дар дндїтї
тс ау ецїтїс Ан апропїср вїтїс Зїдїурї днї:
ерїкїтїс Норїд ерїкїтїс вїтїс шїс,
тї дс екїтїс Норїтїс кїлїср шїс, днїср
кїср пїнїтїс нїдїсрїс, тї Полїдор кї вїтї:
рїїтїср днїтїср н Орїшїс вїтїс днїтїс
кїср к’овї мїї нїїтїс Ерї шїс кїсрїс Акїї.
тїрїнор шїї тї нїлєрат дс тї ешїс дс
кї нїдрїтїтїс. —

Ерїкїсрїс днїкїтїс днї тїї мїї дїн
Лїкїтїс молїтї кїлїср мїнїтїсрїї шїї, кї
вїтїс кї ешїс дс екїтїс нїтїсрїс н Лїкїтїс

zămbire zălii. Oștile acum era așăzati ian buna rânduială ian prejma zidiurilor Epidavrului.

Ianfreată-i lăcuitoari aciasta, văzându-o au alergat de s-au suit pre zădiurile lor, toț epidavrenii dintr-o-ndelungată pace acum să făcusă foarti molatici. Iei să-n fiora de orice strămtorire și de orișicare-ntâmplare. Polidor vedi a lor turburare, poroncești ca să-i bată după meșteșugul ostășărei. Dar iandată ce au ajiuns ian apropiere supt ziduri ianfreatul norod, aruncând armile jios și deschizând porțile castelului, ia-l roagă pentru-ndurare și Polidor ca un biruitoriu, iantrū-n orașul acela, întrucare c-o zi mai nainte era jiuicărie lăcuitoarilor lui și-n lucrat de ei așa de cu nedreptate.

Arhoereul, iancuet ian celi mai din lăuntru bolti ale mănăstirii lui, nu vroe ca să-le deschidū-ntrare-n lăuntru

Polidor si Hariti

Ді ес Ареститісі ас апура, ісі ка'чск ҃а'ас ерсісн
Дидемусторіа Асі Мінос де ау пачкат де Епідав:
рїтїсі Каел ер'акс ама' Неомікісіс Дрепїтара алї-
ніїлоро, Тїлемїндес де Ероо дрсатїтс рсчсрїтїрє,
Кїсма' мїтїлоккя алкїтїа' діс мїкїїсє Лор. —

Дїмократ Де дрепїтїснї кутїрїнєдн есїт
алїсі Спїтїнїрє тоїтс рїтїрїтїсє Ер'асїлїсї, іс
Декїсє Мїтансїрїа' Каел Дїтїрє Кс Вїсїрїнєтс то-
їтс ер'асїтїа Аспїнїїлоро. — І-аго Полїдор, Дї-
Арчїсє Кс Каїовєл ас Алерсїт ла Капїтїс Асі Ак-
Мїпїс, іс' итїрєнд Кс рїтїрїтїснє Дн Дїкїтїрє ас-
рїнїкє цїс Дрепїтє, Кєд Дї Спїтї'н' аїтїтс, іс
тоїтс Спїрїсїтїс' Архїерїсїлї Спї' ас аїтїр'а
ау ер'асїт ер'їрє де ер'асїсє, Кїчї Каїовєл аїтїтс
тїнд Сєрїсн Асі Полїдор Оморє ер'їрє Крїсїтї-
рє Дєпїтє Контроратїорїї еї, Архїерєсєл ес де
Дн мїкїїл Асі Каїовєл Кс' вї Капїтїс, Кєїор
Дороснчїсї Кс ел пїсї Дн Дїкїтїрє де ер'асїтє —

Дн мїтїлоккя Алїсїтїсї Сїлїтїсїаде ес
Дїкїрїдї Полїдор, Іл ау Дїкїрїт діс аїтїтїс
Лор, Дн Дїкїтєр ес Демїніек ал Каїтїа Дїтїсн

și să pregătești a să apăra și ca cel ce au fostă iandemnătorul lui Minos, de au plecat pe epidavriteni ca să facă așa neomenită defăimare attineilor, temându-să de vr-o dreaptă răsplătire, căuta mijlocul a scăpa din mâinile lor.

Dimocrat, pe de-o parti, cuprinzând sunt a lui stăpănire toată rămășița orașului, au deschis limanurile ca să iantre cu ușurință toată flota atineilor. Iar Polidor, ianpreună cu Cleovul, au alergat la capiște lui Asclapie, șā-ntrând cu răpejiune ian lăuntru, aruncă jos pre toț căț iai stau-nainte și toate stăruinț-arhiereului spre a să apăra au fost fără de folos, căci Cleovul, ajiutând iarăș lui Polidor, omorăe fără cruțare pe toț contratorii săi. Arhiereul să de ian mâinile lui Cleovul ca un captiv, care poroncești ca să-l pui ian lanțuri de arhier.

Ian mijlocul aciestui vălțășagū să pierdi Polidor. El au zburat dinainte lor ianzădar să ostenesc al căuta prin

Polidor și Hariti

Κὴ' ἢ ἀνεφ' ὀραπίης βλάς . -
„ Δράμι Δὲ Χαρίτι ἀντιπροσώπῳ
„ ἀπὸ κομοῦρου βίχρ' ἰ μέλι, Δὲ κέρε
„ ἀνὴρ πύχρ' ἰ πύχρ' ἰ μίοαι ῥεπίτ, Ραυ δε κτ
„ ἀπὸ ἀνεκκῆδα ἐτίαμα ἀν' βόι' βερεῖ
„ μάρτυρα κ' ἐτίετ' αὐ μίεσ Παλοσ »
„ Ἐπι, ἄσ ῥαίριετ ἀρχιερεῖα πλίν
„ δε βλαίτ' , τὸ ζῆρ ἰρε Ζεὶ κα' ἐκ νῆσ
„ Δὲ Χαρίτι, δε λα μίεσ οὐσ ἀντ' ἀντιπρ,
„ ἀντιπρ' ἐτίετ' ἰ κ' ἐνδ' κ' ἀντ' βίχρ' ἰ
„ ζῆρ ἐτίετ' ῥεπίτ' ἰ, ἐκ νῆσ ἰ κ' ἐνδ' ἐκ,
„ Ζεὶ ἐκ τὸ κ' ἐνδ' κ' κ' τ' ἰ ῥεπίτ' ἰ Δακ
„ ἐκ ἀντ' μίεσ κ' . -
„ Βα ! Νυ ! Τυ ! πρὸ Ζεὶ ἀντ' ἐκ
„ ζῆρ κ' ἐνδ' , - αὐ ῥεπίτ' ἰ Πολιδору . -
„ ἰ ἀντ' ἀντιπρ' ἰ τὸ, ἰ ἀντ' ἀντ' ἰ Ζεὶ
„ κορὸ Δὲ κέρε πύχρ' ἰ ἀντ' ἰ ἀντ' ἰ ἀντ'
„ ῥεπίτ' ἰ ἀντ' ἰ, ἐκ νῆσ ἰ ἀντ' ἰ ἀντ'
„ μίεσ πύχρ' ἰ κ' . -
Ἐδοῦν οὐρ' ῥεπίτ' ἰ ἀντ' ἰ ἀντ' ἰ
ἐκ Λοβῆεσ, κ' ἐνδ' δε οὐρα ἰ ἀντ' ἰ

cu-n ianfioratic glas:

- Dă-mi pe Hariti, iantoorce-mi ianapoi comoara viețu-i meli, pe care ianrăutățatu-le mi-o-ai rănit, sau de nu, apoi ian săcunda aciasta ia-ț voi vărsa măruntaile cu acistu al mieu paloș.

- Stai! Au strigat arhiereul plin de spaimă, te jmur pre zăi că eu nu am pe Hariti, de la mine o au luat iantrula-nșuș aceeaș zi, când cu a me viclenie ț-am fost repit-o. Eu nu știu unde-i acum. Zăii să mă ucigă cu cumpline, dacū eu ia-ț mințasc.

- Ba! Nu! Tu! Pre zei iai ai de jiuicărie, au răspuns Polidor, și spre apărare me și honorului zeilor, pe care tu-i făcei mediatori pângărilor tale, să cuvine a-ț vărsa mășavul tău sânge.

A doaia oarū rădicū sabie lui ca să-l lovasce, când deodatū aude pe

Polidor si Hariti

ὄψα διὰ πύρας αἰεὶ ἔσφαζεν ὁ Πολιδόρου
ὅλη ἀπὸ καρπύου, καὶ ἴδεν ὅτι ἔρχεται,
στρατηγὸν δὲ καίτε, Ζικουδῆν. —

„ὦ Δραγα μίαν Πολιδόρου πῶς εἶπες;
„Πριεπίωνα μίαν; τίς ἐστὶν ὁ κτηνολόγος
„Σερβῆν; —

ἀπεπικραδί ὁ βοροσβε εὐχόμενος
ὄψα Πολιδόρου ὅλη ἀποσφύγγε καρπὸ ἀμίν-
του κτηνολόγος ἀπὸ βλάου, καὶ ἴδεν ὅτι ἔρχεται
ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἀπὸ ἀπέλα, ὅλη ἀποσφύγγε
καὶ εἰσέρχεται καὶ ἐκδοῦναι διησφύγγε, ἀπὸ στρατῶν
βίτησας στρατοῦ, ἀπὸ κριτῶν καρπὸ
καὶ μὲνταί καίτε καὶ ἄλλοι στρατῶν ἀπὸ
ἀπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ ἄλλοι στρατῶν ἀπὸ
καὶ μὲνταί καίτε καὶ ἄλλοι στρατῶν ἀπὸ
καὶ μὲνταί καίτε καὶ ἄλλοι στρατῶν ἀπὸ

„Ὄχι τίς τίμιος κτηνολόγος Δραγα μίαν.
„Πολιδόρου, — εὐχόμενος στρατοῦ — ἔχων
„μικροῦ ποταμοῦ ποτὶ Δραγα, δὲ
„Χαρῆν ὅλη ὅλη διὰ τῶν ἀρχῶν
„ἔρχεται. —

„ὅλη Πριεπίωνα μίαν καὶ ἄλλοι στρατῶν

unul dintre acei aflaț de Polidor ian ace capiște să-i pusăsū ian fhierū, strigându-l pe nume, zicendu-i:

- O, dragul meu, Polidor, tu ești? Prietinel meu? Te am iantălnit iarăș?

Astu feli de voroave, auzendu-le Polidor, iaș iantoarce luare aminte cătrū acel glas și-ndatū-l cunoaști, aleargū spre omul acela, ia-l ianbrătoșazū și sângur el ia-l scoati din fierū. Acista era viteazul Straton, acel critean, care cu mult mai nainte, l-au fost băgat ian corabie la Harite, când el piersu-să tot esperansul de a o mai vide.

- Nu te temi nimicū, dragul meu Polidore, au zis Straton, eu am mântuit-o pentru totdeauna, pe Hariti o am scos din mâinile arhiereului.

- Cum, prietinel meu, l-au intre-

Polidor și Hariti

не ашептат, афор дхачиле е'а, ши' м'а'т'а
Дор'ити Глас а Ли' Пол'идор. -
„Ел ли' а'иста, ас рикит Хар'ити
ф'ире де' е'ин - ши' а'п'инче дески'з'инд уша
каеи' соу'ха де'аи' ка'ре Дхачиле' а'к' та'ре
Дхачиле'а'ре, л'ар'а'ка' и'дески'е'з де'аи' бра'
зи, рет'з'инд та'а'пи' ти'ас'ри' Дхачиле'а'
а'ам'идо'и' ф'ире л'ам'з'ире. -
„Дхачиле'а'и' а'к'т Дхачиле'а'и' а'у'кон-
з'ит'ит де' а'не та'и' Дхачиле'а'и' а'у'з'ие Пол'идор. -
„Но'и' синтем де'аи' синтем'а' м'а'т'
„Дхачиле'а'и' Хар'ити а'с рет'з'инд е'ак'ри'е' де'аи'
е'ит'з'ит'ит, е'и' и'п'иовери'ши'е' к'т' де'аи' та'и'
ф'ире'а'и'н'ч'е' Лак'рети'. -
Лак'рети'е'инд Пол'идор а'по'и' Дхачиле'
ти'ри'а' Ли' Д'ин' з'и'а' д'ин' п'р'а' ка'ре л'е'а'
дес'п'ер'з'ит, Хар'ити а'с Пла'н'е' к'с а'та'ре
та'а'р'а'н' л'ак'рети'и', ши' Пол'идор к'у' п'а'т'
К'ип'а' е'с е'ар'а'и' а'и' Дхачиле'а'и'. -
А'а'а' де'аи' Дхачиле'а'и' л'ак'рети'е'инд
Дхачиле'а'и' л'ак'рети'е'инд Д'ин' Дхачиле'а'и'

neșteptat, aude dulcile său și mult dorit glas a lui Polidor:

- El iai acista, au răcnit Hariti fără de săne, și atunci, deschizând ușa ca-săi, soțul ieai, care o căuta cu mare iansătate, s-aruncă-n deschisă ieai brațu, rămăind mulți ciasuri iancreștat amândoi fără sămțare.

- Dumnezeu'ii acum, ianferșit, au contenit de a ne mai prigoni, au zis Polidor.

- Noi sintem unuț pentru totdeauna, Hariti au răspuns, a cărie glas simțători, să-ntovărășie cu celi mai fierbințu lacrimi.

Istorisând Polidor apoi pătimirile lui din zioa, dintru care s-au desprțit, Hariti au plâns cu amar moarte Steropii și Polidor, cu tot chipul, să sârgue a o ogoi.

Așadar, după ce s-au răcorit ian văpăere lor, ce născutū din dorul

Polidor și Hariti

"sunia de altul, lăsând capiște, s-au pornit ca să-i ducă la Pisistrat, Polidor, mergând pe drum, au întrebat pe Straton pentru ce au lăsat patrie lui și s-au mituit ian Pagodie lui Asclipie și Straton au ianceput ai spune:

"Inpreună pătimire, ce m-au iansuflețit ursita ta, au fost mijlocul surguniei meli din Crit, căci ianpreună orășanii mii, ianțălegând toati că eu am făcut pentru tine, m-au judecat de fotie legilor și m-au mănit afară de patrie me. Prigonit de dănșă-i fiind ian tot locul, am căutat scăpare me ian pagodii lui Asclipie, unde am petrecut între gi ani ian turburare aceea, când viclenie arhiereului ș-a ta dreaptă mănăie au inpreună lucrat vâlmășagul știut ție ian ace capiște. Eu, fiind acolo, am cunoscut pe Hariti, pe care Ț-au fost răpit-o din brațu-Ț, am avut norocire ca

unuia de altul, lăsând capiște, s-au pornit ca să-i ducă la Pisistrat, Polidor, mergând pe drum, au întrebat pe Straton pentru ce au lăsat patrie lui și s-au mituit ian Pagodie lui Asclipie și Straton au ianceput ai spune:

- Inpreună pătimire, ce m-au iansuflețit ursita ta, au fost mijlocul surguniei meli din Crit, căci ianpreună orășanii mii, ianțălegând toati că eu am făcut pentru tine, m-au judecat de fotie legilor și m-au mănit afară de patrie me. Prigonit de dănșă-i fiind ian tot locul, am căutat scăpare me ian pagodii lui Asclipie, unde am petrecut între gi ani ian turburare aceea, când viclenie arhiereului ș-a ta dreaptă mănăie au inpreună lucrat vâlmășagul știut ție ian ace capiște. Eu, fiind acolo, am cunoscut pe Hariti, pe care Ț-au fost răpit-o din brațu-Ț, am avut norocire ca

Polidor și Hariti

„ce țiu mântui' adouă 'oapă .. —
 Мульяминд аморезації Стратона,
 Котили мнѣ Иудасторитице ре-
 бинте мурѣ' н'аинтинд спре мурѣ дин ораш,
 Куд Јатте ке ми Писистрат Иудастра' алѣа-
 тнос Иудаститрѣ ѡброднѣнѣ Иудаститрѣ,
 Де Олѣамѣ Стратона, ке Иудаститрѣ де Купри-
 рѣне Нородучѣи' Купри' а прѣимѣ ке тѣрѣ
 Букриѣ, Харитѣ алергѣнд ке рѣпежи-
 не' н'наинте Стратона, Кудѣ Ла'пѣоурѣне ли'
 Јѣрѣ ке рѣдикнудѣ Олѣагнѣне' ивбрауѣне ли',
 Олѣамѣи' алѣи' спѣиѣ, ке' апиѣ зѣче Кѣтѣрѣ
 Полѣидоро, Карѣне амѣндѣрѣ вѣта' нѣнѣнѣ-
 киѣт' Ла'пѣоурѣне ли'. —
 „Олѣамѣи' тѣмѣ Нородѣне ваѣ'
 „Иудаститрѣи' алѣ' спѣиѣ Нородѣи' зѣче'
 „Ах воѣ' Иудаститрѣи' амѣнѣи' аболѣагнѣи'
 „Кѣтѣрѣ Де Купри' ке' Иудѣне Кеѣи' дин тѣ-
 „Лѣо Олѣамѣ Овоѣ динѣ Кеѣиѣне' —
 „Спѣиѣи' рѣне Нородѣнеи' алѣ' Иудѣи'
 „Дин Кѣрѣ, ке' пѣиѣ зѣрѣтѣ алѣрѣ Букриѣ

să ți-o mântui a doaia oară.

Mulțămind amorezații lui Straton, cu celi mai iandatoritare cuvinte, merge-n-naintid spre șăre din oraș când, iatū că și Pisistrat iantra-n lăuntru ian triumful biruinței iancun-jiurat de ostașai lui și-ntâmpinat de strigările norodului, care-l priimie cu tare bucurie. Harite, alergând cu răpejiune-n-nainte lui, cade la picioarele lui, iar el rădicându-o o strănje-n brațele lui, o numești a lui fiică și-apoi zăce cătră Polidor, carile așăjdere sta-n jenunchiet la picioarele lui.

- O, iandestul timpu, norocul v-au ianprotivit a vă face norociț. Deci, nu voi iantărzăe a mântui a voastră iansoțăre, pe care și iansuș zăii dintr-a lor olimbu o vor bine cuvânta.

Strigările norodului au ianceput din nou și toț arăta a lor bucurie

Polidor și Hariti

Кудина на десертата мобиле unde мах
Деспоткът Копиларіе. —

Харити аз вжолет тиі май ампрі-
пис Лайрми' кестра Мориніткоро Строрпі,
и' алаі Іерофант, ау ерехтн моати бунта-
зрота Демпоро ере мепіа Лоро, Де кет
іііагвотіе ш' агна релактатаязіа о дн
ефрелеті. —

Путан май треканд дупе аветне
Стратон' рорат еріінд де Полидор, саз
оге' касе Іеалур Де' Хафсікрат, и' пе
Темістто, и' сіі' іандетні авем' дн
Катрімера Стреліреі Атініі, кепре ерјо
маі тратне' и' прорзетіе Поркіндсет дндрі-
ор а' аііне акало, и' атанд' пе амін-
доі' ботрорііі' Јаз адре, кр днмсі' Јез атііііе
Німік' діі' те аз аватн днзурра Лоро Нав-
Арат, ефрер де кетп' крпа днкатр кепре
еателурра Теміста Прд драдлуі' Лорорііі'
Темістто' саз Арат ну дінла. —

Агіунганд Ла Атінна Полідоро Јаз

cu dansul la desfătata movilă, unde ș-au petrecut copilărie.

Hariti au vărsat celi mai amărate lacrimi asupra mormintelor Steropii și a lui Ierofant, au făcut toati bunățăle pentru sufletele lor, pe cât gingășate și buna respectație o ianfuflețu.

Пућан май треканд дупă aceste, Straton, rugat fiind de Polidor, s-au dus ca să găсасц pe Hafsicrat și pe Temisto și să-i iandemni a veni ian cuprinsul стăпаніреі Атініі, care фăп май multă-ntărzăери, pornindu-сă іан grabă, au ajuns acolo și luindu pe амăндоі бăтрăнні, і-ау адус сu дăнșаі, інсц асіщте ннмс днн се ау авут іан țара лор, н-ау луат, афарц де кăт urna, інтресаре сă пăстра сенаșа пре драгулуі лор фіу Темісто, о ау луат сu дăнса.

Агіунганд ла Атнна, Полідор і-ау

Polidor și Hariti

приимѣлъ къ маю съвѣстѣю и пріимѣлъ. въ
к'онсерваторіи и индустріи. —

Din data aceea căsăria lor era în
zori epurării, Pe căsărie numai mo:
artă și prii dădăie ominești și =
Primi anii de viață deosebiți
și prii. —

Харити, ии къ Полидор, въ
приимѣлъ индустріи ии, Харити въ
индустріи адог' индустріи, ии
ли въ дăдăе мурѣи к'онсерваторіи, к'онсерваторіи
епурării и дăдăе индустріи ии
приимѣлъ адог' епурării, ии приимѣлъ
и индустріи адог', ии к'онсерваторіи
дăдăе индустріи моарта адог' к'онсерваторіи
въ индустріи индустріи индустріи
адог', ии индустріи к'онсерваторіи ии
дăдăе индустріи индустріи индустріи
индустріи, въ епурării индустріи,
индустріи индустріи, ии индустріи индустріи
индустріи индустріи индустріи

primit cu mare bucurie și priințu și c-o nemărginitu gingășăme.

Din data aceea s-au făcut cu toți o familie, pe care numai moarte cu prii dădiei ominești au putut a sămăna întri dănsu despărțare.

Hariti și cu Polidor au trăit iandestui ani. Ceriul au binecuvântat a lor iansoțire și li-au dăruit multu copii, care s-au arătat vrednici de laudă lumii pentru buni lor faptu și pentru-nvățătura lor și când omineii după iroiceasca moarti a lui Codru ș-au schimbat chipul stăpânirii lor șe-n credințu cărtuire țării ellinești, ian tăinile dimocrației nobeli, au fost aleș ian numărul acelora și pre unul din strănepoțai aciștii vrednicu

MISCELANEU

- Oareșcare anegdaturi folositoare pentru
junime aflată într-un poem din învechime
tipărit
- Fantezie
- Inventar casnic și finanțe

*MISCELANEU: Lucrare veche autonomă sau o componentă a
unei publicații, care include materiale cu un conținut variat de
obicei bisericești (frecvent), laice publice și particulare (mai
rar).*

ΟΑΡΕȘ . ΚΑΡΕ
ΑΝΕΓΔΟΤΥΡΙ ΦΟΛΟΣΑΙΤΟΑΡΕ
ΠΕΝΤΡΑ ΨΙΣΗΙΜΕ

ΑΦΛΑΤΙ ΙΑΝΤΡΑΗ
ΠΟΕΜ ΔΙΗ ΙΑΝΒΕΧΙΜΕ
ΤΙΠΑΡΙΤÛ

*No 12
Com. D. Balica*

ΤΑΒΑΘ ΕΑΔΑ ΑΓΙΑΑΤ ΟΟΒΕ ΟΤΕΤ ΝΥΟΤΑΒΑ
ΤΑΓΟΘΟ ΟΕΟΙΕΙ Α

ΑΟΕ ΑΟΕ ΒΓΟΘΟΙ ΘΤΑΙ ΑΕΙ ΒΓΑΑΕΕΙ Α ΟΕΤ ΎΒΕΟΥ

ΟΑΡΕȘ CARE ANEGDOTURI FOLOSĂITOARE
PENTRU ΙΙUNIME

AFLATI ΙΑΝΤΡ-UN POEM DIN ΙΑΝΒΕCHIME ΤΙΠΑΡΙΤÛ

Com. D. Balica

Miscelaneu

Асти Анегдоти Ле'ам Гасят
Іан Бесарабія, Орашя Балталор.
Ши спре а ну фи дупи трецире-
тимпулуй urma lor, ле-ам
prescris аиче.

Dimitrii Balica comis

1848. анул
Лана март, 15.

Апое агаааіоэ еараі аунео
уі Аападааеа, іѠаѠоэ АуеѠуеіѠ,
Ѡе піѠа аіо Ѡе асіу ѠѠа-еѠа
Ѡеі ііѠеѠе ѠѠі а еіѠ еаа(і)
іѠа неѠеѠ ае-а.
Аеі еѠѠе е АаеѠеа еіі еѠ

1848 аіоѠе
Ѡоіа і аѠ(Ѡ) 15

Asti anegdoti le-am găsāt
Ian Besarabie, orașul Bălțalor,
și spre a nu fi dupi trecire
timpului urma lor, le-am
prescris аиче.
Dimitrii Balica comis.

1848 anul,
luna mart 15

ΑΝΕΓΔΟΤΙ ΠΕΝΤΡΟΣ

ΚΟΠΙΙ

I^o

Όταν Χαρνίκ , σι' διψήπτε ,
αίφρα φρολόε , αφα σι' κενή διβρεμι ,
εαθ πιαροβίδ : - Σερο γαλ Λενη Βα =
Γε Καδη αχγιότ ληκωλε κατμ' εα
εβρεγιε . -

II

Ασπια ληκροδίνυα Νιτρεχί ,
πέρε ητα βετ' Κηνοεψι αίνε . -

III

Ασπια δε' νιχι λητρε μαρε
ακχεριε , νιχι λητρε μαρε λητρε
πιαροε . -

IV

Λητζελεπχιόνη γε' εαδιβερά =
πια πέρερε δε' σίνε μάϊ πιαζατίν =

ΑΓ ΑΑΑΤ ΟΕ Τ ΑΓ ΟΘΟ ΕΤ Τ ΕΕ

- I. Τί οε οαδίεε οε αεαίαιού, αοεü οίεήη, ίδε οε ευία αεαδαι ε, ηαο ουδçυό: - εαδ ÷αε εαίθ çα÷ά εαοί αόηεοί γίνυεαεαοü αα ηυδ÷εα.
- II. Í óðà ýíεðáαεíòà íεí υðóε, ίυδύ ίοε ααε εοίíαυε αέíá.
- III. Í ó ðà äà íε÷ε ýííðà ì äðà áóεóðεá, íε÷ε ýííðà ì äðà ýíððéηðaðà.
- IV. Βίöυεαί÷εοίá ÷á äáεαυðäý ίóðððà ää ηέíá ì äε ίóöýí äüí-

ANEGDOTI PENTRU COPII

- I. Omul harnic și dișteptü aflü folos orăicând divremi s-au tärzäu. Iar cel lenș zace ca un buciüm ianancălecatü de sähracie.
- II. Nu te iancredința nimărui, pärü nu-l vei cunoaști bine.
- III. Nu te da nici ian pre mare bucurie, nici ian pre mare iantristare.
- IV. Ianțalepciune ce-adväritü purure de säne mai puțän gän-

Miscelaneu

αβγζήθ . -

X

Αν ποτέ φριγγικαίους ελάτ-
σε χαινή δε τάρω πρῶν, δαρ α
φρί κάρατι φριγγε κάρη ποάτι. -

XI

Υίνε πίζμυέστι, κένθ βῶν
πρῶ' απρωπίας εσθ λη νόροκ ατῶ-
κη ἔρη ληίμω βῶν. -

XII

Υίνε λημίνας βῶν νημίκε
καὶ ληβῶντ, ατῶλα εὐ κῶντι λη'
απρωπίας. -

XIII

Υίνε τῶντ εἰδες ορι λη πῶ-
ντ, ατῶλα πῶντ πρῶ' κῶ βῶντι
ληνῶραδουτῶ. -

XIV

Υίνε βῶντ βρωίτα αλπνῶ
λεσνε κένθ εὐνῶντ δαπρῶντα -

αὰοὐῶά.

- X. Ἰό ἰτὰδὲ οὐ εὐεῶαδῶεῶά νῦ ἀεῶν ὀαεῖά ἀά ἰ ἀδᾶ ἰδᾶῶ, ἀαδ ἂ οὐ εὐδᾶδ
οὐ εὐᾶ εᾶδᾶ ἰτὰδὲ.
- XI. ×εῖά ἰ ἐϋ ὀαῦε, εὐῖά ἀάε ἰδᾶ'αἰδῖαἰεῶά νῦο ὕἰ ἰτῶτῆ ἀ-ἀεᾶ ἀδᾶ ἐφῆἰ ὕ
δᾶᾶ.
- XII. × εῖά ὕἰδῆἰδᾶῶῶ ἰεἰ ἔεῦ ἰαῶ ὕἰαῦῶαδ, ἀ-ἀεᾶ νῦ εὐᾶῶδὲ εᾶ αῦοδῦἰᾶῶῶ.
- XIII. ×εῖά ἰ ἀδὲ ἀάᾶν ἰδῆ εᾶ ἰῦδῦ, ἀ-ἀεᾶ ἰοἰτὰδᾶ ὀδῦε εὐ ἀᾶ-εῖε εἰ ὕἰ ἀδᾶ αἰῆῶᾶ.
- XIV. × εῖά νᾶἰῦ ἀδῖαἰᾶ ἀεδὲ εᾶ εᾶνῖᾶ εᾶᾶᾶ νῦἰᾶ ὀδ ὕἰ ὀδῦἰῖᾶ

αυτιε.

- X. Nu poti fișticarile să aibă haine de mare preț, dar a fi curat fiștecare
poti.
- XI. Cine pizmuești, când vedi pre aproapele său ian noroc, acela are inimă
rea.
- XII. Cine ian tinereță nimică n-au ianvățat, acela să căești la bătrâneță.
- XIII. Cine mergi adesū ori la pără, acela nu poate trăi cu vecinii ian dragoste.
- XIV. Cine sapū groapa altuie, lesne cade sāngur iantrānsa.

Miscelaneu

* * *
 ερε γε φραττε' βεω και' οινε
 πλανδευρ ση' πατε φρε' κπιμε
 Δε φραττιε παρ παρ κς κβλιπια ,
 αγωνιενδου φερε' χιρε τα

* * *
 Διπινδε μενε πια βρακαλασι
 ερε πωρτη λα κβατα μι' σβασι
 Δε παρ ση δε πινα Πωριτα
 υι' ηνδ λε' ρεπχιμερ πε' ρε' η' τε

* * *
 Σε' ρατ κεραι ση' η φρε' ρε' ρε' ρε' ρε'
 Γοτμελ ηε διπιοε' ρε' ρε' ρε' ρε' ρε'
 ερε' ε' ε' ρε' ρε' ρε' ρε' ρε' ρε' ρε' ρε'
 ηε' β' η' Δε' η' η' η' η' η' η' η' η' η' η'

* * *

Óú ÷â ôàí'ôú ââç êüé áéíá
 áeúíáâöü øe'íâ÷â ôeá'íôeíá
 Áâððâðeéâ düó düó íó éóâúíðà
 àâííeñúíáöó ôâðe÷eðâ ðà.

Βίðeíáâ ì úíâ ðà ñüðâeóeó é
 öü íâððâ èâ óðâ ðà ì øüëeóeó é
 Áâ ðüèâ øé áâ ðeíá íüçüüeðâ
 öé éíâ èââüðó éí öü íüçüüeðâ.

Fă ce faptă vez că-i bine,
 blândeță și pace fie-n tine.
 De fratile tău rău nu cuvânta,
 agonisându-ț fericire ta.

Iantinde mâna ta săracului,
 fă parte la ușa ta mișălului,
 De răle și de tine păzăști-te
 fiind legătuintă păzăști-te.

Ñóóeâð eóðâð øü'íðüíð
 Áíì íóe íó ýíðíâðí'ýíâðüí(ò)
 Ôé é äüâüñðíñ øe'íâððeéñ
 íââüíâ eóì éé íðeèâæ ñeúíâüëíñ.

Suflet curat șă-nfrânt
 Domnul nu iantoarn-Iandrăpt
 Fi-i drăgăstos și neurgios
 nedând lumii prilej scândălos.

Miscelaneu

De riu fratelui nu te bucura,
nici de bunul lui nu te supăra,
Iartă a fratelui lesne greșala,
cu răsplătire nu-ți agonisăști fala.

* * *

Lene este păcat ucigaș,
sufletului foarte păgubaș,
Iar trupului de mari urgie,
având cu sâne neagra sărăcie.

* * *

De voești să nu te iancalece
sărăcia ian jios să nu te plece
La lucru te scoală de noapte
iar la culcat nu pre grăbi-foarte.

Åå ðúó ôðàðáéóé íó ðà áóéòðà
íéñé åå áóíóé éóé íó ðà nóíúðà
Éaðòú àððàðáéóé éåñíá àðàðáèà
éó ðüñíèüðèðà íóíí àãííèñüé òàèà.

Åå åíåüü nü íó ðà ýíñåèå=å
ñüðü=èå ýí öèññ ñüíóðà íèå=å
Èà éóéðó ðà ñéíåèü åå ííåíðà
èàð èà éóéèàð íó íðà àðüåé ôíàððà.

Éåíá åñòà püèàð óñéååø
ñóðéåðóéóé ôíàððà íüåóååø
Éað òðóíóéóé åå ì àðü óðöéå
ååñíá ñóñííá íåå àðà ñüðü=èå.

De rău fratelui nu te bucura,
nici de bunul lui nu te supăra,
Iartă a fratelui lesne greșala,
cu răsplătire nu-ți agonisăști fala.

De voești să nu te iancalece
sărăcia ian jios să nu te plece
La lucru te scoală de noapte
iar la culcat nu pre grăbi-foarte.

Lene este păcat ucigaș,
sufletului foarte păgubaș,
Iar trupului de mari urgie,
având cu sâne neagra sărăcie.

Miscelaneu

ΠΡΩΗΚΑ ΓΙΑ ΘΥΣΙΕΣ ΒΙΚΛΕΣΙΩΣ

Σάκορ ακροστ Άρσικρ σφρρι βικλε=
μαρ, σι'λα Ινιμκχρπτ; Κονδ ε'ιλ
βρε οδατρ βρε'ι'ντρσάρε αν βυγρτ'
ριτλν' κρ ακυιρτ εζρε π'ιδε, κερ
κρ κρ μαρ' δε λ'αμτ; ετ'σ'ηκρ ελ κρ=
μεν' κωτ μζομσρριε βεπρρε 'κβυγρτ'
ση Τρρε'. —

„Εξ κρ'αμορβιτ' ο'ι'ηε αν λ'αμτ,
„μζο'ί' ανδρρεπτα'; μζορ κ'αεζμ'ιμ'
„επ'ι' Δομνeta οδατρ „

Σεπ κονδ ελ ακρο οδατρ βρε ο=
Τρσβαλε σφρρε', σι' δεκρτρ ακρσ δε
λα'μζο'ί'μζρε' ε'ι' μρετρπ'τ' ε'ρα: ετ'σ'η-

ἸΔΟΪΕΘΕ ΧΑΕ ΟΥΘΥ ΑΕΕΕΑΘΟΑ

Ἐεῖτᾶ ἀοΐηθ ἰδοῖε οὐδὺ ἀεεεᾶθoα, οὐ εἰ εἰεἰ ὠ εὐδαο; εὐῖᾶ ἀε ἀδᾶτ-
ᾶαοῦ ηῖδᾶ' ἰοδᾶᾶᾶδᾶ ῖγᾶῖουοῖθoεοε ἰο ἀο ὠδεοδ ηῦδῦηῖοῖᾶῖῖ, εὐ=ᾶ εῦ ἰο
ᾶῖᾶᾶ'ᾶᾶ ηᾶἰ ὠ, ἀοῖᾶ=ᾶ ἀε ἰοἰ ἀε εὐο ἰ ὠδοοδηνῦ εὐοδῦ'ῖᾶῖουοῖθ ὀε ᾶδῖᾶ.

«Ἄο ἰο'ᾶἰ ᾶῖᾶᾶδ ᾶεῖᾶ ῖγᾶ ἡᾶἰ ὠ, ἰ ὠ ᾶῖε ῖγᾶᾶᾶδoᾶ; οὐδῖᾶ ηᾶᾶῖῖ εἰ ἀε ηῖ'ο ε
Ἄοἰ ἰᾶδᾶ ἰᾶᾶδῖ».

Ἐᾶδ εὐῖᾶ ἀε ἀεοῦ ᾶᾶδῦ ᾶᾶ ἰ ᾶᾶᾶεῖῦ οῦγᾶ οὐ ἰᾶῖοδo ᾶᾶᾶε ᾶᾶ εᾶ'ῖῦ-
δῆῖοῦε ηῖε ἰ οᾦοδᾶδ ᾶᾶ: ἀοῖᾶ-

PRUNCUL CEL FĂRI VICLEȘUG

Iacob au fost un prunc fără vicleșug și la inimă curat. Când el vre-odată spre-ntrebare ianvățătorului nu au știut să răspundă, căci că nu băga de samă, atunce el numai căt mărturisă cătrū'nvățător și grăe:

- Eu nu am băgat bine ian seamă, mi voi iandrepta; ti rog ca să-mi mai spui Dumneta odată.

Iar când el altă dată vre-o greșal făce și pentru aceea de la părințăi săi mustrat era, atun-

Miscelaneu

Уа ел ничи одата нѣ ел брѣмѣ еши
елекнѣ брѣмѣ ел, чѣ еша брѣмѣ. —
„Адеврѣт кѣ ел ам брѣмѣтѣ
„ши ешт брѣмѣнѣ де осѣндѣ, кѣрѣ де
„вои шѣрѣмѣ: шѣмѣ мѣлѣтѣ мѣлѣ
„мѣтѣ шѣрѣмѣ! ерѣмѣ ел мѣлѣ мѣлѣ
„мѣтѣ де аѣтѣ мѣлѣтѣ: кѣтѣ аѣтѣтѣ
„мѣтѣ мѣлѣтѣ мѣлѣтѣ мѣлѣтѣ; де
„кѣ ел мѣлѣтѣ мѣлѣтѣ мѣлѣтѣ
„воѣтѣтѣ де кѣтѣтѣ мѣлѣтѣ „
„аѣтѣтѣ ерѣмѣтѣ де мѣлѣтѣ ешт
„мѣлѣтѣ мѣлѣтѣ, шѣтѣ мѣлѣтѣ
тѣтѣтѣ. —

nā āē īē:ē īāādū īō nū ādēæā nūōē ānēōīāū ādāōæēā nā, nē āōā ādūā:
«Āāāāūōāō ēū āō āī ādāōēūōū ōē nūīō ādāāīēē āā īnūīāy, nāōā ī āīē ōē
dūāāā: yīnū ī ēēīnōēāēēī(ō) ī ēē īū-dēīō! ōēō ī ēā āōīē ōē āā āē:āī īāēīōā:
ēū:ē ā:ēānōā ī āē ī ōēō ī ū āā yīōdēnōā; Āāāēū āāō yīōīāō:ā āīnōē ādāāīnōē ē
āīānōōā āā ēūōōū ī ēāā».

Ānōū ōāēē āā āūfāōōē nūīō ōēōēē Āōī īāçāō ōē īāī āīēēīdū īēūēōōā.

ce el nici odată nu să grija să-și ascundă greșala sa, ci așa grăe:

- Adevărat cî eu am greșăt ū și sânt vrednic de osândă, care o voi și răbda.
Iansă, milostivlor mei părint! Fiț mie buni și de aice-n-nainte, căci aciasta mai
mult mă va iantrista: dacă veț iantoarce dosul dragocții voastre de cătrū mine.

Astū felī de gānduri sânt și lui Dumnezeu și oameniloră plăcute.

Miscelaneu

σφραγδα γιλ μικ

ΚΑΠ Π

Πέτρος γεμικ ἀδελφοί ἐσφραγδα
 Θραλα προίνουσι σφραγιδί Λαί Ροάμα,
 σφ' αλμα Λακροσι Δετσκάρε. — Δαρο
 καινθ θρε' ελ οδελτι μεμελε' Λατριν
 ατίνγα ελ Λαί ετισε κίτρο τετρα ελ,
 σφ' λαί βορονίτ κα πεμπροσ' εχάρε
 κετρο ελ κινυίεκα θρε Πέτρο. —

Πέτρο ελ δηγετισμ επικίμυε
 εφσάρτε, σφ' αεε δεσβινοβιζέ; κεϊλ
 κσ' εσφραγιδί, κιεκαγοί Λακροσι μικρί,
 Δνει ματτα γε δηγερεστίτ εμια λαί
 προεπίε —

„Πεντρο ατταετα με εκινυίεσε”

II. ΟΟΘΟΕ ×ΑΕ Ι ΕΕ

Ίαδοό =αεί εε ααανυίθε αο οοδα(ο) ααεα ιυδείουε οε οδαοέε εοέ ιΐαί α
 οε αεοάα εοεδόδε ααί υίεαδα. έαδ ευία ιδα'αε ίααδου ί οί υα έαο ιδεί(η)
 αδοί =ά άα έαο ηίον ευδδου οαουε ηυο οε ηαο αΐδαεδ έα ίαΐδοό α=άαα ανίδο ηυ
 εείροεανευ ίδα Ίαδοό.

Ίαδοό αο υί=αίτοδ αΐευίοα οΐαδοά οε ανυ αααεΐΐαυογ; ευ αε ίο αο
 οοδαο ίεθεαδε εοεδόδε ί αδε, υίηυ οαουε =ά υίουεαδδ ασα έαο δυνίοίη:

«Ί αΐδοό α=εανδα οα ηεεί υιοάν(=ά)

II. FURUL CEL MIC

Petru cel mic adesăori au furat de la părinții și frații lui poame și alte lucruri de mâncare. Iar când pre el odată mumă-sa l-au prins atunce ea l-au spus cătri tatăl său și s-au vorbit ca pentru aceea aspru să chinuiască pre Petru.

Petru au ianceput a plânge foarte și a să dezvinovăță că el nu au furat niscari lucruri mari, iansă tatăl cel ianțălept așa i-au răspuns:

- Pentru aciasta te schinjuesce

Miscelaneu

Λαὸὶ Ἀμίντῃ μαϊγίλορῶν ἰπρυγκί
Λαρο

Κεπ. 111

Ὦν φῦρῶν, καρίαν δηκκὸν ἔρα
παρῶν ἀστρῶν, εἰς φροστὸν οὐδὲν ἐκός
λα πικρῶν ἄρα; ἐν τῆν ἰνδὸν λα λὸκκλ
πικρῶν ἰπρῶν, εἰς ἰσθμὸν ἔλ κα κίετιπρῶν
μαϊκῶν. / Κορὴ δηκκὸν ἔρα βίε /—
λα ἔλ, ἀβῆνδ εἰς ἔπτε γέβα ἰνδῶν
ἰεῖν, ἰσθμῶν ἰεῖν φῦρῶν ἰνδῶν ἐκός
ἰπρῶν, ἰπρῶν ἰνδῶν βίενδ λα ἰπρῶν
πῖετ δε δῖνεκλ, — τερ ἔλ φρῶν ἰνδῶν
εἰ, κα βρα εἰς ἔπτε γέβα λα ἰπρῶν
εἰς ἰπρῶν κα δῖνεκλ ἰπρῶν ἰπρῶν
ἰπρῶν, βίενδ. —

„ ἰεπῶν τῶν ἐπῶν δε ἰπρῶν
πῖετ

III. Εἶοᾶ ἰ ἰῶᾶ ἰ Ἀἰνῆῆτῶν ὄε ἰ ἰῶᾶ ἰ ἰῶᾶ

Ὁἱ ὀδοῦ, ἐὰν εἶα ὑἱεῦ ἰὸ ἀδᾶ ὀαδᾶ αἰδοῦν, ἀὸ ὀἶνο ἰᾶαδὸν πῆτῆν ἐὰ
ἰᾶαδᾶ, ἀεῶἰαῦἰᾶ ἐὰ εἶεῶε ἰᾶαδᾶ, πᾶὸ ὀααδὸν ἀε ἐὰ (ςβ) ἐεἰ ἰ ἰᾶ
ἰ ἀεῦἰᾶ (ἐὰδᾶ ὑἱῶν ἀδᾶ ἀεἰ). Ἐὰ ἀε, ἀαῦἰᾶ νῦε πῖὸᾶ ἰᾶᾶ ἰὸἰ ἀε πᾶε< ῥᾶῦν-εἰᾶ
εἰε ὀᾶ ἰᾶαδᾶ ἀἰεῶεδᾶ, ὄε ἰ ἀεῦἰᾶ ἀε ἐἰᾶ πᾶὸ ἀἰῶεᾶδ ἰᾶ ἰᾶἰᾶ. Ἐὰ ἀε
ὀῦεἰᾶἰᾶ, ἐῦ ἀδᾶ νῦε πῖὸᾶ ἰᾶᾶ ἐὰ ὀαἰε, ἀὸ ἀἰῶεᾶδ πᾶ ἀεἰῶε ὄε ἐὰ(ὸ) δῶἰᾶ
ὀαἰε, ἰᾶἰᾶ:

«Ἐὰδὸν ἰ ἀἰ ὑ νῦἰ ἰὸ ἀᾶ ἰᾶἰε-

III. LUAȚ AMINTE MAICILORĂ ȘI PRUNCILOR

Un fură, carile iancă nu era tare bătrân au fost odată scos la pierzare, ajungând la locul pierzării, s-au rugat el ca (să) chiami pre maică-sa (care ianancă era vie) la el, având să-i spue ceva numai ieai, rugăciune lui fu-ndată ascultată și maică-sa, viind s-au apropiat de dânsul. Iar el făcându-să că vre să-i spue ceva la urechi, au apucat-o cu dinții și i-au rupt urecū, zicând:

- Iatū mamă sâmnu de neui-

Miscelaneu

1, mare ane oibarii de seama, prusustarii
2, lei credintarii si usoare adusimintarii,
3, de sepre krajirama! De nu ai epialkai:
4, pnat ka episkis ariatpaa min yisniiu
5, mami'chii: din prunzii, care eu caun
6, prun adskuid, meri, nuci, oao,
7, pui, miei, si altile, de furat,
8, spuindu-Ń, ca mi le-au cinstit unii
9, si alŃi, ca eu ca un prunce, aducand meri, nuci,
10, oao, pui, miei, si altile de furat,
11, spuindu-Ń ca mi le-au cinstit unii
12, si alŃi sau le-am aflat: de ai fi ispitit
bine faptele mele si minciunile mele,
mai fi schinjiuit, asa nici eu nu as fi
mai furat, din mic talhar nu as fi fost mare
si nu as muri acum spanzurat ian
spanzuratoare cu o moarte asa de ocară si mică-

oada afa auauoe aa naai u idaoaduoe de edaafoue =ae ootada aaoi edaea
aanida edaioeda i a! Aafo (i) ae oeaneoada eo odaea a=eanoa i ef=ofeaa i aee
=aee aef idoi=ea, eada ao eaoi idoi(=a), aaoeua i ade, io=é, waw, ioé, i eae de
aedaea aa ooda, nioefao eu i eaa=efinede ofe é de aeoé, nao eaa adoa:
aa ae oe enieoed aefa oaioea i aea de i ef=ofeaa i aee, i ae oe neefoeoed, aza
fe=e ao io az oe i ae ooda, aef i ee oueoadé io az oe ofno i ada de io az
i ode aeoi niufoda, yi niufoduofada no w i tadda aza aa teadu de i ee-

tare a nebăgării de seamă prejetării și credinței cei ușoare a Dumitale despre creștire me! De nu ai fi ascultat cu urechie aciasta minciunile mele celi din pruncie, care eu ca un prunce, aducând meri, nuci, oao, pui, miei și altile de furat, spuindu-Ń că mi le-au cinstit unii și alŃi sau le-am aflat: de ai fi ispitit bine faptele mele și minciunile mele, mai fi schinjiuit, așa nici eu nu as fi mai furat, din mic talhar nu as fi fost mare și nu as muri acum spanzurat ian spanzurătoare cu o moarte așa de ocară și mică-

Miscelaneu

„Λοῦσέ . - Ἰαρ βόι πῦρηνυῖν, καὶ βόι
; πρῆντι . - ἀδαοε ελ ; ὀτυῖνδς αβῆ
; ἴην μιῖν ; καὶ ἴην μαῖκμε ! Λῶα
; οῖνε βῆαμα Τρεσῶαῖς ἴην πρηνυῖν
; βῶπρι , καὶ δε μιῖν Ἰεπαιβῖν δῖν ἴην
; μιῖν ἴην : καὶ βόι πρηνυῖν ἴην
; ἴην δε ἴην ἴην ἴην ἴην ἴην ἴην
; ἴην , καὶ εὐκαπῶν δε ἴην ἴην ἴην
; ἴην ἴην . —

ēīānū. ēād ātē īūdēīōē ē ōē ātē īdōīnē, āāāīnū āē, īāēēfāū āāāō yī ī ēfā ōē yī
ī āēēyī ā! ēōāō āēfā nāāī ā ādāōāēāēīd īdōī=ēēīd āīōōdē ōē āā ī ēnē ēā īēēāō
āēf ēfēī ēēā ēīd: ēād ātē īdōī=ēēīd ōādēōūāū āā yī=āīōōōē =āē ī ēē āē dūōōōē
ēā nū nēūdāōū āā āēōīāēādēēā =āēā dāēā».

loasă. Iar voi, părinții și voi prunci, adaosă el, oglindă aveți ian mine și ian maică-me! Luați bine seama greșalelor pruncilor voștri și de mici le pliviți din inimile lor, iar voi, pruncilor, feriți-vă de ianceputul cel mic al răului ca se scăpați de alunecările cele rele.

Miscelaneu

Γαζδα Λοτρίλων

ΚΑΤ. IV.

Μεγστίν (Ν) δίη εετσα / Ν |
 ηί' εχ μέρε ηίηι' οδάτε εηεεργκαε
 εφίρε, ηί' εε πηαχρεέεκα, ηί' οαηε-
 ηίη' ηί' ηί' οε εώδηα ηρε εχίτ' εε:
 κηηε οηηκαί' α. Αί', ηί' εε Δα Δεχρε:
 ηί' ηί' ηί' εφίρε' εε ηε ηεεεερε:
 εε. Καρε Δεχρε' ηί' ηε είηδα' ηί' ηη
 αήηη' ηε εφίρε; ηί' οε Λοτρίλων / α /
 εεοηί' εε ηί' ηε, εεάηε εε ηε ηί' ηε,
 ηί' Δρεέηε, Μαι' Τρεεερε εε εφίρε.
 ηε εχί' αηε ηηα χρεεεεκα εε ηί' ηε
 ηηηί' ηε ηε εφίρε, ηί' ηί' ηί' ηί'
 / α / ηηα χρε' Τρεεεερε, εε εε ηε ηί' ηε -

IV. ĀAÇĀĀ ĒĪ ŌĒĒĪĪ

Ī ādōēī (N) āēī nādōē (N) īōāō ī ādñ īē:e īāādū nūīāōđ ēā nū ōōđā, ōē nū ōēōūđāāñēū, čē īāī āīēē =āē đūē nū āāōīā īđā nōīđ āñēōīñ ŷīēāñā ēōē, ōē ē āā ēōēđōēēā =āēē ōōđāde nū ēā īūñōđāçy. Ēāđā ēōēđōē ēā āēīāā ōū ŷī āāīē ēā ōū=ā; ēāđ ēīđōēēīđ(ōēēōāde īđūāūōīđe, ōīō āā āđōī) đēēōāde īđūāūōīđe, ōīō āā āđōī āāīēīā āđōā, nēōēā āā āūōāēā ōē ōđāīū, ī āē īđāōđī ū nīōēyāōāōā ā=ēāñōū đyēōūđāāñēū āō ēūçōđ ŷī ī ŷīōēā āēōāēūōūē, ēūđē ēā āē ōē -

IV. GAZDA LOTRILOR

Martin (N) din satul (N) nu au mers nici odată săngur ca să fure și să tâlhărească, ci oamenii cei răi să aduna pre supt ascuns ian casa lui, și-i da lucrurile celi furate să le păstrează. Care lucruri le vinde și ian bani le face; iar lotrilor (tâlhari, prădători, hoț de drum) agonise arme, scule de bătaie și hrană. Mai pre urmă soțetate aciaștū tâlhărească au căzut ian mănule judecățai, căriie ei și

Miscelaneu

Прз' ашџо Газде Леаџ Рџџе, Карале
аеі'тине пџџапеџ Кх Дџнџџі' ас Лџџџ.

* * *

Deacă vez pre cineva furând
bucură-te pre el arătând
Gazde de lotri de nu ar fi
nici oameni răi nu s-ar plămădi
Cine cumpără-n știință de furat
cu hoții este-ncurcat.

īdā aēīð āaçāū ēāāō nīōñ, ēāðāēā āñūī 'īā īāāāāīñū ēō āūīøūē āō ēōāð.

Äæü āaç īdā -ēfāāā ōðūīā
á ōēōðūðā īðā'æ āðūðūīā,
Āaçāā āā ēīððē āā īō āðōē
īēñē īāī āīē ðūē īō ñāð ī'ēūī ūāē,
× ēfā ēōī īūðūīūē ēōū āā ōððāð
ēō ōīōē ē āñðā'ī ēððēāð.

pre a lor gazdă le-au spus, carele asămine pedeapsă cu dănșăi au luat.

Deacă vez pre cineva furând
bucură-te pre el arătând,
Gazde de lotri de nu ar fi
nici oameni răi nu s-ar plămădi
Cine cumpără-n știință de furat
cu hoții este-ncurcat.

Miscelaneu

Ποτ γε ἰαετῆς πρῶτε μῶ-
εργῶς ἄνι ἐκνήτοσ

Κατ ν

Deaku Ioann era' la' vre-un
ospatz, las la ve onuntat kiemat
el atata manca, si oia, kopt
si de' eituzior si de' priyuzior lei ez
lipse, Deu shazind la nuzuzre, mai
nainta puzos nuzuzre shi dnoat, shi
yuzuzre shi yuzuzre, shi uuzuzre shi uuzuzre
mshuzre shi mshuzre; De' shi kuzuzre shi
mshuzre, shi shi kuzuzre shi shi
De' mshuzre; kuzuzre shi kuzuzre, kuzuzre
mshuzre shi mshuzre, kuzuzre
mshuzre shi mshuzre; shi mshuzre
mshuzre shi mshuzre shi mshuzre De' shi

V. ΟΤΟ ΧΑ ΕΑΝΘΑ ΙΘΑΝΘΑ Ι ΥΝΟΘΥ ΙΟΕ ΝΥΙΥΟΤΝ

Αααεβ εταιι αδα εα αδαοι ιπιυο παο εα αα ιιφοου εεαι αο αε αουοα
ι υτεα οε ααα ευο αα ηει οεοα οε αα ιδε:αιεοα ηα ηυ εειηα. Ααδ ουουια εα
ααοοοδυ ι αε ιαεφοα ιυδου ιο παδ οε υγααοαδ, υι:αια αςυ αυε:ααε οε ανυ ηουαε
εο ιαι αιεε εαεαεου. Αανε εο οταοε α:αηοα αυιυο οε ο:εη εο αυοαα ηυ αο:α
ααεαιφοδυ, ηυνε αε ητεοα ευ ιι ο(ε) αδοι:α ιοι αε υγααηουοαδ, ευια ι αδαε
αααδ αεανυ; υιηυ εταιι ιεηε οι αεφα ιο αο αυουοδυ αα εα

V. TOT CE IASTE PESTE MĂSURĂ NU-I SĂNĂTOS

Dacă Ioan era la vre-un ospaț sau la ve-o nuntă chemat, el atăta mănca și
bea cât de sămțire și de pricepire sa să lipse. Dar, șazând la beutură mai nainte
pără nu s-ar fi ianbetat, iancepe a să gâlcevi și a să svădi cu oamenii ceialaltū.
Deci cu toati aceste, vânăț și ucis cu bătae să duce de la nuntă, căci el socote
că omul atunce numai iandesfătat, când mergi beat acasă: iansă Ioann nici un
bine nu au văzutū de la

Miscelaneu

Περὶ τῆς ἐπιτομῆς, καὶ τῆς ἐπιτομῆς
καὶ τῆς ἐπιτομῆς καὶ τῆς ἐπιτομῆς
καὶ τῆς ἐπιτομῆς καὶ τῆς ἐπιτομῆς.

Ἐπιτομὴ τῆς ἐπιτομῆς καὶ τῆς ἐπιτομῆς,
καὶ τῆς ἐπιτομῆς καὶ τῆς ἐπιτομῆς
καὶ τῆς ἐπιτομῆς καὶ τῆς ἐπιτομῆς.
καὶ τῆς ἐπιτομῆς καὶ τῆς ἐπιτομῆς.

Ἰὺδὲρ οὐὲ νῦε ὅε ἰεῖε ὀί ἀὰ ἐεῖνδὰ ἰὸ ἀδὰνῦ ἀεῦῦ ἀὶ ἀν-ὀἀεῖδὲ εὐ ἀῦῖνὲ.

Ὀε εἰ ἀἀνὸῦοῶδ ἰδῦεῦῖᾶ ἰὸδᾶ ἀεῖᾶ
ὅε ἀἀδὲ ἀἰ ἰὸεὲ ἀ ἀ ὅε ἰὸ δεῖᾶ
ἰῦῦῦῦῦ εὲ ἰ ἀ ἰᾶῦῖᾶ ὅε ὕῖᾶῖᾶ.
εἰ νῦ ἰὸ ὀ ἀ ἀῶεῦῦᾶ ὕῖᾶῖᾶ.

Βῖδῖᾶδὲ εὐεὐδὲῖᾶ ὀᾶεὲ οῦῖᾶδᾶ ἀ ἀ ἰ ὑνὸδῦ-εῦ=ε ἰᾶἰ ὑνὸδῦ-εᾶ ἰ ὑνὸδὲ ε,
εὐδῦεὲ ὀᾶ ἰ ὑνὸδῦ.

părinții săi și nici un de cinste nu vra să aibă amestecari cu dănsul.

Fii desfătăat orăcând pure bine
și darul Domnului va fi cu tine.
Păzăști-ț limba ne dându-i ianvoire
ca să nu te aducă la ianpotivire.

Ian toati lucrurile tale țāni-te de măsură - căci nepăștriala măsurii te-
npresură.

Miscelaneu

Γλῶσσι πιστὴ μέσσορ

κατ. vi

Ὡς πρῶτα εἰσὶ Μαρκο ,
οὐδὲ τάρω αποκροῖα , α ἄνωμακς
ἐπιροῖγορ δὲ λαρτὸς δε βεγῆνί' αἰ :
ωἰ ἰρρὸς εἰ εἰ πικροκροῖα , ωἰ εἰ
ἀνηρροκοσῶ , λεγο κινδ αἰροῖς α
μερρεῖα λα ἐπιροῖγορ , Γενδῆνδ κῶ ,
κωσ φρῆνῆτι βρα ἔν ρῶς : εἰα ἑπῆ
ωἰω ρῶς δὲ ὀνήσει δακῆνδων : κῶ
εἰατ φρῆρ δὲ μῆντῶ , δε εἰ δακωῶ
λεσῆ αεῖ ἀνωμα . —

Ὀδῶτῶ μῆκῆνδων εἰα εἰροῖς ἀν
βλεῖτα , αε βεῖντ ὀρρὸς δε ἔνδῶς ἔν κῶ =
νε πῶροπῶτ αε ἑπρὸς ἀῖ , δε κωρρῆς

VI. ἈΕΟΙ Ε ΤΕΝΘΑ Ι ΥΝΘΥ

Οἱ ἰδοῖε, αἰοῖ ε ἰ ἀδεῖ, αἶα ἰ ἀδᾶ ἀοεοδεᾶ, ἀ ὑῖοῦεᾶ εἰοποδεαυδε(ᾶ) ἀᾶ
εἶοἰ ὑ ἰᾶ ἀᾶ-εῖεῖ εἰ νῦε οἰε ἰδᾶ ἀε ὀδοᾶοδᾶ οἰε ἀε ὑῖοδεεῖσᾶ, εἶο εῖῖᾶ ἀ-εῖ εᾶ
ἀεᾶδᾶ εᾶ ἠδοεᾶᾶδᾶ, αῦῖᾶεῖᾶ εῦ ἠᾶο οῦεοδ ἠδᾶ οἱ δῦο: ἀε ἠδᾶ οὔ'ο δῦᾶᾶ ἀᾶ
αῦῖοῦε ῥεῦῖᾶοεᾶ: εῦ ἠῖῖο οῦδῦ ἀᾶ ἰ εῖῖᾶ, ἀᾶ ἠῦ ἀᾶο ἀᾶ εᾶῖῖᾶ ἰ ἠῦ ὑῖ
οῦεᾶ.

Ἰ ἀᾶοῦ μεοεῦῖᾶοἠῦ ἀε ἠῖῖᾶο ὑῖ οεεοᾶ, ἀο ἀᾶῖεο ἰᾶδᾶ ἀᾶοῖᾶᾶ οἱ εῦεῖᾶ
ὀδοᾶᾶο ἀᾶοῖᾶ εἰε, ἀᾶ εᾶδᾶεᾶ

VI. GLUMI PISTE MĂSURĂ

Un prunc, anume Marco, avea mare bucurie a ianșala cu strigărie de larmiă pe vecinii săi și pre ei ai turbura și ai ianfricoșă, iar când acie alerga la strigare, gândind că s-au făcut vre-un rău, el sta șă-ș răde de dânșăi, zăcându-le că sânt fără de minte de si dau așa lesne a să ianșala.

Odată jucându-să el săngu<r> ian ulițe, au venit oare de-unde un căine turbat asupra lui, de carile

Miscelaneu

Αέσα. ωί μαυαρίσα
εραβύσα. Κεατ vii
, Αέσα λαυ δικουζατ Κε μαλαρί,
ωί αυ τηκατ λα βεκατ, σνδα με-
ταρίσα Κε ηεγοπηήπιουα λαυ εραβύ
εαυ βτιμάνηπιουα, ωί αυ δικεφρικατ
εφιαρίουα, δικεκατ ποετα εαυ δικε-
πιουα αφηγι' διη πιδεσρε αυ ερεβύ,
δεκατ Κερε λαυα ποτεβανδρεα εαυ
τιρινε ματα. —

Μεταρίσα Κεατ εραδελήνδρεα
δικεπε είνε, εαυ δικεπερεαυατ εαυ
λαυ, δι'Κεαυ. —

„Ια βτιμάνη εραβύματα/α/
Υεγ παρεδε βεκατ Κε μαλαρί
Ια βεκατ εαυ ηεγοπηή, με' πρι'Αίνε. —

VII. ΕΑΘΕ ΘΕ Ι ΑΑΘΕΘΕ. ΘΑΑΘΕΥ

Εαθε παο γίνηουο εο ι υααθεο(ε), θε αο ιεαεαο εα αυφαο, οίαα ι γααθεοε
εο ια-ιτιεεοεοε νυο οθεαο αο ηιυει υίθαο θε αο γιόθεεαο οεαθεεα, γίνηο οίθαο
αο γίηαιόο α οομε αεί ιυαοθα αοαδυ, αοιυ εαθα εαθε δι'ιακυίαοηυ αο ιθείν
ι θεοα.

Ι υααθεοε εαι οθαοεε'ιαοηυ γιόθο ηι'α, αο γιόθαααο ιθα εαο, σεε'ια:
«Εα ηι'οί'α ι ουδοαδε (αηου [ηι'ι'ι'ουε'υοε] ουε ιθεαδε'ια) αο ιαθα αα
ηο'αοεε αεαηοεε

VII. LEUL ȘI MĂGARIUL. FABULĂ

Leul s-au iansoțat cu măgariul și au plecat la vânat, unde măgariul
cu necioplitul său urlet au spăimântat și au ianfricat fiarile, iancât toate au
ianceput a fugi din pădure afară, după care leul răpăzându-să au prins toate.

Măgariul cam fudulindu-să iantru săne, au iantrebat pre leu, zicând:

- Ia spune-mi fârtate ce-ț pare de sunetul glasului

Miscelaneu

3 μιὰς ἑξῆς, ἄλλα ἀνῆλθεν. —
3 Δαρὴς μὲ μαί' ἀνὰ πύρασι' ἰθὺς
, μί' ἐξ ἑξῆσι' ἐκὼς πύρασι' ἰθὺς ἑξῆς, μάλα
, ἐπιμύστα δὲ πῆνυς".

Μεταμύστα ἀνῆλθεν φράσασα
Ὀχρεὶς φράσασα, οὐ καὶ βίησιν οὐδὲ ἀγοραί,
καρδίῃσιν ἐμὴν ἰορροῖαν ἄλλοτε λα' ἔχον
πῆνυς, ὠδὴν πύρασι' καὶ δὴ καὶ ἑξῆσι' ἐξῆς
μαί' ἑξῆσι' ὠδὴσιν καὶ καὶ ἑξῆσι' καί
μαί' ἑξῆσι' καὶ ἐξῆσι' ἑξῆσι' λα' ἑξῆσι', καὶ
καὶ καὶ ἐξῆσι' ἑξῆσι' μαί' ἑξῆσι' καὶ ἑξῆσι'
καὶ ἑξῆσι' ἑξῆσι', καὶ ἀπὸ ἀγῆσιν καὶ ἑξῆσι'
μαί' — ὠδὴσιν ἑξῆσι' ἑξῆσι', καὶ ἑξῆσι'
καὶ ἑξῆσι' ἑξῆσι' ἑξῆσι' ἑξῆσι' ἑξῆσι',
καὶ ἑξῆσι' ἑξῆσι' καὶ ἑξῆσι' ἑξῆσι', καὶ ἑξῆσι'
ἑξῆσι' ἑξῆσι' καὶ ἑξῆσι' ἑξῆσι' ἑξῆσι' —

î eao?». Eaoe ye duniõnu:

«Aad +a î û î ae yîõðaae yînu õe ao ynûl e nu ío ðaueo +efa aue, î aõ ni uei ufõa aa ðefa».

ÖYËI Ý×EÐÅ À×ÉÛÉÉ ÖÅÅÖÉÅ

A=eanõy oaaõeu nu eoaefa aefa a-eiða, eadenua-ðadõy íõðeeíõað íuõu
eaõfõ ðei ío, aaeu íuõy eufa ye eoiíne tai afe. Aa=e aaeey naõ eoiíneõ;
íei efa íene ío na î ae oei û eà ae, õe eõ euõ nõðeu ae î ae ðaða õe yíõðeeaçufã
aõõue, eõ aõuðà a-ea ðua aa ayíõe. Íi õe +ae íõíñõ a eà õe íõõíeõe +ae
+a aa õe e-a aaaaða nu ni`aðeá, ead +ae +a eõ nõõeãð î ee, yí ía`í+aaõu õðeeu
eà aíõðeeá õðuãõe.

meu? Leul iai raspunsu:

- Dar ce ma mai iantrebi ianca si eu iansumi sa nu te stiu cine esti, m-as spaimanta de tine.

TALMACIRE ACESTEI FABULE

Aciastu fabuli sa cuvine bine acelora, care sa arata-nfricoSAT paru la un timp, adica paru cand ia-i cunosc oamenii. Deci, deaca s-au cunoscut; nimine nici nu se mai uitã la ei si cu cat striga ei mai tare si ianfricazane altai, cu atãta acie rad de dansii. Omul cel prost e ca si pruncul cel ce de fiece vedere sa sparie, iar cel-ce cu suflet mic, ian ne-ncetãta fricu ca epurile traesti.

Miscelaneu

~~Καὶ δευτερογενῶς οὐρανοῦ ἐξ ἑσθλῶν ἀστέρων~~
Καὶ δευτερογενῶς οὐρανοῦ ἐξ ἑσθλῶν ἀστέρων / ἀστέρων /
νοστίπης, ἀστέρων ἐξ ἑσθλῶν βέλων
νοστίπης καὶ τῶν ὄστων καὶ κακῶν / το-
κοπικῶν / λοιπὸν δευτερογενῶς οὐρανοῦ, προ-
ροφῆται μορφή καὶ τῶν, ἑσθλῶν οὐρανοῦ ἐξ ἑσθλῶν
ὄστων ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ, ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ καὶ ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ
οὐρανοῦ. — Δὲ καὶ οὐρανοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῶν οὐρανοῦ ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ, ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ
ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ, —
Αὐτὸ ἐστὶν οὐρανοῦ, καὶ τῶν οὐρανοῦ
οὐρανοῦ ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ
οὐρανοῦ, ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ καὶ ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ, καὶ
ὄστων οὐρανοῦ ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ, ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ
οὐρανοῦ, ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ, ἐξ ἑσθλῶν οὐρανοῦ

Eufä nōdeāu īādaōīāā āōōā (āōōīēōā) īīāīōā, ādōī=ā nū nīādeā āāāēā
īīānōā eū=ē āōī ēāēēōēē (nīēīōāāēā) ēīō nōdeāāā āōōūē, īōīōī=āūē ī īādaō
ēōēāā. Āāō īādaō īāā nū īānē īāī āīēē, oē nā īō ī īādu? āōā ēīē ēō āāāūdaō
yīēū īō nāō āōēāō. Āā īō āō oē āōōā īēnē =ēōōōāōū yī ēōī ā, oīō ādōāāōā
nū ī īādu īāī āīēē.

īō ā āōī ēōēdō, īēnē āāīdēīāāāā ā nīādeā īdōī=ēē āā ī ē=ē ēō oīēēā oē
āēōēēā ēā ā=ānōā, eū=ā āāīdēīōūīāōōy āōā, īūīū ēā āāūī=ē ādōūīāōū, nū
nīādeā oē nū īōdēēā-

Când strigă oareunde buha (bufnița) noapte, atunci să sparie babile noastre, căci dup calculul (socoteala) lor, strigare buhăi procești moarte cuiva. Dar oare unde să nasc oamenii și se nu moară? Așa loc cu adevărat iancă nu s-au aflat. De nu ar fi buha nici ciuhureză ian lume, tot ar trebui să moară oamenii.

Nu e bun lucru, nici deprindere a sperie pruncii de mici cu unile și altile ca aceste, căci deprinzându-să așa, până la adânci bătânețu, să sparie și sănfrica-

Miscelaneu

«а'а' де' асамине луврери, каре ниче
лэ'а' вэ'а' ниче лэ'вор вэ'де'. - Де ес
те'а'те'а'сва' д'р'а' д'а'а'а'а'а'а'а'а'а'
е'с лова'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'
ка'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'а'
е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с
е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с
е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с
е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с
е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с
е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с е'с

Бабиле noastre iansă spun și povestesc unile și altile. Babile se ianșeală
tare cu povețile lor și mai bine ar fi să tacă? Ușor e pre a zice, dar baba cată
vrăjtoare, povestești atâte și atâte pilde, cum s-au

șază de asămine lucruri, care nici le au văzut, nici le vor vede. De să temi
cineva prin iantuneric să nu să lovască cu capul de ceva, sau să nu cază ian
vre-o groapă; drept cuvântare să se teamă și să se păzască, dar de să temi să nu
vază ceva iantru iantuneric, nebunesc gând are când atunce nimic nu să poati
vide.

Babile noastre iansă spun și povestesc unile și altile. Babile se ianșeală
tare cu povețile lor și mai bine ar fi să tacă? Ușor e pre a zice, dar baba cată
vrăjtoare, povestești atâte și atâte pilde, cum s-au

șază de asămine lucruri, care nici le au văzut, nici le vor vede. De să temi
cineva prin iantuneric să nu să lovască cu capul de ceva, sau să nu cază ian
vre-o groapă; drept cuvântare să se teamă și să se păzască, dar de să temi să nu
vază ceva iantru iantuneric, nebunesc gând are când atunce nimic nu să poati
vide.

Babile noastre iansă spun și povestesc unile și altile. Babile se ianșeală
tare cu povețile lor și mai bine ar fi să tacă? Ușor e pre a zice, dar baba cată
vrăjtoare, povestești atâte și atâte pilde, cum s-au

Miscelaneu

μολύβει ἄναρα, ἴαρ ἀλγῆι ἀτ βῆθ
ἐπίλε καὶ ἀτίλε, παρεκὼδ μοῦσπε
περὶ τὴν μορμῆτι πρῆ; καὶ κῆμ εἰσρα
πρὶ κοίτην δὴ τῆνι, ἄκρυδιῶν δρῶνι
μῆ πρῶντι, ἄα, κῆτι εἰς ἑστ πο
μῆνι τῆνι τὸ εἶλε, καὶ δρῶντι; κα
εἰς κοίτην, κῆμ βῆνι τῆνι εἰς ἑστ.

La mormanturi sunt cruci mari
ca multe moșii și altele nălțari,
de care noaptea la lună se fac
umbrile multe. Deci dacă trece vre-un
câine, sau vre-un motan / căru
noaptea ochii lui scânteie /

íúeó=èð óíîðà, èàð àeòúe àó àúçó(ð) óíèèà øe àeðe-èà,òðàèúíà íîàìòà íà
èúíàú í îðì úíðòðe øe èòì ñù òà(=à) òðeèíèe=e ýí àúeíe, íó èðààeò àðàøe é ì é é
íðòí=e, íó, èú=e à=àèà ñúíð òí(ð) ì eí=eóíe àíàèà øe íðîàñòà; ÷à àñeòeòàð
èòì àeíà ñíàeí à à=ààà.

Èà ì îðì úíðòðe ñúíð èðò=e ì à(ðe) øe ì øeðà ì íøeèà øe àeðà'í íúeòú(ðe),
àà èàðà íîàòà èà èòíú ñù òàe òì àðà ì øeðà: Àà=e ààeú òðà=à àðà'óíøe, èàðà
ñàó íàe=íøeð àeí íðòí=-èà à ñù òàì é, íðà àeíèí íîàìòà; àààà òì àðeèà àà èðò=e,
àðà óí èúeíà, ñàó àðà óí ì îðàí (èúðòà íîàìòà íñé èò=àñè) àeàðàeíà àðòí-

nălucit unora, iar alții au văzut unile și altile, trecând noapte pe lângă mor-
mânturi și cum să face tricolici ian găini. Nu credeți, dragii mii prunci, nu, căci
acele sânt tot minciuni goale și proaste, ce ascultați cum vine spaima aceea.

La mormânturi sânt cruci mari și multe mohile și alte-n nălțari, de care
noapte la lună să fac umbre multe. Deci dacă trece vre-unul, care s-au obișnuit
din pruncie a să temi pre acolo noapte, vede umbrele de cruci, vre-un câine,
sau vre-un motan (cărue noapte ochii lucesc) alergând, atun-

Miscelaneu

7α, ἰσθδῶτα δει'η φ'εραῶτα ἰμαυῶτα:
 ηῖε / ἰσθκίπαιρε μινυῖε / οσθῖε εἰ τῖρ-
 οῦρε ἰθῖ εἰ, ὄφρῖε καὶ κα.πρ'εῖσπε
 ἰσθ κῦ-εῖνῖε. — οῦτῖος δεικῖσπε,
 βιδεῖε. —

οἰσθῖε ἰσθκῖσπε ἰσθκῖσπε ὄσ κῦ-
 οῦρε κα εἰσθῖε ἰσθκῖσπε, καὶε κα
 οἰσθῖε ἰσθκῖσπε ἰσθκῖσπε. —

ἰσθ κῖσπε καὶ ἰσθκῖσπε
 ἰσθκῖσπε, ἰσθ κῖσπε καὶ ἰσθ κῖσπε
 ὄσ εἰσθ ἰσθκῖσπε ἰσθκῖσπε, καὶ ἰσθ
 εἰσθ ἰσθκῖσπε ἰσθκῖσπε, ὄσ εἰσθ
 ἰσθκῖσπε ὄσ κῖσπε, εἰ εἰσθ ἰσθκῖσπε
 εἰσθκῖσπε ὄσ εἰσθκῖσπε, ἰσθκῖσπε, καὶ ὄσ εἰ-
 σθκῖσπε ἰσθκῖσπε, ὄσ εἰσθκῖσπε =
 ἰσθκῖσπε ἰσθκῖσπε ἰσθκῖσπε καὶ ἰσθκῖσπε
 ἰσθκῖσπε, / καὶ ἰσθκῖσπε ἰσθκῖσπε / ἰσθκῖσπε =

=ā yīāaōū ēnū'īōēāaūīōū ēī āōēīāōēā (yīēēīōēā ī ēīōūē) nūī-ōēēā nū ōōāōōū
 yī āē, ōōēkē ōē ēōōāī ōē yē ēōīōēīāā, āīīē ēāēūōūōē, āēāīēā.

Aēōū yīīōāōēōāā āā ēōāēēōū ēō nōōēīē īīāīōā, ēāōā ēā ī ēōī ēfū
 ōī āēū yē ā=ēānōā.

Bī ēīēōōēā =āēē āūēōīānū ōē ōūīānū, īōā ēōī ōē ēā ēīēōōē ōīāā nūīō
 ī īōī ēīōā āūōōūīā, nāō ōīāā āō ōīnō āā'īāāōū nāō, īōāō, nāō ēōīōīōēō
 āā ēūōūī ēç, nū āōēū īōōōā nāāīāā āā nāēēōōō, nōī īīō ōē āā āēōē ī āōāōē ē
 āōçūōīāāā, āēī ōōō ā=ānōā ī āōāōē ē+ ōōāōā ēūāōā nīāāēōē, (ī āē āūōōīn
 īōēī ūāāā) īōā(n)-

ce iandată i să-nfierbântă imaginație (Ianchipuire mințai), sănțile să turburi ian
 el frică și cutremuri ial cuprinde, apoi iacătăți videnie.

Altă ianprejiurare de credință cu strigoi noapte, care ca o lumină umblă
 iai aciasta.

Ian locurile celi băltoacă și rănoasă, pre cum și ca locuri unde sănt
 morminte bătrâne, sau unde au fost vre-odată sat, oraș sau cuptoriu de cărămiz,
 să află purire sudoare de salitru, sumpor și de alti materii arzătoare dintru
 aceste materii trage căldura soarelui (mai vartos primăvara) pres-

Miscelaneu

πες ζίοδη βαποροῦ διῦ καροῦ κνίθε εἰ
σηη παχυρῆ ἐξέ, λαρ ελπίθε ραμῶν
μαί' ἰσηυόου ἰση ἐξο, λαρε φρῶθε-
ρῶνδ βῆρα μί' ἰσηυόου, εἰ μημη-
πνῆ κη βαποροῦ δε εχῆτι μετῆς' οἶα,
μα' λοβῶνδσε ὀππρῆσε κη' ἰσηυόου
μα' σε' ἰσηυόου, δε' ἰσηυόου ελπίθε
μερῆ' ἰσηυόου δε' ἰσηυόου, ἰσηυόου
ἰσηυόου μετῆς' οἶα, μετ' ἰσηυόου μετ'
ἰσηυόου μετῆς' οἶα ἰσηυόου μετῆς'
Αἰετῆς ἰσηυόου εἰσὶ ἰσηυόου ἰσηυόου
ἰσηυόου, ἰσηυόου ἰσηυόου ἰσηυόου
ἰσηυόου ἰσηυόου κη' εἰσὶ ἰσηυόου, ἰσηυόου
μα' ἰσηυόου, ἰσηυόου ελπίθε κη'
εἰσὶ ἰσηυόου ἰσηυόου ἰσηυόου ἰσηυόου
ἰσηυόου ἰσηυόου ἰσηυόου ἰσηυόου
ἰσηυόου ἰσηυόου ἰσηυόου ἰσηυόου

oà çeîÿ aaiîðà aef eadà oíeèà nù ýí íaeoy non, ead aèðeèà ðuì úí ì aè ýíæîñ
ýí aad, eadà oèoðoðuía naada øe íîaiðà nù ýíouì ðuîú eó aaiîðà àà aèðe
ì adàðeà øe eíæíæonù ýíodanúfa neaðuðuy øe naíaiðeíà. Aanè oíeøe à=àeà ðaðøe
ýíodanaà eadòðà, ýíeùðuò ye ì úíú aúíðøe oíð adçuíà ðu(í) =à nù aadú
ì adàðeà =à adçúðíadà. A=auè eòí eíe nùíð naæeèà =æe =à ead, eòí eíeèà =æe =à
çeè íðíúeðe é eù nùíð naðeáíe, çì aè øe íðeéíeè=à, ýððò à=ànð eéí àò íúneòð
eðàaefòà =à' aàðaðuì íðef íðæðà ì eíouè oíadè neíð-

te zioa vapore, din care unile să ianalță sus, iar alile rămân mai ianjos ian aer, care fluturând seara și noapte să iantămpănă cu vapore de alti materie și lovindu-să iantre săne scapără și se aprind. Deci focul acila tergți iantr-acee lature iancătrău ia-l mână vânrul, tot arzând pân ce să gată materie ce arzătoare. Acești lumini sânt stelile celi ce cad, luminile celi ce zic proștii că sânt strigoi, zmei și pricolice. Iantru acist chip au născut credința ce-deșartă prin orbire mințai, toati scor-

Miscelaneu

επιπιάτ, Ασμία εάλμε μιντε 4ε
~~μιντε μιντε 4ε~~ Ασμινάτε, Κερε
 Αρεττε Αόαω, εδ εβίρεα, τερε δαττε
 κοάεα εσπερτεμίνι/ε/ κερερε-αρε
 κού ανς μινι, δε μινε κίεε Τεμνι.-
 μιν' δε πεπορετίεε δακ μορεμ κεπερε
 θεεεε. —

Οροεπετε δακ ερε κίεε, μιν' 4ε περε'.
 αρε εμνε περ' μινι, κε δακ εβίρε Πίστε=
 ερερε μιν' 4ε 237ε. —

εερεεε ερε 4ε κε περε εβίρε μινι,
 „ μιν' ερε κε περε μινι μινιτε δε Αεκ.
 3 περ; ερε κενδ περε περ' μινι, τώρε ερε-
 3 κενδ ερε περ' μινι εβίρε. — ερε δακ
 ερε κίεε, κε ερε ερε κίεε ερε κίεε
 ερε κίεε ερε κίεε, 4ε ερε κίεε μινι κίεε.
 „ μιν' 4ε δε περε μινι μινι ερε κίεε μινι δε
 3 περ' μινι. —
 1ε/ κρε μινι περε ερε κίεε 1ε/ ερε κίεε ερε κίεε ερε κίεε —

ni'üdeäd. Eöi éfä äänöä i éföä =ä éöi éfäöy, eädä äðäöü ífäω äääüðöé, eäd
 ýföofäefäñä nófäðñöéä (Éðääeföü ääðäöü) íäöä=ä íðä íté äfäðäi é, ää
 í éðäééä äüéé ää ðüíñäðéä ýíi íði úföðä íñä.

Öfäðä ýföüéäí ðé =ä ððäá öä nü íä öäi éi , íä ýfääöý í éðä äöpa(Öééí çí ö
 äðä=änéö) =ä çü=ä:

«Ä=ää öü =ä íó öä ää äüðü ä, ðé ñíéíðäüé í äé íäéíðä ää éöéðö;
 öüéüíä ðüö öä öäi é, eäd öüéüíä äéíä öä äöéöüy». Öé é äó(í) ýföüéäí ðé
 äðä(íð) äí íé ääé çü=ä éüðü öfäðé ñfäéí éä ääðäðä, =ä äóçéäó í üääéöéö(é)
 öé äö ää íó öä üéäi =éíä äüé í äø öäi ä ää öéíä.

späriat. Lumina easte minte ce luminată, care arată noao adevărul, iar iantu-
 necoasa superstiție (credință deșartă) ne face pre noi a ne temi, de mișelile
 găini, de răposatile ianmormănture oase.

Foarte ianțălept și ce trebuie să ne temim, ne ianvață Pitagora (filozof
 grecescu) ce zăce:

- „Acea fă ce nu te va vătămă și socotești mai nainte de lucru, făcând
 rău te temi, iar făcând bine te bucuri”. Fii bun, ianțălept și drept, apoi vei zăce
 cătri toati spaimile deșarte, ce au zi leu măgarului și eu de nu te știem cine ești
 m-aș teme de tine.

Miscelaneu

menii prin casăle lor; iansă eu ştiu leac de aciasta, altă nu-mi trebueşti, numai
un par de păducel, cu acela voi zdrobi trupul lui Iacob, iar voi măine si-l
dezgropaţ apoi eu vă stau bun, că de aice iannaite nu va mai eşă din mormântul
său.

Δε γὰρ ἐπιπίρη μοῦ, θυρ᾽ ἄνοιον
τόωσλασι, ἠὲ ἀσχοπινοῦτι θῖο ἀπὸ
πυρσ ἀγέλα, ἀητηροσ ἀγέλα θῖο ἀπὸ
ἠὲ ἰωάνη καὶ ματῖα ἐπὶ λα μορμῖν.
βεννῖνδ ἔλα δακ ἐλοῦλα, λακ ἀητηρ᾽
αὐτὸ ἀητηρσ τῖροῖα θῖρ᾽ ἔλα κῶδα ἀσ
φροῦτ, θῖρ᾽ ἠὲ βεννῖνδ λα ἐλοῦλα, α-
πῖρῖν᾽ ἔλα ἔλα βεννῖνδ ἀσ φροῦτ, ἠὲ
γῖρ᾽ ἔλα ἀητηρσ τῖροῖα, κυ πῖρσ τῖροῖα
μορμῖν. — Ἐπῖρσ ἀγέλα ἀσ ἀητηρ᾽

î aîe é îdeî eânüea êîð; ýîñü áó üeo éaaê aâra=eânòà, àèdù íoî é òðàà óàüé,
íoî àè óííàð àà ìüàò=àè, éó à=àèà àîe çàðîàè òðóíóè éóé Æaèîà, eàð àîe ì üeîà
ñüè àèçàðîíàò àîîe áó àü ñòàò áóí, eü àà àè=à ýí íàèíòà íó àà ì àè àøü àèí
ì î(ð)î úíðóè ñüò».

Àà=e ñòüðððü òîò ìðàáîð ì îðóéóé øé áó òîðüðüð çèîà íà(í)ððó à=ààà,
ýíððó à=àø çé áó àøé(ð) øé íîáí éó òàðüé ñüó èà ì îðì úí(ð). Àáîéíà àè ýí
ñòíàèü, èàò ýíððàáàð ýíàüòüòíðèóè ìðà àè óíàà áó òîñð, àà íó áó àáîéð èà
ñòíàèü, àðóí=à àè áó ñíóñ óíàà áó òîñð øé =à ñàò ýíóüí ìèàð, éó òðóíóè
=á(è) ì îðð. Ñíðà à=eânòà áó ýí=áíòð

menii prin casăle lor; iansă eu ştiu leac de aciasta, altă nu-mi trebueşti, numai
un par de păducel, cu acela voi zdrobi trupul lui Iacob, iar voi măine si-l
dezgropaţ apoi eu vă stau bun, că de aice iannaite nu va mai eşă din mormântul
său.

Deci stături toţ pre vor<ba> moşului şi au hotărât zioa pentru aceea,
iantru aceş zi au eşet şi Ioan cu tatăl său la mormânt. Venind el ian shoală, l-au
iantrebat ianvăţătoriul pre el unde au fost, de nu au venit la shoală, atunce el
au spus unde au fost, şi ce s-au iantâmplat cu trupul cel mort. Spre aciasta au
ianceptut

Miscelaneu

φράτα γὲ ζυελεπτα.

καπ. IX

Αἴκα ἄε δὴπρωαῖστ δὴπρω
σεεαρ, ωεῖνδ λα φερεκε, Πρε μαίκε.
λα' δέκινδ. —

μαίκε! Ρεῖνετι ροεῖτε: Δεγε
„ερε φρεφίλεε νοαῖπρωε εεροαπορ-
λε καίλορ Λεῖ ρηπρωαῖερε κεῖτε σεε-
πιεπτε, ωεῖ μαί τῶλε, Δεκεῖπορ
αητε Λεκερεῖ φρεῖεῖ κε Λεκερε, νίε
εε πιεπτε (περεῖ) αρε καπ? —

Μῦθα

„Αωα' εεποβερεῖεῖε, κέτε κε
εεπρωαῖερε αρε καί, κερεῖε ετακε
εεκεῖελε εεροαπορῶε Λεῖ αρε πιεπτε,
ωεῖ Δεκεῖεκε φρεῖελε, κερε Λεκερε —

IX. ΟΑΟΑ ×Υ ΒΟΑΕΥΙΟΒ

Αίεα ἀο υἱόδααδ υἱόδο ἱπᾶαδύ, οαῖυία εἰ οόδευ, ἱδᾶ ἱ ἀεεῦ πᾶ σεεῖυῖα:
«ἱ ἀεεῦ! Νίτοῖαἱ εἰ δῖαοδᾶ: ἀᾶ-ᾶ οῦἱ οῦἱ ἀεεᾶ ἱτᾶπδᾶ πῦδαῦοἱδῆεᾶ εἰεεῖδ
εοε Νίτοῖαᾶᾶδ εῖοᾶ ἱπῦ(ῖ)οῦἱ υἱῦ, οε ἱ ἀε ἱ οεο. Αἰῖοοἱδ(ε) ἀεοᾶ εοεοδῶε
ᾶᾶεε ἰο εοεδῦ, ἱε-ε πῦ τεᾶῖοῦἱῦ (ῖᾶδῆα) ἱδᾶ εἰῖ?».

ἱ οἱ ᾶ: Ἀοᾶ πῦ ἱτᾶᾶπδᾶῖε, εοῖ ῦ εῦ Νίτοῖαᾶᾶδῶε ᾶᾶ εἰε, εἰεε εἰ ᾶεῦ
υἱ σεεεᾶ πῦδαῦοἱδῆε εοε ἱδᾶ ἱῦἱ υἱ(ο), οε ἱπῦῖᾶᾶε οῦδαεεᾶ, εἰδᾶ εοεδῦ.

IX. FATA CE IANȚĂLEPTĂ

Anca au Iantebat Iantru o seară, șezăd la o furcū, pe maici-sa, zicând:

- Maicū! Spune-mi, rogu-te: de ce țin fāmeile noastre sārbātorile cailor
lui Sāntoader cāte o sāptāmānā și mai mult, de nu torc, alte lucruri greli nu
lucrā, nici sā pieptānā (perie) pre cap?

Muma: Așa sā povestești, cumā cā Sentoaderul are cai, carii umblā ian
zālile sārbātorii lui pre pāmānt și osāndesc fāmeile, care lucrū.

Miscelaneu

Ανκα
Δαρ γε ρις φρακ καιι' αχις λορ:
μαμα
Ρει'κκ, πατ' κχ πιχοαρομα με
λε 8712. —

Ανκα
Οαρε ορε εντοαδερ τυμαρ
καιι', μη ενδαι' υνε: τινε οα
Τρι'μαρ ?

μαμα
Ασ μη'ς κοζ' ορε, μη' τινε κω.
μαμα δειμη', Δαρ αμα' αμ αδ'ατι
οδαν βεπο'οι; μη' αμα' κρεδ' εχ, κχ
ει' αμα' μαμα' αμα' αμα', αμα' αμα'
μαμα' λα φρε'οι; μη' ενδαι' αμα' φρε'
μαμα' λα φρε'οι, λα εκιν'αμα' —

Ανκα.
Μαι'κκ Δρατ; εχ αμ αμα' αμα'

Αίεα: Άαδ +ά δυό οαε εαεε ανέαεϊδ?

Ι οϊ α: Εαεεϋ, ααδ εο ιε:τὰδαεα οα εα ο:εα.

Αίεα: Τὰδὰ ἀδὰ Νεφὸτὰαἰδ ἰ οεοϋ εαε, οε οίᾱαε οϋτᾱ: +εῖᾱ ὕϊ ἀεεααϋᾱ?

Ι οϊ α: Γό υεό εϋο ἀδὰ, οε +εῖᾱ εαοοϋ αἶ αϋι'οεε, αἰδ ἀοα αἰ ἀοçαο
αεῖ αϋοδϋῖε; οε αοα εδᾱἶ αό, εϋ αε οἰ αεϋ ὕϊ çϋεεεᾱ ἀ:αεᾱ, ἀνεοεοϋ ἰδᾱεᾱ
οᾱδᾱϋε, οε οίᾱᾱ ἀοεϋ οϋἰ αεεᾱ εοεδϋῖᾱ, εᾱ νεεῖοεοᾱνε.

Αίεα: Ι αεεϋ ἀδᾱ αϋ; ἰδ αἰ ἀοçεδϋ

Anca: Dar ce rău fac caii acielor?

Muma: Calcă, bat cu picioarele și leucid.

Anca: Oare are Sântoader multă cai și unde-i țâne: cine iai grijaște?

Muma: Nu știu căți are și cine caută de dânsii, dar așa am auzet din bătrâni și așa cred eu că ei umblă ian zălile acele, ascultă pe la ferești și unde aflū fămeile lucrând, le schinguesc.

Anca: Maicū dragă! Eu am auzitᾱ

Miscelaneu

мăнт нă сѣ ааде undeвa сѣ сѣиѣ, Дѣрѣ
днѣ аеро нѣ по лăкуи; аша' да кайѣ
лѣи' египтоадегѣ егѣт нѣтмай' вѣкорнѣ
пѣдѣнѣи' поагѣрѣ, Економѣи' Ноаепѣрѣ—
лѣи' минѣи'ни' Тоаде .—

Аша' е днѣкѣ ла нѣи' иае. Кѣ
тѣрѣгѣ днѣкѣтѣ, егѣт минѣнѣи', нѣоѣ:
лѣ де ла пѣшѣ пѣни ла рѣсѣлѣи', то-
дорѣсѣлѣ, вѣаѣтѣи'сѣ вѣнѣрѣ, Зѣвѣагѣрѣ.
лѣаѣи', а лѣтѣпѣсѣтѣ, лѣи' аѣтѣ егѣрѣо-
тѣорѣ' лѣоѣаѣи', нѣтмай' тѣрѣи' тѣрѣсѣ-
тѣи', лѣи' орѣнѣрѣ' нѣтѣсѣтѣ тѣрѣ сѣнѣ:
лѣи' гѣрѣ, лѣоѣа' нѣоѣа' лѣрѣтѣ аѣ нѣтѣ
тѣтѣрѣ лѣнѣи' дѣн лѣтѣрѣ нѣ сѣрѣрѣ,
сѣрѣ кѣнѣдѣнѣ аѣтѣа' днѣ Зѣдѣагѣ, лѣи' аѣтѣ:
тѣрѣтѣи' днѣ лѣнѣ, тѣтѣрѣ егѣтѣ егѣтѣтѣ
аѣтѣа' де егѣрѣтѣ лѣи' минѣи'.—

Î ūfō îōñŭ āōāā ōfāāāā nŭ ōēā, āād ŷf āād îō îî(ō) ēūēōē; āōā āā(ō) ēāē ēōē
Ŋŭfōîāāāā nŭfō îōî āē nēîōîē(ōē) îŭāōāēōîāāā āēîîîî ēāē îîānōdā ōē î ēf=ēōîē
āîāēā.

Åōā ā ŷfēū ēā îîē ōā ēō î ādōā ŷfēōāōū, ādî ēfāāîēē, āēîēēā āā ēā
îāūē îŭfŭ ēā dōnāēē ē, ōîāîdōnāēā, î āē=ēēā āēîāde, çēîā ōdnoēōē, ā ēōîūēōē ōē
āēōāā nŭdāūōîdē ēāîēāūē, îōî āē îdēî îdîñōēā ōē îdāēdā'îōāāādā îdā nōîādūēōēā,
ēādā îîāî îdānōdā āî ēūōā îāōdō ēōîē āēî ēōēdō îāōōōū, ōūēŭîāōîā ā ōāāā ŷf
çŭāāā, ōē āîē ōdā=ē ŷf ēāîā îāîōdō ā=āāā nŭfōdāî āōā āā nŭdā=ē ōē î ēōāē.

mănt, nu să aude undeva să fie, dar ian aer nu pot lăcui, așa dar caii lui Sântoader
sânt numai scorniri păgubitoare economiei noastre și minciuni goale.

Așa e încă la noi șe cu marța iancuetă, armindenii, joile de la paști până
la rusalii, todorăsele, maicile vineri, zioa ursului, a lupului și altee sărbători
idolești, numai prin prostie și orbire-nteeate pre superștiție, care noao preste
an câte patru luni din lucru ne fură, făcându-ne a șede ian zădar și a ni treci ian
lene, pentru aceea săntem așa de săraci și mișei.

Miscelaneu

„Фрѣлазъ црѣне мѣнтѣ оѣне, шѣлѣс:
зѣне, шѣ дрѣнтѣлѣоръ тѣи, Дрѣлѣхѣтѣ ка
зѣптѣлѣ, шѣ аѣжѣнеѣрѣ, еѣрѣ тѣтѣсѣ
„Дрѣлѣ фрѣптѣлѣ аѣне, шѣ нѣчѣ дрѣтѣлѣ, нѣчѣ
зѣрѣчѣтѣлѣ, нѣчѣ аѣчѣтѣ чѣвѣ, дрѣлѣкѣ
„вѣчѣ рѣчѣ, еѣрѣрѣ, нѣсѣрѣчѣ, аѣпрѣчѣ
„шѣ аѣтѣ рѣлѣ еѣрѣчѣ: аѣчѣтѣ еѣтѣ
„еѣрѣчѣ рѣчѣ, кѣрѣ рѣчѣ прѣчѣлѣ
„шѣ еѣрѣчѣтѣлѣ нѣсѣрѣчѣ; дрѣлѣ дрѣчѣ, ка
„дрѣчѣтѣлѣ еѣтѣлѣ дрѣчѣ еѣтѣ еѣрѣчѣ аѣ
„кѣрѣчѣтѣлѣ: дрѣчѣ нѣ еѣрѣчѣ, нѣ рѣчѣ,
нѣ дрѣчѣтѣ, нѣ аѣпрѣчѣ, нѣ кѣрѣчѣ, нѣ
„тѣрѣчѣтѣлѣ мѣнтѣсѣнѣ; дрѣчѣтѣлѣ
„лѣчѣ тѣчѣ еѣрѣчѣ кѣрѣчѣтѣлѣ, дрѣчѣчѣ
„дрѣчѣтѣлѣ дрѣчѣ, ка дрѣчѣтѣлѣ
„тѣчѣ, дрѣчѣтѣлѣ дрѣчѣтѣлѣ, дрѣчѣтѣлѣ

«Oéœà öüfà ì éfðà áéíà\ œé ñíófà œé ìðóí=ééíð ðüé, ìðà éóì èü ìíñðœé,
œé áæóíáðà, áðà ðàì áéó ìðà ðàìðà áóíà, œé ìéñé ìíñðœé, ìéñé ðòäüñéóíà, íóó
áœéóóü ñààà, áààèü ááé ó=éàà, óððà, æáðóé, áìðéíàà œé áéðàà ðüéà ðà=à: à=áñòà
ñüíð ðàìðà ðüéé, éàðà ó=éà ððóíóéü œé ñóðéáðóé ìíñððó; íó áüíáé èü ìíñðœé
ñéíàóð ìíðàðà ñü ðà ðàèü áó(í) éðàüéí: ýíñü íó óððà, íó ó=éàà, íó ðüíé, íó
áìðéíàà, íó éððáé, íó ì üððóðéáñý ì éí=éóíü; ýì ìüðàðóéé é ðüó ðé é éðàáéíñéíñ,
éóááüé ìðà ðíð ìì óé, éà ýíñóð ìðà ðéíà, ìüçüíà ìíñððééà œé áá-

- Fiule, țane minte bine, și spune și pruncilor tăi, pre cum că postul și
ajunare are temeiu pre fapta bune, și nici postul, nici rugăciune nu-ț ajută
ceva, deacă vei ucide, fura, jefui, aprinde și alte răle face: aceste sânt fapte răli,
care ucid trupulă și sufletul nostru; nu gândi că postul singur poate să te facă
bun creștin: iansă nu fura, nu ucide, nu răpi, nu aprinde, nu curvi, nu mărturisă
minciună; iampăratului tău fii credincios, iubești pre tot omul, ca iansuși pre
tine, păzând posturile și be-

Miscelaneu

3ε ρικα πια', απ' αμα' βει' ορι' κρη
"ουκ' οτι', απ' βει' δηπιη' ποιησ'
3 δυτο λεγε απ' εσθησ' εδ' : _

ΠΡΥΝΚΑ ΔΡΥΓΕΤΟΣ ΔΕ

ΟΣΤΗΝΕΑΛΨ. - ΚΕΨΙ: ΧΙ

8η δηβερτορο απ' ομα' οδα'τ
κα σχοληρι' ει' λα ρακρα'α'α', κηδε κη-
κηδεσ σχοληρι' , απ' βει' οτι' δυρ' Μι-
λαιλ γελ' τικ, κηδεσ κηκα, κησε-
καλα' απ' οτι' δε οχαι'α'α'α', δηβερτο'
ρομα βυδι'α' κη το αμα'ι' ελ'τι γ'εβα'α'α'.

naðeña òà, øé àøà ààé øé èðàøðeí áóí, øé ààé ÿì ðeéfé îîñòó(è) áóíà èàòà
èó é Áóî îáçáó».

serica ta și așa vei fi creștin bun, și vei împlini postul dupe lege lui
Dumnezeu.

XI. ÎΘÓÍÉΘÉ ÅÐÝÄÝÑÒÎÎ Ñ ÄÄ ÎÑÒÁÍÄÆÝ

Óí ÿíáüòáðîðþ áó àøüò îáàðü éó øéíeáðé nue èà ðaèðáàðeá, óíáá
æóèúíáóñü øéíeáðé, áó áüçòð îðá î éðaeé ÷æ î êñ, èü íó ñü æóèà, íóí áá
ó(î) áeà ððèñò îá áá èáðóðé, ÿíáüòüðîðeøé áüíáeíä èü îîñàðé é àñðé ÷ááá èáó

XI. PRUNCUL DRĂGOCTOS DE OSTENEALĂ

Un ianvățatoriu au ieșit odată cu școlerii săi la recreație, unde jucându-
se școlarii, au văzut pre Mihail cel mic, că nu să juca, numae umbla trist pe de
laturi, ianvățatoriu, gândind că poati-i este ceva, l-au

Miscelaneu

Ἰνὸν πρῶτον τῆ ἀρεῆς θεὸς καὶ ἡσυχίας καὶ
λογιστικῆς ἀρεῆς, τὰς τῆς ψυχῆς αὐτῆς
αἰσθῆσις τῆς ἀρεῆς. —

„Ὁ μαῖν καὶ ἀσκήσει τὸν νοῦν.
Ἐὰν δὲ ἀντιβῆται τῷ! Ἰνὸν ἀσκήσει καὶ
τῆς ἀρεῆς καὶ ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς, ἡ δὲ τῆς
ἀρεῆς καὶ τῆς ἀρεῆς τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει
τῆς ἀρεῆς καὶ τῆς ἀρεῆς τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει
καὶ τῆς ἀρεῆς καὶ τῆς ἀρεῆς τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει.
Ἰνὸν ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς καὶ τῆς ἀρεῆς τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει.
Ἰνὸν ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς καὶ τῆς ἀρεῆς τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει. —

Ἰνὸν ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς καὶ τῆς ἀρεῆς τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει. —

«Ἄς ἰ ἀσ ἀρεῆς ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει! Βίβλιν ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει
τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει, ἡ δὲ τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει.
Ἰνὸν ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει, ἡ δὲ τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει.
Ἰνὸν ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει, ἡ δὲ τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει.
Ἰνὸν ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει, ἡ δὲ τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει τῆς ἀρεῆς ἀσκήσει.»

iantrebat ce are de nu se joacă cu soțæele lui, iar Mihail au răspuns așa grăind.

- Eu m-aș juca bucuros, domnule ianvătătoriu, iansă lecțiile meli ianancă nu le-am repetat și mă tem că voi petreci vreme ian joc, iar mâine voi veni negătit la școală, numai, te rog, ca să-mi dai slobozæe ian loc de a mă jiuca să cetesc ceva.

Miscelaneu

Πεντηχοῦς ἱστορίαι Κλαῖκῶ

Καπ. XII

Βλέπειν Πρῦνκα καταπῶν ε
οὐκ εἰς τῶντι εἰς πλάγι δούτρῶν κνη δῆλῶν
λε μῆι δῆμινακρ δε ακέειν οὐρορ
εἶδα λα' εἰς Λόκῶν Λακ δούτρῶν δῆλῶν.

„Μαῖκῆ κῆδε πῆ δῆμι δούτῶντι
ματῆρ λακ ρετῶν δῆλῶν : -

„Εὐμεδσκ σφῆδλα Λα Πρῦκῶ πο-
πύρ Λα κῆκῆ - - Πρῦκῶν λα δῆλῶ-
τῶντι ε δούτῶν δῆλῶν Πρῦτῶντι εἰς τῶντι
δούτῶντι Πρῦνκα . -

„Μαῖκῆ ! Δαρ τῆ ε' αἴτῆ κλαῖκῶ
ματῆρ λακ ρετῶν δῆλῶν εἰς τῶντι . -

„σφῆδλα μῆκῆ κῆδε μῆι δῆλῶν
κῆδε δῆλῶν κῆδε κῆδε δῆλῶν εἰς τῶντι

XII. ΓΑΙΟΘΟ ΓΟΙ ΕΔΑ ΕΕΑΕΥ

Άγούρα ἰδοῖεῶ εὐ δαδὺε νῦο νῦ ἀαδὺ νῦ ἰεᾶεῦ ὑἰδοῶ οἶα ἀεῖ χῦεᾶ ἰ ἀε
ἀεῖ εἶαδὺ ἀᾶ ἀεᾶνῦ ἰαδᾶ οἶαᾶ εᾶ'οἶ εῶεδὸ εᾶο ὑἰδοᾶᾶ(ο) χῆνῦ(ᾶ).

«Οἶεῦ οἶαᾶ δᾶ ἀῶε Ἀοἶ ἰαδᾶ» δαδὺε εᾶο δῆνῖοἶν εῶε:

«Ἀο ἰ ὑ ἀῶε οἶεῶᾶ εᾶ Ἀδᾶεῶ ἰἱ(ῆ)νῶδὸ εᾶ εᾶεῦ». ἰδοῖεῶ ἀο ὑἰ:ᾶἰῶδ
ᾶ ὑἰδοᾶᾶ ἰδᾶ δαδὺε νῦο ἰ ἀ(ε) ἀᾶἰδὸᾶ ᾶδῦεῖᾶ.

«Οἶεῦ! Ἀδ ᾶᾶ ᾶ ᾶ:ᾶᾶ εᾶεῦ»: δαδὺ νῦο εᾶο δῆνῖοἶν ἀῶᾶ.

«Οἶεῶ ἰ εᾶο εῦἰᾶ ἰἱε ὑἰ ἰαδᾶεᾶδᾶ χῆεᾶ ἰο εῶδᾶχῦἰ ἀεῶεδᾶ

XII. PENTRU NUMIRE CLACĂ

Văzând pruncul, că tatăl său să găte să pleci iantru una din zăle mai
dimineață de acasă oareunde la un lucru, l-au iantrebat zicând:

- Taică, unde te duci dumneta? Tatăl i-au respunc lui:

- Eu mă duc, fiule, la Grecu nostru la clacă. Pruncul au ianceput a
iantreba pre tatăl său mai departe grăind:

- Taică! Dar ce e acee clacă? Tatăl său i-au răspuns așa:

- Fiiul meu, când noi ian oarecare zile nu cutezăm a lucra

Miscelaneu

Ла' Ахкраса иалтурс, атихна мр-
уим де Ахкраса ахпора, н' тире
дан', ти' Ахмай' Дур' ми'кере' и'
Дур' ахт'и, ш' ага, ег' к'и'а'т'и'к'а'к'а',
(турс' а'т'ел'т'е' ас' р'ел'т'и'о' а'у'г'и'к'а',
„Отта'и'ке' де'а'ке' д'а'т'и'к'а'к'а'
„ Дур'т'е' ка'а' а'о'а'л'т'урс' т'е' е'р'а'к'а' =
„ и'а' Дур'т'урс' а'о'и' ми'к'е'и' е'и' а'а' =
„ ми'к'а'к'и' Дур'т'и' и'х' к'а'т'и'к' а'х'к'е'р'а';
„ Дур' к'а'т' д'и'д'р'е'д'н'е'т'и' а'х'к'ра' а'х'
„ т'и' о'м'б'о'д'а'т', ми'е' ми'е'т'урс' по'
„ г'на' а'е'р'и', с'а'с' де' а'г'е'р'е' о'т'а'л'
„ Х'о'л'д'а' е'а', с'а'с' а' а'х'т'и'к'а', ш'и' А'и'
„ Д'а'т'и'к'е' Д'у'м'е'з'е'к' к'и' е' м'а'и' Д'р'а'
„ а'х'к'р'а' т'и'е' е'а' к'е'е'и' с'а'к'а' т'а'и'
„ а'г'е'р'е'т'и', де' к'а'т' а'х'к'р'а' а'х'т'и'к'е',

ea eoeoe itodoo, adoi=a i adoei aa eoeou i aeoida io ida aafe, =e ioi ae
ida i ureada oe ida auod, oe a:aa nu eai u eaeu». Ni da'a:andaa ao duniolin
idofoe.

«I oaeu aaeu aoi iada iafodo eana itanodu =a nudaeu oe iafodo ite
i eue e ae Aoi ebaee e idoine io eodac aeoeoa; Aad eoi yfaduciaue aeoeoa
aeoe ite itaad, i ea i enu iada ot(o)ofa aoe, nao aa'nu=adu ite oe oieaa eoe,
nao a aeoea, oe eoe Aoi iafao auiiane eu a i ae ada aeoeoa =efa aa ea nue
naea =ae nuda=e, aa euo aeoeoa aeoea,

la lucrul nostru, atunci mergim de lucrăm altora nu pre bani, ci numai pre
măncare și pre băut și acee se chiamă clacă. Spre aceste au răspuns pruncul.

- O, taicū, dacă dumneta pentru casa noastră cea săracă și pentru noi,
mișeii ai dumitalii prunci ne cutez a lucra. Dar cum iandrăznești a lucra altui
om bogat, mie mi-să pare totuna a fi sau de săceră omul holda lui sau a altie și
lui Dumnezeu, gândesc că e mai drag a lucra cineva casă-i sale cei săraci, de
cât a lucra altuie,

Miscelaneu

Πενταγος πετρεζιρε
κατ XIII

Παβελ αυ λιπυροσαετ πρε πα-
τιβεεα, δευτρε γε πρηνιέκκ σαμα
κii, γετ πρoυι ηοiλα δε λα Πα-
ρι δινε λα ροσεαλια? δερ πατι
ειδ λα ρεβιτε κε αματ δε πρηνιουρε,
δινα Δρηνικε Υρε' διηζρελ η εκω
ειδ διηε πoπ αβριε, -

„ Ταικε! δερ πεντρε γε υρεκ
η νοετρε, ιηι Μειεττοριη, κοαε, πηρ-
η ρεεκ, ιηι τερε λα οραμυ διπτυρε
η α γε ηε ηοι? - ιηι α γι αετα ε Συκρε
η τιε ηε ηε εε αρεατε εε οριη α γι αετα
η δε πρηνιουρε δε βρεαλαδε η ετυρ
α γι αετα εε ρεετoνε βερεατιεε ιοσι -

XIII. I AΓ OΘO DUOU XEDA

Iaāāē āō yīōdāāāō īdā oāōūēnūō īāīōdō ÷ā īdūçīōānēō īai āīēē ÷āē
īdīūē æīēēā āā ēā īāūē īūīū ēā dōnāēēā. ēād oāōū(ē) nūō ēāō dūnīōīn ēū āōāē
āāīdēīāādā, yīnū īdōīēō ādā yīōūēā(īo) oē āōā āō yī÷āīōō ā ādūā.

«Oāēēū! Aād īāīōdō ÷ā Aāāēō(ē) īīnōdō, oē ī āēnōīdēē, ēīānū, oūd āōānē,
oē ī ād ā ēā īdāōū yīōdō ÷÷āēāō æīē? Oē ÷÷ēānōā ē ēōēdō ī ēāīōī ū nū ādāōū
nū oē ē ÷÷ēānōū āāīdēīāādā āā ādāī ēāōāū». Nīdā ānēānōā āō dūnīōīn oādōēēā ēō ē

XIII. PENTRU PETRECERE

Pavel au iantrebat pre tatăl său pentru ce prăznuescu oamenii cei proști
joile de la paști până la rusalie. Iar tatăl său i-au răspuns că așa-i deprindere,
iansă pruncu era ianțalept așa au ianceput a grăe.

- Taică! Dar pentru ce Grecul nostru și maistorii coasă, târguesc și merg
la oraș intru aceleș joi? Și acasta-i lucru mie nu mă să arată să fii aciastă de-
prindere de vre-o laudă. Spre aciasta au răspuns fratile lui

Miscelaneu

Павел зиченд. —

„Eu știu de unde vine deprindere acestui rău. Mie mi-au spus ianvățăto-
riul nostru, că oamenii cei proști prăznuesc joile acele ca să iantoeacă tunetul
și grindina, să nu să facă pagube ian holde și țarină. Pavel l-au iantrebato:
— Dar pentru joe prăznuesc și nu-n altă ze?”. Iar frati său așa i-au răcpunc
lui: — Și aceasta mi-au spus-o ianvățetoriul, că la păgăni ce nume dumnezeu
cel de tunet

„Eu știu de unde vine deprindere acestui rău. Mie mi-au spus ianvățăto-
riul nostru, că oamenii cei proști prăznuesc joile acele ca să iantoeacă tunetul
și grindina, să nu să facă pagube ian holde și țarină. Pavel l-au iantrebato:
— Dar pentru joe prăznuesc și nu-n altă ze?”. Iar frati său așa i-au răcpunc
lui: — Și aceasta mi-au spus-o ianvățetoriul, că la păgăni ce nume dumnezeu
cel de tunet

Țăăăă ceeuă.

«Ăo ȳoóó ää öíäă äeíä ääídeíäăäă ä=ănoóé duó. Ț ää Ț äo níón ýíäü-
öüóídeóé íínođó, eü Țäí äíéé ÷äé íđíȳé, Țđüæíóăñé æíéäă ä=äeä, ää nü ýí-
öíäđeü öóíäöóé öé ädeíäeíä, nü íó nü öäeü Țäăöäă ýí öíéäă öé ýí öädeíü». Țăăăă äo ýíöđäăäö: «Ää(đ) íä(í)öđó æíä íđüçíóăñé öé íó(í) äeöü çă?». Äăđ
öđäöé nüo äöä äo đüńíóíń éóé.

«Ö é ä=ănoä Ț é'äo níónȚ ýíäüöäóídeóé; eü ää Țüäüíé nă íóí ä äóí íäçäó
÷äé ää öóíäð

Pavel, zicând:

- Eu știu de unde vine deprindere acestui rău. Mie mi-au spus ianvățăto-
riul nostru, că oamenii cei proști prăznuesc joile acele ca să iantoeacă tunetul
și grindina, să nu să facă pagube ian holde și țarină. Pavel l-au iantrebato:

- Dar pentru joe prăznuesc și nu-n altă ze?”. Iar frati său așa i-au răcpunc
lui:

- Și aceasta mi-au spus-o ianvățetoriul, că la păgăni ce nume dumnezeu
cel de tunet

Miscelaneu

„αλτιρος, ши noi ка охтиса нострехъ
„ακοτις ριτίνης ηα γέλασι απιότι δατέρ:
„ник, Невот дикрэдінца, днвдї:
1 де γέλαи нєспрїтє, δε αεζјоικє,
2 ελοοοδ βότ Λακρά; ταρδεπεκє:
3 тє ши εραπї ρїиє, (Кεγος нѡѡ ѡѡ
4 εβεζјоїлор нострє, тоти ρїиє нї
5 εδєк) нєвот пѡѡ, — εμє' βότ
6 εрї нѡѡ ши Λα' ετнєѡѡ, ши ѡѡ-
7 тє нїлор Λακїє, ши днвїєѡѡ нѡ-
8 εлпјор ρїиє нї βє εрї. —

ãñòðà, øé ííé éó áóíóé ííñòðò ñó(íà) àéííàðéí úíòðé:àéóé àðíð Ìòðàðíéé,
íàáíì ýíèðààéíòà, ýí çéééè ðééé íáííðéòà àà àáñàðééù, ñéíáíà áíì éøèðà;
éàð àà íüèàòà øé òà(í)ðé ðüèà, (éàðà íí'ý øé àáàðééíð ííàñòðà òíð ðüøéù íà
àäóé) íà áíì íüçé, àøà áíì óé ííé øé éóé Áóì íàçüó, øé íàì áíééíð íéüèóð,
øé ýí àéàòà ííñòðü áéíá íà àà ðé».

astre și noi cu bunul nostru sup acoperimântul celui a tot Puternic ne vom iancredința ian zilele celi neoprite de beserică, slobod vom lucra, iar de păcate și faptiri răle (care noea și averilor noastre tot răulă ne aduc) ne vom păzi, așa vom fi noi și lui Dumnezău, și oamenilor plăcuț, și ian viața noastră bine ne va fi.

Miscelaneu

Книг . XIV
εραοαλα . α . II . Δοί Κείνι.

Κη οτ αχ λατ Δοί Κείνι
δε λα' οκινη , Διηπρε Κείνι πρ
χνηλ λα' διβιχητι ει βινη . —
Δερ πρ' αλητηλ ηε οβιηδηλ
Κείτη , λα' λατ δε' ου πητη
Κεπ διη βιδαρ ; Δερ Κειν ερα' λα
τηνκαρ' ερα' ατηνδοί' ελετην
Δεχ' βιηπιοριχ' Κείνη ειχ οη
Κεπητι ει' διη ερρηπηα' — ηη
ερρηπηα ειχ βικηδη . —
αβιηπηα επη ποκτηα
Κε' ερετα οη υ' ος ! εχ τ οβτη
ηεκ , ηε' τηρητη βικηδη , ερ-

XIV. ΟΑΑΘΕΑ Α ΑΤΕ ΕΥΕΙΕ

Οί τι άο εόαδ άτε ευεφε άαα τευού, αείοδα εαδέε ίδα όίόε έαο ύγαυόαδ
ά άείά, εαδ ίά αεοοε ίά άυάυίαοε ύί ηάαί ύ, έαο ευηαδ άα άο ίεοδαεοδ ύί
εΰααδ; Ααδ ευίά άδα έα ί ύίεαδα άδα άί ύίάίτε άηάί έά. Αά-ε άύίόοίδεό(ε) ευεφα
άο ύί-άίόο ά ύίόδοίδα ίδα όδαόεά ηύο εεΰίάοε.

«Α-εάνδα άηδέ όίεί άε έό'άοηόε ύί ηίη! Αό ί ύ ίηδαίάηε, οε ί ύ δοί ί
άύίύά, εαδ

XIV. FABULA A DOI CĂINI

Un om au luat doi căini de la o căță, dintre carii pre unul l-au ianvățat a bine, iar pe altul, nebăgându-l ian seamă, l-au lăsat de au pitrecut ianzădar. Dar când era la mănecare erau amândoi asemenea. Deci, vânătoriul căine au ianceput a ianfrunta pre fratile său, zicându-i:

- Aciasta esti tocma cu eusul ian jos! Eu mă ostenesc și mă rump vânănd, iar

Miscelaneu

αετρά σατκήορ, τί σι' αετρά
δοσι ποάτχορ: αἶ λατ' δοι' κελύθ'
δε λα' οτμίτ' φρεμά, δέ τι' αἶρ'
σινε αἶσ' ἀνβιζέτ' αβονα' ἔπυρ, τού'
δυσ' αἶπυρ λῶσ' λατ' κῆται' δε
ατ' τῆκῶτ, εἰ σῶδ'. -

Дѣти' вѣдѣтъ ех' еидѣтъ
Ел' Дре пѣт' Фрошѣнѣи' еи' Дѣтѣс'
вѣдѣт, видѣт' еи' поронѣт' де' еи'
еловодѣт' еи' ἔπυρ, ш' аἶ σῶδ'
внелѣт' кѣ' κῆται, ш' аἶ σῶδ'
еи' даἶ Фреτѣл' аτῆандурор' κῆται'
Фрошѣнѣи' κῆται' нῆ'
εἰτῆνδѣт' де' ерѣт' κῆται' τῆκ-
κῆται, еи' ерѣт' κῆται' Дѣтѣс'
ἔπυρ, τού'σ' αἶπυρ нῆται.

ἀνοῖδα ἰαῖ ἀφῆῖδ, εἰ δὲ ἀνοῖδα ἀτᾶεῖδᾶῖδ: ἀο εῖαδ ἀῖε εὔου(ε) ἀᾶ εᾶ ἰ
ἰ αἰ ὑ οὔδαο, ἀᾶ-ε ἰδᾶ οἶοε ἀο ὑἶαῖδαο ἂ αῖτᾶ αἶοδῆ, εᾶδ ἰδᾶ ἀεῖοε εᾶο εὔναδ
ἰοἰ ἀε ἀᾶ ἀο ἰ ὑἶεᾶδ, δὲ οὔαᾶ.

Ἀᾶ-ε ἰαᾶοῦ ἀο ἀᾶῖαδ ἀε ἰδᾶ οἶ(ο) ἰδῶαῖε εἰ νῦε ὑἶοδῶ ἰ ᾶεῦ, οἶᾶᾶ
ἀο ἰἰδῖ-εῖδ ἀᾶ ἀο ἠῖᾶῖεῖδ οἶ αἶοδᾶ, δὲ ἀο ἰόν οἶ ἀεᾶ εῖο εᾶδῖᾶ δὲ ἀο ᾶῖν ἀᾶ
ἀο ἀᾶδ ἀδῖ οἶ αἰ ὑἶαῖδῖδ εὔεῖεῖδ. Αῖτῶδῖδῶε εὔεῖᾶ ἰᾶ οἶδῖᾶῖδᾶ ἀᾶ ἀδ ὀε
εὔου ἰ ὑἶεᾶδᾶ, νῦ ἀδῖεᾶᾶεᾶδᾶῖᾶ αῖῖῦ αἶοδᾶ, εᾶδ -ἀεᾶεᾶεῖδ ἰᾶ ἰῦ-

asupra oamenilor, ci și asupra dobitoacelor: au luat doi căței de la o mamă
fătăți, deci pre unul au ianvățat a vâna epuri, iar pre altul l-au lăsat numai de
au mâncat și șăde.

Deci odată au adunat el pre toți orașenii săi iantru o sală, unde au poroncit
de au slobozit un epure și au pus un blid cu carne și au zis de au dat drumul
amânduror căinilor. Vânătoriiu căine neuitându-să de ar fi cătă mănăcare, se
arunc-alergând după epure, iar celalalt ne nă-

Miscelaneu

πικύδσι δὲ ἐπιφί' ομνί' δὲ ἔπιφί
ατῖα, εἰ Τραμῶν' ἴπρ' ατῖδσθ κῆ
Κεῖονι: — „επιπτε Τρα' ομνυρθε-
ππε Λόκῖρ. —

„Βιδεϋ, φραύρκορ !
„Δοί Κεῖνι δὲ εἰ ἄσασ, με δὲ
2 Ομαῖε, ἴπρε γε μεῖρα δεερεθί-
2 κίσορ φράτι Κροϋίσορ Δηττορ δὲ
2 σσι, εἰ κῆ νβερππ τρεσντῖι νο=
2 ὑρι δὲ μίσι μολιχῖνε Βολσπῖα-
2 τε (τοκίσορ δὲ δεσμίσορ) με
2 Λεθε, γι' Κεττορ ομνυρθε, με
2 Τροελομα δε οεπισνεχῖ εἰ ἄβερππ
τοκίσορ εεπι Κροεκῖτ, γε φραλι' δε
Ομαενη' εἰ φ, δεππ Λαγεδεμόνι

ἴνῦνῖαοῆ ἀὰ ἀδ ὀε ἴἷ ἐν ἀὰ ἀἰοδῆ ἀνεά, νῦ ἀδῦἷ ὑαῆ ἴδᾶ ἀεῖαοῆ εῶ εᾶδῖε, Ἀοοί=ᾶ
ἀδῦᾶ ἳἴοῦεἰἰοῶ Ἐεῖοῶᾶ:

- «Ἄεἰᾶο ὀδαοῦεἰδ! Ἄτε εῦεἶε ἀὰ οἴ ἴᾶἷ, ὀε ἀὰ ἴἷ ἀἷ ὑ, ἳἴνῦ =ᾶ ἱ ἀᾶ
ἀᾶνεῖεἶεἶᾶ ὀᾶ=ε εἶᾶῦᾶ ἳἴοδῦ ἰᾶ(ἷ)οῦε, νῦ ἴο'ἴᾶῦἰ ἴδῶἷ=ε ἴἴοδῆ ἀὰ
ἱ ε=ε ἱ ἴεε=εοἴᾶ ἰᾶεοἴᾶᾶᾶ (ἰᾶεᾶ ἀὰ ἀᾶἳἷ εᾶᾶῦᾶ) ὀᾶ εᾶἴᾶ, =ε εῦὀδῦ ἰᾶᾶῦᾶ,
ὀᾶ ἀᾶἰᾶᾶᾶ ἰᾶᾶᾶᾶᾶᾶ ἵᾶε ἱᾶᾶᾶ(ἷ) ὀᾶὀᾶᾶᾶ ἵᾶ ἱεῖοἴᾶᾶᾶ, =ᾶὀᾶῆ ἀὰ ἴᾶ-
ἱ ἰᾶε ἰᾶ ὀᾶᾶ ἱᾶ =ᾶ ἰᾶᾶἷ ἴᾶ(ᾶ)

păsându-i de ar fi omis de epuri acie, să grămăde pre blidul cu carni. Atunce
grăe ianțeleptu Licurg:

- Videți fraților! Doi câini de un neam și de o mamă, iansă ce mare
deschihinire faci creștere iantră dânșai. Să nu-nvățăm pruncii noștri de mici
moliciune, voluptate (iobire de dezmierdări) și lene, ci către bărbăție și dra-
goste de osteneală să-i povățuim tuturor semicunoscut, ce feli de oameni au
fost la ce deumonie

Miscelaneu

πῆνῃ κἄνδ' ἀνηρσποροῦ ἀνηρσρῶ ῥῖ
Λέγειν Λεῖ Λίκερ. —

Lit. a)

ὅν ἐγγλεῶ ἀνηρσποροῦ / τῆν
ἐπιγροερίαν) ἐρρῶ πρῶτον εὐαδῶν
ἐπίπρῶτον ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
Ζίκερδῶ. —

«ἐρρῶ πρῶτον ἐπίπρῶτον ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
πῆνῃ ῥῖ ἐπί ὅσ' ἀνηρσποροῦ
ἀνή: ἀπρῶτον ἔσθ' ἀνηρσποροῦ
πρῶτον ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'»

Μένεργα κεγορσρῶ πρῶτον
ἀπρῶτον πρῶτον πρῶτον πρῶτον
πρῶτον πρῶτον πρῶτον πρῶτον
πρῶτον πρῶτον πρῶτον πρῶτον
πρῶτον πρῶτον πρῶτον πρῶτον
πρῶτον πρῶτον πρῶτον πρῶτον

ἴῦῦ εὐῖα ὑῖοεῖδα ὑῖοδα ἀε» Ἐῖοεῖα εὐε Ἐεεοῖα.

Ἐεο = Ἀ

Ὅῖ ἀῖαεῖα ὑῖοεῖαῖο (=εῖ πρῶτονεῖα) πρῶτονεῖα ἀε ἴδα ὅε(ῖ)οῖ πρῶτον ἔε
ἀῖ ἴδα ἀε εῖαῖοῖ.

«Ὅῖ ὁ ὅε εὐεῖα ἔε ἀδῖαῖα ἀε ἴῦῦ ἀε ὅε ἀῖ ὠῖοῖαεῖα = εῖ ἀε: ἀῖ ἔε ἀῖ
ἀεῖεῖ ὠῖ» ἴαεῖοῖ ἔε ἀῖ ἀε ἀε ὁ ἀε ὁ ἀε ἀε».

Ὅῖ ὑῖοεῖα εῖαῖα πρῶτον ἴαεῖοῖ ἀεῖα ὅε εὐῖ ἔεῖοῖ ἴῦῦ εῖ 18 ἀε ὁῖ ἴαε ὅε
ἀαὅε, εῖαῖ εῖαῖ πρῶτον ὅε πρῶτον εῖαῖ ἴῦῦ ἀε = ἀ, ἴαῖ ἴεῖοῖ ἀ ὅε ἀ πρῶτον
ἀῖ ἴαῖ ἀεῖοῖ.

până când ianfloare iantre ei le(c)țiile lui Licurg.

Lit. B

Un englez ianțalept (cin sterfila) sfătești așa pre fioul său cel de noao ani, zicându-i:

- Fă tu, fiule ce vroesc eu până vei fi de optsprezăci ani, apoi de acolo șă-n nainte ce vei voi tu voi face eu.

Tănărul care să poartă bine și cuminte până la 18 ani tot mai bine va fi, iar carile să strică și să dezmiardă până aice, mare minune va fi de să va-n bunăță.

Miscelaneu

Lit B 1

Халер ианѣлѣптл аза
Тинериме : „тинериме се лесе лесе
„есе епѣлѣкѣ, дикотурѣ о дѣвѣ
„цурѣцѣ, о дѣвѣцѣ дикотурѣ,
„(сѣрѣлѣтл ѣи чѣл дикѣ не и-
„мѣт кс елѣтиме Тѣпѣлѣ-
„мѣцѣ дѣлѣсетл кѣпѣлѣ вѣрѣтл:
„цѣлѣ. (сѣрѣлѣ дѣлѣ.) шѣ кѣпѣ
„се дѣ вѣрѣ оо —

Lit B 5

Плѣтѣлѣ Арѣ ианѣлѣптл
аза ианѣлѣптл : Зикѣлѣ —
„шѣ и Тѣлѣлѣтл чѣл мѣлѣ дѣлѣ
„лѣлѣптл, шѣ исе вѣлѣптл дикѣ елѣптл

Ēēō. Ā

Ōāēāđ ŷīōūēāīđōē āđā āđūāūē: «đēfāđēī ā nū ēānū ēānīfā ā nū āīēāēā,
ŷīēīđōđīō ī īūāūōōāūē ī āāōēāōēā ŷīōūēāāīđōŷ, nōōēāđōē āē -āē ŷīēū īāīđōēfāđ
ēō ānūī ēfā āūōēā īđē ēī āūē āđāāīnōā ēūđđū āēđōōōēā (Ōāīđā āōīfā) đā ēūđđū
āāāāūđ».

Ēēō. Ā

Īēōđāđō īđā ŷīōūēāīđōē āđā ŷīāāōū čēēūfā: «đē īūī ŷīđōē -āē ī āē
āōīf īāēōēđāđ, đē īāāūāđ ŷī nāāī ū

Lit.V

Haler ianțeleptul aza grăești:

- Tinerime se lasă lesne a să apleca iancotrou o păvățuești o educație ianțaleaptă, sufletul ei cel ianancă ne-nșinat cu asămine gătire priimești dragocțe cătră virtuție (fapte bune) și cătră adevăr.

Lit. G

Plutarh pre ianțeleptul așa ianvață, zicând:

- Și pământul cel mai bun nelucrat și nebăgat ian seamă

Miscelaneu

„φίηδ, ες εχουμτςυι... Κορο-
 αδικς 4'hi m'ai' οζφοάμς, 121
 m'ai' βςπςααζς, - φςμς δε 4'zka'
 4'j'e, 121 φςμς δε Αρμινάμς 4'
 εμτ' 2. Ρατ 4ε' μτ' ες φςίε'. Δαρ
 121ε βα δά ετςεμς εμτ' Κοροδ,
 Ρατ εμτ' οδμς 2. Αίμς εχμτς ε
 φςμς μίμς Ποβςμςίμςορμς 4',
 Κιμτςκμς Λορ, Δαρ Κμδ βορ
 δά ες Λορ ετς'εμς 2. 4'π'εμτς
 Κμδ βορ φςί ες Αρμινάμς, 121
 Ατςμς Λορ αίμς βοίμςορμς. —

Πςμτς ετς'εμτς Δαρ
 Κρςμςίμς αίμς Αρμινάμς 121
 βςμςμςίμς μρς'εμς μρςμτςί-
 μς ετς'εμς 4ε ες Κρςεκ; —
 εμτς Δερςμςορμς, μρςομςίμς

Οέ εf ä, nü nüéäüüü=äüé». Í îðîäääéä ÷äéé î äé äüðäädä, øé î äé ääðäâçü, - Öüðü
 ää ääöéäöéä, øé Öüðü ää éöî éfädä ÷é nüfð? Näö ÷ä'îð nü öéä? Ääð ÷éfä ää ää
 ä=ändö öíöé îîðîä, näö öíé îäüä? Í éî ä äéöé Öüðü íöî äé îîäüöéöîðé øé
 éüîéäíéä éîð, ääð éüîä äîð ää' äé éîð ä=ändä? Äöóí=ä éüîä äîð öé äé éöî éfäð
 öä îäððéäé éîð äéíä äîéöîðé.

Í äíððö ä=éäñðä ääð éðäüéää öíü éöî éfädä øü(í) äüöüðöðä öðää öé îðöí-
 ÷ééîð ä=äéîðä ÷ä nü éðäñé; nüðä ääðäüöîðéä, îðäíöéä,

fiind să sălbătăcești. Noroadele celi mai bărbate și mai vetează fără de educa-
 ție și fără de luminare ci sănt? Sau ce pot să fie? Dar cine va da acestu unui
 norod sau uni obște? Nime altul fără nu mai povățuitorii și căpitenie lor, dar
 când vor da ei lor aceste? Atunce când vor fi ei luminaș și patriei lor bine voi-
 tori.

Pentru aciasta dar creștire bună, luminare șă-nvățătura trebui pruncilor
 acelora ce să cresc spre deregătorie, preoție,

Miscelaneu

Δηλὺς ποιοῦν, δηλὺς ποιῶν, δὲ
κὲς κὺμ ζικ ἄκτι; - κὺ γραμῶν;
πῖκα ριμῶν δὲ κίμιον, δὲρ κὲ,
κονδῶν ἄπης ἑῶν, κὲ κὲ
πιοτῶν ἄπης ἁμῶν -
κὲ τὴν βερῶν ἁμῶν, πῖτ
ὄρατ πῖρ' ὄρατ ποῦρτι. -
κὲ τὴν ἁμῶν δηλὺς δὲ ἐμῶν.
ὄρ' ἁμῶν πῖρ' ὄρατ. -

γῖαῦοῦδῖδῶ, γῖαῦοῦδῶδῶ, ἀ(δ) ἰό εῶι ῥῆ ὀρέε: εῶ ἀδῶ ἀδῶδῶ δῶι ὕρ ἄῶ
ἰεῖ εῶγ, ἀδ ἑῶ εἰῖῶῶδῶ ὀ ἰῶ ἁῶδῶ, ὄε εῶ ὀδῖῖῶδῶ ὀ(ἰ)ῖῶ ὀῶ ἁῶδῶ. Ἐῦ
ἰῦἰῦ ἁῶδῶ ὕῖῶ ἁῶδῶ, ὀτῶ ἰῶῶδῶ ἰῶ ἰῶῶ ἰῶῶδῶ. ὄε ἁῶ εῶ ἦῦ ἰῶδῶ ἰῶδῶ
ἁῶ ὕ(ἰ)ῶῖ ἁῶῖ ἰῶ ἁῶῖ.

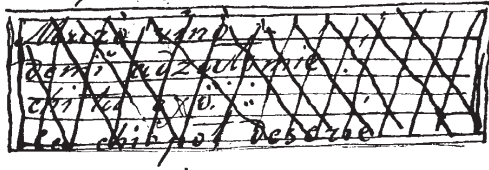

ianvățătorie, ianvățături, dar nu cum zic unii: cu gramatica rămăn de nimică,
dar cu condacu umple sacu și cu tropariu umple hambariu. Că până va rămăne
așa, tot orbul pre orb poartă. Și ce le să iantămplă la amândoi lecne poț
ghăci.

Miscelaneu

fantazie

Fantazie

*Meizo scino.-
de mi adzuta mie!
ehi tu echo.-
ca chi pot dezerie!
A scumpii meli.-
haruri talente,
frumsetzi draganele-
mie mult dorite!*

FANTAZIE

Meizo cino
De mi adzuto mie
Eli tu exo
Ca chi pot dezerie

FANTAZIE

Muzo scino
de-mi adzuta mie!
ehi tu echo
ca ehi pot de zerie!

A scumpii meli
haruri talente!
Frumsetzi draganeli
mie mult doriti!

Miscelaneu

Rumana fatri!
incordati sprintheni-
lipithoaza albeatri!
negri 'oci ehi dzeni -
Gura the'n nasturata
Castaniu perichoe
talii delicata
ehi dzingachul peptichoe
Inima the buna!
suflet curat -
molcalutza mina!
ch' aerul in focat -
O dzenie mareatza
un duhu deshteptat
plin de dultheatza
chin totul resfatzat

Rumana fatri!
incordati sprintheni.
lipithoaza albeatri!
negri ochi ehi dzeni.

Gura the-n nasturata
castaniu perichoe
talii delicata
ehi dzingachul peptichoe.

Inima the buna!
suflet curat,
molcalutza mina!
ch-acrul Ianfocat.

O dzenie mareatza,
un duhu deshteptat
plin de dultheatza
chin totul resfatzat.

Datorii

150	ru <u>preuteasa
115	lu preutu Ioan
45	Zarafii
140	lu Huațăr
100	lu Icuăș, șe <Giclaciruri>
50	la strai
30	lu Brașe și Ecasaraie
250	gazdie
<hr/>	
880	
20	<a eteșăruetușari>
<hr/>	
900	
10	lui Mimi
10	lui Niculai Mieco
10	lui Emoșinchie
6	lui Zoluti Elanu
5	țufie
5	lui Zata
10	cumului
2	a preecului
10	lui Evan Criote
<hr/>	
968	

DATORIELI

150	ru 	lu preuteasa
115		lu preutu Ioan
45		Zarafii
140		lu Huațăr
100		lu Icuăș, șe <Giclaciruri>
50		la strai
30		lu Brașe și Ecasaraie
250		gazdie
880		
20		<a eteșăruetușari>
<hr/>		
900		
10		lui Mimi
10		lui Niculai Mieco
10		lui Emoșinchie
6		lui Zoluti Elanu
5		țufie
5		lui Zata
10		cumului
2		a preecului
10		lui Evan Criote
968		

медициналык кызматкерлердин
 аныгы —

№		с. к.
12.	Кыргыз 6 мырза 36 таштан —	12
2	Орусияде кыргыздын —	18 —
1	Каманд —	10 —
1	Кыргыз —	124 —
10	жумушчулардын жана кыргыздын жана кыргыздын —	10
3	кыргыздын кыргыздын кыргыздын кыргыздын —	4 —
5	кыргыздын кыргыздын —	5 —
10	кыргыздын кыргыздын —	2 фд
3	кыргыздын кыргыздын —	5 —
	кыргыздын кыргыздын —	780
1	кыргыздын кыргыздын —	90.50
10	кыргыздын кыргыздын —	2
12	кыргыздын кыргыздын —	150
1	кыргыздын кыргыздын —	3

112

Кыргыздын кыргыздын — 112. жпф.

3. кыргыздын кыргыздын — 3 —

Кыргыздын кыргыздын — 115,,

750 кыргыздын кыргыздын
 1856. Кыргыздын 1⁰⁰

6600 кыргыздын кыргыздын —
 990 кыргыздын кыргыздын кыргыздын —
 600 кыргыздын кыргыздын кыргыздын —
 400 кыргыздын кыргыздын —
 250 кыргыздын кыргыздын кыргыздын —

9340

MOBILILI ȘI LUCRURILI CE LE AM IAN CASĂ

No		rub.c.
12	scaune 6 negri și 6 <i(a)ebice>	12-00
2	oglinze mari de părete	18-00
1	camad	10-00
1	crivat	14-00
10	rame cu stecli în vronitive și cartinie	10-00
3	paturi, din care unul cu laetare	7-00
5	măndire de pânză cu pai	5-00
10	perini asămine	2-50
3	dulapure	5-00
	farfurii, păhare și alti mărunțușuri	<u>7-00</u>
		90-50
1	masă lombardnie	4-00
1	o masă rotundă	2-00
1	o <mude>rotundă [...] di corză(e)	150
1	masă mare de mâncat	<u>3-00</u>
		112-00
Suma urmii		112 rub.
3 mesă mai proasti cu <unisie> cuhni		<u>3-00</u>
		115 rub.

(Semnătura): Balica

Ce bani am avut eu Ian
 1856, Ianuari 1-iu
 6600 pe vercti cu
 990 maea din <...>
 600 căltuelile din <...>
 900 ce au <gheardiu>
250 din <grau> lui Iordace
 †9340

Teo-Teodor MARȘALCOVSCHI, doctor în științe istorice; n. 22.IV.1938, s. Dobrușa, jud. Orhei, România. Studii: satul natal, Negureni Telenești, șc. Pedagogică, șc. Profesională de radiotehnică aviativă militară (Rîlisk, Rusia), Universitatea de Stat din Chișinău; docturantura USM; documentări: USM, Universitatea „Al. I. Cuza”. Activitatea: învățător, inspector Școli Superioare Ministerul Educației, director Teatrul Național „Vasile Alecsandri”, conferențiar universitar la Catedra de Științe socio-umane a Universității „Alec Russo” din Bălți. Specialist în obștea devălmașă longitudinală răzeșească.

Autor a peste 100 publicații, inclusiv critică teatrală și două studii monografice. Titular al cursurilor universitare: *Istoria Moldovei/Românilor, Istoria Teatrului Universal, Cultura și Civilizația Universală, Dramaturgia Universală, Arta Clasică Antică: Grecia și Roma*.

Maria ABRAMCIUC (Margareta CURTESCU), doctor în filologie, poet, critic literar, eseist; n. 22. IX. 1960, Hîncești, Fălești. Studii: Facultatea de Filologie a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți (1981), de doctorat la Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași (2000) (teza *Reflexe ale mitului orfic în literatura română*). În prezent, conferențiar universitar la Catedra de literatură română și universală, Facultatea de Filologie a Universității „Alec Russo” din Bălți. Titular al cursurilor universitare: *Istoria literaturii române (pașoptism, postpașoptism), Structuri ale liricii moderne, Civilizația românească, Elemente ale culturii autohtone, Mass-media în Occident* etc.

Redactor asociat al revistei literare *Semn* (Bălți). Membră a Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova și a Uniunii Scriitorilor din România.

A publicat articole de critică literară, eseuri, versuri în reviste din țară și de peste hotare: *Basarabia, Contrafort, Dacia literară, Poezia, Convorbiri literare, Familia, Semn*.

Cărți publicate: *Prinsă între clamele speranței* (versuri) (col. *Prima verba*), Chișinău, Editura ARC, 1997; *Simple bluesuri* (versuri) (col. *Rotonda*), Chișinău, Editura Cartier, 2003; *Eternul Orfeu* (eseu critic) (col. *Opera aperta*), Chișinău, Editura Știința, 2005. Prezentă în volumul colectiv de istorie orală *Femeia în labirintul istoriei* (crochiul «*Rusoaica*» *Irina Cantacuzino*), Chișinău, Editura Știința, 2003 și în mai multe antologii de poezie.

Elena HARCONIȚA, specialistă în domeniul biblioteconomiei și științelor informării, manager, grad de calificare superior; n. 15.III.1955, Bălți. Studii: Facultatea de Biblioteconomie și Bibliografie a Universității de Stat din Chișinău (1976). Angajată a Bibliotecii Științifice a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți (1976 - prezent). Director din 2001, reușește modernizarea instituției, recunoscută drept Centru Biblioteconomic Național, una dintre cele mai eficiente structuri info-documentare universitare din Republica Moldova.

Este autor, redactor responsabil, coordonator, prefațator de monografii, bibliografii, cataloage, dicționare, anuare. Fondator și director al revistei de biblioteconomie și științele informării *Confluente bibliologice* (2005), coordonator al revistei electronice *BIBLIOUNIVERSITAS@ABRM.md* (2012), membru al colegiului de redacție a revistei *BiblioScientia* a BȘC „A. Lupan”, AȘM. A publicat circa 170 de lucrări, inclusiv în revistele *Magazin Bibliologic, Buletinul ABRM, Revista Centrului Cultural Dunărea de Jos* (Galați), *Revista română de biblioteconomie și știința informării* (București).